

(ရှေးပြန်ဟောင်း ပြန်ပြောင်းအောင်မေ့)

ဥပသုတ် အပိုင်း

(ပထမတွဲ)

ဓမ္မဝိတုသုတ် အပိုင်း

(၁၃၈၀) ခုနှစ် နယုန်လပြည့်နေ့၊ (၂၀၁၈) ခုနှစ် မေလ (၂၉)ရက် အင်္ဂါနေ့

အရိယဓမ္မသမဂ္ဂဝင်များ ဖတ်ရှုလေ့လာ သိမ်းဆည်းရန်
အတွက်သာ ပုံနှိပ်ပါသည်။

ဤစာမူသည် “အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ” ပိုင် စာမူ ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာမူကို မည်သူမဆို ကူးယူဖတ်ရှု လေ့လာနိုင်ပါသည်။

မာတိကာ		
စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	-မိတိဆက်နိဒါန်း	၄
၁။	နိဒါန်းစကား	၁၀
၂။	ထေရဝါဒ၊မဟာယာနမဟုတ်တဲ့ ဘုန်းကြီး	၁၁
၃။	ငယ်ဘဝ	၂၁
၄။	ကျောင်းနေအရွယ်	၄၂
၅။	လူပျိုပေါက်စ အရွယ်	၆၆
၆။	ရှင်သာမဏေ(ကိုရင်)ဘဝ	၁၁၉
၇။	မန္တလေးသို့ စာသင်ကြွ	၁၂၇
၈။	ကိုရင်ဘဝနှင့် အပျိုပေါက်စ	၁၅၃
၉။	‘ဆိုပဲ ကိုရင်’	၁၆၀

မိတ်ဆက်နိဒါန်း

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို ရှေးဦးစွာ မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ ပရိသတ်များအနေနဲ့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မမှန်ကန်တဲ့ အသိပေးချက်ရထားလို့ ခေါင်းထဲမှာ သိချင်နေတာတွေ သိစရာတွေလည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ စပ်လို့ သိချင်စရာတွေက ‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ၊ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်တယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ၊ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ဆိုတာတွေကို မေးချင် မြန်းချင် သိချင်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေကိုပဲ ပရိသတ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ ဆိုတာ အရိုးရှင်းဆုံးပြောရင် ‘တရားနဲ့ပဲနေသူ’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။ ‘တရား’ဆိုတာတွေက မတရားတာ မမျှတတာတွေရဲ့ပြောင်းပြန် ဆန့်ကျင်ဘက်တွေမှန်သမျှဟာ တရားတာ မျှတတာတွေပါပဲ။ အဲဒီ‘တရား’ဆိုတာ ရှောင်ကြဉ်စရာ ဒုစရိုက်=မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဆောင်စရာ သုစရိုက်= ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေကို ဆောင်နေတာပါပဲ။

ရှောင်ကြဉ်စရာ မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေဆိုတာက ကံသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေဆိုတာက အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို ရှောင်ကြဉ်လို့ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဒီတော့ ကံသင်္ခါရတရားတွေဟာ မတရားတာ မမျှတတာတွေဘဲ။ မတရားတာ မမျှတတာတွေဖြစ်လို့ အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို လူရှောင်ကြဉ်ရတာပဲ။ လူရှောင်ကြဉ်ရမှာတွေကို မရှောင်ကြဉ်ရင် လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး တစ်ခုလုံး ဘယ်တော့မှ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု မဖြစ်ဘူး။

ရှောင်ကြဉ်စရာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ရုံလေးမျှနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ လူဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေကိုလည်း ဆောင်ပါမှ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းသာယာ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်လာဖို့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏက ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် စံပြပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ မတရားတာ မမျှတတာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး တရားတာ မျှတတာတွေကို ဆောင်ပြီး နေပြသူဖြစ်လို့ **‘ဓမ္မဝိဟာရီ’** လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ကို ကောဇာနစ် (၁၃၀၀) ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၃) ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၃၈) ခုနှစ်၊ မေလ (၃၁) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ အရှေ့တောင်အာရှ၊ အာစီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာနေ ဦးမြဒင်+ဒေါ်လှခွန်းတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၄၃) ခုနှစ်မှ (၁၉၅၂)ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် အသက်(၅)နှစ်သား အရွယ်မှ (၁၄)နှစ်သားအရွယ်ထိ ကျောင်းသားဘဝဖြင့် နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာထံမှာ ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာကို သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနစ် (၁၃၁၄)ခုနှစ် နယုန်လကွယ်နေ့၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၂) ခုနှစ် ဇွန်လမှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ရှင်သာမဏေ ဘဝအဖြစ်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးခရိုင်၊ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်သို့ စာပေပရိယတ္တိ သင်ကြားဆည်းပူးရန် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနစ် (၁၃၂၀) ခုနှစ် နယုန်လဆန်း (၃)ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ(၂၀)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘဝအဖြစ် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၅၂)ခုနှစ်မှ (၁၉၆၂)ခုနှစ်ထိ မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင် သီတင်းသုံးကာ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ်ထိ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်စာချနာယက ဆရာတော်များ၊ မိုးကောင်းကျောင်းတိုက် ဒေးဝန်းဆရာတော်ဦးဇောတိကာဘိဝံသ၊ ဝေယံဘုံသာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကလျာဏဘိဝံသ၊ တောင်သမန်ကျောင်း

တိုက်ဆရာတော် ဦးကေသဝါဘိဝံသတို့ထံ ငယ်လတ်ကြီး၊ စာချတန်း စာပေပရိယတ္တိများကိုသင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၆၂) ခုနှစ်မှ (၁၉၆၇) ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ် ရဟန်း (၅)ဝါရပြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ရှင်မတောင်အရပ် တောရကျောင်းသို့ တောထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာအနီး အရွက်မကြွေတောရကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါတယ်။ နောက် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး စံတော်မူတောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ တောရကျောင်းမှာပဲ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကာ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနေရင်း တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်မှာ ငြိမ်းချမ်းနေလို့ ကိုယ်ရထားတဲ့တရားကို ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်မိပြီး ကိုယ်ရတဲ့ကိုယ်တွေ့တရားဟာ တကယ်တရားဟုတ် မဟုတ်၊ သူများတွေ တရားပြရိပ်သာကြီးငယ် တည်ထောင်ပြီး တရားပြနေကြသူတွေ ရထားတဲ့တရားနှင့် တူမတူ နှိုင်းယှဉ်ပြီး တိုက်စစ်ကြည့်ချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာလို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာတရား ရတယ်လို့ ထင်ရှားကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်တွေထံချဉ်းကပ်ပြီး တရားတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလည်း လုပ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို တိုက်စစ်ဆေးကြည့်ရာမှာလည်း ရည်ရွယ်ချက်(၃)ချက် ထားပြီး မေးမြန်း လျှောက်ထားခဲ့တယ်။

(၁) အချက်က - ‘တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် ဘာဖြစ်တယ်’ ဆိုတာ သိရတဲ့အထိ ပေါ်ဖို့ မေးမြန်းစစ်ဆေးလျှောက်ထားမယ်။

(၂) အချက်က - ‘အဲဒီဆရာတော်တွေရဲ့ဟောပြောချက်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ ကွာဟနေလျှင် ဘာကြောင့် ကွာဟနေသလဲ’သိအောင် မေးမြန်းစစ်ဆေး လျှောက်ထားမယ်။

(၃) အချက်က - ‘ရလဒ်တွေဟာ လောကလူသား လူ့အဖွဲ့အစည်း အနေနဲ့ ဘယ်လို အသုံးကျသလဲ’ဆိုတာ သိအောင် မေးမြန်း

စစ်ဆေး လျှောက်ထားမယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်ထားပြီး ‘တရားရနေကြတယ် လို့ထင်ရှား

ကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်’ တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့တယ်။

အဲဒီအချက်(၃)ချက်မှာ တစ်ချက်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ချက်ဖြစ်စေ ချွတ်ယွင်းနေတာတွေရင် အဲဒီတရားကို ဆက်မလုပ်ဘူးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် မဖော်နိုင်ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီပန်းတိုင်ဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ ဆန့်ကျင်နေရင် ဖြစ်ဖြစ်၊ လက်တွေ့မျက်မှောက်ဘဝမှာ ဘာမှ အသုံးချမရဘူးဆိုရင်ဖြစ်ဖြစ် မလိုလားလို့ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ရခြင်းဖြစ်တယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ချဉ်းကပ်ပြီးမေးမြန်းခံရတဲ့ ဆရာတော်တွေကတော့ စစ်ကိုင်း ပရက္ကမဆရာတော်၊ ဉာဏစာဂီဆရာတော်၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်၊ ကျောက်သင်္ဘော ဆရာတော်၊ ဝေဘူဆရာတော်၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်၊ သန်လျင်တောရဆရာတော်၊ တောင်တွင်းကြီးဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကြောင်ပန်းတောရဆရာတော် တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဆရာတော်တွေရထားလို့ ဟောပြောတဲ့တရားတွေကို တိုက်စစ် ဆေးကြည့်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလုပ်တော့ **‘သူတို့တွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး’**ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ဟာ **‘သူများတွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး’**ဆိုတာ သိခွင့်ရသွားတော့ **‘တရားဆိုတာ ဘာလဲ’** သိဖို့ သံဃာတော်တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့ပြီးပြီ။

နောက်ဆုံးမေးစရာတစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါကတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဟောပြောချက်တွေဆီ ပြန်ချဉ်းကပ်ပြီး ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်တွေကို ဆက်စပ်ကြည့်ဖို့ပဲလို့ စိတ်ကူးရခဲ့တယ်။ ဒီလောက်ဆိုရင် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ မေးတာအတွက် အဖြေသိနိုင်လောက်ပြီ ထင်ပါတယ်။

(၁၉၆၇)ခုနှစ် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာ အနီး၊ အရွက်မကြွေတောရကျောင်းမှာ အရိယသစ္စာတရားကို ဖော်ထုတ်သိမြင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ မေးတာအတွက်လည်း အဖြေသိနိုင် လောက်ပါပြီ။

(၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ (၂၀)ရက်မှ (၁၉၈၃) ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၉)ရက်နေ့ထိ

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ အဝါရောင်ဝတ် ထေရဝါဒထဲမှာ ရဟန်းဝါ(၂၅)ဝါထိ နေထိုင်ခဲ့ပြီး မိုးပြာရောင်ဝတ်ကာ ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်ဖြင့် ယနေ့အချိန်အထိ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့ စပ်တဲ့အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဟောပြော ရေးသားတာတွေကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် မလျှော့သောဖွဲ့နဲ့ အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏရဲ့ ဟောပြောချက် အသံဖိုင် တရားပုဒ်ပေါင်း(၁၀၀၀)ကျော်ထိ ရှိပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်သိမြင်တဲ့ဒဿနဖြင့် ရေးသားပြီး စာအုပ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် စာမျက်နှာပေါင်း (၁၁၅၀၀)ကျော်ထိ ရှိနေပါပြီ။

နောက် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ **‘လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး အကျိုးစီးပွားဖြစ်ကာ ငြိမ်းချမ်းသာယာဖြစ်ဖို့ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့စပ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ ဟောပြောရေးသားတာကြောင့်’** ယခင် စစ်အစိုးရလက်ထက်က ပုဒ်မတွေအမျိုးမျိုးတပ်ပြီး (၁၉၈၃)ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ်၊ (၁၉၉၁) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၁၀)နှစ်၊ (၂၀၁၀) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၂၀)နှစ် မတရားအချခံရတာအပြင် ဆရာတော်ရဲ့ ဒကာ ဒကာမ ဂေါပက တွေထံမှအလှူငွေ သိန်း(၂၀၀)ကျော်၊ ရန်ကုန်မြောက်ဥက္ကလာပ မိုးပြာခြံ၊ ပဲခူး(၁၀)မိုင်ကုန်း အရိယဥယျာဉ်ခြံ၊ မန္တလေးရန်ကင်းတောင်ခြေ မိုးပြာခြံတို့ကိုပါ သိမ်းဆည်း ချိတ်ပိတ်ထားတာ ခံနေရပါတယ်။

ဒါတွေကတော့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မေးတာအတွက် အဖြေကိုအကျဉ်းချုပ်ပြီး ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ အကျယ်သိလိုပါက ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်ရဲ့ ဟောပြောရေး သားချက်တွေကို [www. ariya thitsa.org](http://www.ariya.thitsa.org) /www. ariyathit sa.eu.pn မှာ လေ့လာဆည်းပူး မှတ်သားနိုင်ကြစေရန် ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးတဲ့အနေနဲ့ အသိပေးလိုက်ပါတယ်။

အရိယသစ္စာ သာသနာ ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းပါစေ။

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ဦးဉာဏ၏ “ဉာဏာဝ
ဒဿနစကားမျှ” ကို နောင်လာနောက်သား လူသားမျိုးဆက်သစ်တွေ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့
အရိယသစ္စာကို အမှန်အတိုင်း ဖတ်ရှုလေ့လာကြပြီး သိရှိနိုင်ကြဖို့ရန်အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ
ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်၏တပည့် ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ (ငါးဘွဲ့ရဓမ္မာစရိယ၊
ဝိသိဋ္ဌပါကဋ)က တည်းဖြတ်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကတော့ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့အရိယသစ္စာကို သိရှိနား
လည်ကြပြီး လူ့အမှန်တရားမှ သွေဖည်နေကြတဲ့ လူသားလောကကြီးကို အစဉ်စောင့်ရှောက်
တည့်မတ်ပေးနိုင်ကြဖို့ပါပဲ။

(မှတ်တမ်းတင်သူ)

ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ(သကျသီဟ) ဓမ္မာစရိယ
စေတီယင်္ဂဏ ပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဂဏဝါစက
ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မပါလ ဓမ္မာစရိယ
သုဓမ္မာပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ
အစိုးရသာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ
မဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ
ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်(ဟောင်း)
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး သင်တန်းကျောင်း
မြစ်ကြီးနားမြို့၊ ကချင်ပြည်နယ်။

နိဒါန်းစကား

ခရစ်နှစ် (၂၀၁၃)ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁)ရက်၊
ကောဇာနှစ် (၁၃၇၄)ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၆)ရက်၊
တနင်္လာနေ့။

ဒီနေ့ စာရေးသူဟာ ထေရဝါဒလုံးဝမဟုတ်တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ (အရိယသစ္စကမ္မဝါဒ) ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှု၊ ဟောပြောတင်ပြ ဆွေးနွေးမှုတို့ကြောင့် အရှေ့တောင် အာရှ၊ အာဆီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ၊ [မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးခရိုင်၊ မန္တလေးမြို့၊ အိုးဘိုအကျဉ်းထောင်မှာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ထောင်အပြစ်ဒဏ် (၃)နှစ်၊ မြန်မာပြည်အောက်ပိုင်းရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ အင်းစိန်မြို့၊ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်မှာ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ထောင်အပြစ်ဒဏ်(၁၀)နှစ်] မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်း၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားခရိုင်၊မြစ်ကြီးနားမြို့၊ အကျဉ်းထောင်၊ တိုက်အမှတ်(၃)၊ အခန်း(၂)မှာ တတိယအကြိမ်မြောက် ထောင်အပြစ်ဒဏ် - နှစ်(၂၀) ချခံထားရစဉ် အဲဒီအချိန် မိမိ(စာရေးသူ)မှာ သက်တော် (၇၅)နှစ် [စိန်ရတုနှစ်] အရွယ်သို့ပင် ရောက်ရှိနေခဲ့ပါပြီကော . . ။

ထေရဝါဒ ၊ မဟာယာန မဟုတ်တဲ့ ဘုန်းကြီး

- ‘ဘကြီးက ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးလား’
 - ♣ ‘အေး ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီး ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ မသိဖူးတဲ့ ဘုန်းကြီးဘဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘တို့က ထေရဝါဒဘုန်းကြီး မဟာယာနဘုန်းကြီး မဟုတ်လို့ဘဲ’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ဘုန်းကြီးက ဒီနှစ်မျိုးပဲ ရှိတာ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အရင်ကတော့ အဲဒီအတိုင်း ဟုတ်ပုံရတယ်’
 - ‘အခု တိုးလာတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘုန်းကြီးက ထေရဝါဒလည်းမဟုတ်၊ မဟာယာနလည်း မဟုတ်တော့ ဘာ ဘုန်းကြီးလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ထေရဝါဒလည်းမဟုတ်၊ မဟာယာနလည်းမဟုတ်တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းကြီးပေါ့’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဖြစ်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘မဟာယာနကတော့ အရင်ကတည်းက မဖြစ်ခဲ့ဘူး၊ ထေရဝါဒကတော့ တို့ကို နှင်ထုတ်ခံရတာ ဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘နှင်ထုတ်ခံရတာက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ထုတ်လိုက်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ပါရာဇိကကျတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ထုတ်လိုက်တာပါ’
 - ‘ဪ အဲဒီလိုလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘယ် ပါရာဇိကသိက္ခာ လွန်ကျူးတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခံရတာလဲဘုရား’

♣ ‘ဘယ် ပါရာဇိကသိက္ခာမှ တို့က မလွန်ကျူးပေမယ့် စတုတ္ထပါရာဇိက လွန်ကျူးတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခံရတာပဲ’

– ‘ဆုံးဖြတ်သူတွေက လွန်ကျူးတာတွေလို့ ဆုံးဖြတ်ကြတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်’

– ‘ဒီလိုဆိုရင် သူတို့ဆုံးဖြတ်တာ လက်ခံရမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘လက်မခံလို့မှ မရတာဘဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘အာဏာစက်က ပါနေလို့ပဲ’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုန်းကြီး မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ထေရဝါဒဘုန်းကြီးတော့ မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့’

– ‘ထေရဝါဒဘုန်းကြီးအဖြစ် စွန့်ပြီး ဘုန်းကြီးလုပ်နေတာ ဘုန်းကြီးအစွဲမကုန် သေးလို့လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုမေးတာ ခံရချင်စရာပဲ’

– ‘အဲဒီအမေးကို ဘယ်လိုဖြေမှာလဲဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူးလို့ ဖြေရမှာပေါ့’

– ‘အဲဒါ မဟုတ်ပုံ ပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘အစစ်ခံရလို့ဖြစ်ဖြစ် မခံရဘဲဖြစ်ဖြစ် စင်ကြယ်ချင်လို့ အရိယတရား တကယ်မသိဘဲ သိတယ်မြင်တယ်လို့ ပြောမိကြောင်း ဝန်ခံသူကိုမှ သိက္ခာချရတဲ့ သိက္ခာပုဒ်ပဲ၊ တို့က ဝန်ခံတာမှ မရှိတာဘဲ’

– ‘သူတို့စစ်တာတွေကို လွဲဖြေလို့လားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒါဆိုရင် အရိယတရား မသိတာကို ဝန်ခံပြီးသား မဖြစ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘မဖြစ်ပါဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘သူတို့စစ်တာတွေက ပရမတ္ထသစ္စာတရားတွေပဲ၊ အရိယသစ္စာတရားမှ မဟုတ်တာဘဲ’

– ‘ပရမတ္ထသစ္စာတရားက အရိယသစ္စာတရားနဲ့အတူတူပဲ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘တခြားစီပဲ၊ ဆပ်ပြာနဲ့ရွှေ ဂဟေမစပ် ပဋိပက္ခပဲ’

– ‘ဒီကနေတော့ အဲဒါအတူလို မှတ်ယူထားကြတယ် မဟုတ်လားဘုရား’

♣ ‘အဋ္ဌကထာဆရာကိုယ်တိုင်က အဲဒီလို ပြထားလို့ပဲ’

– ‘အဋ္ဌကထာဆရာက ဘုရားတရားရဲ့ အနက်အမှန်တွေကို ပြောပြသူလို ထေရဝါဒက လက်ခံထားကြတယ် မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကွဲဖို့ ပြောရင်းက ဒါဖြစ်လာတာပဲ’

– ‘အရိယာမြင်တဲ့လောကနဲ့ ပရမတ်ကမြင်တဲ့လောကတွေက မတူကြဘူးလားဘုရား’

♣ ‘လားလားမှ မတူကြပါဘူး’

– ‘ဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ခွကျခံရတာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ခွကျခံနေလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ’

– ‘ဘယ်လိုနေမလဲဘုရား’

♣ ‘ရိုးရိုးပဲ၊ ခွကလွတ်အောင်နေရမှာပေါ့’

– ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘ထေရဝါဒက တို့ဟာ “တုစ္ဆံ မုသာဝိလပန”တွေ လုပ်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တယ်၊ တို့က “တုစ္ဆံ မုသာဝိလပန”တွေ လုံးဝ မလုပ်ဘူးဆိုတော့ သူတို့ ဆုံးဖြတ်တာကို လက်ခံလို့လည်း မဖြစ်ဘူး၊ လက်မခံလို့လည်း မဖြစ်ဘူးမဟုတ်လား’

– ‘အဲဒါ ခွကျတယ်ပြောပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်လို ခွဆင်ထားတာတွေ တွေ့လို့လဲ’

– ‘လက်ခံရင် လူထွက်၊ လက်မခံရင် ထောင်ချပေါ့၊ ဒါဟာ အထင်အရှားပဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီဘက်ခေတ်မှာ ဒါက ရိုးလွန်းတာပဲ’
 - ‘အဲဒီခွဲထဲက ဘုန်းကြီးတို့က ဘယ်လိုထွက်လိုက်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘တို့က ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်နဲ့ အဲဒီကပြုတဲ့ ရဟန်းအဖြစ်တွေကနေ ထွက်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ အဲဒီကဘုန်းကြီး မေဓဝိဟာရီအဖြစ် ရပ်တည်လိုက်တာပဲ’
 - ‘ထေရဝါဒရဟန်းအသွင်နဲ့ အသုံးပစ္စည်းတွေ မသုံးတော့ဘဲ စွန့်ရှားပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါစွန့်တာ မခက်ပါဘူး’
 - ‘လွယ်လို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘တရားအတွက်လုပ်ရတာ ဘာဖြစ်ဖြစ် မခက်တာဘဲ’
 - ‘အဲဒါ တရားဝင်ပါ့မလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘ဥပသမ္ပန္နအဖြစ်ဆိုတာ ဒီနေ့ဘုန်းကြီးတွေက အသိအမှတ်ပြုကြရတာ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘုန်းကြီးတွေက အသိအမှတ်မပြုတော့သူဆိုတော့ ဖြစ်ပါ့မလားဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်က တရားဘက်မှာ မရှိရင် မစဉ်းစားရဲစရာ ဖြစ်မှာပေါ့’
 - ‘အဲဒါကို ဘာပြောမှာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ပြောစရာ အချက် နှစ်ချက်ရှိတာပဲ’
 - ‘ဘာတွေလဲဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့အသိအမှတ်ပြုမှု ပယ်ဖျက်တာ တရားနဲ့လျော်ရဲ့လားဆိုတာနဲ့ အရိယတရားအပြည့်ဆည်းကပ်တာက “ဥပသမ္ပန္န”ဆိုတော့ ဆုံးဖြတ်သူက ဆည်းကပ်သူလား၊ အဆုံးဖြတ်ခံရသူက ဆည်းကပ်သူလား၊ ဒီနှစ်ချက်နဲ့ ပြောရမှာပဲ’
 - ‘အရိယတရားကို အပြည့်ဆည်းကပ်သူက “ဥပသမ္ပန္န” ဖြစ်တာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘုရားဟာ အရိယတရား အပြည့်ကပ်ရောက်သူဖြစ်လို့ သူ့ကိုယ်သူ ဥပသမ္ပန္နဖြစ်တယ်လို့ မိန့်ခဲ့တာ ရှိတာပဲ’
 - ‘အရိယတရားသိပြီး အဲဒီတာဝန် ထမ်းနေသူကတော့ ဥပသမ္ပန္နတွေရဲ့

အသိအမှတ်ပြုခံ ဥပသမ္ပန္နမဟုတ်ဘဲ အလိုလို ဥပသမ္ပန္နပေါ့ဘုရား’

♣ ဒါပေါ့’

– ‘ကိုယ့်ကိုကိုယ် အဓိမာနနေရာကို တင်ရာမရောက်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ပရမတ္ထသစ္စာ နဲ့ အရိယသစ္စာ နှစ်ပါးကွဲပြားအောင် မပြနိုင်ဘဲ ပြောရင်တော့ အဓိမာနစာရင်းထဲ အသွင်းခံရစရာပေါ့’

– ‘အဲဒီသစ္စာနှစ်ပါးက ထင်သာမြင်သာဖြစ်အောင် ကွဲလို့လားဘုရား’

♣ ‘သမုတိနဲ့ ပရမတ်သစ္စာ နှစ်ရပ်ကွဲတာ ထင်သာမြင်သာရှိတယ်မဟုတ်လား’

– ‘ရှိပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအတိုင်း ထင်သာမြင်သာ ရှိတာပဲ’

– ‘ပရမတ်သစ္စာလည်း နိဗ္ဗာန်ပို့တာပဲမဟုတ်လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီနိဗ္ဗာန်ကို စကားလို့ ပီပီသသ ထင်သာမြင်သာရှိအောင် ပြောနိုင်ကြ လို့လား’

– ‘သေပြီး ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတဲ့စကားဟာ ထင်သာမြင်သာ မရှိလို့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီကို ဘယ်သူရောက်မှာတဲ့လဲ’

– ‘နိဗ္ဗာန်ရောက်သူ ရောက်မှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘နိဗ္ဗာန်ရောက်သူက နိဗ္ဗာန်ရောက်နေတဲ့နောက်ဘဝမှာ ရှိသေးလို့လား’

– ‘ရှိသေးရင် နိဗ္ဗာန်မရောက်သေးလို့ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ ရောက်ရင် မရှိတော့ဘူးပေါ့’

– ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ နိဗ္ဗာန်က ရောက်သူကတ္တား မရှိတဲ့ကြိယာလား’

– ‘ကြိယာဆိုတာက ဘာလဲဘုရား’

♣ ‘အမူအရာပဲ၊ ဖြစ်ပွားခြင်းပြစကားပေါ့’

– ‘ဖြစ်ပွားသူမရှိတဲ့ ဖြစ်ပွားခြင်းလို့ ဆိုလိုတာလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုဖြစ်မနေဘူးလား’

-
- ‘အဲဒီလိုတော့ ဖြစ်နေတာပဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုဖြစ်ရင် နိဗ္ဗာန်က စကားမဟုတ်တဲ့စကား ဖြစ်သွားမှာပေါ့’
 - ‘အဲဒီလိုဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ထင်သာမြင်သာမရှိတာ အဖြစ်ခံရတာပေါ့’
 - ‘ဒီလိုလေး စကားနဲ့ စစ်လို့မရတာနဲ့ ထင်သာမြင်သာ မရှိ ဖြစ်ရသလားဘုရား’
 - ♣ ‘စကားကို လေလို့အောက်မေ့လို့လား’
 - ‘လေရဲ့အသံအမျိုးမျိုးပဲ မဟုတ်လို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ မှားနေတယ်’
 - ‘ဘယ်လို မှားလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘စကားက လေအသံ မဟုတ်ဘူး၊ လေအသံနဲ့ သင်္ကေတပြုထားခံရတဲ့ အဟုတ်ဖြစ်နေတဲ့အဖြစ်အပျက်ဖော်ပြချက်ပဲ’
 - ‘အရိယသစ္စာကတော့ နိဗ္ဗာန်ကို ထင်သာမြင်သာ ရှိအောင်ပြနိုင်လို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘နိဗ္ဗာန်ကို ထင်သာမြင်သာဖြစ်အောင် မပြနိုင်ရင် အရိယသစ္စာမဟုတ်လို့ဘဲ’
 - ‘နိဗ္ဗာန်ဆိုတာက အရိယသစ္စာမှာ ဘယ်လိုပြလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပဋိလောမကို သိတယ်မဟုတ်လား’
 - ‘အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော အစရှိတာတွေလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ပြချက်ပဲ’
 - ‘အဲဒါလည်း နောင်ဘဝ ဘာမှ မရှိတာပြတာဘဲ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လိုနားလည်လို့လဲ’
 - ‘ဒီဘဝ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ မရှိတော့ရင် သေပြီး ဝိညာဉ် နာမ်ရုပ်စတဲ့ ဇာတိမဖြစ်တော့တာဘဲ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို မဟုတ်တာဘဲ’
 - ‘ဘယ်လို ဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘မရှိရင် မရှိပြီးဘဲ ဝိညာဉ် နာမ်ရုပ်စတဲ့ ဇာတိမဖြစ်တာ ဖြစ်လို့ဘဲ’

-
- ‘အခု ဝိညာဉ် နာမ်ရုပ်စတာတွေ မရှိရဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဲဒါတွေက ပြီးခဲ့တဲ့ ဘဝသင်္ခါရရဲ့ အကျိုးတွေပဲ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ဖြစ်တယ်လို့ ဘယ်သူက ပြောလို့လဲ’
 - ‘အခုခေတ်မှာ လူတိုင်းလို ပြောကြတာပဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီသူတွေက အရိယသစ္စာ သိကြသူတွေ ဖြစ်လို့လား’
 - ‘သိသူတွေပြောမှ မှန်မှာလားဘုရား’
 - ♣ ‘သိသူတွေက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမရှိတာဆိုတော့ သူတို့ပြောမှ မှန်မှာပေါ့’
 - ‘အဲဒီပြောသူတွေထဲမှာ အရိယသစ္စာသိသူတွေလည်း မရှိနိုင်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ပြောတာက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တာ ပါနေရင်တော့ ပြောသူထဲမှာ အရိယသစ္စာသိသူ မပါနိုင်တာဘဲ’
 - ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာ မမွေးမီအကောင် လုပ်တာတွေက ဒီအကောင်ဖြစ်၊ ဒီအကောင်လုပ်တာတွေက သေပြီး နောက်အကောင်ဖြစ်တယ်လို့ မြင်တာတွေပဲ’
 - ‘အကောင်တွေကို အရိယာက လက်မခံဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အရိယာတွေလက်ခံတဲ့ အကောင်က အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုခြားလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကြောက်စရာအကောင် အားကိုးစရာအကောင်လို့ ပြောရတဲ့အကောင်လိုမျိုး အကောင်နဲ့ ခွေးအကောင်၊ နွားအကောင်၊ လူနတ်ဗြဟ္မာအကောင်တွေ ခြားကြတယ်မဟုတ်လား’
 - ‘လူပြုတဲ့အတိုင်း လူမှာဖြစ်နေတဲ့အကောင်ကို အရိယာတွေက လက်ခံတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မမွေးမီကအကောင်၊ သေပြီးအကောင်၊ မသေမီအကောင်တွေက ပြုလို့ဖြစ်တဲ့အကောင်တွေ မဟုတ်ဘဲ ပြုတာခံရသူမှာဖြစ်တဲ့ အဖြစ်နဲ့တူတဲ့အကောင်တွေပဲ၊ အဲဒီအကောင် လက်ခံသူက အရိယာမပေါ်ခင်က ဗြဟ္မဏတွေ လက်ခံကြတာတွေပဲ။’

အရိယာက ဗြဟ္မဏဝါဒကို ကျော်နိုင်တာဟာ အဲဒီအမြင်ခြားလို့ပဲ’

– ‘အဲဒီ ဗြဟ္မဏတွေမြင်ပြတဲ့ ပြုသူရဲ့ခံရချက်အတိုင်း ပြုသူမှာပြန်ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့အမြင်ဟာ အကျင့်တည်ဆောက်တဲ့အခါမှာတော့ တော်တော်အောင်မြင်မလားပဲဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုထင်တာလဲ’

– ‘ကြောက်လောက် မျှော်လောက်လို့ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ခံစားစရာနဲ့ စံစားစရာတွေ ကြောက်မှာ မျှော်မှာလား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘ပြုလုပ်တာတွေနဲ့ အဲဒါတွေက ဘယ်လိုဆက်သွယ်တယ်လို့ ထင်သာ မြင်သာရှိရဲ့လား’

– ‘အဲဒီလိုတော့ မရှိဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုမရှိရင် မျှော်တာကြောက်တာဟာ အသိနဲ့ မျှော်တာကြောက်တာ ဟုတ်ပါ့မလား’

– ‘အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်လောက်ဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အသိနဲ့ မဟုတ်ရင် အဲဒါတွေဟာ အမှိုက်နဲ့ ဖြစ်တာတွေ မဟုတ်ဘူးလား’

– ‘မသိတာဟာ မှိုက်တာဆိုရင်တော့ အဲဒီလိုဟုတ်တာပဲဘုရား’

♣ ‘အမှောင်နဲ့ အကျင့်တည်ဆောက်လို့ရနိုင်တယ်ထင်တာဟာ အမှောင်ခေတ် လူရိုင်းတွေရဲ့ အထင်ပဲ’

– ‘အပြစ်ပြုသူကို နောင်အပြစ်ပြုချင်စိတ်မဖြစ်အောင် အပြစ်ပေးနေကြတာ ကမ္ဘာနဲ့အဝှမ်းပဲ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အပြစ်ပေးခံရသူတွေဟာ နောင်မှာ အပြစ်ပြုချင်စိတ် မဖြစ်တော့လို့လား’

– ‘စိတ်မဖြစ်တာ မဟုတ်ပေမယ့် လုပ်ရမှာကြောက်သွားကြတာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အပြစ်လုပ်လို့ရတာက အပြစ်ပေးခံရတာထက်ကျော်တာတွေရင် အပြစ် ကြောက်ပါ့မလား’

– ‘အဲဒီလိုတော့ ဖြစ်တာပဲဘုရား’

-
- ♣ ‘ဒီတော့ အပြစ်ခံစေတာက အပြစ်ပျောက်အောင်လုပ်တာမဖြစ်ဘဲ အပြစ်ကြီးကြီးလုပ်အောင် သင်ကြားတာ ဖြစ်မနေဘူးလား’
 - ‘အပြစ်ပြုသူကို သူပြုလို့ခံရတာလို ခံစားစေတာမျိုး မလုပ်ရင် လစ်လျူရှုထားရမှာလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုထားရင်လည်း အပြစ်ပြုတာတွေ များလာမှာပဲပေါ့’
 - ‘ဒီတော့ အကျင့်ကောင်းအောင် ဘယ်လိုပြင်မှာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အပြစ်ပြုသူကို သူလုပ်တဲ့အပြစ်က လူ့လောကပျက်စီးတာတွေသိဖို့ အခွင့်အလမ်း လုပ်ပေးရမှာပဲ’
 - ‘အပြစ်က လူ့လောကကို ဘယ်လိုပျက်စီးစေလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘လူ့လောကဟာ လူအချင်းချင်း ယုံကြည်မှုနဲ့ စည်းလုံးနေမှ ချမ်းသာကြတာ မဟုတ်လား’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘အပြစ်ဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို သစ္စာဖောက်တာပဲ၊ သစ္စာပျက်တဲ့ အဖွဲ့အစည်းဟာ အချင်းချင်း မစည်းလုံးနိုင်တော့တာဘဲ’
 - ‘စုပေါင်းလို့တော့ နေကြတာပဲ မဟုတ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘အချင်းချင်း မယုံကြည်ဘဲ စုပေါင်းနေတာဟာ အမှိုက်တောင်းထဲ အမှိုက်တွေ စုပေါင်းနေတာလိုဖြစ်လို့ညီညွတ်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်မဟုတ်ဘူး’
 - ‘လူအချင်းချင်းဟာ ဘယ်တော့မှ မညီညွတ်နိုင်ဘူးလို့ထင်တာဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘လူတစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးဟာ မြင်တာ ကြားတာစတာနဲ့ တွေးတာတွေ မတူကြလို့ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘မတူတာနဲ့ မညီညွတ်ရတော့ဘူးလား’
 - ‘မတူမှတော့ ဘယ်လို ညီညွတ်မှာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘မတူတာဟာ သဘာဝပဲ၊ ညီညွတ်ဖို့ ဒီသဘာဝကို ဖျက်ဆီးဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ဒီသဘာဝထဲကပဲ အချင်းချင်း သစ္စာဖောက်ပြီး အပြစ်မလုပ်ကြဖို့ဘဲပေါ့’

-
- ‘ညီညွတ်တယ်ဆိုတာ သစ္စာမပျက်တာရဲ့ နာမည်လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အချင်းချင်းမှာ သစ္စာရှိတာဟာ ညီညွတ်တာပဲ’
 - ‘သစ္စာပျက်တာဟာ လူ့လောကက ထွက်ခွါတာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် သစ္စာပျက်သူကို ဒဏ်ခတ်အပြစ်ပေးတာဟာ သစ္စာပျက်တဲ့လူကို ပိုမညီညွတ်အောင် လူကို အရေးယူတာပဲ၊ သစ္စာပျက်တာက လူမဟုတ်ဘူး၊ လူမှာဖြစ်တဲ့ရောဂါပဲ၊ လူမဖျောက်ဘဲ ရောဂါကို ဖျောက်ရမှာ ဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် နာမ်ရုပ်စတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလောမတွေက လူရဲ့အစိတ်အပိုင်းတွေ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါတွေက လူ့အစိတ်အပိုင်းဆိုရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပဋိလောမလုပ်လို့ရပါ့မလား၊ လုပ်ရင် လူသေသွားမှာပေါ့’
 - ‘ရောဂါကို လူလို့ထင်တော့ အဲဒီရောဂါကိုလည်း လူတွေက မကြိုက်တော့ ရောဂါရှင်ကို နှင်ထုတ်တာဟာ အပြစ်ပေးတာ ဖြစ်နေတာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဲဒီရောဂါကို ဘာရောဂါလို့ ပြောမလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကမ္မဇရောဂါပေါ့’
 - ‘ကမ္မဇနာဆိုရင် ဝဋ်နာ၊ ကံနာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာအစရှိတဲ့ အနုလောမက ပြချက်တွေဟာ လူ့အဖြစ်တွေမဟုတ်ဘဲ လူမှာရောက်နေတဲ့ ဝဋ်နာ၊ ကံနာရဲ့ အဖြစ်တွေပဲ’
 - ‘အနာရောဂါကို လူထင်ပြီး ရောဂါရှင်ကို သုတ်သင်နေတာကတော့ လောက မငြိမ်းချမ်းဖို့ တစ်ခုတည်းဖြစ်တဲ့ အကြောင်းပဲ၊ ဒါကို လူတွေ လက်ခံဖို့တော့ တော်တော် ခက်ဦးမှာပဲဘုရား’
 - ♣ ‘အနာသိထားမှပဲ၊ ဘာခက်စရာရှိသေးလို့လဲ’
 - ‘ထောင်အခါခါကျတာ မခက်သေးဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အရိယသစ္စာဒဿန ပေါ်ထွန်းဖို့ ဒီလောက်တော့ ပေးရတာများတယ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ’

-
- ‘ပညာရှိ အားဟာ စကားဖြစ်တယ်လို့တော့ ကြားဖူးပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ စကားကို ပျက်အောင် ဖျက်နိုင်ရင် လူကို မဖျက်ကြမှာ သေချာတာပဲ’
 - ‘ဒီလိုအမြဲတော့ကျတဲ့စကားရှိတဲ့ ဘုန်းကြီးကို တွေ့ရလို့ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာ ရပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီစကားကို အသိအမှတ်ပြုလိုက်မယ်’
 - ‘အတိုင်းမသိလည်း စိတ်ဝင်စားပါတယ်၊ ဒီအသိအခြေအနေ ဘယ်လိုရောက်လာ တယ်ဆိုတာ သိခွင့်ပေးပါဘုရား’
 - ♣ ‘ရိုးရိုးလေးပါပဲ၊ ဘာမှ ထူးဆန်းတာ မရှိပါဘူး’
 - ‘အဲဒီရိုးရိုးလေးပဲ ပြောပေးပါဘုရား’
 - ♣ ‘သိချင်တာမေးရင် ဖြေရတာပေါ့’

ငယ်ဘဝ နှင့် မွေးရာမြေ အခြေအနေ

- ‘ငယ်ဘဝကို သိပါရစေ၊ ဘယ်နှစ်ခုနှစ်က မွေးဖွားခဲ့တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘မြန်မာနှစ် (၁၃၀၀) ပြည့်၊ နယုန်လဆန်း (၃) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာပဲ’
- ‘အခု အသက် (၇၆) နှစ်ထဲမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဲဒီအချိန်က ဗမာပြည်သူတွေ နိုင်ငံရေးနိုးကြားနေတဲ့အချိန်ပဲဘုရား’
 - ♣ ‘တို့မွေးတဲ့နေရာက တောရွာဆိုတော့ နိုင်ငံရေးနိုးကြားတာလည်း သိကြမှာ မဟုတ်တာဘဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဖွံ့ဖြိုးမှု မရှိလို့ဘဲ’
 - ‘မြို့နဲ့ အဆက်အသွယ် မရှိဘူးလားဘုရား’

-
- ♣ ‘သိပ်ကိုနည်းလိမ့်မယ်’
 - ‘ဘယ်မြို့နယ်က ပိုင်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘မြိုင်မြို့က ပိုင်တယ်’
 - ‘အဲဒါနဲ့ အဝေးကြီးလားဘုရား’
 - ♣ ‘မဝေးလှဘူး၊ လေးငါးခုနှစ်မိုင်လောက်ပဲ’
 - ‘အဲဒီမြို့နဲ့တော့ ဆက်သွယ်မိမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆက်သွယ်ရစရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီမြို့က တို့ရွာထက် နှစ်ဆလောက်ပဲရှိမှာပဲ’
 - ‘ရွာကတော့တွေ တောင်တွေ နီးလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘တောက မိုင်းသုံးလေးဆယ်၊ တောင်က ဆယ့်လေးငါးမိုင် အနီးဆုံးလောက်ပဲ’
 - ‘ရွာက ဘာလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကြလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘မြေပဲ၊ နှမ်း စိုက်တဲ့တောင်သူနဲ့ လက်ယက်ကန်းလုပ်ကြတယ်’
 - ‘မိုးကောင်းသောအရပ်ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ပြောရပေမယ့် မိုးခေါင်တာပဲ’
 - ‘လမ်းအဆက်အသွယ် မကောင်းဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘လှည်းလမ်းတွေ အရပ်လေးမျက်နှာပေါက်တယ်’
 - ‘ကုန်သည်တွေ မရှိဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ဦးနှစ်ဦးပဲ ရှိစရာပဲ၊ ဒါတောင် မြေပဲခေတ်ပေါ်ကာမှ ရှိမယ်ထင်တယ်’
 - ‘မြေပဲစိုက်တာက မကြာသေးလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘တို့မမွေးခင် နှစ်အစိတ်သုံးဆယ်လောက်မှပဲ’
 - ‘နွားတွေ၊ ဝက်တွေ၊ ကြက်တွေ၊ ဆိတ်တွေ မမွေးကြဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘နွားအုပ်တချို့တော့ ရှိတယ်၊ ဝက်က နတ်မကြိုက်လို့ဆိုပြီး မမွေးကြဘူး၊ ကြက်ကလည်း ဘုန်းကြီးတွေက မကြိုက်ကြဘူး’
 - ‘ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဘယ်လောက်ရှိသလဲဘုရား’
 - ♣ ‘တို့အပိုင်းက နှစ်ကျောင်း၊ အရှေ့အပိုင်းက တစ်ကျောင်းရှိတယ်’
 - ‘ရွာသားချင်းတော့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အဆင်ပြေကြရဲ့လားဘုရား’

-
- ♣ ‘ထုံးစံအတိုင်းပေါ့’
 - ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကျောင်းကွဲရင် ရပ်ရွာကွဲတာ ထုံးစံပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ကျောင်း ကိုယ့်ဆရာမှ ဟုတ်တယ်လုပ်ကြလို့ပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးတွေက အတူတူပဲ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘တူတော့ တူတယ်၊ ဒါပေမယ့် အလုပ်လုပ်တာ မတူသလိုဘဲ’
 - ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ပွဲကျောင်းဖြစ်တဲ့ကျောင်းနဲ့ မဖြစ်တဲ့ကျောင်းပေါ့’
 - ‘အဲဒါတွေက ဘယ်လိုကွဲကြလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ပွဲကျောင်းက ဆေးဝါးနဲ့ လူမှုရေးပညာသင်ပေးပြီး မဟုတ်တဲ့ကျောင်းက ပိဋကတ်သင်ပေးတာပဲ’
 - ‘အဲဒီရွာမှာလည်း ပွဲကျောင်းရှိသလားဘုရား’
 - ♣ ‘အရှေ့ပိုင်းက ကျောင်းက ပွဲကျောင်းပဲ’
 - ‘ပွဲကျောင်းထွက်တွေက လူရည်ပိုသွက်ကြမလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ စီးပွားရေးကတော့ သိပ်မကွာကြဘူး၊ အနောက်ပိုင်းက နည်းနည်း ပိုသလို ရှိတယ်’
 - ‘ရွာရဲ့စီးပွားရေးကော ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘မငတ်ကြတာလောက်ဘဲ ရှိမှာပဲ’
 - ‘သိပ်ဆင်းရဲကြလားဘုရား’
 - ♣ ‘တို့သိတတ်ချိန်မှာတော့ အိမ်တွေက ဝါးထရံကာနဲ့ နှစ်ထပ်အိမ်တွေ ရှိနေပြီ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အစိတ်သုံးဆယ်ကဆိုရင် ထန်းလက်မိုးထားတဲ့ တဲကြီးတွေပဲ၊ ဇီးသားခြမ်းတွေ ထောင်ကာထားရတာလို့ သိရတယ်’
 - ‘ဝါးထရံတောင် မကာနိုင်ကြဘူးတဲ့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်အိမ်ရှိတယ်ဆိုပဲ၊ အဲဒါ သွားသွားကြည့်ကရတာ

သိရတယ်၊ အဲဒါတောင် ဇလီသတ်တာက ဇီးသားခြမ်းနဲ့ပဲတဲ့’

– ‘ရှေးကဆိုရင် ဘယ်လိုနေမလဲဘုရား’

♣ ‘တို့အဖိုးလက်ထက်က ငတ်ကြတာ သိရတယ်၊ ယောဘက်သွားပြီး ပြောင်းဖူးတွေ ဝယ်စားရတယ်၊ စားစရာဆိုလို့ ဖရဲသီးအစေ့တွေ ပြုတ်စားရတယ်လို့ အဖွားပြောတာ မှတ်မိတယ်’

– ‘အဲဒါ ဘယ်ခေတ်လောက် ဖြစ်မလဲဘုရား’

♣ ‘အင်္ဂလိပ်ဝင်ပြီး ဖြစ်မယ်’

– ‘ရွာကလူတွေ အပြင်ထွက်မသွားကြဘူးလားဘုရား’

♣ ‘သွားနိုင်သူတွေ သွားကြတဲ့ပုံ ရှိတယ်၊ အဲဒီအထဲမှာ တို့အဖိုးလည်း ပါတယ်၊ ရွာက ပဲခူးခရီးအသွားမှာ ပိုက်ဆံခြောက်မူးပဲ ပါတယ်လို့ သိရတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သွားမှာပါလိမ့်ဘုရား’

♣ ‘သူ့အဖော်ကလည်း အဲဒီလိုပဲပြောတော့ အဖိုးက ပြန်ပြောတာက အိမ်မှာလည်း ပဲ၊ ပြားလောက်ပဲ ရှိတာလို့ ပြန်ပြောတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေကလည်း ဒီလိုပဲ စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်ပဲလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတော့ ဟုတ်ပုံမရဘူး၊ စားရတာတော့ ဒီလိုပဲနေမှာပဲ’

– ‘ဘာကြားဖူးလို့လဲဘုရား’

♣ ‘ဆွင်းဟင်းခံတာ မြေအိုးကလေးတွေနဲ့လို့ သိရတယ်၊ အဲဒါတွေထဲမှာလည်း အိုးတွေသာ များတာ၊ ပဲဟင်းချည်းလို့ ပြောကြတယ်’

– ‘အိုးတွေက ဘယ်လိုပုံလဲဘုရား’

♣ ‘တစ်ဖန်ခွက်ကျော်ကျော်လောက် ဆုံမယ့်အရွယ်၊ အိုးချောလေးတွေပဲ၊ ဘိုအိုးလို့ခေါ်တယ် သိရတယ်’

– ‘အဲဒါတွေနဲ့ ဆွမ်းဟင်းခံတာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျောင်းရောက်တော့ ဘယ်လိုစားသလဲတော့ မသိဘူး’

– ‘ကျောင်းအဆောက်အဦးတွေက ဘယ်လိုပုံလဲဘုရား’

♣ ‘ပျဉ်ခင်း၊ ပျဉ်ကာ၊ ပျဉ်မိုး၊ ကဲလားတံခါးကြီးတွေနဲ့ပဲ၊ သိပ်မကြီးပေမယ့်

သိပ်လည်း မငယ်ဘူး’

– ‘ကျောင်းကတော့ ကောင်းသားပဲဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးတွေကတော့ ထိပ်တွေပဲ၊ မန္တလေးမြို့မှာ ဘုရင်ရှိစဉ်က စာချတွေအထိ ရှိတယ်၊ တပင်တိုင် စလင်းမင်းသမီးက ရှင်ပြုထားတာတွေလည်း ရှိတာဆိုတော့ ပိဋကတတ်ကြတယ်၊ အင်္ဂလိပ်က မန္တလေးသိမ်းတော့ အဲဒီစလင်းမင်းသမီး ရှင်ပြုပေးတဲ့ဘုန်းကြီးက ရွာမှာ တောစာသင်တိုက် သံဃာအစိတ်သုံးဆယ်နဲ့ နေတယ်’

– ‘အဲဒါက ဘုန်းကြီးတို့ ဥပဇ္ဈာယ်လားဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ ဥပဇ္ဈာယ်ရဲ့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပဲ’

– ‘အဲဒီဘုန်းကြီးကြီးက တော်တော်လေး တော်ပုံရတယ်ဘုရား’

♣ ‘တို့ဆရာက ဝိသုဒ္ဓါရုံ မန္တလေးနေတော့ ဒီပဲရင်းရွှေကျင်တတိယ သာသနာပိုင်က တို့ဆရာကို သူ့ဆီခေါ်ပြီး စကားပြောဆုံးမတဲ့အထဲမှာ မင်းတို့ဆရာက တို့စာသင်ဘက်ပဲ၊ သိပ်တော်တယ်၊ တို့စာကျက်နေရင် ခေါင်းမီးခြံအိပ်နေတာပဲ၊ ပြီးရင် သူက စာအရင်ရတယ်လို့ ပြောတာ သိရတယ်။

– ‘အဲဒီဘုန်းကြီးကြီးဘွဲ့က ဘယ်လိုတဲ့လဲဘုရား’

♣ ‘တို့အရပ်က ဘွဲ့မခေါ်ကြဘူး၊ အဲဒီဘုန်းကြီးကို ဘုန်းကြီးဦးကြောင်လို့ပဲ ခေါ်တယ်၊ ပွဲကျောင်းက အဲဒီဘုန်းကြီးနဲ့ ခေတ်ပြိုင်ဘုန်းကြီးက ဦးခွေးဖြူ၊ အနောက်ရွာ တောင်ကျောင်းက ဘုန်းကြီးက ဦးဝင်း၊ အဲဒီရှေ့က ဦးသန့်နဲ့ ဦးသင်းလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။ ပွဲကျောင်းက လက်ဦးကျော်ကြားတဲ့ဘုန်းကြီးက ခင်ကြီးမှတ်လို့ သိရတယ်၊ ခင်ကြီးမှတ်နဲ့ ဦးခွေးဖြူကြား နှစ်ဆက်သုံးဆက်ထဲမှာ ဦးထားဆိုပြီး ဘုန်းကြီးတစ်ပါးလည်း ရှိတာ မှတ်မိတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးတွေရဲ့ ခြေရာလက်ရာတွေ ရွာမှာ ထင်ရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘ထင်တယ်’

– ‘ဦးကြောင်တပည့်တွေက ဘယ်လိုနေကြလို့လဲဘုရား’

♣ ‘သူတပည့်တွေက ကျောင်းစာရေးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်၊ ရွာအနောက်ပိုင်း က နှစ်အိမ်ခြားလောက်က ယောက်ျားတွေ စာရေးလုပ်ကြတာပဲ၊ ရွာမှာ ဘုန်းကြီးထွက်

တွေလည်း များတယ်’

- ‘ကျောင်းစာရေးဆိုတာက ဘယ်လိုအလုပ်လဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အခုတော့ မရှိဘူး၊ ရှေးအခါက ဘုန်းကြီးစာတွေက ပေပေါ်မှာ ရှိတာဆိုတော့ အဲဒီပေစာတွေ ရေးပေးရတဲ့အလုပ်ပဲ’

- ‘ရွာတွေက ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေမှာ စာတိုက်သေတ္တာကြီးတွေနဲ့ ပေစာတွေ ရှိနေတာ အဲဒီစာရေးတွေ ရေးကြတာတွေလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်လောက်တယ်၊ ရွာစာရေးတွေ နယ်တကာလှည့်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း တွေက ရေးစရာစာတွေ ရေးပေးကြတာပဲ’

- ‘အဲဒီရွာတွေမှာ ကြာမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ကူးရတဲ့ကျမ်း များရင်များသလောက် ကြာမှာပဲ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာလည်း အိပ်စားပြီး စာရေးကြရတာပဲ’

- ‘ပိုက်ဆံ ဘယ်သူက ပေးလို့လဲဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးဆီမှာ ရွာထဲက စာလှူချင်တဲ့သူက ဘယ်ကျမ်းလိုသလဲ၊ တတ်နိုင်သလိုလှူမယ်လို့ လျှောက်ထားတာမှတ်ပြီး စာရေးလာတဲ့အခါ ဘယ်ကျမ်းတွေ ကူးစရာရှိတယ်ဆိုပြီး ရေးဖို့အပ်တာဆိုတော့ ဒကာကို စာရေးခ ပေးရမှာပေါ့’

- ‘ဘယ်လောက်ရသတဲ့လဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ မမှတ်မိဘူး၊ တစ်အင်္ဂါ ဘယ်လောက်လို့ ပြောကြတာလဲ၊ တစ်မူးတစ်မတ် လောက်ဖြစ်မလားပဲ’

- ‘တစ်အင်္ဂါဆိုတာက ပေရွက် ဘယ်လောက်လဲဘုရား’

♣ ‘က ကာ မှ ကံ ကားအထိ ဆယ့်နှစ်ရွက်ပဲ၊ ဝမ်းရောကျောရောဆိုတော့ နှစ်ဆယ့်လေးမျက်နှာ ဖြစ်မယ်’

- ‘စာရေးတိုင်းကို ဘုန်းကြီးတိုင်းက ရေးခိုင်းတာလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ လက်ရေးလည်း ကြည့်တယ်၊ စာဖတ်ဗဟုသုတလည်း ကြည့်တယ်၊ စာရေးရုံအကျင့်စရိုက်လည်း ကြည့်တယ်၊ ခိုင်းဖူးတဲ့စာရေးမရမှ အသစ်စာရေး ကို အကဲခတ်ပြီး စမ်းသုံးတယ်လို့ သိရတယ်၊ တချို့ဘုန်းကြီးက ချေးများတယ်ဆိုပဲ’

-
- ‘အဲဒီပေစာတွေက စာတိုက်သေတ္တာထဲ သိမ်းထားဖို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ ရှေးအခါက စာသင်ပေးတဲ့ ဘုန်းကြီးဆီ စာသွားသင်တဲ့ ဘုန်းကြီးက စာပေထုတ်ထမ်းပြီး သွားသင်ရတာ၊ “စာပေလွေ ရင်မှာ ပိုက်ပါလို့”ဆိုတာ အဲဒါပဲ၊ ပေစာထုတ် ပိုက်လို့ ပြောတာပေါ့’
 - ‘မြို့စာသင်တိုက်တွေလည်း ဒီလိုပဲလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်ပိုင်မရှိရင် စာတိုက်ရှိရွာက ငှားရမ်းပြီး သင်ယူရမှာပဲ’
 - ‘ပုရပိုက်ဆိုတာ ကြားဖူးပါတယ်၊ အဲဒါက ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါက သစ်သားသင်ပုန်း၊ စာရေးအတော်ကျွမ်းတော့ ပုရပိုက်ရေးရတယ်၊ အဲဒါပြီးမှ ပေရေးကျင့်ရတာ၊ အဲဒီပုရပိုက်က အချပ်တွေကို ခြောက်လက်မလောက် အပြန်ပြန်ခေါက်ထားတာပဲ၊ ရှစ်တောင်လောက်အရှည်ပဲ၊ အဲဒါက မီးသွေးမှင်နဲ့ သုတ်ထားပြီး ကံ့ကူနဲ့ ရေးရတာပဲ၊ မီးသွေးမှင်ရည်နဲ့ ရေးပြီးသားကို ပြန်ဖျက်ရတာပဲ’
 - ‘အဲဒါက ယာယီရေးထားတာတွေလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အင်းတွေ အရပ်တွေ ရေးရင်လည်း ပေက မလွယ်ဘူးပေါ့၊ အဲဒါနဲ့ပဲ ရေးတာပဲ’
 - ‘စာ စသင်တော့ သစ်သားသင်ပုန်းနဲ့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပေါ့၊ မီးသွေးနဲ့ မဲနေအောင် ချေပြီး ရေးရဖျက်ရတာပဲ’
 - ‘အဲဒီရွာကလူကြီးတွေကတော့ ဘုန်းကြီးအထာအနပ်ဆုံး လူတွေ ဖြစ်ကြမှာ ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘နယ်တွေတကာ သွားပြီး စာရေးသူတွေဆိုတော့ လူမှုဗဟုသုတ ရှိကြပုံပဲ’
 - ‘ပွဲကျောင်းရှိတဲ့အရှေ့ပိုင်းသားတွေက ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့က လူမှုရေးရာတွေမှာ ပိုတော်ကြတဲ့ပုံ ရှိတယ်၊ သူတို့အပိုင်းက တို့အပိုင်းရဲ့ တစ်ဝက်ကျော်ကျော်လောက်ပဲရှိပေမယ့် တို့အပိုင်းလူတွေအပေါ် စီးထားနိုင်သလို ရှိတာ သိရတယ်’
 - ‘လူမှုရေးကျွမ်းတော့ ရှေ့က ရောက်တာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘုရားပွဲကျောင်းပွဲတွေမှာ ဒီဘက်က ပွဲတွေဆိုရင် မပီမပြင်နဲ့ ပြီးရပေမယ့် သူတို့ပွဲကတော့ ငြိမ်ငြိမ်အေးအေး အောင်အောင်မြင်မြင် ပြီးတယ်လို့ ကြားဖူးတယ်’

- ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘ဘုရားပွဲကျောင်းပွဲတွေမှာ လူတွေက ရန်ဖြစ်ကြတယ်၊ အချင်းချင်း ငြိုးထားတာတွေကို ပွဲကျမှ ချိန်းပြီး ချကြတဲ့သဘောပဲ’

- ‘တခြားရွာတွေမှာလည်း ဒီလိုပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အနယ်နယ်မှာလည်း ဒီလိုပဲ’

- ‘ပွဲက လူစွမ်းလူစ ပြတဲ့နေရာ ဖြစ်နေလို့လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို လေ့လာကြည့်သင့်တယ်၊ ဒီရွာနဲ့ တစ်တိုင်အဝေးမှာ ရှိတဲ့ရွာကြီး တစ်ရွာရဲ့ ဘုရားပွဲဆိုရင် တခြားတစ်တိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ရွာကလူတွေနဲ့ ချကြတာ သိရတယ်၊ တစ်နှစ်မှာ အဲဒီပွဲမှာ ဝင်ဖို့ချိန်းထားသူကို သူ့မိဘတွေက အိမ်သော့ခတ်ပြီး မလိုက်နိုင်အောင် လုပ်ထားလို့ သွေးကြောင် အထင်မခံရအောင် အိမ်ခန်းထဲမှာ ကိုယ့်လက်ကို ဓားနဲ့မွှမ်းထားတာ သိရတယ်၊ ပွဲရွာကပြန်လာကြသူတွေက ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ မလိုက်ရသူက ဓားဒဏ်ရာတွေနဲ့ပေါ့’

- ‘သူတို့ဆရာဘုန်းကြီးတွေက ဒါတွေ မတားမြစ်လို့လားဘုရား’

♣ ‘တားပုံမရဘူး၊ ဒါကိုပဲ လူစွမ်းလူစထက်တယ်လို့ မြင်နေကြပုံပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးတွေက ဒီလိုမြင်တာတော့ မဟုတ်ဘဲနေမလား ဘုရား’

♣ ‘ရှေးအခါက ဗမာပြည်က ပွဲကျောင်းဘုန်းကြီးတွေက ခေတ်စားပုံ ရှိတယ်၊ လက်ဝှေ့၊ သိုင်း၊ ဓားခုတ်၊ လှံထိုး၊ လေးပစ်၊ ဆေးဝါး၊ အင်းအိုင်၊ ဗေဒင်၊ ဂါထာမန္တာန်၊ ဒါတွေ အားပေးတာတွေပဲ’

- ‘အဲဒီလိုဟုတ်ရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်ရာ အချိန်နီးကျမှ မင်းတုန်းဘုရင်က ပွဲကျောင်း မလုပ်ရလို့ အမိန့်ထုတ်တာ၊ သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး ပွဲကျောင်းပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးတွေက သူတို့တပည့်တွေ လက်ရည်စမ်းပွဲ လုပ်ကြတာလို့များ’

သဘောထားကြသလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို တွေးရမလို့ ရှိတယ်’

– ‘အဲဒီအမိန့်ထုတ်ပြီး သိပ်အကြာကြီး မဖြစ်လိုက်ဘဲ အင်္ဂလိပ်အသိမ်းခံရတော့ အမိန့်လည်း ပျက်ပြီပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဘုရင့်အမိန့် ပျက်ပေမယ့် အမိန့်မထုတ်ခင်ကဆီ ပြန်မရောက်တော့တာဘဲ’

– ‘ပွဲကျောင်းပျက်သွားပေမယ့် ပွဲကျောင်း အဖျက်မခံရခင်ကဆီ ပြန်မရောက်တာ မဟုတ်လားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒီလိုဖြစ်တာ မကောင်းဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘ပွဲကျောင်းပညာဟာ ဘာသာရေးအတွက် အရေးမပါပေမယ့် တိုင်းပြည်ရဲ့ ပညာရေးအတွက် အရေးပါတာတွေတယ်’

– ‘ဘာတွေ တွေ့ရလို့လဲဘုရား’

♣ ‘လူတွေတတ်ထိုက်တဲ့ အဋ္ဌာရသပညာဆိုတာတွေကို သူတို့တပည့်တွေဆီ ထည့်ပေးတာတွေရတယ်၊ ဒါတွေဟာ တိုင်းပြည်အနေနဲ့ ခေတ်အခါအလျောက် လိုအပ်တာ တွေပဲ’

– ‘တိုင်းပြည်ရဲ့ အနိမ့်အမြင့်တစ်ခုခုကို ဖန်တီးတာ ပညာရေးဆိုတော့ ပုဂံ အင်ပါယာကိုတောင် အဲဒီပညာရေးက ဖန်တီးတာများလားဘုရား’

♣ ‘သေချာလောက်တယ်’

– ‘ဆင်စီး မြင်းစီး လှံထိုး ဓားခုတ် အုပ်ချုပ် စီစဉ်တာတွေဟာ ပြည်သူက ဘာပညာမှ မတတ်ရင် တွင်ကျယ်လို့ မရနိုင်စရာဘဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘သင်တန်းကျောင်းလည်း မရှိဘဲနဲ့ ဒါတွေအောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်တာဟာ ပြည်သူတစ်ယောက်ချင်းမှာ ချွန်နေလို့ဆိုတာတော့ တွေးကြည့်ရင် ပြေးကြည့်သလို

မြင်နိုင်တာပဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့ရွာအပိုင်းနှစ်ပိုင်းက လူတွေရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတွေကို ယှဉ်ကြည့်ခွင့်ရတော့ ပိုသိသာတယ်’

– ‘ဘယ်လိုတွေ့ရလို့လဲဘုရား’

♣ ‘တို့အပိုင်းကလူတွေက ဘုန်းကြီးပုံတွေပဲ၊ ဟိုဘက်ပိုင်းကလူတွေက ဘာမှ လက်မခွေးတဲ့လူတွေဖြစ်တာ ဆင်ခြင်မိတယ်’

– ‘လူချင်း အနီးကပ်ယှဉ်ကြည့်တာဆိုတော့ ပိုသိသာမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့အဖေကိုယ်တိုင်က အနောက်ပိုင်းသား ဖြစ်ပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ဆွေတစ်စ မျိုးတစ်စအရ အရှေ့ကျောင်း (ပွဲကျောင်း) တက်ပြီး ထွက်လာသူဖြစ်တော့ ပိုပြီး အနီးကပ် ယှဉ်ခွင့်ရတာပေါ့’

– ‘အဖေကို ဘယ်အရွယ်အထိ မိလိုက်ရသလဲဘုရား’

♣ ‘အဖေကို မမြင်လိုက်ရဖူးဘူး၊ အမေဝမ်းထဲမှာကတည်းက အဖေသေတာပဲ’

– ‘မမြင်ဖူးဘဲ ဘယ်လို ယှဉ်ကြည့်တာလဲဘုရား’

♣ ‘အဖေသေသွားပေမယ့် အဖေအကြောင်းတွေက အဖေနဲ့အတူ ပျောက်သွားတာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ လောကက ရှင်သန်ပြီးတော့ ကျန်ရစ်ခဲ့တာပဲ’

– ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘အဖေ ရှင်လူထွက်ပြီး အမေနဲ့မရခင်က အနောက်ပိုင်းသားတွေဟာ အရှေ့ပိုင်းသားတွေကို မွေချင်သလိုမွေနေတယ်ဆိုတာ သိရတယ်’

– ‘သိုးတွေကို ဝံပုလွေက နိုင်စားသလို လူတွေကို ဝံပုလွေလိုလူက နိုင်စားတာမျိုးလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သိုးအုပ်ဘက်က ဝံပုလွေတစ်ကောင်အဖြစ် အဖေက ရပ်တော့ ဝံပုလွေတွေဟာ သိုးတွေကို ချယ်လှယ်တာ ရပ်ကြရတဲ့အကြောင်း အားရဝမ်းသာ ပြောကြ တာတွေ ကြားရတာပဲ’

– ‘ပွဲကျောင်းသားဆိုတော့ တိုက်ပွဲတွေ တိုက်တတ်မှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့မှာ သူ့ယောက်ဖဖြစ်တဲ့ အမေရဲ့တစ်ယောက်တည်းဖြစ်တဲ့

ဝမ်းကွဲအစ်ကိုနဲ့ တခြားတစ်ယောက်ပဲ အပေါင်းအသင်းအဖြစ် ရှိတယ်’

– ‘ဒီသုံးယောက်ပေါင်းက ဘာတွေလုပ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘ပထမဆုံး သိုးအုပ်ကို ထိန်းတာပဲ’

– ‘ဘယ်လိုထိန်းတာလဲဘုရား’

♣ ‘သိုးတစ်ကောင်တလေက အုပ်စုနားမလည်နိုင်တာ လုပ်မယ်ဆိုရင် ပထမ သတိပေးတယ်။ အဲဒါမရရင် ဒီအဖွဲ့က ရိုက်ပစ်တယ်လို့ သိရတယ်’

– ‘သိုးတွေ တကွဲတပြားစီ မပြန့်ကြဲတော့တာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ သိုးအုပ်ကိုနှောက်ယှက်မယ့် ဝံပုလွေလည်း အုပ်ထဲဝင်ဖို့ မလွယ်ဘူး ပေါ့။ ဝင်ရင်လည်း ဝင်လာတဲ့ ဝံပုလွေကို အပြတ်ချေမှုန်းတာ ခံရတယ်လို့ သိရတယ်။ နောက်တော့ ဘယ်ဝံပုလွေမှ အနှောက်အယှက် မခံရဘဲ ပွဲလုပ်သမျှ တည်ငြိမ်သွားတာပေါ့’

– ‘သူတို့ဟာ ရွာမှာ ဗိုလ်ဖြစ်နေမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဖေက ရွာမှာတော့ ဗိုလ်ပဲ။ ဒါပေမယ့် အိမ်မှာတော့ အဖေကို ဗိုလ်ကျ သူဟာ အမေပဲ’

– ‘အမေက အဖေရဲ့ ဗိုလ်လားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ အမေက ခေါင်းတော်တော် မာတဲ့ပုံရှိတယ်’

– ‘ဘာတွေ သိရလို့လဲဘုရား’

♣ ‘အဖေနဲ့ ကွဲဖို့ “အော်ဒီမင်စာချုပ်” ထဲမှာ ရေးထားတာ ဖတ်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီထဲမှာ အဖေက လက်မှတ်မပါဘူး။ အဖေက လက်မှတ်မထိုးဘဲ မရရအောင် ပြန်ပေါင်း တယ်လို့ သိရတယ်’

– ‘အဲဒီတော့ ဘယ်လို ပေါင်းတာလဲဘုရား’

♣ ‘ကွဲနေချိန်မှာ အမေအိမ်ဘေးက လူတွေကို အဖေက အနှောက်အယှက်တွေ အမျိုးမျိုးပေးနေတော့ အမေအဖေကို သူတို့က တောင်းပန်ကြ။ သူ့အမေကလည်း သူ့သမီးကို ငိုယိုတောင်းပန်တာ လုပ်ရတယ်လို့ သိရတယ်’

– ‘ဒါကြောင့် ပြန်ပေါင်းမိတာလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါနဲ့ နောက်ထပ် ကလေးသုံးယောက် ပြန်ရတဲ့အထိ ပေါင်းဖြစ်တာပဲ’

- ‘အမေက မွေးချင်းဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲဘုရား’

♣ ‘သူတစ်ယောက်တည်းပဲ၊ သူ့အဖေက ပန်းချီနယ်ထဲမှာပဲ၊ သူ့အဖေကို သူမမှတ်မိနိုင်လောက်တဲ့အရွယ်မှာပဲ သူ့အမေဟာ သူ့ကိုပိုက်ပြီး သူ့အမေရဲ့အစ်မရွာ ပြန်ရောက်တာနဲ့ အတူနေမယ်ဆိုပြီး ခွဲလာကြတာပဲ’

- ‘သူ့အမေရဲ့အစ်မက ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ’

♣ ‘အောက်ပြည် ပဲခူးနယ်ထဲက ပြန်လာတာပဲ၊ သူတို့အဖေနောက် ညီအစ်မ နှစ်ယောက်လိုက်နေကြရာက အစ်မက အဲဒီမှာ အိမ်ထောင်ကျလို့ ညီမပါကျမှားစိုးပြီး သူ့ အမေကို ရွာပြန်လွှတ်လိုက်တာ၊ အခုတော့ အိမ်ထောင်သေလို့သားတစ်ယောက်ပိုက်ပြီး အစ်မက ရွာပြန်လာတော့ နှစ်ယောက်အတူနေမယ်ဆိုပြီး အမေအမေကလည်း အမေကို လိုက်ပြီး ယောက်ျားကို ချန်ထားခဲ့တာ’

- ‘အစ်မက အောက်ပြည်ကရလာတဲ့သားတစ်ယောက်၊ ညီမက ပန်းချီကရလာတဲ့ သမီးတစ်ယောက် လေးယောက်ပေါင်းပြီး အတူနေကြတာလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘သူတို့ ဘာအလုပ်တွေ လုပ်ကြသလဲဘုရား’

♣ ‘တောင်သူလုပ်ကြတယ်၊ မြေပဲစိုက် တောင်သူပေါ့၊ မိုးမကောင်းရင် နှမ်းရ၊ မိုးကောင်းရင် စပါးရဖို့ လယ်မှာ နှမ်းစိုက်တယ်’

- ‘အဖွားညီအစ်မက အတူပဲနေတာလားဘုရား’

♣ ‘အစ်မကြီးသားကလည်း အိမ်ထောင်ကျ၊ ညီမသမီးကလည်း အိမ်ထောင်ကျ၊ သားသမီးတစ်ယောက်စီကြတော့ အိမ်ခွဲကြတယ်၊ အစ်မကြီးသားက အောက်ပြည်နဲ့ ငါးပိကုန်သည်ကြီး လုပ်တယ်’

- ‘အဖေက ဘယ်အရွယ်မှာ သေတာလဲဘုရား’

♣ ‘အဖေအသက် နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်မှာ သေတာပဲ’

- ‘ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပွဲကျောင်းကပညာနဲ့ပဲ သေတယ်ပြောရမယ်၊ ရွာနားက ရွာတစ်ရွာရဲ့ ဘုရားပွဲမှာ ရိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး ခံသွားရတာပဲ’

-
- ‘အမေကတော့ ဝမ်းနည်းမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဝမ်းနည်းလောက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အမေက ခေါင်းမာတယ်၊ အဲဒီပွဲ မသွားဖို့ တားတဲ့ကြားက ခံရလာတော့ သေသူကို သွားမတွေ့ဘူးလို့ သိရတယ်’
 - ‘သူက ဒေါသကြီးသလားဘုရား’
 - ♣ ‘အမေက လောဘ ဒေါသ အစွန်းထွက်တာ မတွေ့ဖူးဘူး၊ စကားလည်း စေ့ရုံပြောတာပဲ၊ အပိုပြောနေတာ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး၊ အိမ်လည်ပတ်တာလည်း မတွေ့ဖူးဘူး၊ သီချင်းဆိုတာ နဲ့သာလိမ်းတာ ပန်းပန်တာလည်း မတွေ့ဖူးဘူး’
 - ‘သူ့သားသမီးတွေကို ချော့မြူတာ၊ ခြောက်လှန့်တာတွေ လုပ်တာတော့ ရှိရဲ့လားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါလည်း ဟုတ်ဟုတ်ဟတ်ဟတ် မတွေ့ဖူးဘူး၊ စာလည်း မတတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘုရားရှိခိုးစာတွေ ရနေတယ်၊ တရားတစ်ပုဒ်ပြောဖို့ ပြင်လိုက်ရင် အဲဒါ တို့ နာဖူးတာပဲဆိုပြီး သူက ပြောပြသွားတာပဲ’
 - ‘အိမ်ထောင်သေပြီးတော့လည်း တောင်သူလုပ်သေးလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘မလုပ်တော့ဘူး၊ ယက်ကန်းဗိုင်းဝါပဲ လုပ်တော့တယ်၊ အမြဲအလုပ် လုပ်နေတာပဲ’
 - ‘ပွဲကျောင်းထွက်တွေအကြောင်း ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့က လူရည်လည်တွေဆိုတော့ အတတ်ကြူးပြီး ဘီလူးတွေဖြစ်တယ် ဆိုတာမျိုး တွေ့ရတယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလူတွေဟာ ခိုးစားကြတာ ထင်ရှားလာတယ်’
 - ‘တစ်ပိုင်းလုံးပဲလားဘုရား’
 - ♣ ‘ကျန်တာတော့ ကျန်မှာပေါ့၊ အများစုက လိုက်ခိုးစားကြတာပဲ’
 - ‘ပွဲကျောင်းကလည်း ထိန်းသူမရှိတော့ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပွဲကျောင်းမဟုတ်တဲ့ကျောင်းကလည်း ဒီလိုပဲ၊ ထိန်းသူ မရှိဖြစ်တာဘဲ၊ ဘုန်းကြီးတွေ ပျံတော်မူကုန်ကြတယ်’

- ‘ဘုန်းကြီးကျောင်းပညာရေး ဘယ်သွားရမယ်မသိဖြစ်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတွေ ပညာငတ်ကြရတာလားဘုရား’

♣ ‘တကယ် ငတ်ကြရတာ၊ ပွဲကျောင်းပညာလည်း ပျောက်၊ ဘာသာရေးပညာလည်း မရောက်ဖြစ်ပြီး စာလုံးဖတ်တတ်ရုံကျော်ကျော်ပဲ ဖြစ်လာတော့တာပဲ’

- ‘အဲဒီအချိန် ဘုန်းကြီးတို့မွေးလာတာလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ စာသင်တာက ပရိတ်လောက်ပဲ ရှိတော့တယ်၊ ဇာတ်တွေ နိပါတ်တွေ မသင်ရတော့ဘူး၊ ပွဲပညာကလည်း ပြဿဒါး ရက်ရာဇာ၊ ဂြိုဟ်သက်၊ နဂါးလှည့်လောက် သင်ရတော့တာပဲ’

- ‘လောကီလောကုတ် ဘာဗဟုသုတမှ မဖြစ်ရတော့ဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒါက ပြည်သူနဲ့အစမ်းပဲ၊ အင်္ဂလိပ်ခေတ်ပညာတွေက သီးခြားသင်နေကြပြီပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက် ခေတ်ပညာတတ် ခါးပြတ်ပြီး အဆက်မရှိဖြစ်ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ လူ့ယဉ်ကျေးမှုပါ ထိခိုက်တာပဲ၊ အဖေစကား သားက နားမဝင်၊ သားစကား အဖေက နားမဝင်နဲ့ အဖေယဉ်ကျေးမှု သားဆီရောက်အောင်ပို့မရ၊ သားရဲ့လက်ဦးဆရာ အပျောက်ခံရပြီး “ မိမဆုံးမ ဖမဆုံးမ သားသမီး”လို့ အပြောခံရမယ့်လူထဲ ရောက်သွားခဲ့တယ်’

- ‘ကမ္ဘာမှာတော့ မြန်မာတွေ ယဉ်ကျေးတယ်လို့ အသိခံရတာပဲ၊ မြန်မာတွေကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယဉ်ကျေးတယ်လို့ ထင်ကြပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘မြန်မာတွေဟာ သူစိမ်းကို ရန်မမှုတတ်ဘူး၊ ကူညီတယ်ဆိုတာ ပြောရင်တော့ ဟုတ်တာပဲ၊ အယူသည်းတာ မာန်ကြီးတာတို့လည်းရှိပေမယ့် ပိုပိုလိုလို မသည်းမထန်တာတွေရတယ်၊ အကြားအမြင်တွေအနေနဲ့ ဒေသန္တရစာပေတွေ လေ့လာရတာ များများမရှိပေမယ့် ဟောပြောချက်တွေ နာရတာတွေတော့ မပြတ်လောက်ရှိတာဘဲ၊ ဒီတော့လည်း ယဉ်ကျေးတယ် ထင်ရမှာပဲပေါ့’

- ‘လူမျိုးလိုက် ကြည့်ရင် လူစဉ်မီတာတော့ ဖြစ်သေးတာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုဖြစ်ပေမယ့် လူမျိုးလိုက် လူစွမ်းလူစတိုးတက်တာတော့ အတွေ့နည်း’

လာတာ မတွေ့ဘူးလား’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘ဗမာ့လူမှုရေးဟောင်း အတတ်ပညာနဲ့ ဗမာတွေ အဆက်ပြတ်သွားလို့ပဲ၊ လွတ်လပ်ရေးရပြီး ရာစုနှစ်တစ်ဝက်က ဗမာတွေ ကသောင်းကနင်းဖြစ်နေတာရဲ့ လက်သည်ဟာ အဲဒါပဲ’

– ‘ကမ္ဘာပစ္စည်းမဲ့စနစ်ဝင်လာတာ ခံရလို့မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ အဝင်ခံရတာက လူကြီးလူငယ် ပညာရေး ခါးပြတ်တာမှာ အကြောင်း ရင်း ရှိတယ်’

– ‘ဆိုင်ရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘လူကြီးစကား လူငယ်နားမဝင်တော့ လူငယ်က ဆွဲငင်ရာပါတာပဲ’

– ‘ပစ္စည်းမဲ့စနစ်က ဘာမှားလို့လဲဘုရား’

♣ ‘ဘာမှားတယ်လို့ မသိရတဲ့အဖြစ်ဟာ မှားတာပဲ’

– ‘အဲဒါက ဘာဖြစ်လို့ မှားတာလဲဘုရား’

♣ ‘အယူသည်းလို့ပဲ’

– ‘မှန်နေလို့ အယူသည်းတာဆိုရင်ရောဘုရား’

♣ ‘မှန်ရင် အယူသည်းလို့ မရဘူး’

– ‘မှန်တာကို ယူနေတာမျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘မှန်နေမှတော့ ယူနေဖို့ မလိုတော့တာဘဲ၊ ယူတယ်ဆိုတာ မှန်းဆနေရတာပဲ’

– ‘ယူနေရတာဟာ မမှန်တာဖြစ်နေလို့လားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ယူတာဟာ အပြစ်ကြီးလို့လားဘုရား’

♣ ‘အကြီးဆုံးပဲ၊ လူတွေ ကွဲကုန်စေတာဟာ အဲဒီ အယူပဲ’

– ‘ဒါကြောင့် တိုင်းပြည် ကသောင်းကနင်း ဖြစ်တာလားဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

- ‘ဒီလို လူကြီးလူငယ် ပညာရေး ခါးပြတ်ချိန်မှာ ဘုန်းကြီးကို မွေးပေးကြတာ ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘အိမ်ရဲ့စီးပွားရေးလည်း ယောက်ျားမရှိတော့ ပြုလဲနေတာ ခံရမလားပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ခဲနေရလောက်တယ်၊ တောင်သူလည်း ဖျက်လိုက်တယ်၊ အမေက ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့လာလို့ အမေ့တောင် မစို့ရဘဲ ဆိတ်နို့လိုလို နွားနို့လိုလိုနဲ့ တို့ကို မွေးခဲ့ရတယ်လို့ သိရတယ်’

- ‘ဘယ်လို အိမ်မှာ မွေးတာလဲဘုရား’

♣ ‘အိမ်ကတော့ ထရံက၊ ထန်းသား ထုတ်လျှောက်၊ ဒိုင်းမြား၊ ယက်မ၊ ဆင့်၊ ခါးပန်းတွေနဲ့ ပျဉ်ခင်းထားတဲ့ သုံးခန်းပတ်လည် နှစ်ထပ်အိမ်ပဲ၊ ပြုတင်းတံခါးတွေ အကျယ်ကြီးတွေနဲ့ အဖေမသေခင်ကလေးမှာ ဆောက်သွားတဲ့အိမ်မှာပဲ၊ အိမ်ဝိုင်းလည်း ကျယ်တာပဲ’

- ‘ဘာတွေ စားသောက်ရသလဲဘုရား’

♣ ‘အမေက အပို ဘာမှ သုံးပုံမရဘူး၊ ဈေးသည်တောင် အိမ်ကို ဈေးတောင်း မချဘူးပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငါးပိ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်တော့ အိမ်မှာ မပြတ်ရှိအောင် ဝယ်ထားတယ်၊ ထမင်းနဲ့ ပဲနဲ့ အသီးအရွက်ပဲ စားရတာပဲ၊ အရိုးပါတဲ့ အမဲသား တစ်ပိဿာမှ ငါးမူးရှိတာလည်း တစ်နှစ်လုံးမှ တစ်ခါလောက်ပဲ စားရတဲ့ပုံ ရှိတယ်’

- ‘ဘာအသီးအနှံတွေ စားရသလဲဘုရား’

♣ ‘ဇီးဖြူသီး၊ ဇီးချဉ်သီး၊ ဇီးချိုသီး၊ မာလကာသီး၊ ဩဇာသီး၊ ရွေးသီး၊ ဗျဉ်ဇင်သီး၊ ဇီကယောက်သီး၊ ခံသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်သီး၊ ထန်းသီး၊ ခေါင်းခွါသီး၊ သရက်သီး၊ အုပ်သျှစ်သီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ သခွါးသီး၊ သခွါးပြောင်းသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ တည်သီး၊ ဝယ်စားရတဲ့အသီး မရှိသလောက်ဘဲ၊ အိမ်မှာသီးတာနဲ့ တောထဲက ရတာတွေပဲ၊ မြေပဲပြုပ်လှော်၊ ပြောင်းဖူးဖုတ်၊ ပြုတ်တွေလည်း စားရတယ်’

- ‘မုန့်ပဲသွားရေစာရော စားရလားဘုရား’

♣ ‘ဝယ်စားရတာဆိုရင် လက်ဖက်ပဲ ရှိတယ်၊ အဲဒါလည်း နတ်တင်ဖို့ ဝယ်တာပဲ၊ မုန့်ဆီကြော်၊ ပဲမုန့်၊ မုန့်လုံးရေပေါ်၊ သစ်ရွက်ပေါင်းကြော်၊ ထန်းလျက်ခဲ၊ ထန်းပင်ပေါက်၊ ဒီလောက် စားဖူးတာပဲ၊ ပဲစိမ်းစားဥ၊ ကန်စွန်းဥလည်း စားဖူးတယ်။’

– ‘အိမ်မှာ ထမင်း ဘယ်နှစ်ထပ် စားကြလဲဘုရား’

♣ ‘လူကြီးနှစ်ယောက်ကတော့ ပုံမှန် မနက်တစ်ထပ်၊ ညတစ်ထပ်ပဲ၊ အငယ်တွေ ကတော့ မနက်ထမင်းကြမ်း၊ နေ့မှာ မနက်က ကျန်တဲ့ ထမင်းကျန်နဲ့ အဆာပြေ နှစ်ထပ်၊ အဝနှစ်ထပ်စားတာပဲ’

– ‘ဘာဟင်းတွေ စားရလဲဘုရား’

♣ ‘ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပေါ်ချိန်မှာတော့ အဲဒါတွေ စားရပြီး ရှားချိန်ဆိုရင်တော့ ပဲဟင်းနဲ့ ငရုတ်သီးထောင်း၊ ငရုတ်သီးကြော်၊ အချဉ်တယ်ထားတာရှိရင် အချဉ်ပဲ၊ ပဲငါးပိလုပ်ထားတာရှိရင် အဲဒါကြော်ချက် စားရတယ်၊ ငါးကတော့ ငါးကလေးခြောက်၊ ငါးဗူးစီခေါ်တဲ့ ခေါင်းပြတ်ငါးခြောက် သေးသေးတွေ စားရတတ်တယ်၊ ဟင်းမရှိရင် ဆီးဆမ်း၊ ဆားဖြူ၊ ငါးပိကြော်ပြီး ဆီအိုးထဲထည့်ထားတာကို ပါအောင်ခပ်ပြီးတော့ စားရတယ်’

– ‘ယက်ကန်းလုပ်ရတာက ဘာတွေ လုပ်ရတာလဲဘုရား’

♣ ‘ဝါပေါက်ကနေ အဝတ်အထည်ဖြစ်တဲ့အထိ အားလုံး လုပ်ကြတာပဲ’

– ‘သိတတ်တဲ့အချိန်မှာ အိမ်မှာ အလုပ်လုပ်သူ ဘယ်နှစ်ယောက်လဲဘုရား’

♣ ‘လူကြီးနှစ်ယောက်နဲ့ အစ်မအကြီးနှစ်ယောက်ပဲ၊ သူတို့ တစ်နေကုန် တစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု လုပ်နေကြတာပဲ’

– ‘အလုပ်တွေက စုံနေမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဝါပေါက်တွေမှာ ပါလာတဲ့ အမှိုက်တွေ ဖယ်ရှားတာက ဝါဖန်တာ၊ ဝါပေါက်က အစေ့ထုတ်ပစ်တာက ဝါကြိတ်တာ၊ အစေ့မဲ့ဝါတွေကို ဖွတာက ဝါဖတ်တာ၊ ဖွပြီးတဲ့ ဝါဂွမ်းတွေ ချည်ငင်ဖို့ လိပ်တာက ဗိုင်းလိပ်တာ၊ အဲဒီဗိုင်းလိပ်ကို ချည်ဆွဲတာက ဗိုင်းငင်တာ၊ အဲဒီကချည်ဝန်ကလေးတွေကို ချည်ခင်ဖြစ်အောင် လုပ်တာက ချည်သွေတာ၊ အဲဒီချည်ခင်ကြီးကို ရေစိမ်တာက ချည်စိမ်တာ၊ အဲဒီချည်စိမ်ပြီးသားကို

ထမင်းနဲ့ နယ်ပြီး နင်းတာက ချည်စာထည့်တာ နင်းတာ၊ အဲဒီချည်စာထည့်ထားတဲ့ ချည်ခင်ကို ဆပ်သွားနဲ့ပဲ ချည်စာတွေ ထုတ်ပစ်တာက ချည်စာယူတာ၊ ချည်ခင်ကို အခြောက်လှမ်းပြီး ချည်လုံးဖြစ်အောင် လုပ်တာက ချည်ချတာ၊ ဆေးဆိုးမယ်ဆိုရင် ကြိုက်တဲ့အရောင်ဆေးကို ချည်မချခင် ချည်ခင်ကို ဆေးဆိုးတာပဲ၊ ချည်လုံးကို တညင်းလုံးလို့ ခေါ်တာပဲ၊ အဲဒီတညင်းလုံး လေးငါးလုံးနဲ့ ယက်ကန်း ရှည်တာပဲ၊ ရှည်ပြီးတဲ့ ချည်တွေကို ရက်ကန်းထွေးဆိုပြီး ချည်တွေကို မရှုတ်အောင် ခေါက်ထားတယ်၊ အဲဒါကို ယက်ကန်းစင် တင်ပြီး အရင်က ယက်ပြီးသား မိတ်ဆာနဲ့ ယက်ကန်းထွေးက ချည်ပင်တွေနဲ့ ဆက်တာကိုတော့ ယက်ကန်းဆက်တယ်ခေါ်တာပဲ၊ ယက်ကန်းဆက်ပြီးရင် အရင် ရက်ပြီးသားက ချည်တွေပေါ်ရောက်အောင် နှပ်ယက်သွားတွေ ရွှေ့ပြီး အဖောက်ချည်ကို ယွန်းထိုးပြီး ယက်ကန်းရက်တာပဲ၊ ဒီအလုပ်တွေ အားလုံးကို လုပ်တဲ့ကြိယာတွေနဲ့ တစ်အိမ်ထဲမှာ သားအမိလေးယောက် တစ်ယောက်တစ်မျိုး အမြဲလုပ် နေကြတာပဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ လသာရင် ဗိုင်းငင်၊ ချည်သွေ့၊ ချည်ချ လုပ်ရသေးတယ်၊ ဝါပေါက်တွေတော့ ဈေးသက်သာချိန်မှာ ဝယ်ထားတယ်၊ ဝါတစ်ပိဿာ တစ်မတ်သုံးမူး၊ လုံချည်တစ်ထည် နှစ်ကျပ်ခွဲသုံးကျပ်လို့ မှတ်မိတယ်၊ ခင်းစရာ၊ ခြုံစရာနဲ့ လုံချည်၊ အင်္ကျီတွေ အိမ်က လုပ်ကြတာပဲ၊ အစ်မတွေတော့ ပျိုရွယ်သူတွေဆိုတော့ ပွဲဝတ်အပြင်က နည်းနည်း ဝယ်မှာပဲ၊ တို့တော့ ရှန်နီကွက်စိပ် လုံချည်နဲ့ ပွဲဝတ်အဖြစ် ပိုးနီကွက်စိပ်လုံချည် ပိတ်အင်္ကျီပဲ ဝတ်ရတယ်၊ နေ့စဉ်ဝတ်အင်္ကျီကတော့ အိမ်ကရက်တဲ့ ဖျင်ဖြူပဲ’

- ‘ငယ်စဉ်က ဘယ်အဖြစ်တွေ ဘာတွေ မှတ်မိသေးလဲဘုရား’

♠ ‘တစ်ခုနှစ်ခုပဲ မှတ်မိတော့တယ်’

- ‘အဲဒါက ဘာလဲဘုရား’

♠ ‘ပုခက်စုတ်ကြီးနဲ့ အိပ်နေရာက ဈေးက ပုခက်အသစ်တစ်ခု ဝယ်လာပြီး အစုတ်ကြီးကို ပစ်လိုက်ဖို့ ပြောတာ၊ အဲဒါ မပစ်ချင်လို့ ငိုရတာပဲ၊ အဲဒါ ပုခက်စီးတဲ့အရွယ် ဝယ်တာဖြစ်မှာဆိုတော့ အတော်ငယ်ဦးမလားပဲပေါ့’

- ‘ပုခက်အဟောင်းက ဘယ်တုန်းကဟာလဲဘုရား’

♠ ‘ပုခက်အဟောင်းက လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်က အစ်မအကြီးဆုံးက စပြီး ကျန်တဲ့

အစ်မတစ်ယောက်နဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက် စီးခဲ့ပြီးလို့ ခြေထောက်ပိုင်းက ပေါက်နေပြီး ခြေတွဲလောင်းချလို့ရနေတာပဲ’

– ‘နောက်တစ်ခုကရောဘုရား’

♣ ‘ဂျပန်တွေ ဗမာပြည်ထဲ ဝင်စမှာ ဂျပန်လူယောင်ဆောင်ပြီး ရွာလာကာ ဓားပြတိုက်တော့ ကလေးတွေ လူကြီးအိမ်မှာ တိတ်တိတ်နေစေပြီး စုနေရတာပဲ။ အဲဒါလည်း သေနတ်ပစ်ကြတဲ့အသံကြားရတာ မမှတ်မိဘူး။ စုနေရတာပဲ မှတ်မိတယ်’

– ‘ငယ်စဉ်က မိသားစုက အလိုလိုက်တာ ခံရသေးလားဘုရား’

♣ ‘ချစ်အောင်ချော့တာနဲ့ ကြောက်အောင် ခြောက်တာတွေ ဘာမှခံရ တယ်မထင်ဘူး။ မိသားစုက ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်၊ မုန်းတယ်လို့ မသိဘူး။ ကိုယ်ကလည်း မိသားစုထဲက တစ်ယောက်တိုင်းကို ချစ်မှန်း၊ မုန်းမှန်း မသိခဲ့ဘူး’

– ‘မိသားစုထဲမှာ တစ်ဦးဦးက တစ်ဦးဦးကို ပိုချစ်တာတို့၊ မုန်းတာတို့ကို မသိဘူးလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း မတွေ့ရဘူး’

– ‘မိသားစုက ဘာမှ မခိုင်းဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ခိုင်းတာတချို့ မှတ်မိတယ်။ အဲဒါတွေ လုပ်မပေးဘူးနဲ့ တူတယ်’

– ‘ဘာတွေခိုင်းတာလဲဘုရား’

♣ ‘အမေကြီးက ထမင်းအိုးအောက်မှာ မီးမတောက်ဘူး၊ မီးသွားမှုတ်လိုက်လို့ ခိုင်းတယ်။ မမှုတ်ဘူး၊ မီးကလေးတစ်ချက်တောင် မှုတ်ဖော်မရဘူးလို့ပဲ ငြီးတာ သိရတယ်’

– ‘အိမ်သုံးဖို့ရေက ဘယ်လိုရသလဲဘုရား’

♣ ‘ခြေလှမ်းတစ်ထောင့်ငါးရာလောက်ဝေးတဲ့ ရေကန်မှာ ညနေစောင်းနဲ့ မနက်အစောမှာ အစ်မတွေနဲ့ အမေက ရေခပ်ရတယ်’

– ‘နေ့တိုင်းတော့ ရေချိုးရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘လူကြီးတွေတော့ ချိုးကြပုံပဲ။ ကလေးတွေကတော့ မချိုးလောက်ဘူး။ ရေချိုးပေးဖို့ အခေါ်ခံရတာတွေ၊ ချေးတွန်းလို့ အနာခံရတာတွေ အမှတ်ရနေတယ်’

– ‘ရေကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် မချိုးဘူးလား’

♣ ‘မချိုးဘူး၊ ခေါင်းလည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ် မဖီးဘူး၊ ထမင်းလည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ် ခူးစားဖို့ ပြောရင် ခူးပေးလို့ ပြန်ပြောတာပဲ၊ ခူးမပေးရင် မစားဘူး’

– ‘အိမ်မှာ ဘာမှ မလုပ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘လူကြီးတွေ အလုပ်ခွင်က တစ်ခုခု ထလုပ်တဲ့အခါမှာ ဝင်လုပ်ချင်တာ လုပ်တာပဲ၊ ဝါကြိတ်တာ၊ ချည်ချတာ၊ ချည်သွေတာတို့ပဲ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အလုပ်အဖြစ် ဘာမှ မလုပ်ဘူး’

– ‘ဦးထုပ်၊ ထီး၊ ဖိနပ် ရှိရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေ ဘာမှ မရှိဘူး၊ နေပူတဲ့အခါ စီးဖို့ ခုံဖိနပ်ပဲ ရှိတယ်၊ အဲဒါလည်း မစီးဘူး၊ ခြေပူလို့ အစီးခိုင်းလည်း ဖိနပ်ထိန်းသိမ်းရတာ ဝန်လေးလို့ မစီးဘဲ သွားတာပဲ၊ အစ်မတွေကတော့ ပွဲလမ်းစီးဖို့ မိန်းကလေးစီး ကတ္တီပါဖိနပ်ဆိုတာတွေ ရှိကြတယ်’

– ‘ပွဲက ကိုယ့်ရွာပွဲလားဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ရွာပွဲလည်း ရှိတယ်၊ တခြားရွာပွဲလည်း ရှိတတ်တယ်’

– ‘ဘာပွဲတွေလဲဘုရား’

♣ ‘ဘုရားပွဲ၊ အလှူပွဲ၊ ဘုန်းကြီးပျံပွဲ၊ ဘိုးတော်ပျံ၊ မယ်တော်ပျံ၊ မသာပွဲတွေပဲ’

– ‘မသာက ပွဲပါသလားဘုရား’

♣ ‘မတတ်နိုင်ရင်သာပဲ၊ တတ်နိုင်သူ သေရင် ပွဲမပါတောင် ဆိုင်းတော့ပါတယ်’

– ‘မင်္ဂလာဆောင်ပွဲတွေ မရှိဘူးလားဘုရား’

♣ ‘အစ်မကြီး မင်္ဂလာဆောင်တာလည်း မနက်ခင်းမှာ အကျွေးအမွေးနဲ့ ဆောင်တာတွေရတယ်၊ တခြားတော့ ညမှာ လူကြီးတွေနဲ့ ပြောဆိုပြီးကြတယ်ထင်တယ်’

– ‘အဲဒီမှာ ရွာဆက်နေသလားဘုရား’

♣ ‘တစ်မိုင်အတွင်းမှာ သုံးရွာရှိတယ်၊ နှစ်မိုင်အတွင်းမှာ ခုနစ်ရွာ ရှစ်ရွာမကဘဲ၊ ဆယ်ရွာလောက်ရှိမှာပဲ’

– ‘အဲဒီရွာတွေအားလုံး ဘာရေတွေ သောက်ကြသလဲဘုရား’

♣ ‘အဓိက ကန်ရေပဲ၊ ကန်မှာ ရေကုန်ရင် ရေထွက်တဲ့ရွာတွေမှာ ရေတွင်းတွေက ရေကို ခပ်ဝေးဝေး လှည်းနဲ့တိုက်ပြီး သုံးရတယ်’

-
- ‘ရေချွေတာရမလားပဲဘုရား’
 - ♣ ‘ချိုးရင် လူကြီးက တစ်အိုး၊ ကလေးက အိုးတစ်ဝက်ပဲ၊ ရေမှုတ်နဲ့ခတ်ပြီး လောင်းချိုးတယ်’
 - ‘အခု ဒီလိုပဲလားဘုရား’
 - ♣ ‘အခုတော့ ပိုက်ရေတွင်းရေ ရှိနေကြပြီ၊ တို့ရွာကျောင်းဘုန်းကြီးက လွတ်လပ်ရေး ရပြီး နောက်တစ်နှစ်ထဲအရောက်မှာပဲ အဲဒီနယ်မှာ အစဆုံးတူးတာပဲ၊ ပေ (၁၆၀)မှာ ရေစတွေ့ပြီး ပေ (၁၇၀) အနက် ရေတွင်း ရှိနေပြီ’
 - ‘ကျောင်းမနေရသေးခင်အရွယ်မှာ မှတ်မှတ်သားသား မှတ်မိတာရှိသေးရင် ပြောပြပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘နှစ်ခုလောက်တော့ ရှိတယ်’
 - ‘ဘာတွေလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အိမ်ရှိလူတွေ ဝမ်းဖောဝမ်းယောင်ရောဂါရကြပြီး နေမကောင်းတာအကြောင်း တစ်ခုပဲ’
 - ‘တစ်အိမ်လုံးချူချာတာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်လိုချူချာတာမသိပေမယ့် အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ ဘုန်းကြီးတွေ ပင့်ပြီး ဆွမ်းကပ်ပွဲလုပ်တာကို အိပ်မက်မက်သလို သိနေတယ်’
 - ‘ဘယ်လိုသိတာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘တို့က အိမ်အတက်လှေခါးအောက်က ခွေးခုန်တက်ဆိုတာပေါ်ကနေ ဘုန်းကြီးတွေလွယ်သွားတဲ့သပိတ်ကြီးတွေမှာ သပိတ်ခြေတွေက တွဲကပ်ပါနေတာ ဘယ်လိုလုပ် ထားပါလိမ့်လို့ပဲ သိတယ်၊ တခြားတော့ ဘာမှ မသိဘူး’
 - ‘နောက်တစ်ခုကရောဘုရား’
 - ♣ ‘တို့နေမယ့်ကျောင်းရဲ့ ဘုရားပွဲက နတ်တော်လမှာပဲ၊ အဲဒီပွဲမှာ ရုပ်သေးကပွဲ ထွက်တဲ့အချိန် အမေက ချီပြီး ရုပ်သေးပြတာကြည့်နေရာက အရပ်ကို နှိပ်စက်တာကို မကြည့်နိုင်လို့ ငိုရတာပဲ’

-
- ‘တကယ်လူမဟုတ်တာကို ပြောပြီး မချော့ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဇာတ်ခုံနားသွားပြီး ဒါသစ်သားမျောက်ရုပ်ကြီး၊ တကယ့်အကောင်မဟုတ်ဘူး ပြောတာလည်း မရဘူး၊ ပြန်မယ်ပူဆာပြီး ပြန်ကြတာပဲ’

ကျောင်းနေအရွယ်

- ‘ဘယ်အရွယ်မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းအပ်တာခံရသလဲဘုရား’
- ♣ ‘လေးငါးနှစ် ဖြစ်မယ်၊ အစ်ကိုကလည်း ကျောင်းသားဆိုတော့ အစ်ကိုနဲ့ အတူ နေ့ကျောင်းလိုက်ရတာပေါ့’
- ‘ကျောင်းပျော်ရဲ့လားဘုရား’
- ♣ ‘လိုက်ခါစမှာတော့ ပျော်မှန်းပျင်းမှန်း အထူးမရှိဘူးနဲ့ တူတယ်၊ ဘာမှ မှတ်မိတာ မရှိဘူး’
- ‘ကျောင်းရောက်တော့ ဘုန်းကြီးက ဘာလုပ်သလဲဘုရား’
- ♣ ‘မှတ်မိတာကတော့ ကိုယ့်လိုအရွယ်တူ ကလေးသုံးလေးယောက်ကို ကျောင်းပေါ်ခေါ်သွားပြီး ဘုရားခန်းထဲက ဘုရားရုပ်တွေ ပြတယ်၊ အဖော်တစ်ယောက်က လူလောက်ရှိတဲ့ ကြေးဘုရားကြီးကို ကြောက်ပြီး ငိုရတယ်’
- ‘စာသင်ရတာ မှတ်မိသေးလားဘုရား’
- ♣ ‘စာစသင်တာ အမှတ်မရဘူး၊ အမှတ်ရတာက နှစ်ချက် ရှိတယ်၊ တစ်ချက်က စာအံ့ချိန်မဟုတ်တဲ့အခါ အမှိုက်ကောက်ခိုင်းခံရတာပဲ’
- ‘နောက်တစ်ချက်ကရောဘုရား’
- ♣ ‘ကလေးအချင်းချင်း စကားမပြောဘဲ တိတ်တိတ်နေရတာပဲ၊ စကားပြောတာ တွေ့ရင် အဲဒီကလေးကို တစ်ယောက်တည်း ခွဲနေစေတာပဲ’
- ‘ကျောင်းမှာ ငြိမ်နေတာ လုပ်ရမှာလားဘုရား’
- ♣ ‘တစ်နေ့မှာ ကစားချိန်နည်းနည်းပေးတယ်၊ အဲဒီအချိန် မဟုတ်ရင်တော့

မဆော့ရ၊ စကားမပြောရဘူး၊ ခိုတွေ ကျိုးတွေမလာအောင် စောင့်ပေးတာဖြစ်ဖြစ် လုပ်ရတယ်၊ မျက်နှာလေးတွေ ပေါက်တာနှုတ်ရတယ်၊ ရေးစီးစေချင်ရာစီးအောင် ထမင်းစားသံပုဂံတွေနဲ့ မြေသယ်ပြီး နုံးတားတာ လုပ်ရတယ်’

– ‘အိမ်မှာ ဘာမှ မလုပ်ရတာဟာ ကျောင်းရောက်တော့ အလုပ်နဲ့ တွေ့ပြီးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အားနေရင် ကျောင်းဘေးက ရွာကူးလမ်းဘေးမှာ ပေါက်နေတဲ့ ဗောက်ပင်တွေ သွားနှုတ်ကြရသေးတယ်၊ ကျောင်းသားကြီးက ဓားနဲ့ ချုံတွေ လမ်းဘက် ကျနေတာ ရှင်းရတာပဲ’

– ‘ဒီအလုပ်တွေ လုပ်ရတာ စိတ်မညစ်ဘူးလား’

♣ ‘စိတ်ညစ်ရကောင်းမှန်း ကိုယ်က မသိပေမယ့် ကျောင်းသားလတ်ဖြစ်နေတဲ့ အစ်ကိုက စိတ်ညစ်ပုံရတယ်၊ တစ်နေ့မှာ မနက်ရှစ်နာရီ နေ့ကျောင်းသွားရမှာ မသွားကြဘဲ မြောက်ဘက်ကျောင်းသွားပြီး ထွက်ပြေးရတာ သတိရတယ်’

– ‘မြောက်ဘက်ကျောင်းက လက်ခံရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီက ဦးပဉ္စင်းတွေက ကျောင်းပြေးလာမှန်းသိပေမယ့် ချော့ချော့မော့မော့ ပျော်အောင်ထားပေကြတာ အမှတ်ရတယ်’

– ‘အဲဒီတုန်းက ဘယ်အရွယ်လောက် ရှိပြီလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ သိပ်မသိပေမယ့် သိတာတစ်ခု ရှိတယ်၊ အဲဒါက ဂျပန်ပစ္စည်းသယ်တဲ့ လှည်းတန်းကြီးကို အင်္ဂလိပ်က လေယာဉ်ပေါ်ကနေ စက်သေနတ်နဲ့ ပစ်နေတာကို ခေါက်တုန့် ခေါက်ပြန် လုပ်နေတာအဖြစ် နှစ်မိုင်လောက် အကွာကနေ မြင်နေရတယ်’

– ‘အဲဒါ ပထမဆုံး မြင်ဖူးတာလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပထမဆုံးရော နောက်ဆုံးရော မြင်ဖူးတာပဲ၊ အဲဒါ ငေးကြည့် နေကြရင်း နေ့လည်ကုန်သွားတာပဲ၊ အိမ်နားက ဂျပန်လှည်းဆင့်တာထဲ ပါသွားသူရဲ့

နွားတစ်ကောင် သေခဲ့တာလည်း သိရတယ်’

– ‘မနက်ဖြန်ကျတော့ ကျောင်းလိုက်ပို့တာ ခံရတာပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘုန်းကြီးက အရေးယူခံရတာတော့ မမှတ်မိဘူး၊ ကိုယ်မခံရလို့လား မသိဘူး’

– ‘အရေးတော့ ယူမှာလားဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးက အရိုက်ကြမ်းတယ်၊ အရေးမယူဘဲတော့နေမှာ မဟုတ်ဘူး’

– ‘နောက်တော့ ထွက်မပြေးကြတော့ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘အစ်ကိုက သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ ရွာနဲ့မလှမ်းမကမ်းက လယ်တောမှာ ထွက်ပြေးတာ လိုက်ဖမ်းတဲ့ကျောင်းသားကြီးအဖွဲ့မှာ ကိုယ့်ပါထည့်လိုက်တာ သတိရတယ်၊ အဲဒီတုန်းက တောထဲမှာ ကျွဲညီနောင် အင်္ဂလိပ်လေယာဉ်ပျံကြီးက ခေါင်းပေါ်က ကပ်ပျံသွားတော့ အားလုံး လဲချကြရတာ ပြောမဆုံးအောင်ဘဲ’

– ‘အဲဒီအချိန်ရောက်တော့ ကျောင်းပျော်နေပြီလားဘုရား’

♣ ‘မပျော်လောက်ပါဘူး၊ ထွက်မပြေးတတ်လို့ မပြေးပေမယ့် ကျောင်းကတော့ ပျော်လို့ မရနိုင်တာဘဲ၊ တစ်ခါတစ်ခါ အိမ်က ကျောင်းလွှတ်တာမှာ မသွားရအောင် အမျိုးမျိုး ပုန်းနေတာတို့ လုပ်ရတာတွေ အမှတ်ရတယ်၊ တွေ့တဲ့အချိန် ကျောင်းပို့တာပဲ’

– ‘နောက်ကျမှလည်း ပို့တာပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျောင်းပို့တာကို ကျောင်းဆွဲပို့တယ်လို့ ပြောကြတဲ့အထိ ပြောကြတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက အပြစ်မပေးဘူးလားဘုရား’

♣ ‘မမေးနဲ့ထဲကပဲ၊ တုတ်နဲ့ ရိုက်တယ်၊ ထိုင်ထလုပ်ရတယ်၊ အလေးအပင်တွေ ထမ်းရတယ်၊ ပြေးရတယ်၊ ခြောက်ပေလောက်နက်တဲ့ အုတ်ရေကန်ပျက်ကြီးထဲ တစ်ယောက်တည်း ချထားခံရတယ်၊ အဲဒါတွေ သူ့ဘက်ကမလျှော့တမ်း လုပ်တာပဲ’

‘အဲဒီဘုန်းကြီးကို အဲဒီအချိန်တွင်းက မမုန်းဘူးလားဘုရား’

♣ ‘မုန်းရကောင်းမှန်း မသိဘူး၊ ကြောက်စရာကြီးလို့ပဲ သိနေတော့တာပဲ’

– ‘အဲဒီတော့ ပိုပြီး ထွက်မပြေးချင်ဘူးလားဘုရား’

-
- ♣ ‘ထွက်ပြေးရမှာတောင် ကြောက်ပြီး ထွက်မပြေးဝံ့တော့တာဘဲ’
 - ‘အဲဒီလိုဖြစ်တာ ကောင်းသလားဘုရား’
 - ♣ ‘ကောင်းတာ မကောင်းတာထက် ကိုယ့်စိတ်ကို သူက အရယူနိုင်သွားတာတော့ ဖြစ်တာပဲ။ ဒါကို နယ်ကလူတွေကတော့ ချီးမွမ်းကြတာပဲ။ ဘုန်းကြီးက သိပ်တော်တယ်လို့ပဲ’
 - ‘တကယ်တော်တာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါကို တကယ်တော်တာလုပ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား’
 - ‘သူ့ကျောင်းသားတွေ လိမ်မာသွားကြတာပဲမဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီအထင်မျိုးဟာ လောကကို မိုက်မဲစေတာပဲ’
 - ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကလေးတွေ ခေါင်းထဲ အကြောက်ဓာတ်သွင်းထားလို့ အဲဒီအကြောက်ဓာတ်နဲ့ လှုပ်ရှားနေတာဟာ လိမ်မာတာ မဟုတ်ဘူး’
 - ‘မိုက်မဲတာလည်း မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်ပိုင်စိတ်နဲ့ လှုပ်ရှားတာမှာ မှားလို့ အပြင်ခံရမှ မှန်မှာမဟုတ်လား။ အပြင်ခံရချိန်မှာ အပြင်မခံရတော့ မှားတာလည်း မှားမှန်းမသိဖြစ်ပြီး ပြင်ရမယ့်အချိန်မှာ အဲဒီအမှားကို ထုတ်သုံးစေလို့ မိုက်မဲစေတယ် ပြောရတာပဲ’
 - ‘တိရစ္ဆာန်တွေကိုလည်း ဒီလိုပဲ သင်ရတာ မဟုတ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘လူတွေက တိရစ္ဆာန်တွေလို သင်သူလက်နဲ့ မကင်းမယ့်သူတွေ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား’
 - ‘လူကတော့ ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင်နေကြဦးမယ့်သူတွေပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီအခါမှာ အဲဒီငုတ်နေတဲ့အရိုင်းက ထကပြီး အလုပ်လုပ်တော့ ထင်ရာစိုင်းတဲ့ လူမိုက်ဖြစ်စေတာပဲပေါ့’
 - ‘လူ့ယဉ်ကျေးမှုသင်ယူရမယ့်အချိန်မှာ မသင်ယူရဘဲ အကြောက်နဲ့နေစေတော့ အဲဒီအကြောက်မရှိတဲ့အချိန်မှာ မယဉ်ကျေးတော့တာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’

-
- ‘ဒီတိုင်းပြည်ရဲ့မိုက်မဲမှုဟာ ဒီက စတယ် ပြောရမလားဘုရား’
 - ♣ ‘ကျောင်းဆိုတာ လူ့လောကထဲမှာ မှားနိုင်တာတွေကို သိပြီး မမှားတော့အောင် ဖော်ပေးတဲ့ ကောင်းအောင်လေ့ကျင့်ပေးတဲ့ နေရာပဲ’
 - ‘တချို့ဘုန်းကြီးတွေက အဲဒီလို မဟုတ်လောက်ပါဘူးဘုရား’
 - ♣ ‘တချို့ကတော့ အရိုက်မကြမ်းကြတာ ကြားရတယ်၊ ဒါပေမယ့် စာသင်ပေးသူက သင်ပေးတယ်၊ ဝတ္တရားအရ ကလေးတွေကို ကျွေးမွေးထိန်းကျောင်းလုပ်သူက လုပ်တယ်၊ ဘာမှ မလုပ်သူက မလုပ်ဘူး၊ ကိုယ်က အရိယာမဖြစ်တော့ အရိယာယဉ်ကျေးမှုတော့ မသင်ကြရဘူး’
 - ‘အဲဒါမသင်ရတော့ အဲဒါတော့ မဖြစ်ဘူးပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါမသင်ရင် ဘာသင်ဖို့လဲ’
 - ‘ဘုရားရှိခိုး၊ ဘုန်းကြီးရှိသေ၊ လူကြီးစကားနားထောင်၊ မဆော့နဲ့၊ အကောင်ပလောင်တွေ မသတ်နဲ့၊ စာကြိုးစား၊ မခိုးနဲ့၊ ရန်မဖြစ်နဲ့၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆက်ဆံတာတို့ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အံ့ဖွယ်သီးမျိုး၊ တစ်ကြိမ်ခိုးတို့၊ နှစ်ကြိမ်ခိုးတို့နဲ့ ရှိသေပျပ်ဝပ်၊ ခြေစုံရပ်၍ နှစ်ဘက်တပ်ဆိုတာမျိုးတို့ပေါ့’
 - ‘ရှေးက ကဗျာကျော်ဘုန်းကြီးတွေ ရေးထားခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားဆုံးမချက်တွေဟာ ကျောင်းသားကလေးတွေကို ဘုန်းကြီးတွေက သင်ပေးတာတွေပဲပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ရတနာတွေ ဆည်းကပ်ပုံကလွဲရင် တခြားသင်ကြားချက်တွေမျိုးကို တခြားဘာသာရေး၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းက ကလေးတွေလည်း မသင်ကြရလောက်ဘူးလား’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးရဲ့ ဝိသေသသင်ကြားချက် မဟုတ်တာတွေဘဲ သင်ကြားနေတယ်လို့ ဆိုလိုတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာပညာဟာ ဘာသာရေး ဆက်ဆံနည်းပညာပဲလား၊ ဒီနေ့လည်း ဒါပဲလိုလို သင်ပေးနေကြတာပဲ’
 - ‘ဆက်ဆံတတ်ဖို့ကလည်း လိုတယ်မဟုတ်လား၊ သင်ပေးတဲ့သူမရှိရင် မဆက်ဆံတတ်ဘဲ ဖြစ်မယ်မဟုတ်လားဘုရား’

-
- ♣ ‘ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဆက်ဆံတတ်စေချင်တာလဲ’
 - ‘ခလေးထုံးစံတွေ ပြောင်းမသွားအောင်ဘဲ ဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ ရည်ရွယ်တာဆိုရင် အဲဒါပဲ လုပ်ရမှာပေါ့၊ ဆက်ဆံတတ်တာဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရည်ရွယ်ချက်ပြည့်စုံပြီလား မေးစရာမကျန်ဘူးလား’
 - ‘ဆက်ဆံတတ်သွားရင် အဘိဓမ္မာတို့၊ မင်္ဂလာတို့၊ သင်တန်းတွေ တရားစခန်းတွေ ရောက်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ရှေ့ကဘုန်းကြီးတွေလည်း သူတို့ရဲ့ကျောင်းသားတွေကို အဲဒီလိုပဲ ရည်ရွယ်ပုံ ရှိတယ်’
 - ‘သင်ကြားတာ မကျွမ်းတော့ ခြိမ်းခြောက်သင်ကြားတာ ဖြစ်မှာပဲဘုရား၊ ကလေးကို လူမမှတ်တာလည်း ပါမှာပဲ၊ သာသနာကို တုတ်စောင့်တယ်လို့ ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါး မိန့်ကြားတာ ကြားရဖူးတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘အအုပ်ချုပ်ခံတဲ့စနစ်ဟာ အုပ်ချုပ်သူဖြစ်တဲ့အခါ အုပ်ချုပ်ပုံစနစ်အဖြစ် ပြန်အသုံးပြုတာပဲ’
 - ‘မိသားစုတို့၊ ရပ်ရွာတို့၊ နယ်ပယ်တို့၊ တိုင်းပြည်တို့၊ အုပ်ချုပ်ခွင့်ရသူဖြစ်ရင် အဲဒီလိုပဲ အုပ်ချုပ်မယ်လို့ ဆိုလိုတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပဲပေါ့’
 - ‘အာဏာရှင်စနစ်ဟာ ကျောင်းတော်က စတယ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ကို အမှန်အကန်မျှတမှုနဲ့ အုပ်ချုပ်ခံရသူက ပြန်လည်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရရင် အမှန်အကန်အမျှအတ ကိုယ့်လက်လွှတ်ပြီး အုပ်ချုပ်ပါ့မလား’
 - ‘အဲဒါတော့ စဉ်းစားစရာပဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ်တွေ ကြားနာဖူး၊ ဖတ်မှတ်ဖူးမှာပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒီမှာ သူတပည့်တွေကို ဘယ်လို ဆုံးမသွန်သင်သလဲ’
 - ‘အဲဒါ ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘အပြစ်ပြုသူကို အပြစ်မြင်အောင် ပြတာပဲ၊ အပြစ်ဟာ အပြစ်ပြုသူကို နစ်နာစေတာဆိုတော့ အပြစ်ကို နောင်မပြုကြတော့တာပေါ့’

-
- ‘အပြစ်ကို ဒဏ်ပေးတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒဏ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလို့ ထင်လို့လဲ’
 - ‘သဲသယ် ရေသယ်လုပ်ရတာမျိုးလို့ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို တစ်ဘက်သူကို နာကျင်အောင် လုပ်တာဆိုတာ နောက်မှ လုပ်တာတွေပဲ’
 - ‘တကယ်က ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အပြစ်မရှိသူတွေက အပြစ်ရှိသူကို အရာသွင်းပြီး မဆက်ဆံကြတာဘဲ’
 - ‘အပြစ်မရှိသူတွေရဲ့ ဆက်ဆံတာလိုချင်တော့ အပြစ်ကို စွန့်ကြတာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အပြစ်နဲ့လူ အတူတူလို့ အမြင်မှားရင်တော့ အပြစ်ကို နောင်မလုပ်တော့လို့ စွန့်တာရဲ့ အဓိပ္ပာယ် မသိဖြစ်ပြီး နစ်နာအောင် လုပ်တာကိုပဲ လုပ်ကြတယ်’
 - ‘နစ်နာမှုကိုဖြစ်စေတဲ့ပြစ်ဒဏ်ခတ်တာနဲ့ အသိအမြင်ဒဏ်ခတ်တာ ဆိုင်တာ ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အရိယဒဏ်ခတ်တာ အကောင်ဒဏ်ခတ်တာ၊ အကောင်မဲ့ဒဏ်ခတ်တာ မသိကြလို့ ပြစ်ဒဏ်ပေးတဲ့စနစ်နဲ့ မျက်နှာလွှဲတဲ့စနစ် ထွန်းကားလာတာပဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ငယ်ဘဝမှာ အကောင်ဒဏ်ခတ်တဲ့စနစ်ရဲ့ သားကောင် အဖြစ်ခံခဲ့ရတာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီဒဏ်ခတ်တာ ဆိုးကျိုးတွေ များတာပဲ’
 - ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကလေးတွေဟာ ဘုန်းကြီးကြီး အရိပ်အခြေပဲ ကြည့်နေရတော့ လွတ်လပ်မှုတွေ အပျောက်ခံရတာပဲ’
 - ‘ကလေးဆိုတော့ မသိတတ်သေးတဲ့အရွယ်ဆိုတော့ လွတ်လပ်မှုပေးလို့ မဖြစ်လို့ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ပျော်တယ်ဆိုတာ လွတ်လပ်မှုရှိမှ ဖြစ်တာပဲ၊ လွတ်လပ်မှု မရှိရင် လှုပ်ရှားနေထိုင်တာတွေဟာ အရပ်တွေလို ဖြစ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ကောင်းတာ ဖြစ်မလာ နိုင်တာဘဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးကျောင်းက ထွက်ပြီး ရပ်ရွာထဲ လူလုပ်ကြတဲ့အခါလည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းက အလေ့ကျင့်ပေးခံရတာအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေ လုပ်ကြလို့လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ဖြစ်ကြတော့ လောကအမြင် ကြည်ကြည်လင်လင် မဖြစ်ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကောင်းဖို့ တစ်ကိုယ်ကောင်းပဲ လုပ်ကြသူတွေဖြစ်တာပဲ’

- ‘တစ်ကိုယ်ကောင်းကျင့်တာ ထင်ရှားသူကိုတော့ လူတွေက တော်တော် စိတ်ပျက်ကြတာပဲဘုရား’

♣ ‘လူတိုင်းပဲ အဲဒီလိုကျင့်နိုင်တဲ့အခွင့်အလမ်းရရင် ကျင့်မှာပဲ၊ တစ်ကိုယ်ကောင်း စိတ်ဓာတ်က မျိုးရှိပြီးသားပဲ၊ ပေါက်ခွင့်မရသူတွေက မပေါက်ကြလို့ဘဲ’

- ‘အဲဒါလည်း ကျောင်းတော်က ပါလာတာပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်နဲ့ သူများစိတ်နေနေရတော့ မွန်းကြပ်တာ ရုန်းကန်တဲ့အနေနဲ့ ပရိယာယ်တွေ မာယာတွေ အလိမ်အလှည့်တွေ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်တွေ ရနိုင်သလောက် သုံးတော့တာပေါ့’

- ‘အဲဒီဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ စာသင်ရတာ မပျော်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီစာတွေက ကိုယ်သိတာ ဘာမှမပါတာဘဲ၊ ဘာနဲ့ ပျော်ရမှာလဲ’

- ‘ကျောင်းနေရတာတော့ ပျော်ရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘ပျော်တာလည်း မသိတော့ဘူးထင်ပါတယ်၊ အဲဒီအဖြစ်ကြီးဟာ ကိုယ့်အဖြစ်ကြီး ဖြစ်နေတော့ အဲဒီအဖြစ်နဲ့ အသားကျတာတော့ ဖြစ်နေတာပေါ့’

- ‘အစ်ကိုလည်း ကျောင်းမှာ ရှိသေးလားဘုရား’

♣ ‘အစ်ကိုနဲ့ ကျောင်းမှာ ကောင်းကောင်းအတူမနေလိုက်ရဘူး၊ ခြေထောက်မှာ အနာပေါက်လို့ ကျောင်းထွက်သွားရတယ်၊ အဲဒါနဲ့ပဲ သေသွားတယ်’

- ‘အစ်ကိုသေတော့ မလွမ်းဘူးလားဘုရား’

♣ ‘လွမ်းရကောင်းမှန်းတောင် မသိခဲ့ပါဘူး’

- ‘အမေကတော့ နောက်တစ်နှစ်လောက်အထိ သူများသေလို့ မသာချတိုင်း သင်္ချိုင်းလိုက်တိုတာပဲ၊ သူ့သားအတွက် ငိုတာပေါ့။’

♣ ‘ကျောင်းလိုက်ပြီး ဘယ်လောက်ကြာတော့ ကျောင်းမှာအိပ်သလဲဘုရား’

-
- ♣ ‘နှစ်နှစ်ကြာလောက် ရှိတဲ့အခါ ထင်တယ်’
 - ‘ကျောင်းအိပ်ရတာ ပျင်းသလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုန်းကြီးစက်ကွင်းထဲနေရတာဆိုရင် အားလုံး မလိုလားတာဘဲ၊ မလွဲသာ လို့သာပဲပေါ့’
 - ‘ကျောင်းမှာ ဘာစာတွေ သင်ရသလဲဘုရား’
 - ♣ ‘စာဖတ်တတ်တော့ ပရိတ်ကျက်ရတယ်၊ နောက်တော့ သဒ္ဒါကြီးသုတ်စဉ်တွေ ကျက်ရတယ်၊ နောက် သင်္ဂြိုဟ်ကျက်ရတယ်၊ နိဿယလည်း တက်ရတယ်’
 - ‘ဘုန်းကြီးက စာသင်ပေးတာကို သိပ်အားမစိုက်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ကျောင်းသားတွေက စာဖတ်တတ်ပြီး ပရိတ်သင်တာလောက်နဲ့ ကျောင်းထွက် ကြတာများတယ်၊ သူ့ရည်မှန်းချက်က အဲဒီထက် ပိုပုံမရဘူး’
 - ‘စာဖတ်စရာရှိရဲ့လားဘုရား’
 - ♣ ‘လုံးဝ မရှိဘူး၊ ဘုန်းကြီးကလည်း ဘာစာမှ မဖတ်ဘူး’
 - ‘စာတတ်အောင် သင်တာက စာဖတ်ဖို့ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ရှေးက သာသနာပြုတွေရဲ့ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့၊ သူတို့စာသင်ပေးတာက သူတို့ သင်ပေးတဲ့ ဘုရားစာဖတ်ဖို့လောက် ရည်ရွယ်ပုံပဲ ရှိတယ်’
 - ‘ဒီတော့ ဒီရွာဟာ ဗဟုသုတ သိပ်နည်းရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ရွာလုံးစာဖတ်သူဟာ လေးငါးယောက်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါလည်း ဘုရားစာပဲ ဖြစ်မယ်၊ ဥပုသ်နေ့မှာ စာသွား တစ်ယောက်ယောက်က ဥပုသ်သည်တွေကို ဇာတ်နိပါတ်ဖတ်ပြတာ တစ်ခါတစ်ခါ လုပ်တယ်၊ နည်းနည်းပဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးက တရားဟောတာ မလုပ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ခါမှ မဟောဖူးဘူး၊ သီလပေး ရေစက်ချပဲ မလွဲသာတဲ့အခါ လုပ်တယ်’
 - ‘ဘုန်းကြီးကြီးက မန္တလေးမှာ ဘာစာတွေ သင်ခဲ့သတဲ့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘သူ ပြောပြတာတွေတော့ မနည်းဘဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေ သဘောရောက်ခဲ့ပုံ မရှိတာတွေရတယ်၊ တစ်ခုလောက် ထုတ်ပြမယ်ဆိုရင် ကခါအဋ္ဌကထာကို နိဿယလှည့်တာနဲ့ ပါဠိတွေ ရေးကျက်ပြတတ်တာ ပြောတယ်၊ အခု နိဿယကို နာရီဝက်လောက် ပို့ချပေးဖို့

မပို့ချခင်မှာ သူက နာရီဝက်မက နိဿယတိုက်နေတာ လုပ်နေရလို့ပဲ’

– ‘ရပ်ရွာအကျိုးဆောင်ရွက်တာတွေရော ရှိရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘ဘယ်သူမှ ဘာမှ ဆောင်ရွက်တဲ့ အလေ့မရှိတာဘဲ၊ ဒါပေမယ့် တို့ဘုန်းကြီးကတော့ ရပ်ရွာ ရေရှားတာ မဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားတာ တွေ့ရတယ်၊ ရေကန်တွေ တူးတယ်၊ ရေရိုးတွေ ဖောက်တယ်၊ အဝီစိရေတွင်းဆိုရင် သူ အစဆုံး တူးတာပဲ၊ လမ်းတွေ ရှင်းတာလည်း လုပ်တယ်၊ အဲဒါတွေ လုပ်တယ်’

– ‘ရေကန်တွေတူးဖို့ ငွေကြေး ဘယ်ကရသလဲဘုရား’

♣ ‘သူရတဲ့အလှူက ရတာလေးတွေ၊ ဆန်တွေ၊ ထမင်းခြောက်တွေ ပေးပြီး လုပ်တာပဲ၊ တောထဲက ဘုရားပျက်လည်း ပြင်တယ်’

– ‘သူရတာကို သူ့ကိုယ်ကျိုး မသုံးဘူးလားဘုရား’

♣ ‘လုံးဝ မသုံးဘူးလို့ ပြောရလောက်တယ်၊ ပိုတဲ့ပရိက္ခရာဆိုရင်တောင် စာသင်နေတဲ့ တပည့်တွေ သုံးကြတာပဲ၊ ကျောင်းဝိုင်းထဲက မန်ကျည်းသီးတွေ ချူစေကာ ထန်းလျက်နဲ့လဲပြီး ကလေးတွေ စားစေတာလည်း လုပ်တယ်၊ လူပြောစရာဖြစ်အောင် ဘာမှ မလုပ်တဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးအဖြစ် ထီးထီးမတ်မတ်ပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးက သာသနာစိတ်ဓာတ်တော့ အတော်ရှိပုံရတာပဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တောကျောင်းနေတဲ့ ဘုန်းကြီးလုပ်ဖို့ အမြဲစိတ်ကူးပုံ တွေ့ရတယ်၊ သာသနာဆိုတာ အဲဒီလိုပဲ မြင်တာဆိုတော့ အဲဒီလိုပဲ စိတ်ကူးတယ်ပေါ့’

– ‘ဘုန်းကြီးတို့ အရွယ်ရလာလို့ နယ်တကာရောက်သမျှ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေနဲ့ ငယ်ငယ်ကနေခဲ့ရတဲ့ကျောင်းကို ယှဉ်ကြည့်တဲ့အခါ ဘယ်လိုတွေ့ရတယ်ဆိုတာ ပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုပါပဲ၊ ဒီထက် တက်ကြွမှု နည်းတာတွေက အများကြီးဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက်တွေကို အထင်ထားလို့ မရတော့ တာပေါ့ဘုရား’

♠ ‘ပွဲကျောင်းတွေကတော့ ဟုတ်မဟုတ်တာထက် တက်ကြွကြွမယ် ထင်တယ်၊
အဲဒီက ထွက်သူတွေဟာ အထင်ကြီးလောက်တာတွေ ဖြစ်စရာရှိတယ်’

- ‘ရိုးရိုးကျောင်းက ဘာဖြစ်လို့ မတက်ကြွတာလဲဘုရား’

♠ ‘သာမန်နာမူ သုခ်သင်ဖို့နဲ့ သီလဆောက်တည်ဖို့၊ ကိုယ်ရင်ဝတ်ပေးဖို့
တာဝန်လောက် လုပ်ကြတာဆိုတော့ အေးစက်ကြတာပဲ’

- ‘ဒါကြောင့် ဗမာပြည်က ရွာတွေ အေးစက်စက်ကြီးတွေဖြစ်ပြီး မသေမရှင်ကြီး
တွေ ဖြစ်နေတာများလားဘုရား’

♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ ရှမ်းပြည်ထဲ ရွာတွေတချို့ ရောက်ဖူးတယ်၊ ဒီထက်ဆိုးတယ်၊
အဓိကက လူတွေမှာ လူအချင်းချင်းဆီကရတဲ့ အသိထက် ပိုပြီး တက်ကြွစရာ
အသိမရကြလို့ဘဲ’

- ‘အဲဒီလိုဖြစ်တာဟာ ခေတ်ကြောင့်မဟုတ်ဘူးလား၊ ခေတ်က အုပ်ချုပ်ရေး၊
စီးပွားရေးတွေက သူတို့ဘဝတွေကို နိုးအောင်မနိုးနိုင်လို့ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

♠ ‘အုပ်ချုပ်ရေး စီးပွားရေး စတဲ့ ခေတ်က သက်မဲ့ပဲ၊ လူက အသက်ရှိပဲ၊
သက်ရှိကို သက်မဲ့က နိုးရမှာလား၊ သက်မဲ့ကို သက်ရှိက နိုးရမှာလား စဉ်းစားပေါ့’

- ‘လူနိုးမှ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားစတဲ့ ခေတ်နိုးမယ်ဆိုလိုတာလားဘုရား’

♠ ‘သက်မဲ့တွေဟာ သက်ရှိရဲ့အရိပ်တွေပဲ’

- ‘လူနိုးအောင် ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲဘုရား’

♠ ‘ဘာသာရေးတွေဟာ လူကို နိုးစေတာမှာ အသုံးပြုရမယ့် ပစ္စည်းတွေပဲ’

- ‘ဘာသာရေးက လူကို မနိုးစေဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုပြောမလဲဘုရား’

♠ ‘အဲဒီ ဘာသာရေးဟာ သေနေတဲ့ဘာသာရေးပေါ့’

- ‘ဘုရားပွဲ ကျောင်းပွဲ အလှူပွဲတွေက လူတွေကို မနိုးစေဘူးလားဘုရား’

♠ ‘လူတွေကို နိုးစေတယ်ဆိုတာ ဘာသာရေးစိတ်ဓာတ်တွေ ထက်သန်လာစေ
တာမျိုး မဟုတ်ဘူး’

- ‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဘုရား’

♣ ‘လူတွေကို တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အရေးထားပြီး လေးစားကူညီ စောင့်ရှောက်ချင်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်အသိတွေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ ပညာရေးတွေမှာ တက်ကြွနေတာတွေ ဖြစ်တာပဲပေါ့’

– ‘ဘာသာရေးက လူကို နှိုးစေတာတွေက များလွန်းသွားလို့ အသိနဲ့ လိုက်ပြီး နားလည်အောင် မမျှနိုင်ဘူးဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုဆိုတော့ နည်းနည်းချင်း ပြန်ပြောမယ်’

– ‘ပြောပါဘုရား’

♣ ‘ပထမဆုံးက ဘာသာရေးက လူကို လူတွေနဲ့ ဆက်ဆံရေးရဲ့ အမှားနဲ့ အမှန်ကို သိသူဖြစ်စေတယ်’

– ‘အဲဒါ နားလည်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအသိက ဆက်ဆံစေတဲ့အတွက် ဆက်ဆံခံရသူတွေ အဆင်မပြေတာ မရှိဖြစ်ပြီး လူတွေပျော်ရွှင်ကြ စည်းလုံးကြမယ် မဟုတ်လား’

– ‘ဘယ်လိုစည်းလုံးကြမှာလဲဘုရား’

♣ ‘တစ်ဦးဦးမှားရင် တစ်ဦးက ပြောဆိုတားမြစ်နိုင်ပြီး တားမြစ်ခံရသူကလည်း သူမမှားအောင် ပြောပေးတာခံရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာလို့ဖြစ်တာဟာ စည်းလုံးတာပဲပေါ့’

– ‘အဲဒီလို ဖြစ်ပါ့မလားဘုရား’

♣ ‘ဘာသာရေးက လူတွေကို အမှားနဲ့ အမှန်ကိုသိအောင် တပ်ဆင်ပေးနိုင်ရင် မဖြစ်စရာ မရှိလို့ဘဲ’

– ‘လူတွေရဲ့ လုပ်ဆောင်ကြရတဲ့နယ်တွေက အများကြီးဆိုတော့ သူလုပ်တာ မှားတယ်မြင်လို့ ကန့်ကွက်ရင် သူကမခံဘဲ ဖြစ်နေမလားလို့ပါဘုရား’

♣ ‘သူက သူ့အကျိုးလိုပြီး ကန့်ကွက်လာသူကို မမှားရင် မမှားပုံ နားလည်အောင် အသိပေးရမှာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ မမှားရင် ကန့်ကွက်သူက ရုတ်သိမ်းရမှာပေါ့’

– ‘ဒီလိုဆိုတော့ လူတွေဟာ အချင်းချင်း နားမလည်တဲ့လူ မရှိဖြစ်ပြီး စည်းလုံးမှာ ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

– ဒီအလုပ် မလုပ်ဘဲ ပျင်းရိခိုကပ်ချင်သူ၊ ကိုယ်တစ်ယောက်သိတဲ့ အကွက် တစ်ကွက်ကို ကြိတ်လုပ်သူဆိုတာ မရှိနိုင်တော့ဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ကိုယ်သိတာ သူများမသိအောင် ဖုံးလုပ်၊ သူများ မသိတာကို မသိတဲ့အတိုင်း နေပါစေ၊ သူလုပ်နိုင်ရင် သူချမ်းသာ၊ မလုပ်တတ်လို့ ဆင်းရဲရင် မွဲပါစေ ဖြစ်နေတယ်၊ မသိသူ ကျော်သွား၊ သိသူ ဖော်စားပေါ့ဘုရား’

♣ ‘သူ့အမှုနဲ့သူ ဖြစ်ပါစေဆိုတာ မစည်းလုံးတာရဲ့ လက္ခဏာပဲ’

– ‘အဲဒီလက္ခဏာဟာ လူ့လောကမှာ အပြည့်ရှိတာပဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါရဲ့အချက်ဟာ ဘာသာရေးက ပေးတဲ့အသိအမှန် ချွတ်ယွင်းတဲ့အချက် တစ်ခုတည်းပဲ အကြောင်းခံတယ်’

– ‘ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကျောင်းကန်ဘုရားတွေနဲ့ ပွဲတွေလမ်းတွေ ဝေစည်နေ ပေမယ့် ဘာသာရေးကပေးတဲ့ တစ်ချက်တည်းဖြစ်တဲ့ အဲဒီအရာ လူတွေဆီ မရောက်ရင် ဘာသာရေးက လူတွေကို နှိုးစေတာမဟုတ်ဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲပေါ့’

– ‘အခြားဘာသာရေးတွေလည်း ဒီလိုပဲလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုတော့ မျှော်မှန်းတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် လူ့စည်းလုံးမှုတည်ဆောက်ပြချက် မှာတော့ မိမိရရှိကောင်းမှ ရှိမှာပဲ’

– ‘သူတို့က ဘာသာရေးကို စည်းလုံးစရာ စုရပ်အဖြစ်ထားပြီး စည်းရုံးတာ တွေရတယ်ဘုရား’

♣ ‘အခုခေတ်မှာရှိတဲ့ ပါတီတွေလိုပေါ့’

– ‘ယုံကြည်ရာ စုတဲ့သဘောလားဘုရား၊ ပါတီဝင်ရင် အဲဒီပါတီရဲ့စည်းကမ်းက သူ့ကို ထိန်းသိမ်းတဲ့သဘောလားဘုရား’

♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာက လူတွေကို ယုံကြည်မှု ထည့်ပေးတဲ့ဘာသာ မဟုတ်ဘဲ အသိမှန် ထည့်ပေးတဲ့ဘာသာပဲ’

– ‘အသိမှန်ဆီ မရောက်ဘဲ ယုံကြည်မှုနဲ့ နေတော့လည်း ယုံကြည်စရာက စူးစူးထင်းထင်း တစ်ခုတည်းမဖြစ်တော့ ယောင်ဝါးနေကြတာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ခြင်္သေ့က ပေါက်ပွားတဲ့သိုးတွေဆိုတော့ သိုးလိုမပီဘဲ ကြင်နာစရာ အသွင်လည်း မရှိတာပေါ့’

– ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ ငယ်ဘဝပြောရာက ဒီစကားကောင်းတွေ ရောက်လာတာ၊ ဒီအကွက် စေ့သွားတော့ ငယ်ဘဝပြန်ဆက်ပါဦးဘုရား’

♣ ‘တို့ငယ်ဘဝ ကျောင်းနေစမှာ ဂျပန်နဲ့ အင်္ဂလိပ် တိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်နေပုံရှိတယ်’

– ‘ဘာအမှတ်ရလို့လဲဘုရား’

♣ ‘ကောင်းကင်မှာ ဂျပန်လေယာဉ်တွေ အစိတ်နှစ်ဆယ် အုပ်ဖွဲ့ပြီး အမြင့်ကြီးက ပျံနေတာတွေ တွေ့ရတယ်၊ တစ်စင်းမှ ခြောက်လက်မ တစ်ပေလောက်ပဲ၊ ဖြေးဖြေး သွားနေကြတယ်၊ မြောက်အရပ်ဘက်ဆီ သွားတာပဲ’

– ‘အဲဒါက ဂျပန်လွှမ်းချိန်ဖြစ်မယ်ဘုရား’

♣ ‘နောက်ကျတော့ တစ်မျိုးမြင်လာရတယ်၊ ရှေ့က လေယာဉ်ကြီးတစ်စင်းက မြောက်အရပ်ပြေး၊ နောက်က လေယာဉ်တစ်စင်းက အတင်းလိုက်တာပဲ၊ မီတာနဲ့ တိုက်တာတွေ မတွေ့ရဘူး၊ အဲဒီအခါ ပုန်းတဲ့မြေကျင်းကြီးထဲ ကျောင်းသားတွေ ဆင်းပြေးနေရတယ်’

– ‘အဲဒီလိုဖြစ်တော့ စိတ်ပူသလားဘုရား’

♣ ‘စာအံဖျက်ရလို့ ပျော်တောင် ပျော်သေးတယ်’

– ‘ဂျပန်တပ်တွေ ရွာထဲရောက်မလာဘူးလားဘုရား’

♣ ‘စစ်လမ်းမကျဘူးနဲ့ တူတယ်၊ ဂျပန်တွေ ရောက်မလာဘူး၊ ကုလားတပ်တွေ ရွာနားက ဖြတ်သွားတာတွေတော့ သိခဲ့ဖူးတယ်၊ ဘုန်းကြီးတွေက ရွာထဲလာပြီး လူဝတ်လဲ နေကြရတာ အမှတ်ရတယ်’

– ‘အဲဒီနားမှာ ဘယ်ရွာမှ မဝင်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အိမ်နားက မန်ကျည်းပင်ပေါ် တက်ကြည့်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် ကုလားတပ်တွေ ဘယ်ရောက်နေပြီနဲ့ ပြောတာ သိရတယ်’

-
- ‘အဲဒီအချိန်က ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား ဖြစ်ပြီလားဘုရား’
 - ♣ ‘မအိပ်လောက်သေးဘူး၊ အမေနဲ့ပဲ အတူအိပ်နေတုန်း ဖြစ်မယ်’
 - ‘အမေအိမ်ရဲ့ ညအကြောင်း ပြောစရာရှိရင် ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘အမေအမေက မီးခွက်ကြာကြာ မထွန်းရဘူး၊ ဘယ်နေရာ ဘာရှိသလဲ သိဖို့ပဲ ထွန်းရတယ်၊ ပြီးရင် ငြိမ်းထားတာပဲ၊ ရေနံကုန်မှာစိုးလို့ ပြောတယ်’
 - ‘ဂျပန်ခေတ်ဆိုတော့ ရေနံလည်း ရှားမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အကုန်ရှားတယ်၊ မီးခြစ်လည်း မရှိဘူး၊ တစ်အိမ်နဲ့တစ်အိမ် မီးခဲယူပြီး မီးမွှေးရတယ်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ ဘဲဥ၊ ငါးသေတ္တာ ဒါတွေကွယ်သွားတာပဲ၊ ဆပ်ပြာလည်း သဲဆပ်ပြာတွေ သုံးရတာ၊ ငါးပိ၊ ဆားလည်း မလာဘူး’
 - ‘ခေတ်ပျက်နေတယ်ပြောရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ခေတ်ပျက်ပေမယ့် မရှိတာတွေထဲက ကောင်းတဲ့မရှိတာလည်း ပါတာ တွေ့ရတယ်’
 - ‘ဘာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘သူခိုးဓားပြတွေပဲ၊ အဲဒါတွေလည်း မရှိဘူးလို့ သိရတယ်၊ ခေတ်ပျက်တော့ သူတို့လည်း ငြိမ်နေကြပုံရတယ်၊ ရွာတံခါးတောင် မပိတ်ဘူး၊ ကင်းမစောင့်ရဘူး၊ ညတွေ ဘက်မှာ အိမ်တစ်အိမ်က ဓာတ်ပြားဖွင့်တယ်၊ အဲဒါကို လာနားထောင်ကြသူတွေလည်း နားထောင်ကြတယ်’
 - ‘မှောင်နေရင် အိမ်က ဘာမှ မလုပ်ကြဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘မလုပ်ကြဘူး၊ တစ်ရွာလုံးလည်း တိတ်လို့ပဲ၊ အမေနဲ့အတူ စောစောအိပ်ယာ ဝင်တာပဲ၊ အမေက အိပ်ယာထဲရောက်ရင် ဘုရားရှိခိုးတာပဲ’
 - ‘အကျယ်ကြီးအသံနဲ့ ရှိခိုးတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘တိုးတိုးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကျယ်ကျယ်ကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး၊ တိုးတိုးကျယ် အသံနဲ့ ရှိခိုးတာ’
 - ‘အိပ်ယာဝင်ပုံပြင် မပြောဘူးလားဘုရား’

♣ ‘သူဘုရားရှိခိုးမပြီးခင် အိပ်ပျော်တာက များတယ်၊ တစ်ခါတစ်ခါတော့ စကားပြောတာ နားထောင်ရတယ်၊ ကြားဖူးသမျှပုံပြင်တွေကတော့ အဲဒီကချည်း ဖြစ်မှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အမေက ပုံပြင်ကို ပုံပြင်လိုပဲ ပြောပုံရတယ်၊ သင်္ခန်းစာအဖြစ် မရဘူး၊ ပုံပြင် ကြားဖူးတာလောက်ပဲ ရတယ်’

– ‘ကျောင်းအိပ်ရတော့ ဘယ်အရွယ်လောက် ရှိပြီလဲဘုရား’

♣ ‘ခုနှစ်နှစ်လောက် ဖြစ်မယ်၊ အဲဒီက စပြီး အမေနဲ့အတူ မအိပ်ရတာဘဲ’

– ‘အမေ့ကို လွမ်းမနေဘူးလားဘုရား’

♣ ‘အမေ့လွမ်းတာ မမှတ်မိဘူး၊ ကျောင်းအိပ်ရတော့ မအိပ်ခင် ကျောင်းမှာ လုပ်ရတာတွေအတွက် စိတ်ပျက်နေတာပဲ သတိရတယ်’

– ‘ဘာတွေ လုပ်ရလို့လဲဘုရား’

♣ ‘ညမှာ ဘုရားရှိခိုးရတယ်၊ ပြီးရင် ရပြီးသားစာတွေ ပြန်ရွက်ဖတ်နေရတယ်၊ ပြီးရင် စည်းချက်တည်းဆိုတာ လုပ်ရတယ်၊ ပြီးရင် ဘုန်းကြီးကို နင်းနှိပ်ပေးတာ လုပ်ရတယ်၊ ဒါတွေပြီးမှ အိပ်ရတယ်ဆိုတော့ အတော်မလွတ်လပ်တာအတွက် စိတ်ပျက်တာပဲ’

– ‘မနက်ရော စောစောထရသေးလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတော့ မလုပ်ရဘူး၊ ဘုန်းကြီးက သူလည်း စောစောမထဘူး၊ ကျောင်းသားတွေကိုလည်း မနှိုးဘူး’

– ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီး သူငယ်ငယ်က စောစောထ ဘုရားရှိခိုးရတဲ့ကျောင်းနေခဲ့ရတာမှာ သူဘုန်းကြီးဖြစ်ရင် အဲဒါကို မလုပ်စေဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာကြောင့်လို့ သိရတယ်’

– ‘ကျောင်းက အကြီးကြီးလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုးပင် ငါးပင် နှစ်ထပ် ဆင်ဝင်နဲ့ ပြဿဒ်ပါတဲ့ ကျောင်းကြီးပဲ၊ ဒါပေမယ့် အောက်ထပ် မကာရသေးဘူး၊ အရှေ့ပိုင်းနဲ့ အနောက်ပိုင်း ယာယီပဲ ကာ၊ ခင်းထားတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးက ဆင်ဝင်ခန်းမှာ အိပ်သလားဘုရား’

♣ ‘ဆောင်းမှာပဲ အိပ်တာပါ၊ နွေမှာတော့ အောက်ထပ် အရှေ့ပိုင်းတန်းလျားလို့

ခုံမှာပဲ အိပ်တယ်။ ကျောင်းသားတွေက အောက်ထပ် အနောက်ပိုင်း ကြမ်းပြင်ပေါ် အိပ်ကြတာပဲ။ ဆောင်းကျမှ ကျောင်းပေါ် အိပ်ကြတယ်’

– ‘ကျောင်းက အဲဒီတစ်ဆောင်ထဲလားဘုရား’

♣ ‘နှစ်ခန်းသုံးခန်း ဆင်ဝင်နဲ့ တစ်ထပ် ဆွမ်းစားကျောင်းတစ်ခု ရှိသေးတယ်’

– ‘တစ်နှစ်မှာ ကျောင်းမှာ အလှူဘယ်လောက်ရသလဲ’

♣ ‘ပဲချိန်ပဲ၊ နှမ်းချိန်နှမ်း လှူကြပါတယ်။ ငွေကတော့ မပြောပလောက်ပါဘူး။ တစ်နှစ်မှ တစ်ရာကိုးဆယ်လောက်ပဲ။ အဲဒီငွေကို ရလာပြီးရင် ဘုန်းကြီးဆီမှာ ကပ္ပိယလွှဲဖို့ လျှောက်ပြီး တို့ပဲ သိမ်းတာပဲ။ ပေးစရာရှိလည်း တို့ပဲ ပေးဖို့ ညွှန်ပြတာခံရတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးတို့နဲ့ ဥပဇ္ဈာယ်တူ သီတင်းသုံးဖော် ဘယ်လောက်ရှိသလဲဘုရား’

♣ ‘ဆယ့်ငါးပါးလောက် ရှိမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် လူထွက်ကြတယ်။ လေးငါးပါးပဲ ကျန်မယ်။ ဒါလည်း သေတဲ့သူတွေ သေကြတယ်။ မကျန်သလောက်ဖြစ်မယ်’

– ‘ဘယ်အရွယ်မှာ ရှင်သာမဏေဖြစ်သလဲဘုရား’

♣ ‘ဆယ့်လေးနှစ်ပြည့်ပြီး ရက်ပိုင်းလောက်မှာပဲ။ အမေတို့ကရှင်ပြုပေးတာခံရတယ်’

– ‘ရှင်မပြုခင်က ကျောင်းသားကြီး လုပ်နေရတာလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ ကျောင်းဘုန်းကြီးရဲ့ အတွင်းရေးမှူးလောက်ကျောင်းသားကြီးပဲ’

– ‘အဲဒီအချိန်က ဘာတွေ လုပ်ခဲ့ရသလဲဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းဝေယျာဝစ္စက များတယ်။ ဘုန်းကြီးကလည်း စာသင်မနေတော့ဘူး။ သင်္ဂြိုဟ်ကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပါဠိကျက်ချင် ကျက်တာပဲ။ မြို့ကခဏပြန်လာတဲ့ ဦးပဉ္စင်းတွေဆီ သရုပ်ခွဲလိုက်၊ ပျက်သွားလိုက်ပဲ။ သင်္ချာလည်း ဒီလိုပဲ။ သူတို့ဆီ နည်းနည်းပါးပါး သင်ရတယ်’

– ‘ကျောင်းဘုန်းကြီးက ဘာတွေ လုပ်နေလို့လဲ’

♣ ‘တောထဲက ရှေးရွာဟောင်းရဲ့ ရေကန်ကြီးကို ဘေးကလယ်တွေ ဝယ်ပြီး ကန်ကြီးဆည်နေတယ်။ အဲဒါကို ချုံရှင်း၊ သစ်မြစ်တူး၊ ကန်ကို နွားရှင်းတွေ ခေါ်ပြီး တက်၊ ရေလမ်းရိုးတွေပြင်၊ အဲဒါတွေ အားစိုက်နေတာပဲ။ အဲဒီအထဲ တို့လည်း ပါနေတယ်’

-
- ‘ရေကန်က အကြီးကြီးလား’
 - ♣ ‘ရေပြည့်တဲ့အခါ တစ်ဖက်ကမ်းက ကန်ဘောင်ကို ကြည့်ရင် သီသီလေး မြင်ရတဲ့အထိပဲ။ နက်တဲ့နေရာတော့ မများဘူး’
 - ‘အဲဒါက နှစ်တွေအကြာကြီး လုပ်နေတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘အနည်းဆုံး သုံးနှစ်လောက် အမှတ်ရတယ်’
 - ‘ရွာနဲ့ ဝေးသလားဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်မိုင် ပိုပိုလောက်ဝေးတဲ့ ရွာလေးရွာလောက် ရှိတယ်။ ရွာကန်တွေ ရေကုန်ရင် အဲဒီမှာ ရေကို လွှဲတွေနဲ့ ခပ်ယူကြရတယ်။ အဲဒီရေကန်မှာ ဆောင်းခိုငှက်တွေ အများကြီးလာတာပဲ။ ဘုန်းကြီးက သဘောကျပုံ ရှိတယ်။ ငါးတွေလည်း ခိုးဖမ်းကြတယ်’
 - ‘သုံးနှစ်လောက်ကျော်တော့ အဲဒီရေကန် မစောင့်ရှောက်တော့ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ရေတွင်းတူးလို့ ရေထွက်လာပြီပဲ။ ရေများများ ယူလို့ရအောင် အမျိုးမျိုး လုံးပမ်းနေတာပဲ။ အချိန်ရှိသမျှလောက်ပဲ။ ရွာကလည်း အဲဒီရေတွင်းကို ဝိုင်းပြီး ရေယူနေကြရတယ်။ ရေပုံး ရေအိုးတွေ စုစုပြီး တန်းစီနေကြတာ နေ့ရောညရောပဲ။ အတန်းရှည်ကြီး အမြဲရှိတယ်’
 - ‘ဒီဘုန်းကြီးဟာ ရေနဲ့စပ်ပြီး ကြောင့်ကြအစိုက်ဆုံးများ ဖြစ်မလားဘုရား’
 - ♣ ‘ပြောလောက်တယ်။ သာသနာရေး၊ ဘာသာရေးကတော့ သူ့အရှိန်နဲ့သူ သွားနေတာလောက်လို့ သဘောထားတဲ့ပုံ တွေ့ရတယ်။ အခုထက် ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ တိုးတက်ဖို့အမြင် ရှိပုံမရဘူး။ အေးအေးဆေးဆေးပဲ။ ဒါပေမယ့် တောကျောင်းဆောက်တည် ချင်တာကို မကြာမကြာဘဲ ပြောတယ်’
 - ‘ရွာဘက်မှာ လွတ်လပ်ရေးရတာ သိလိုက်ရဲ့လားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ သိသာတာပဲ’
 - ‘ဘာတွေလုပ်ကြလို့ သိသာတာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘မြင်းခြံက ဇာတ်ပွဲတစ်ခု ငှားပြီး လွတ်လပ်ရေးအောင်ပွဲ ကျင်းပကြလို့ပဲ။ တခြားရွာတွေလည်း ဒီပွဲကို နီးနီးကြားကြား ကျင်းပကြတာပဲ။ ပွဲလမ်းပါတာပါ။ မပါတာ မပါပေါ့’

-
- ‘လွတ်လပ်ရေးမရခင်က နိုးကြားနေပြီးသား ရှိလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်သင်တန်းတွေ ရွာတိုင်းနီးပါး စစ်သင်တန်း ပေးနေတာပဲ၊ ရွာမှာဆိုရင် လေးဆယ်ဝန်းကျင်ရှိမယ်၊ တို့လည်း အဲဒီသင်တန်းထဲက အလုပ်တွေ အားလုံး လုပ်တတ်တယ်’
 - ‘သူတို့က ဘာတွေလုပ်ကြသေးလဲဘုရား’
 - ♣ ‘မနက်ခင်း၊ ညနေခင်းတွေမှာ သင်တန်းဆင်းပြီး ရွာကူးလမ်းတွေမှာ ဘေး တစ်ဖက်ချုံတွေ လမ်းဘက်ကျပြီး လမ်းကျဉ်းနေတာတွေကို ခုတ်ကြထွင်ကြတာတွေလည်း လုပ်တာပဲ၊ ရွာထဲက လမ်းတွေလည်း ကျင်းတွေ၊ ကမ္မတွေ မရှိအောင် လုပ်ကြတာပဲ’
 - ‘ရွာကလူရွယ်တွေ တညီတညွတ်တည်း နိုးကြတာ တွေ့ရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးတယ်၊ ဒါမျိုး စုစုရုံးရုံး နိုးကြတာမျိုး နောင်အခါလည်း မတွေ့ရဘူး၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မကျဆုံးရင် ဒီလို လူငယ်အစည်း အရုံးဟာ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုအဖြစ် ဆက်ရှိနေစရာ ရှိတယ်’
 - ‘အဲဒီအချိန်က ကျောင်းဘုရားပွဲတွေ ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဂျပန်တက်စလောက်ကလို့ ထင်တယ်၊ ဘုရားပွဲ လုပ်သေးတယ်၊ အဲဒီမှာ ဒေါင်ဘို အမည်ရှိတဲ့ဇာတ်ကို နေ့မှာ ကရတာ အမှတ်ရတယ်၊ အဲဒီနောက် ဘုရားပွဲ မဖြစ်တော့တာဘဲလို့ အောက်မေ့တယ်’
 - ‘ဂျပန်ခေတ်မှာ ဝဲယားနာတွေ မပေါက်ကြဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘လူတိုင်းပဲ ယားနာဖြစ်ကြတယ်၊ ကျောင်းမှာတော့ ဘုန်းကြီးရဲ့ စေခိုင်းချက်အရ မိုးနဲမြစ်တွေ သွေးပြီး သောက်ကြရတယ်၊ ပြီးတော့ ဂျပန်ခေတ်မှာ သွားရောဂါတွေ ဖြစ်ကြတယ်၊ ငယ်ငယ်က သွားက သွေးယိုလို့ အမဲသား ဖြတ်ရတယ်’
 - ‘ကျောင်းမှာလည်း အမဲသား မစားရတော့ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျောင်းဘုန်းကြီးက သူလည်း အမဲသားမစားတော့ အမဲသား မစားတဲ့ ကိုယ့်ကို ချီးမွမ်းတာပဲ’
 - ‘ငယ်တုန်းဆိုတော့ ချီးမွမ်းခံရတာ ဘယ်လိုနေသလဲဘုရား’

-
- ♣ ‘သဘောကျတာပေါ့၊ နှစ်လောက်ကြာလာတော့ အမဲသားစားချင်စိတ် မရှိရုံမကဘဲ မစားနိုင်အောင်ညှိနဲ့တဲ့အဖြစ် ရောက်တာပဲ’
 - ‘ချီးမွမ်းတာက မြှောက်ပင့်ပေးတာတစ်မျိုးပဲပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်စိတ်ယူထားသူရဲ့ မြှောက်ပင့်ပေးမှုဆိုတော့ မြှောက်ပင့်ပေးတယ်လို့ မထင်ဘဲ သူကြိုက်တာကိုယ်လုပ်မယ်လို့ စိတ်ဖြစ်တဲ့ပုံ ရှိတယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဝက်သားတွေ ကြက်သားတွေဖြစ်တဲ့ သားကြီးတွေပါ ရှောင်လိုက်တာ တွေ့ရလို့ပဲ’
 - ‘ဘယ်ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဒီလို ရှောင်လိုက်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အမြောက်ကြိုက်လို့ ပြောရင် မမှားလောက်ဘူး၊ ဒီသားကြီးတွေကလည်း စားရခွင့်ကြိုတာနည်းတယ်၊ ဒါတွေပါ မစားရင် ပိုကောင်းမှာပဲ ဆိုပြီး ရှောင်လိုက်တာပဲ၊ အဲဒီလို ရှောင်တာမှာလည်း အဖော်ရှိတယ်၊ သူနဲ့ နှစ်ယောက် ရှောင်ကြတာပဲ’
 - ‘အဲဒီအဖော်က အရွယ်တူအဖော်လားဘုရား’
 - ♣ ‘သူက ကျောင်းသားကြီး၊ ကိုယ်က ကျောင်းသားလတ်ပဲ၊ အစ်ကိုအရွယ် လောက် အဖော်ရပေမယ့် သူ့ကို အိမ်က နှုတ်ယူတာ ခဏခဏဆိုတော့ ကျောင်းမမြဲဘူး’
 - ‘အိမ်မှာ အလုပ်ရှိရင် ကျောင်းသားကို ကျောင်းက နှုတ်ယူတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အလုပ်ကာလပေါ့၊ ပြီးရင်တော့ ကျောင်းပြန်ပို့တာပဲ၊ အဲဒါလည်း ချို့တဲ့လွန်းတဲ့မိဘရဲ့ သားမှ နှုတ်လို့ရတယ်၊ တို့ဆို နှုတ်လို့ မရဘူး’
 - ‘အဲဒီကျောင်းသားကြီးက အိမ်မှာလည်း အသားကြီး မစားဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျောင်းပြန်လာတဲ့တစ်ခါမှာတော့ သူက ဥပုသ်နေ့မှာ ဥပုသ် စောင့်မယ်လို့ ပြောတယ်၊ တို့လည်း စောင့်မယ်ဆိုပြီး အတူ ဥပုသ်စောင့်ကြတယ်’
 - ‘ရေးအခါက ကျောင်းသားတွေ ဥပုသ်စောင့်လေ့မရှိဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါအစဆုံးလုပ်တာပဲ’
 - ‘စောင့်ရတာ ခက်သလားဘုရား’

♣ ‘ဥပဒေရေးရာချိန်ရောက်တော့ စားဖို့အိမ် မပြန်ကြဘဲ ကျောင်းမှာနေခဲ့ရတယ်။ ဆာတာပဲ။ တော်တော်လေး အောင်းအီးရတယ်။ ဒါ အောင်မြင်သွားတော့လည်း အောင်မြင်လို့ရတဲ့ ဝမ်းသာမှု ဖြစ်ရတာပဲ’

– ‘အဓိပ္ပာယ်တွေ ဘာတွေ သိလို့လားဘုရား’

♣ ‘ကောင်းတယ်ဆိုတာပဲ သိတယ်’

– ‘ငရဲတွေ ဘာတွေ ကြောက်သလားဘုရား’

♣ ‘ကြောက်စရာလို့ပဲ သိတယ်။ ကြောက်တယ်ဆိုတာတော့ မဖြစ်ဖူးဘူး’

– ‘နတ်ပြည်ကို မက်မောတာလည်း ဖြစ်သလားဘုရား’

♣ ‘ချမ်းသာသတဲ့လို့ပဲ သိတယ်။ ကိုယ်နဲ့ဆိုင်အောင် မတွေးတတ်ခဲ့ဘူး’

– ‘နောက်ဘဝ ကောင်းချင်လို့လားဘုရား’

♣ ‘နောင်ဘဝရှိတယ်လို့ သိတယ်။ ဘယ်လို ရှိမှန်းတောင် မသိဖူးဘူး’

– ‘ပျော်လို့ ဥပုသ်စောင့်တာလားဘုရား’

♣ ‘ပျော်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ မခက်လို့စောင့်တာပဲ’

– ‘ဥပုသ်နေ့ပဲ စောင့်တာလားဘုရား’

♣ ‘အစကတော့ ဥပုသ်နေ့ပဲ။ နောက်ကျတော့ နေ့တိုင်း ဥပုသ်မချတော့ဘဲ စောင့်နေတယ်’

– ‘ဘာအကျိုးရတာကို သိမိသလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒီသိတာက မှန်မှန်ကလေးပဲ’

– ‘ဘာလဲဘုရား’

♣ ‘ဥပုသ်ဘက် ကျောင်းသားတွေ အိမ်ပြန်ရာက ကျောင်းပြန်မရောက်ခင်ကြား အချိန် နှစ်နာရီလောက် ရှိတယ်။ အဲဒီအချိန်ကလေးဟာ လွတ်လပ်တဲ့အချိန်ဖြစ်တာ သိရတယ်။ အဲဒါ ရတဲ့အကျိုးပဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးနဲ့ အတူနေပြီး ဘုန်းကြီးအလိုအတိုင်း နေနေရရာက အဲဒီအချိန်ဟာ ကိုယ်နေချင်သလို နေရတဲ့အချိန်ပဲ’

-
- ‘ဘုန်းကြီး အခွင့်အရေး ပေးထားတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ပေးမယ်လို့ မပြောဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရနေတာပဲ၊’
 - ‘အဲဒီအချိန်မှာ ကျောင်းမှာ ဘာလုပ်နေမလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကျောင်းဝေယျာဝစ္စတာဝန်၊ ဘုန်းကြီး ဝေယျာဝစ္စတာဝန် ဘာမှ မလုပ်စေဘူး၊ ဒီတော့ စာဖတ်တာတွေ လုပ်ကြတယ်’
 - ‘ဘာစာတွေလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ခေတ်စာ တစ်အုပ်မှ မရှိဘူး၊ ဇာတ်နိပါတ်နဲ့ ဝတ္ထု ဒီပနီ၊ ဇိနတ္ထပကာသနီတို့ပဲ’
 - ‘အဲဒါတွေကို ဘုန်းကြီးက ဖတ်ခိုင်းလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ’
 - ‘စာအုပ်လား၊ ပေလားဘုရား’
 - ♣ ‘စာအုပ်ပဲ’
 - ‘ဒီစာတွေက ဘယ်လိုအကျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်စေတယ် သိမိတာရှိလားဘုရား’
 - ♣ ‘ရှိတယ်’
 - ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုန်းကြီးလုပ်နိုင်တဲ့အရွယ်ရောက်ရင် ဘုန်းကြီးလုပ်မယ်၊ ဒီတစ်သက် ဘုန်းကြီးဘဝကို ပေးမယ်လို့ပဲ’
 - ‘ဒီတစ်သက် ဘုန်းကြီးလုပ်မယ်ဆိုတော့ နောင်အသက်တွေ နောက်အသက် တွေ မြင်လို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘မမြင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လူတွေက အစမထင်က လာခဲ့ကြတာတဲ့၊ အဆုံး မမြင်ရာကို မကျွတ်မချင်း သွားရမှာတဲ့လို့ သိနေတယ်’
 - ‘အဲဒါကို ယုံလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်လို့ မပြောနိုင်သလို မဟုတ်ဘူးလို့လည်း မပြောနိုင်တာ ကြားထား တဲ့အရာပဲ’
 - ‘အဲဒါနဲ့ ဘယ်လိုတွေးလို့လဲဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်ကစတယ် မသိအောင် ကြာရှည်ခဲ့လည်း ဘုန်းကြီးတော့ ဖြစ်ဖူးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ နောင်လည်း ဒီလိုပဲ သာသနာဆိုတာက ကိုယ်နဲ့မတွေ့ရင် ဘုန်းကြီး ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ပဲ’

– ‘သံသရာထဲမှာ ဘုန်းကြီးဘဝရဖူးသူ ဖြစ်ချင်တာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘နောင်ဘဝကျမှ ဘုန်းကြီးလုပ်ဖို့ စိတ်မကူးဘူးလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါလည်း စိတ်ကူးကြည့်တယ်၊ နောင်ဘဝမှာ ကိုယ်ကလူမဖြစ်ဘဲ တခြား သတ္တဝါဖြစ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲလို့ အဖြေထွက်တယ်’

– ‘အဲဒါတွေ တကယ်ဖြစ်မယ်လို့ ထင်နေလို့လားဘုရား’

♣ ‘တကယ်ဖြစ်နေတယ်လို့ မသိဘူး၊ ဖြစ်မနေဘူးလို့လည်း မသိဘူး၊ ဖြစ်နေ တယ်လို့ အသိပေးတာတော့ ရနေတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးက သံသယဝါဒသမားပဲ’

♣ ‘အားလုံး ဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပဲ ထင်တာပဲ’

– ‘နောင်ဘဝ လူဖြစ်ရင် ဘုန်းကြီးတော့ လုပ်နိုင်တာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုလည်း တွေးဖူးတယ်’

– ‘ဘုကြောင့် အဲဒီဘဝကို မစောင့်တာလဲဘုရား’

♣ ‘သာသနာက အခုကို အတော်လျော့ရဲနေပြီ၊ နောင်ဘဝလောက်ဆိုရင် ဒီထက် အရည်အသွေးတွေ လျော့နေလောက်တယ်၊ ဒီတော့ ဒီဘဝက သေချာတယ်လို့ အဖြေထွက်လို့ပဲ’

– ‘မိုးပြိုဘူး၊ မပြိုမယ် မသေချာပေမယ့် ပြိုရင် အသင့်ဖြစ်အောင် လုပ်တာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုပြောရမှာပဲ၊ ပြီးတော့လည်း ဘုန်းကြီးလုပ်တာက မခက်ဘူး၊ လိင်စိတ် ကလည်း မနီးသေးတော့ ဘုန်းကြီးလုပ်ဖို့ခက်တယ်လို့ မမြင်တာဘဲ’

– ‘သံသရာဝဋ်က ကျွတ်ချင်တာတို့ ဘာတို့ မဖြစ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘သံသရာ လည်တယ်လို့သာ သိတာပဲ၊ ကိုယ်ပါဝင်လည်တယ်လို့ စိတ်မှာ မထင်တော့ ကျွတ်ချင်တာလည်း မရှိဘူးပေါ့’

– ‘သံသရာထဲမှာ ဘုန်းကြီးဘဝ ရောက်ဖူးသူဆိုတာ ဖြစ်နေချင်တာပဲပေါ့ဘုရား’

♣ ‘သံသရာထဲ လည်နေသူအဖြစ် ကိုယ်ပါမယ်ဆိုရင် ဘုန်းကြီးဘဝဖြစ်တဲ့ သံသရာက ကျွတ်တဲ့လမ်းသွားနေတဲ့ ဘုန်းကြီးဘဝရဖူးတဲ့ လက်မှတ်ရှိသူဖြစ်ဖို့ပေါ့’

– ‘ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ်၊ ပန်းတိုင်တစ်ခုရှိသူတော့ ဖြစ်သွားတာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါကလေးကလည်း အကျိုးအဆက်ဆက်များစေတာ တွေရတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်က ဗမာပြည်မြောက်ဖျားက တိဘက်လူမျိုးတွေဆီ ရောက်သွားတော့ တွေ့ခဲ့ရတာလိုပဲ’

– ‘ဘာတွေ့ခဲ့ရလို့လဲဘုရား’

♣ ‘အစ်ကိုတွေ မောင်တွေက မွေးတဲ့ သမီးနဲ့ အစ်မညီမက မွေးတဲ့ သားနှစ်ဦးဟာ အရွယ်တူတယ်ဆိုရင် ကလေးကတည်းက လက်ထပ်ပေးထားကြတယ်၊ အဲဒါ ဝေဖန် ကြည့်တယ်၊ ကောင်းတာပဲ၊ ဘယ်မှ စိတ်မကူးကြတော့တာဘဲလို့ တွေ့ခဲ့ရတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါဟာ လူကို အဲဒီက သွေဖည်တာ မဖြစ်အောင် ချုပ်တာတွေရတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်လုပ်တာ တစ်ခုခုရှိရင် အဲဒီလုပ်တာဟာ အဲဒီပန်းတိုင်နဲ့ ကင်းနေသလား၊ တည့်နေသလား သတိတရရ ဖြစ်နေတာပဲ’

– ‘ဘာတွေ့ရလို့လဲဘုရား’

လူပျိုပေါက်စ အရွယ်

♣ ‘လိင်စိတ်နိုးတဲ့အရွယ်ထဲရောက်လာတော့ စိတ်တွေ ပြောင်းလာတာဟာ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ မဖြစ်ဘဲ အမှတ်ထင်ထင်ဖြစ်တာ တွေ့ရတယ်’

- ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်ရှိတဲ့ ကိုယ်နဲ့ အရွယ်တူတွေအပေါ် စိတ်ဝင်စားနေတာကို တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်ဟာကို သိလာတာပဲ’

- ‘စိတ်ဝင်စားတာတွေ ဖြစ်မြဲပေါ့၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ဝင်စားတာကို စိတ်ဝင်စားမှန်း သိတာတွေ ဖြစ်ခဲ့မှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို သိတာသာ မကဘူး၊ ဒီစိတ်ဟာ ကြည်နူးစရာ ကောင်းတာလည်း သိတယ်၊ ပြီးတော့ ဒါဟာ ငါနဲ့ မတော်ဘူး၊ ငါ့ကို ဒီစိတ်က လွှမ်းမိုးမခံရသင့်ဘူးလို့လည်း သိတယ်’

- ‘ဘုန်းကြီးလုပ်မယ်ဆိုတာက ငြင်းဆန်တာပဲပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒီတော့ ဒီစိတ်ကို ငါ ဖျောက်ပစ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ပျောက်အောင်လုပ်တယ်၊ လုပ်ပေမယ့် မပျောက်တာတွေရတော့ အံ့သြမိတယ်’

- ‘ဘယ်လို အံ့သြတာလဲဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိမှတ်ထားခံရတာ တစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒါနဲ့ လွဲနေတာအတွက်ပဲ’

- ‘အဲဒါက ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘ငါဟာ လုပ်စရာတွေသာ အကုန်မလုပ်နိုင်ပေမယ့် မလုပ်စရာဆိုရင် အကုန် မလုပ်ဘဲ နေနိုင်သူလို့ သိမှတ်ထားတာပဲ’

- ‘လုပ်စရာတွေ ကုန်အောင် လုပ်နိုင်ချင်မှ လုပ်နိုင်မယ်၊ မလုပ်ဘဲနေရမှာတွေဆိုရင် ဘာဖြစ်ဖြစ် မလုပ်ဘဲ နေနိုင်တယ်လို့ သိထားတယ်ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အခုလိင်စိတ် နိုးလာတော့ အဲဒါမဟုတ်တော့တာ တွေ့ရတယ်၊ လိင်မတူတဲ့အရွယ်တူတွေအပေါ် စိတ်ရောက်တာကို မရောက်အောင် လုပ်ရမှာ မလုပ်

နိုင်တော့တဲ့အတွက်ပဲ’

– ‘စိတ်မကူးအောင် မထိန်းနိုင်တော့ဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘုရားရှေ့သွား အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ပြီး စိတ်မကူးတော့ဘူးလို့ ဘုရားကို လျှောက်ထားတယ်’

– ‘အလေးအနက်ပဲလားဘုရား’

♣ ‘စိတ်ကူးမိရင် အဝီစိငရဲအိုးမှာ အောက်ဆုံးက ချိုးကပ်ပါရစေလို့ သစ္စာပြုတဲ့ အထိပဲ’

– ‘ကြောက်စရာကြီးပါလား’

♣ ‘ကြောက်စရာအဖြစ် ကြိမ်တာလည်း တကယ်တော့လည်း ငရဲက ကိုယ်တကယ် သိတာမဟုတ်တော့ မကြောက်ဘူးလား၊ မပြောတတ်ဘူး၊ မရပ်တန့်တာ တွေရတယ်’

– ‘အဲဒီ မတူတဲ့အရွယ်တူတွေက အမြဲတွေ့နေရလို့လားဘုရား’

♣ ‘နီးနီးစပ်စပ် မဟုတ်ပေမယ့် တွေတာကတော့ မမြင်ချင်အဆုံးလောက်ပေါ့၊

ရွာထဲ ဆွမ်းဟင်းသွားခံနေတာပဲ၊ ရေခပ်လည်း မနက်ည သွားနေရတာပဲ’

– ‘အရွယ်တူ တစ်ဦးဦးကို ကြိုက်နေလို့လားဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို မရှိတာဘဲ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့အလှရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုတော့ သိတယ်’

– ‘ဒီလို အဓိဋ္ဌာန်ထားတာ ကြာတော့ လျှော့သွားရောလားဘုရား’

♣ ‘လျှော့မသွားဘူး၊ တိုးလာတာကို တွေ့ရတယ်’

– ‘ဘယ်လို တိုးလာလို့လဲဘုရား’

♣ ‘သူတို့အကြောင်း တွေးတာလောက်မကတော့ဘဲ သူတို့ကို မြင်ချင်ကြား ချင်တာ တိုးလာတယ်’

– ‘အဲဒီလို ဖြစ်လာတော့ ဘာလုပ်သလဲဘုရား’

♣ ‘ဒါတွေပျောက်အောင်ကလည်း မလုပ်တတ်ဘူး၊ ဘုရားရှိခိုးတတ်တာလောက် တတ်တာဆိုတော့ ဘုရားပဲ ရှိခိုးရတာပဲ’

-
- ‘ဘုရားရှိခိုးတော့ ဘုရားကိုရော သိလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီအချိန်ကတော့ သိတယ်ထင်တာပေါ့၊ တကယ်ကတော့ ဘုရားကို ဘယ်သိမှာလဲ၊ ဒါပေမယ့် သိတယ်ထင်တဲ့ဘုရားကို လျှောက်တယ်’
 - ‘လျှောက်ပုံပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘တပည့်တော် အရင်က လျှောက်ထားတာတော့ ရအောင် မလုပ်နိုင်တော့လို့ ခွင့်လွှတ်ပေးပါဘုရား၊ နောက်ထပ်တိုးလာတဲ့ တွေ့ချင်မြင်ချင်ကြားချင်တာတော့ တွေ့အောင်ကြားအောင် မလုပ်ဖို့ အဓိဋ္ဌာန်ပါတယ်ဘုရားလို့ပဲ’
 - ‘အရင်က လျှောက်ထားချက်ကို ဘွဲ့ခတ်လိုက်တာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နောက်ထပ် အဓိဋ္ဌာန်ကို ပြင်ပြီး ဆောက်တည်တာပေါ့၊ ဒါလည်း မရဘူး၊ မြင်ချင်ကြားချင်တာက မပျောက်ရုံမကဘဲ တိုးလာတယ်’
 - ‘ဘယ်လို တိုးလာတာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့ကို မြင်ရရာသွားချင်တာ စကားပြောချင်တာအထိ ဖြစ်လာတာပဲ၊ ဒီတော့လည်း လျှောက်ထားချက် ရွှေ့ရတာပဲ၊ အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါဘူးလို့ပေါ့’
 - ‘အဲဒါတော့ ရလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါကတော့ သိပ်လည်းမလွယ်လို့လား မသိဘူး၊ အတော်ကြီးရသလို ဖြစ်တယ်’
 - ‘ဖြစ်ပုံက ဘယ်လိုရှိလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဣရိယာပုထ် ပျက်တဲ့အထိ မလှုပ်ရှားဘဲ နေတာအထိလောက် ဖြစ်လာတာပေါ့’
 - ‘လူတိုင်းပဲ ဒီလိုဖြစ်ကြမလားဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်ကျမှ ဒီလိုဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဖြစ်တယ်လို့ အောက်မေ့တာပဲ၊ ကိုယ့်သွေးသား တွေ ဘယ်လိုဖြစ်နေလို့လဲ၊ ဒီလိုဆိုရင် ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက် အပျောက်မခံရအောင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ၊ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်တယ်’
 - ‘ရည်ရွယ်ချက်ဆိုတာ ဒီဘဝ ဘုန်းကြီးအဖြစ်ပေးမယ်ဆိုတာလားဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့၊ ဒီထက်ကြီးလာရင် ဒီထက် ဆိုးလာမှာလား၊ ဒီလိုဖြစ်ရင် ဘယ်လို လုပ်ပြီး ဘုန်းကြီးအဖြစ်နေနိုင်တော့မလဲပေါ့’

– ‘နောက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒီမှာ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးဖြစ်လို့ နိဿည်းလွတ်ရင် တောထဲသွားနေမယ်၊ တောကျောင်း ဆိုရင် ဒီအာရုံတွေရဲ့ အနှောင့်အယှက် နည်းမယ်လို့ပဲ’

– ‘နိဿည်းလွတ်တယ်ဆိုတာက ဘာလဲဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးမှာ ဆရာသမားဆီမှာ အမှီပြုပြီး ကပ်နေရတဲ့ အရွယ်ရှိတယ်၊ အဲဒါ နိဿည်း မလွတ်တာဘဲ’

– ‘အဲဒါ ဘယ်လောက်အထိလဲဘုရား’

♣ ‘ငါးဝါပဲ’

– ‘ငါးဝါကျော်ရင် တောကျောင်းဘုန်းကြီး လုပ်မယ်ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီအတွင်း စာသင်မယ်ပေါ့’

– ‘ဘွဲ့တွေရအောင်လို့လားဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ တောကျောင်းဘုန်းကြီးလုပ်မယ့်လူအတွက် ဘွဲ့က ဘာအသုံးကျ တော့မှာလဲ’

– ‘ဘာအတွက် သင်မှာလဲဘုရား’

♣ ‘တောကျောင်းမနေခင် အားနေတယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ “တို့ကို ဘုရားက ဘာတွေ ပြောခဲ့သလဲ”ဆိုတာတွေ သိဖို့အတွက် စာသင်မယ်လို့ပဲ၊ ဒါတွေဟာ ဘယ်ကရတာလဲဆိုရင် ဥပုသ်အမြဲစောင့်ပြီး စာဖတ်တဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်က ရတာတွေပဲ’

– ‘အဲဒါတွေက အဲဒီလို အကျိုးဖြစ်တာ အဲဒီအချိန်က သိခဲ့သလားဘုရား’

♣ ‘ဘယ်သိမှာလဲ၊ ကြီးမှ ဘာတွေက ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလဲ ဆက်စပ်ကြည့်မိ တာတွေပေါ့’

-
- ‘အစဆုံး အမဲသားရှောင်တာက စရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒါ မပါလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ’
 - ‘အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ အပြုကလေးတွေကလည်း အဖြစ်တွေ ပုံပေါ်တဲ့အခါ ခြားခြားနားနား ပေါ်တာပဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့်အပြော၊ အပြု၊ အနေတွေဟာ မဟုတ်ကဟုတ်က မလုပ်သင့်ကြဘူး၊ အဲဒီလိုဖြစ်ရင် တစ်ချိန်ကျရင် အဲဒါတွေ ပုံဖော်လာမှာတွေ ဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘ဖြစ်တာတွေဟာ ကျင့်မှဖြစ်တာလို့ ထင်မိတာဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလို သိနေကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ လုပ်တာကိုယ်တိုင်က ကျင့်မိရက်သား ဖြစ်နေတယ်လို့ မသိမိကြလို့ဘဲ’
 - ‘ကျင့်တယ်ဆိုတာ တမင်လုပ်ယူရတာလို့ သိနေတာဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို မဟုတ်ဘဲ လုပ်မိနေတာလည်း အဲဒီအတိုင်း ဆက်ဆက်လုပ်နေတော့ ကျင့်တာပဲပေါ့’
 - ‘မကောင်းတာလည်း အကျင့်ပဲပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို သိလေ့မရှိကြဘူး၊ ဒါပေမယ့် မကောင်းသူကိုတော့ အကျင့်ဆိုးသူလို့ သိကြတာတွေနေရတာပဲ၊ ဒီတော့ မကောင်းတာလုပ်တာလဲ ကျင့်နေတယ်ဆိုတာထင်ရှား တာပဲ မဟုတ်လား’
 - ‘မကောင်းတာလုပ်တာ မကောင်းတဲ့အကျင့်ကို ကျင့်နေတာပဲပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပဲပေါ့’
 - ‘ကလေးအရွယ်တွေကို လူကြီးတွေက အဲဒီလို မကောင်းတာ မလုပ်မိအောင် တမင်သင်ကြားတာလုပ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာဘုရား’
 - ♣ ‘ကလေးမို့ လုပ်တာပဲဆိုပြီး သိပ်ဂရုမစိုက်ကြဘူး၊ ဆဲချင်ဆဲ ဆိုချင်ဆို အလိုလိုက်ထားကြတယ်၊ အဓိပ္ပာယ်မကောင်းတဲ့ အမှုဆိုရင် မလုပ်စေရမှာတွေဘဲ’
 - ‘လူကြီးတွေကိုယ်တိုင်က မှားမှန်ကောင်းဆိုး သိကြတယ်လို့မဟုတ်ဘဲ နေတတ်သလို နေကြတာပဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သိသလောက်နဲ့ ပြင်ရမှာပေါ့၊ တို့အမေဟာ ဘာမှ တတ်သိသူလို့ ပြောရသူမဟုတ်တာဘဲ၊ ဒါပေမယ့် တို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် တစ်ယောက်က ဆဲတယ်၊ ငါ ကိုင်ဆဲတာပေါ့၊ ဆဲသူကို အမေက ပြောတယ်၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်က အမေတစ်ယောက်တည်းက မွေးထားတာ မဟုတ်ဘူးလားလို့ပဲ’

– ‘နင့်အမေ ငါ . . လို့ ဆဲသူက အဓိပ္ပာယ် မသိဘဲဆဲပေမယ့် အမေက အဓိပ္ပာယ်ပေါ်အောင်ပြောတော့ အဲဒီလို မဆဲတော့တာလားဘုရား’

♣ ‘ဒါကလေးက အမှတ်ရလို့ ပြောတာပဲ၊ ဒီလိုလေးတော့ ပြင်ပေးရမှာ မဟုတ်လား’

– ‘အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ကလေးကလုပ်တာတိုင်းကို လူကြီးတွေက ပစ်မထားထိုက်တာတော့ အမှန်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် လူကြီးတွေဟာ ကလေးတွေကို အဲဒီလောက် မစောင့်ရှောက်နိုင်ကြဘူးဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်မှာပဲ၊ မစောင့်ရှောက်နိုင်တာထက် စောင့်ရှောက်ဖို့လိုတယ်ဆိုတဲ့အသိ မရှိကြတာက များမလားပဲ’

– ‘အဲဒီလိုလည်း မသိကြဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘တချို့ စောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့အဆင့်ရှိသူတွေ တွေ့ရတယ်၊ သူတို့ မွေးထားတဲ့ ကလေးကို ကလေးထိန်းလက် အပ်ထားကြတယ်၊ သူတို့ကတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စီးပွားရှာ ပျော်ရွှင်ပေါ့၊ ကလေးထိန်းရဲ့ အသိအဆင့်က ဘယ်လောက်ရှိမှာလဲ၊ ကလေးဟာ အဲဒါ ရမှာပဲ’

– ‘ကလေး ဘာမှ မသိတတ်သေးဘူး မဟုတ်လားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်မဟုတ် မသိဘူး၊ ကြားဖူးတာက ကလေးအသက် လေးဆယ့်ငါးနှစ် ရှိတဲ့အခါ သိနေတဲ့အသိရဲ့ တစ်ဝက်ဟာ လေးနှစ်မတိုင်ခင်က သိထားတာတွေလို့ပဲ’

– ‘ကလေးဘဝဟာ တစ်သက်ဖြစ်ထွန်းမှုရဲ့ အုတ်မြစ်လိုပါပဲလားဘုရား’

♣ ‘တခြားတော့ အသေအချာ မပြောတတ်ဘူး၊ ဘာသာရေးကတော့ အသေအချာပဲ’

-
- ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကလေးက မြင်ကြားထားတဲ့ ဘာသာရေးဟာ အဲဒီလူရဲ့ ဘာသာရေး ဖြစ်နေတာပဲ။ ဘာသာရေးလက်ခံကြသူတိုင်းဟာ စစ်ဆေးပြီး လက်ခံသူရှိတယ်လို့ ပြောစရာ ရှိလို့လား’
 - ‘ဘာသာရေးက ဘာစစ်ဆေးဖို့ လိုလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ပြောတာထဲမှာပဲ ကလေးကတည်းက လက်ခံခဲ့တာပေါ်နေတယ်။ ဘာသာရေးလောက် စစ်ဆေးဖို့လိုအပ်တာ ဘာမှ မရှိဘူး’
 - ‘အထိတ်တလန့်ဘုရား’
 - ♣ ‘မလန့်နဲ့၊ ကိုယ်ကလေးဘဝက ရခဲ့တာကို ဒီလိုအကြွင်းမဲ့ ကောင်းမွန်တယ် လို့ မစစ်ဆေးဘဲ ခံယူကြလို့ ဒီနေ့ဘာသာတွေ ကွဲနေတာပဲ။ ကိုယ်ထင်သလို ကိုယ့်ဟာက ဟုတ်တယ်ဆိုရင် သူများတွေလည်း သူတို့ထင်သလို သူတို့ဟာပဲ ဟုတ်ရမှာပဲ။ ဟုတ်တယ် ဆိုရင်လည်း ဟုတ်တာချင်း တူရမှာပေါ့။ မတူဘဲ ကိုယ့်ဟာကလွဲနေရင် ချေဖျက်ပစ်ချင် နေကြတယ်မဟုတ်လား၊ မရနိုင်ကြလို့သာ နေကြရတာပဲ’
 - ‘ဘာသာကြီးတွေဟာ ဘာသာဝင်ဖြစ်တဲ့ကလေးတွေနဲ့ စုဖွဲ့နေတာတွေလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကလေးအဖြစ်နဲ့သိခဲ့တဲ့အသိထက် မပိုတော့ဘူးဆိုရင် အဲဒီလိုပဲ ပြောရမှာပေါ့’
 - ‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လို ဟုတ်လို့လဲ’
 - ‘ကလေးဘဝကတည်းက သေပြီး ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်တွေ စံရခံရမယ် သိတာပဲ။ အခုလည်း အဲဒီလိုပဲပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘တခြားဘာသာကြီးတွေလည်း ဒီလိုပဲ ကလေးအဖြစ်နဲ့သိတာကို မွမ်းမံပြီး သိတာပဲ ပိုမယ်။ အုတ်မြစ်အသိက မပြောင်းဘူး’
 - ‘အဲဒီအုတ်မြစ်က အမှန်ဖြစ်နေလို့များလားဘုရား’
 - ♣ ‘လာပြန်ပြီ၊ မှန်ရင် တူကြပေါ့၊ တူလို့လား’

-
- ‘တူလို့ရပါ့မလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘ခံယူကြတဲ့အခြေခံချင်းက တခြားစီ ဖြစ်နေလို့ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်နေတာလဲ’
 - ‘အဲဒါ ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်ခံယူတဲ့အခြေခံကို ကိုယ်မသိလို့ဘဲပေါ့’
 - ‘ဒါတော့ မသိဘဲ နေမလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘အဖွင့်ဆရာတွေ ဖွင့်တာတွေ သင်ကြားထားတာဖြစ်လို့ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီဆရာတွေကလည်း ကလေးဘဝကသိခဲ့တာကို အပျောက်အရှစ်အောင် ပံ့ပိုးဖွင့်ထားတာဆိုရင်ရော ဘယ်လို ဖြစ်မလဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုသံသယ ဝင်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဝင်လောက်တဲ့အချက်ရှိလို့ပေါ့’
 - ‘အဲဒီအချက်က ဘာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာသာတစ်ခုချင်းက ဖွင့်ပြတဲ့ အခြေခံအချက်ချင်း မတူကွဲပြားနေတာပဲ’
 - ‘မတူတာနဲ့ပဲ အမှန်မဖြစ်ရတော့ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘မဖြစ်ရပုံ ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘ ပြိုင်နေတာဟာ တစ်ခုထက်တစ်ခုက မသာလွန်လို့ဘဲ၊ သာလွန်ရင် သာလွန်တာက အောက်ကျတာကို မျှဝေလို့ အောက်ကျတာမရှိတာဖြစ်မှာ မဟုတ်လား’
 - ‘ကိုယ်ခံယူထားတဲ့အခြေခံကို ကိုယ်သိအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကလေးဘဝက သိတဲ့အသိကို လူကြီးဖြစ်တဲ့အခါ လူကြီးအသိနဲ့ ပြန်လည် ဆန်းစစ်ဝေဘန်တာလုပ်ရမှာပေါ့’
 - ‘အဲဒီကလေးကတည်းက သိခဲ့တဲ့အသိကို ဘယ်လိုဆန်းစစ်ဝေဖန်ရမှာလဲဘုရား’

-
- ♣ ‘ထင်သာမြင်သာ ရှိအောင်လုပ်ရမှာပဲ’
 - ‘ကလေးအသိက ထင်သာမြင်သာ မရှိလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဖွင့်ဆရာတွေဟာ ထင်သာမြင်သာရှိအောင် လုပ်တာမဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘မဟုတ်ကြဘူး’
 - ‘သူတို့က ဘယ်လိုလုပ်ကြလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကလေးအသိကို ခိုင်မာတာထက် ခိုင်မာအောင် အလျော်ဖွင့်ကြတာပဲ’
 - ‘အဲဒါတွေက ထင်သာမြင်သာဖြစ်တဲ့ဆီ မရောက်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ပိုဝေးတဲ့ဆီ ရောက်သွားစေတာပဲ’
 - ‘ကလေးရဲ့မသိတာကို လူကြီးမသိတာအဖြစ် ပြောင်းသွားအောင် လုပ်တာလို့ ဆိုလိုတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီလိုပဲ’
 - ‘အဲဒီခံယူထားတဲ့အခြေခံတွေက ထင်သာမြင်သာ လုပ်လို့မရတဲ့အရာတွေ ဖြစ်နေလို့များလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုလည်း ဖြစ်နိုင်တာပေါ့’
 - ‘အဲဒီလိုဖြစ်ရင် အဲဒီခံယူချက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ပစ်လိုက်ရမှာပေါ့’
 - ‘အဲဒီကလေးဘဝက သိခဲ့တဲ့ ခံယူချက်ရဲ့ အခြေခံကို စွန့်ပစ်လိုက်ရ မှာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နှမြောနေလို့လား’
 - ‘ခံယူချက် ပစ်လိုက်တာဟာ ကိုယ့်ဘဝပစ်လိုက်ရသလို ဖြစ်မှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ပစ်မှာလို့ ပြောရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပစ်တာပဲ၊ ခံယူချက်ဟာ ကိုယ့်ဘဝပဲ၊ လူက ကိုယ့်ဘဝ မဟုတ်ဘူး၊ လူမသေပေမယ့် ခံယူချက်ကို သေအောင်လုပ်လိုက်တဲ့ဘဝဆို သေတာပဲ’
 - ‘ကလေးဘဝ သိခဲ့တာက ဘဝဆိုးလားဘုရား’

♣ ‘သိတာက ဘဝကောင်း၊ မသိတာက ဘဝဆိုးလို့ ပြောရမယ်
မဟုတ်ဘူးလား’

– ‘ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘ကလေးဘဝက အသိဟာ မသိတဲ့အသိပဲ’

– ‘အသိက မသိတဲ့အသိ၊ သိတဲ့အသိလို့ ရှိသေးလို့လားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘အဲဒါလည်း လင်းအောင် ရှင်းပါဦးဘုရား’

♣ ‘ထင်သာမြင်သာဖြစ်အောင် လုပ်လို့မရတဲ့အသိက သိနေပေမယ့် မသိတဲ့
အသိပဲ၊ ထင်သာမြင်သာလုပ်လို့ရတဲ့အသိက သိတဲ့အသိပဲ’

– ‘မသိတဲ့အသိဆိုရင်တော့ အဲဒီအသိက အပြောအပြုအနေတွေကို ဖြစ်စေတဲ့အခါ
မဟုတ်တာတွေ ပြောပြနေတွေဖြစ်မှာကြောင့် မကောင်းဘူးပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဒါကြောင့် မသိတဲ့အသိကို ဘဝဆိုးပြောရတာပဲ’

– ‘ထင်သာမြင်သာတယ်ဆိုတာ သာမန်အသိရှိကြတဲ့လူတိုင်း ကိုယ်တိုင်သိခွင့်ရှိတဲ့
အရာလို့ ဆိုလိုတာလားဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့’

– ‘ကလေးက သာမန်အသိ မရှိသေးသူလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ကလေးအသိကို သာမန်လူအသိလို့ ဘာကြောင့် မပြောနိုင်တာလဲဘုရား’

♣ ‘သာမန်ဆိုတဲ့စကားက ဗမာစကားရင်းမြစ် မဟုတ်ဘူး၊ ပါဠိလို သမာန=
သာမညဆိုတဲ့စကားကို ဗမာမှုလုပ်ထားခံရတဲ့စကားပဲ’

– ‘ဟုတ်မှာပါဘုရား’

♣ ‘အတူတူလို့ အဓိပ္ပာယ်ရမယ်၊ လူတွေ အတူတူသိကြတဲ့အသိကို သာမန်
အသိလို့ ပြောရတယ်၊ အဲဒီလို လူကို သာမန်လူပေါ့၊ ကလေးက အဲဒီလို မသိသေးသူဘဲ၊
သူ နီးစပ်တာ သိသေးသူပေါ့’

- ‘ဘာသာတိုင်းရဲ့ ခံယူထားတဲ့အခြေခံဟာ သာမန်လူအသိမှာ ထင်သာမြင်သာ မရှိတာတွေပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဖန်ဆင်းရှင်နဲ့ နောင်ဘဝကို သာမန်လူတွေဆီမှာ ထင်စရာမြင်စရာ ဘာရှိလို့လဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘သာမန်လူတွေ ထင်မြင်ပြတယ်ဆိုတာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်တွေရဲ့ သိစရာတွေနဲ့ အဲဒီသိစရာက သိတာတွေကို ဦးနှောက်နဲ့ မွေ့နှောက်ပြီး သိလို့ရတာတွေပဲ။ မွေးကတည်းက မျက်စိကန်း၊ နားပင်းလာသူဆိုရင် အဆင်းတွေ၊ အသံတွေဟာ ထင်သာမြင်သာ လုပ်လို့ မရသလို အာရုံခံအင်္ဂါငါးခုရဲ့ အာရုံမဟုတ်တာ တွေဟာ အာရုံခံအင်္ဂါငါးခုနဲ့ ဆက်စပ်ပုံ ထင်သာမြင်သာ လုပ်လို့မရဘူးပေါ့’

- ‘အသိမှန်ရင် ထင်သာမြင်သာတဲ့အဖြစ်က ကွင်းဆက်ပြီး သိတာချည်းပဲ။ အဲဒီအသိဟာ ထင်သာမြင်သာတဲ့အဖြစ်ဆီကို ပြန်ခင်းပြလို့ ရရမယ်ဆိုလိုတာလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိန်းဂဏန်းတစ်ခုကို ကိန်းဂဏန်းတစ်ခုနဲ့ စားလို့ ထွက်လာတဲ့ ကိန်းဂဏန်းဟာ မှန်လား မမှန်လား သိဖို့အတွက် ရလဒ်ကိန်းကို စားတဲ့ကိန်းနဲ့ မြှောက်ကြည့်ရင် အစားခံကိန်း ပြန်ထွက်လာသလိုပဲ’

- ‘ဦးနှောက်နဲ့ သိတယ်ဆိုတာ မြင်တာကြားတာတွေတာတွေကို ဒီလိုဆိုရင် ဘာဖြစ်မလဲ၊ ဟိုလိုဆိုရင် ဘာဖြစ်မလဲလို့ အဆင့်ဆင့် တွေးခေါ်ရတာဆိုတော့ သန့်ရှင်းစင်စင် ရတာနဲ့ ထပ်တူပဲ။ အရင်းခံမြင်တာ ကြားတာတွေတာနဲ့လွတ်ပြီး သိချင်ရာသိတာဟာ မမှန်တဲ့အသိပဲ။ ထင်သာမြင်သာမရှိတဲ့အသိပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အသိမှန်မမှန်တိုင်းထွာဖို့ ပေတံဟာ သာမညပဲ။ အဲဒီသာမည ဖြစ်ကြတဲ့လူတွေ ထင်သာမြင်သာဖြစ်အောင် ပြလို့မရတဲ့အသိဟာ မသိတဲ့အသိပဲ’

- ‘ဒါကြောင့် ထင်တယ်ဘုရား’

♣ ‘ဘာကို ထင်တာလဲ’

- ‘ထင်သာမြင်သာ အသိမရှိသူ ကလေးကို အရယူကြတာပဲ။ ဒါမှမဟုတ် စိတ်ကစဉ်ကလေးဖြစ်နေသူတွေကို အရယူကြတာပဲ။ ဒါမှမဟုတ် ခိုကိုးရာမဲ့ပြီး လူစဉ်မီမီ

- မရပ်တည်နိုင်သူကို အရယူကြတာများ တွေ့နိုင်တယ်ဘုရား၊
- ♣ ‘အဲဒီလို လုပ်တာအပြင် နည်းလမ်းမှ မရှိတာဘဲ’
 - ‘အလေးအနက် စဉ်းစားစရာပဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုဖြစ်ရင် တော်သေးတာပဲ’
 - ‘တစ်ခုလောက် မေးချင်ပါသေးတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာလဲ’
 - ‘ခံယူချက်ရဲ့ အခြေခံဟာ ထင်သာမြင်သာမရှိပေမယ့် ဒါတွေဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးကို ဘာကြောင့် လွှမ်းမိုးနေရသလဲဆိုတာပဲဘုရား’
 - ♣ ‘မှန်ကန်ချက်တစ်ခုတော့ ရှိတယ်လို့ ထင်ချင်လို့လား’
 - ‘အဲဒီလို ပြောရင် ရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိကြတဲ့လူတွေက လူကြီးအဖြစ် ဖြစ်ပေါ်လာတာတွေ မဟုတ်ကြလို့ဘဲ’
 - ‘လူကြီးအဖြစ် ကမ္ဘာပေါ်ကို ရောက်လာတာတော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါဟာ အဖြေပဲ’
 - ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိကြတဲ့လူကြီးအားလုံးဟာ ကလေးက ကြီးလာကြသူတွေ ချည်းပဲ၊ သူတို့ရဲ့ ခံယူချက်ဆိုင်ရာ အခြေခံတွေကလည်း ကလေးဘဝတည်းက သိခဲ့တဲ့ ခံယူချက် အခြေခံတွေချည်းဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘ကလေးသိတဲ့အသိက အဲဒီလောက်စွန့်ပစ်ဖို့ ခက်ရသလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီအသိက ကိုယ်ဖြစ်သွားပြီဆိုရင် စွန့်ပစ်ရမယ့်သူကလည်း ကိုယ်ဖြစ်နေတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ့်ကိုယ်က စွန့်ပစ်လို့ ဘယ်ရမလဲပေါ့’
 - ‘ကိုယ့်အသိက ကိုယ်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာတော့ ရေးရေးလောက် သိပါတယ် ဘုရား၊ စွန့်ပစ်စရာအဖြစ်သိအောင် ဝေဖန်မကြည့်မိတော့ ခက်တာမသိခဲ့ဘူးဘုရား’
 - ♣ ‘ခက်တဲ့နောက်တစ်ကြောင်းကလည်း ရှိသေးတယ်’

-
- ‘ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ကမ္ဘာလုံးက သူ့အစုနဲ့သူ လူတွေက လက်ခံနေကြတာပဲ’
 - ‘အများညီလို့ “ဤ”ကို “ကျွ”လို့ ဖတ်ကြတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါလည်း ပါတယ်’
 - ‘လူတွေက ဘာဖြစ်လို့ လက်ခံကြတာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီခံယူချက်ရဲ့ အခြေခံအမြင်တွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ စည်းစနစ်တွေက မရှိလို့သုံးရင် လုံးဝ ပစ်စရာတွေ မဟုတ်လို့ဘဲ’
 - ‘အထိုက်အလျောက် သုံးလို့ရတယ်လို့ ဆိုလိုတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သစ်မရှိတာနဲ့ ဘာမှ မလုပ်ပဲထားမှာထက် ဝါးနဲ့ လုပ်ရမှာပဲ မဟုတ်လား’
 - ‘အဖေမရှိလို့ မပျော်နိုင်ဘူးမဟုတ်ဘဲ အဘိုးနဲ့ ပျော်နေကြတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုဖြစ်လို့ လူတွေက လက်ခံနေကြတာပဲ’
 - ‘အဲဒီစည်းစနစ်တွေက လူတွေအတွက် အမြဲတေဖြစ်တဲ့ စည်းစနစ်တွေ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အမြဲတေကျတဲ့ စည်းစနစ်ဆိုတာ အမြဲတေကျတဲ့ ခံယူချက်အခြေခံကသာ ပေါက်ပွားနိုင်တာပဲ၊ မသိတဲ့အသိကိုဖြစ်စေတဲ့ ခံယူချက်အခြေခံက ဘယ်ပေါက်ပွားပါ့မလဲ’
 - ‘အမြဲတေမကျတဲ့ စည်းစနစ်နဲ့ အမြဲတေကျတဲ့ စည်းစနစ် လိုက်နာတဲ့အခါ ဘယ်လိုထူးခြားမှာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ငြိမ်းချမ်းတာနဲ့ မငြိမ်းချမ်းတာ ထူးတာပေါ့၊ အမြဲတေမကျတဲ့ စည်းစနစ်က တကယ်မငြိမ်းချမ်းနိုင်ဘူး၊ ငြိမ်းချမ်းယောင် လောက်ပဲဖြစ်မယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘မမျှတလို့ပဲ’
 - ‘အမြဲတေမကျတဲ့ စည်းစနစ်ဟာ မမျှဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘယ်လိုကြောင့် မမျှတတာလဲဘုရား’

-
- ♣ ‘ခံယူချက်ရဲ့ အခြေခံက ကိုယ်သိတာ မဟုတ်တဲ့အသိဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘သိသူကိုယ်တိုင်က သူကိုယ်တိုင် သိပါတယ်ဆိုရင်ရောဘုရား’
 - ♣ ‘မသိတဲ့အသိက သူဖြစ်နေတော့ ဒီအသိဟာ သူကိုယ်တိုင်သိတဲ့အသိလို့ ပြောတာ ဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘မသိတဲ့အသိက ပူးပြီး ပြောတာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘တစ်ကမ္ဘာလုံးက လူတွေအားလုံး မူးယစ်ဆေးဝါးငြိသလို အစွဲတွေ အငြိခံ နေရသလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုပြောရင် နာကြမှာပေါ့’
 - ‘ဘယ်လို ပြောရမှာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့ လှုပ်ရှားမှုနဲ့ ဖြစ်ပွားမှု ပြောမှ ခံသာစရာ ရှိတယ်’
 - ‘သူတို့က ဘယ်လို လှုပ်ရှားကြလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့အောက်ကမကျအောင် အပေါ်စီးကရအောင် ဘယ်လိုအောင်နိုင်ရေး လက်နက်တွေ ပိုင်ဆိုင်အောင် လုပ်မလဲ လှုပ်ရှားနေကြတယ်’
 - ‘သူက ဘယ်လိုဖြစ်ပွားနေလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ရှုံးသူက ပြည်သူကို ဗုံးခွဲ၊ နိုင်သူက ဗုံးခွဲသူကို ဗုံးကြဲလုပ်နေကြတာ မမြင်ချင် မကြားချင်အဆုံးပဲ’
 - ‘ဒီလိုပဲ ဖြေရှင်းရမှာ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုပဲ ဖြေရှင်းတာက ငြိမ်းချမ်းလို့လား’
 - ‘တခြားနည်းလမ်းမှ မရှိတာဘဲဘုရား’
 - ♣ ‘နည်းလမ်းမရှိတာက လူတွေကျင့်သုံးနေကြတဲ့ ခံယူချက်အခြေခံအမှားက ပေးတဲ့ စည်းစနစ်မှားနေလို့ပဲ’
 - ‘အဲဒီလိုတော့ ဘယ်သူမှ မတွေးမိကြဘူးဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ မတွေးမိသမျှ အဲဒီမငြိမ်းချမ်းတာတွေ ဆက်ရှိတာ ခံကြရမှာပေါ့’
 - ‘ကမ္ဘာကြီးကို ကျိန်လိုက်တာလားဘုရား’

-
- ♣ ‘ကျိန်တာမဟုတ်ဘူး၊ သစ္စာပြတာပဲ’
 - ‘ကလေးအသိ အရေးကြီးကြောင်း ပြောလာလိုက်တာ ကမ္ဘာချိသွားပြီဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သိပ်ရှည်လျားသွားပြီပဲ’
 - ‘ငယ်ဘဝက စိုက်တဲ့ပန်းတိုင်ရဲ့ အရေးကြီးပုံ ပေါ်လွင်လိုက်တာဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီကို ပြန်သွားကြဦးစို့’
 - ‘ကောင်းပါပြီဘုရား’
 - ♣ ‘လိင်စိတ်နိုးကြွတဲ့အရွယ်အလျောက် နိုးကြွနေပေမယ့် အဲဒီနိုးကြွတာဟာ စိတ်မှာပဲ သောင်းကျန်းတယ်၊ ရုပ်မှာတော့ မသိသာဘူးလို့ ပြောရမလိုဘဲ’
 - ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို နိုးကြွတဲ့အလျောက် ပြင်ဆင်တာမျိုး မလုပ်လို့ဘဲ’
 - ‘ကြွတာတွေကို မြှောက်မပေးဘဲ ဖိတာလုပ်နေတော့ အဲဒီလို မဖြစ်တာ နေမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဖိပေမယ့် ကြွတဲ့စိတ်က ကြွတာကို သူများမသိပေမယ့် ကိုယ်သိတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိုးရိမ်တာပေါ့’
 - ‘သမထတွေ ဝိပဿနာတွေ မလုပ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘လုပ်ရကောင်းမှန်း မသိဘူး၊ အဲဒီအချိန်က အဲဒါတွေလည်း မကြားဖူး သလောက်ပါဘဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးဟာ အဲဒါတွေ မလုပ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားရှိခိုးတာတောင် မတွေ့ဘူး၊ သုံးဆယ့်နှစ်လုံးပါတဲ့ ပုတီးကလေးပဲ သူ့တစ်နေရာမှာ တွေ့တယ်၊ အဲဒါလည်း အရာမယွင်းဘူး၊ စိပ်တဲ့ပုံ မရှိတာဘဲ’
 - ‘ဥပုသ်စောင့်လာကြတဲ့ ဥပုသ်သည်တွေမှာတော့ ပုတီးပါမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ပါတာပေါ့’
 - ‘သူတို့ ပုတီးမစိပ်ကြဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘စိတ်သူ နည်းမှာပဲ ထင်တယ်၊ အမေတို့ အမေကြီးတို့ ဥပုသ်စောင့်တဲ့အခါ ပုတီးစိပ်တာ မေးကြည့်တော့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပုတီးတစ်လုံးချ၊ ဓမ္မာနုဿတိ ပုတီးတစ်လုံးချ

စိပ်တာ သိရတယ်၊ ဒါလည်း များများတော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါက အဲဒီလို လုပ်စရာ မဟုတ်တာဆိုတော့ ကြာကြာစိပ်ရင် ပျင်းသွားမှာပေါ့’

– ‘ဒီလို ပုတီးစိပ်ပုံက သူတို့ ဘယ်က ရလာတာတဲ့လဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ မသိဘူး၊ ဒီလိုအစဉ်အလာနေမှာပဲ၊ ရှေးလူကြီးတွေဆီက ရမှာပဲ’

– ‘အဲဒါတော့ ငယ်စဉ်က စိတ်မဝင်စားဘူးလားဘုရား’

♣ ‘မဝင်စားဘူး၊ ရွာရဲ့အစဉ်အလာက ရိုးတယ်ပြောရမလား၊ အ’တယ်ပြောရ မလားပဲ၊ ရွာထဲက အိမ်တွေမှာ တစ်အိမ်မှ ဘုရားစင် မပါဘူး၊ လက်ဆုပ်လောက် ဘုရားကလေး၊ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းတဲ့ မှန်အိမ်ကလေးနဲ့ ဦးကြီးတို့အိမ်မှာ ရှိတာလောက်ပဲ’

– ‘ဘုရားစင်တော့ မရှိပေမယ့် နတ်အုန်းတွေတော့ ရှိသလားဘုရား’

♣ ‘နတ်မကိုးကွယ်ကြတာမဟုတ်ပေမယ့် နတ်အုန်းဆွဲတာလည်း တစ်အိမ်မှ မရှိဘူး’

– ‘အဲဒီအရပ်က အုန်းသီးရှားလို့လားဘုရား’

♣ ‘အုန်းပင်တော့ ရွာမှာ တစ်ပင်မှ မရှိပေမယ့် သာမူနာမူ ကန်တော့ပွဲတွေမှာ အုန်းသီးမပါတာ မရှိဘူး၊ အုန်းသီးတစ်လုံး ပြားငါးဆယ်ပဲ ရှိတယ်’

– ‘ရွာခလေးမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်းရှိရင် သိရအောင် စကားစပ်တုံး ပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘အထူးပြောစရာ မရှိဘူး၊ ရွာမှာ တစ်ဦးဦး စိတ်မကြည်မသာလို့ အိပ်မက် မကောင်းတာလို့ ဖြစ်တဲ့အခါ နတ်မေးရတာ ရှိတယ်’

– ‘နတ်စင်သွားမေးရတာလားဘုရား’

♣ ‘ရွာမှာ နတ်စင်မရှိဘူး၊ နတ်ကပ်တယ်ဆိုတဲ့ အဖွားကြီးတစ်ဦးဆီ သွားမေး ရတာပဲ’

– ‘သူက နတ်ကတော်လားဘုရား’

-
- ♣ ‘အဲဒီလိုလည်း ဟုတ်ပုံမရဘူး၊ ဒီလိုပဲ သူလည်း သူများလိုနေတာပဲ’
 - ‘နတ်ကန္ဓာပေးတာ မလုပ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘မန္တလေးရောက်မှ နတ်ကန္ဓာပေးတာ တွေဖူးတာပဲ၊ ရွာမှာ အဲဒါ မရှိဘူး’
 - ‘နတ်မေးတော့ အဖွားကြီးက ဘာလုပ်ပေးလို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဖွားကြီးက ကြေးဖလားကြီးတစ်လုံးထဲမှာ မေးသူက ယူသွားရတဲ့ ဆန်နို့ဆီ တစ်ဖူးလောက် ဖြစ်မယ်ထင်တယ်၊ အဲဒါထည့်ပြီး နတ်ကို စကားမေးတာပဲ’
 - ‘ဘယ်လိုမေးတာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာနေမွေးတဲ့သားသမီး၊ ဘယ်သူ၊ ဘာဖြစ်နေပါတယ်၊ အရှင်ကြီးတို့ ဘယ်လိုလုပ်ထားတာဆိုရင် ဒီဆန်ခွက် ကျောက်တိုင်ကျောက်ခဲလို ဆွဲထားပါဆိုတာမျိုး ပြောပြီး ခွက်ကို မ၊တာပဲ၊ ခွက်က လေးတယ်ဆိုရင် မ၊လို့မရတဲ့ပုံမျိုး အောက်ဖျာပေါ်မှာ တွန်းလို့ပဲရပြီး မ၊လို့မရတာ ဖြစ်တာပဲ’
 - ‘တကယ် မ၊လို့မရဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘မရတဲ့ပုံပဲ’
 - ‘အဲဒီအချိန်က အဲဒါကို ယုံသလားဘုရား’
 - ♣ ‘ယုံတယ်လည်း ပြောမရဘူး၊ မယုံဘူးလည်း ပြောလို့ မရဘူး၊ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ဆိုတဲ့စကားလိုပဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးက သံသယသမားပဲပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘မဖြစ်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ ဟုတ်ရင် ထူးဆန်းတာဖြစ်တဲ့အတွက် ယုံချင်တာပေါ့’
 - ‘မယုံစရာတွေ တကယ်ဖြစ်တာ လေ့လာဖူးသလားဘုရား’
 - ♣ ‘လက်လှမ်းမီသလောက်တော့ လေ့လာတယ်’
 - ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘ရှေးကရွာမှာ ဆေးဆရာကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ မြေးက အဲဒီဆရာကြီးရဲ့ မှတ်စုမှတ်ရာစာအုပ်ရပြီး အဲဒီအထဲက တုတ်ခားပြီးတဲ့မန္တာန်တွေ ဆေးတွေ စမ်းကြည့်ကြတယ်’

-
- ‘စွမ်းတာတွေ့ရသလားဘုရား’
 - ♣ ‘မတွေ့ရဘူး’
 - ‘အဲဒီတော့ မယုံတော့ဘူးပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘မယုံတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ယုံတာလည်း မဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ်က တစ်ခုခုချွတ်ယွင်းလို့ မသိတာလို့ပဲ အဖြေထွက်တယ်’
 - ‘ထူးဆန်းတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေပြီး မစမ်းတာလို့တော့ မရှိဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘လက်လှမ်းမီတာဆိုရင်တော့ မရှိဘူး၊ မမီတာတော့ ဘယ်စမ်းနိုင်မလဲ’
 - ‘ဆန်ခွက်လေးတယ်ဆိုတာမျိုးကို မကြည့်ခွင့် မရတာတို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ စုန်းစာချတယ်ဆိုတာတို့၊ တောစာပစ်တယ်ဆိုတာတို့၊ နတ်တက် တယ်ဆိုတာတို့၊ နတ်တင်တယ်ဆိုတာတို့၊ ဒါတွေ အမေကြီးတို့ ကိုယ်တိုင်လုပ်တာတွေပဲ’
 - ‘အဲဒါတွေလည်း မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ပဲလားဘုရား’
 - ♣ ‘မယုံဘူးလို့ ပြောရလောက်အောင် ရောက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ယုံတယ်လို့ပြောရလောက်အောင်လည်း ရှိသေးလေးစားတာ မဟုတ်ဘူး’
 - ‘စုန်းစာချတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘နတ်မေးရာက ရွာသူပြုစားထားတာ၊ စုန်းစာချလိုက်လို့ ပြောစကားအရ လုပ်တာပဲ၊ ညနေ မှောင်စပျိုးချိန်မှာ စလောင်းဖုံးထဲ ထမင်းနဲ့ဟင်း ထည့်ပြီး လူနဲ့ နည်းနည်း ဝေးတဲ့ အိမ်ရဲ့တစ်နေရာမှာ စကောခင်းပြီး ကျွေးကြောင်း၊ ဘာအဆိပ်အတောက်မှ မပါကြောင်း ပြောပြီး စကောကို သုံးချက်လောက် တုတ်နဲ့ နာနာရိုက်အသံပေးပြီး ထားခဲ့ရတယ်’
 - ‘ဘာဟင်းနဲ့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ မမှတ်မိတော့ဘူး၊ အမဲသားဟင်းတို့ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်၊ အဲဒါ မကြာခင်မှာပဲ ခွေးကတွေ့ပြီး စားတယ်၊ ခွေးစီးပြီးဆိုလား လာစားတယ်လို့ မှတ်ယူကြတာပဲ’
 - ‘အားလုံး ယုံကြည်သလားဘုရား’

♣ ‘တချို့ကာလသားကြီးတွေက အဲဒီလိုချတဲ့အသံကြားရင် ဟင်းလည်း ကောင်းတယ် ဆိုရင်ပေါ့၊ ယူစားကြလို့ ခွေးမစားလိုက်ရဘူး သိရတယ်၊ သူတို့ကတော့ မယုံကြဘူးနဲ့ တူတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူရောဂါရလို့ စုန်းစာချရတော့ သူများယူမစားအောင် စောင့်ရတယ်လည်း ကြားဖူးတယ်၊ မယုံတာလည်း မဟုတ်ဘူးလားပဲ’

- ‘တောစာက ဘယ်လိုပစ်တာလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါနဲ့ ဆန်နဲ့ ယာဂု ပျစ်ပျစ်ကြီးလို ကြိုပြီး ရွာအပြင်တစ်နေရာမှာ ပစ်တဲ့အဖွားကြီးလိုတစ်ယောက်ယောက်က ကလေးတွေ တစ်ပြုံကြီးနဲ့ သွားပစ်တာပဲ၊ ကလေးတွေက အဲဒါတွေ စားကြတာပဲ၊ တွင်းကလေးတွေ လက်လေးသစ်လောက် တူးပြီး အဲဒီအထဲလည်း နည်းနည်း ထည့်ပြီး မြေဖို့ခွဲတယ် ထင်တယ်’

- ‘နတ်တက်တာ နတ်တင်တာ ပြောပါတယ်၊ အဲဒါတွေက ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လို လုပ်တာလဲဘုရား’

♣ ‘နတ်တင်တာက ဆံကွက်ချီရွာက လုပ်ဖို့ပြောလိုက်တာအရ လုပ်တာပဲ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်မင်းလိုလိုပဲ၊ ဒါပေမယ့် မရှိလောက်ဘူး၊ အိမ်ထဲဝင်တဲ့ တံခါးဘောင်ပေါ်တို့ ဝင်းခြံခတ်ထားတဲ့ ထီးတန်းတွေပေါ်တို့ လေးငါးဆယ်ပုံလောက် လဘက်ဆီဆမ်းပဲ၊ ဂေါ်လီလုံးသေးသေးလောက် နှုတ်ကလည်း ပြောရသေးတယ်၊ အရှင်ကြီးတို့ကို သတိရ ဆက်သတယ်လို့ပေါ့၊ ရှေ့က တင်သွားရင် နောက်လိုက်ပြီး ကောက်စားတာပဲ၊ ကလေးတွေပေါ့’

- ‘နတ်တက်တာပြောပါဦးဘုရား’

♣ ‘အဲဒါက ကိုယ်နဲ့ဆိုင်တဲ့နတ်ကို ထမင်းမုန့်တွေနဲ့ ပူဇော်တာပဲ’

- ‘ဘယ်နတ်ကို တက်ရသလဲ၊ ဘယ်နတ်ဆိုင်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘အမေ့ရဲ့အဖေက ပန်းချီကဆိုင်တော့ အမေရေယာဉ်လိုဆိုတဲ့ အမေကြီး နတ်ဆိုင်တာပေါ့၊ နန်းရင်းဆိုတဲ့ ပန်းချီကို မသွားဘူး၊ မုန့်ဖြူမုန့်နီတွေနဲ့ ထမင်း၊ ခရမ်းသီးသုတ် ငါးခြောက်က အကောင်ဘယ်လောက် အဲဒါမှာ ခေါင်းပါရမှာလား၊ မပါရမှာလား ရှိသေးတယ်၊ အဲဒါတွေနဲ့ ဒေါင်းလန်းကြီးနဲ့ ရွာမြောက်ဘက်က ရေကန်နားက

ဧရပ်ပြင်သွား ကြိုတယ်ဆိုပြီး တပေါင်းလထဲမှာပဲ လုပ်တယ်။ အမေက ဒေါင်းလန်းရွက်လို့ ကိုယ်က ဖျာတစ်ချပ်လိပ်ထမ်းပြီး လိုက်ရတယ်’

– ‘ဧရပ်ပြင်ကျတော့ ဘာလုပ်သလဲဘုရား’

♣ ‘ဖျာခင်းပေးပြီး ဖျာပေါ်ကနေ အမေက ထိုင်းပြီး ဒေါင်းလန်းမပြီး၊ ကိုင်ပြီး စကားတော့ ပြောတယ်။ အဲဒါတွေ ဘာလို့ မသိဘူး၊ တိုးတိုး ပြောတာပဲ။ ပြီးရင် ညောင်ရွက် နည်းနည်း ခူးပေးရတယ်။ အဲဒီမှာ ထမင်းမုန့်နည်းနည်းစီထည့်ပြီး ညောင်ပင်ရင်း သွားထားခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ ဖျာလိပ်ထမ်းပြီး ဒေါင်းလန်းရွက်ပြီး ပြန်ခဲ့ကြတယ်’

– ‘နတ်နဲ့ စပ်ပြီး ဒီလောက်ပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ ကြိုးကြိုးစားစား နတ်တစ်ခုတော့ ရှိသေးတယ်’

– ‘အဲဒါက ဘာနတ်လဲဘုရား’

♣ ‘အသံထွက်တာကတော့ ညောင်ညင်းနတ်လို့ပဲ’

– ‘အဲဒါက ဘာဖြစ်ရင် တင်ရတာလဲဘုရား’

♣ ‘လူတွေ နားရွက်မှာ ပွေးလိုအနာဖြစ်တာ ရှိတယ်။ ပွေးလည်း ဟုတ်ပုံ မရဘူး၊ မယားဘူးလားပဲ။ အဲဒီနတ်ကတော့ ဆန်ခွက်ချိတဲ့နတ်ကပ်သူက ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ရိုးရာလုပ်ကြတာ’

– ‘အဲဒါက ဘယ်လိုဆိုရတာလဲဘုရား’

♣ ‘အိုးပုတ်ကို လည်ပင်းမှာ ကြိုးတပ်ပြီး ပုတီးစေ့လို မုန့်ကလေး လေးငါးခုလည်း ပါရတယ်။ တင်ရတဲ့နေရာက ချုံပုတ်ပေါ်မှာ ဆွဲခဲ့ရတာ၊ အဆိုလည်း ပါသေးတယ်’

– ‘ဘယ်လိုဆိုရတာလဲဘုရား’

♣ ‘အို ဆင်တော်ညောင်ညင်း နတ်ကမျင်း နတ်နဲ့မတူ နူပါပေါ့၊ ကုတ်ပါပေါ့လို့ က၊ပြီး ဆိုရ၊တင်ရတယ်။ အသံကတော့ ဒီလိုပဲ။ ဟုတ်မဟုတ်တော့ မသိဘူး’

– ‘ရှင်တော်နောင်ရမ်းတို့ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီလိုနတ်တင်တော့ နားရွက်နာ ပျောက်သလားဘုရား’

♣ ‘အချိန်တန်လို့ ပျောက်သလားတော့ မသိဘူး၊ မပျောက်ဘူးလို့တော့ တွေ့ရတာ မမှတ်မိဘူး’

– ‘အဲဒီမှာ စုန်းပူးတာ နတ်ပူးတာတွေ ရှိသလားဘုရား’

♣ ‘ရှိတယ်၊ ရွာအရှေ့ပိုင်းက အမျိုးသမီး အသက် သုံးဆယ်ကျော်လေးဆယ် ဖြစ်မယ်ထင်တယ်၊ နေမကောင်းတော့ ပယောဂဆရာပင့်ပြီး ကုလို့ စုန်းပူးခိုင်းတာခံရတာကို သွားကြည့်တယ်၊ ကလေးလူကြီး ဝိုင်းနေတာပဲ’

– ‘ဘာထူးဆန်းသေးလဲဘုရား’

♣ ‘အရင်နေ့က ပူးနေတုန်းမေးတာ မပြောလို့လား၊ ကြိမ်နဲ့ရိုက်ထားတဲ့ ညိုမဲနေတာတွေကို ဆရာက စုန်းကို ပြောတယ်၊ ဒဏ်ရာတွေ လူနာဆီ မထားခွဲနဲ့၊ နင် ယူသွားရမယ်လို့ပဲ’

– ‘ယူတာ တွေ့ရသလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒဏ်ရာကို တံတွေးဆွတ်ထားတဲ့ လက်နဲ့ အထပ်ထပ် ပွတ်နေရင်းက နည်းနည်းကြာတော့ အညိုအမဲတွေ ပျောက်သွားတာ တွေ့ရတယ်’

– ‘ဒါဆိုတော့ တကယ်လက်တွေ့ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ခုမှာတော့ မဖြစ်တာလည်း တွေ့ရတယ်’

– ‘ဘာလဲဘုရား’

♣ ‘ဆရာက အိမ်ရှင်ဆီ ကပ်ကြေးတောင်းပြီး လူနာထိပ်က ဆံပင်လက်လေးလုံး လောက်ကို အရင်းနားကပ်ဖြတ်ပြီး အဲဒီဆံပင်ပြတ်တာ နင် ယူရမယ်လို့ ပြောတယ်၊ ဆံပင်တိုကို လူနာက ဆွဲဆွဲနေတယ်’

– ‘ရှည်လာသလားဘုရား’

♣ ‘မရှည်လာဘူး’

– ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုလည်း တွေ့ရတော့ အညိုအမဲတွေပျောက်တာကိုယုံရတာ တစ်မျိုး ဖြစ်သွားတယ်၊ ဒီလို လုပ်ရင် ဒီလိုပဲ ပျောက်တတ်သလားလို့ပေါ့’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အသက်ဘယ်လောက်လို့ မမှတ်မိတဲ့အရွယ်က ရွာမှာ ထူးဆန်းတာတစ်ခု တွေ့ရတယ်၊ ညနေ သုံးနာရီခွဲလောက် ဖြစ်မှာပဲ၊ နေစောင်းနေပြီ၊ အဲဒီနေ့ထဲမှာ ရဟန္တာကြွ နေတယ်ဆိုပြီး ရှိခိုးပူဇော်ကြတာပဲ’

– ‘အဲဒါကို မြင်သလားဘုရား’

♣ ‘မြင်တယ်၊ နေထဲမှာ ငါးမူးစေ့လောက် အကွက်တစ်ကွက်က ရွှေနေတယ်လို့ ပြောကြတယ်၊ ရွှေတာ မရွှေတာ မသိပေမယ့် အကွက်ကို တွေ့တယ်’

– ‘ဘယ်လိုစိတ်မှာ ခံစားရသလဲဘုရား’

♣ ‘ရဟန္တာဆိုတာ အဲဒီလိုတဲ့လားလို့ပဲ ဖြစ်တယ်၊ ဘာမှ မခံစားရဘူး၊ ကိုယ်နဲ့ ဘယ်လို ဆိုင်မှန်းတောင် မသိဘူး’

– ‘တစ်ခုမေးချင်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘မေးပါ’

– ‘ငယ်စဉ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာနေရတော့ ဘုရားရဲ့ဓာတ်တော်တွေ ရုပ်ပွား ဆင်းတုတွေ စေတီပုထိုးတွေနဲ့ ရင်းနှီးမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

– ‘အဲဒါတွေအပေါ် ဘယ်လိုသဘောထား ခံစားသလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေက ဘုရားနဲ့ စပ်တာတွေတဲ့လို့ အသိအမှတ်ပြုရတာပဲ ဖြစ်တယ်၊ ခံစားမှု ဘာမှ မဖြစ်ဘူး’

– ‘ဘုရားရှိခိုး၊ ပန်းရေချမ်းကပ်၊ ဆွမ်းတင်တွေလလည်း လုပ်ရစရာပဲပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းမှာ ဆွမ်းတင်တာဆိုရင် မနက်နဲ့ နှစ်ကြိမ် တို့ပဲ လုပ်နေတာပဲ၊ ဘုရားခန်း သန့်ရှင်းရေးလည်း ဆွမ်းကပ်ရင်း နေ့တိုင်းလုပ်တာပဲ၊ ညတိုင်းလည်း ကျောင်းရှိသူတွေနဲ့အတူ ဘုရားရှိခိုးတာတွေ လုပ်နေတာပဲပေါ့’

– ‘အဲဒါတွေ လုပ်တဲ့အခါ ဘယ်လိုခံစားပြီး ဘယ်လိုစိတ်ထားတွေနဲ့ လုပ်သလဲဘုရား’

♣ ‘ဘယ်လိုမှ မခံစားရဘူး၊ တာဝန်အရ လုပ်တယ်၊ ဆွမ်းတော်ကပ်တာနဲ့ ဧည့်သည်လာလို့ ထမင်းကျွေးတာက သူကြိုက်တာ မြတ်မြတ်နိုးနိုး စားနေတာတွေရလို့

ဝမ်းသာတာ ဖြစ်သေးတယ်’

- ‘ဘုရားရှိခိုးရတာနဲ့ စာပြန်ချိန် စာပြန်ရွတ်ရတာမှာရော ဘယ်လိုခံစားရသလဲဘုရား’

♣ ‘ဘုရားရှိခိုးတာက ဘာမှ စိတ်ဝင်စားတာ မဖြစ်ဘူး၊ စာပြန်ရတာက ပျင်းတာဖြစ်ပေမယ့် စာမမေ့မှာအတွက် ဝမ်းသာတာ ဖြစ်တယ်’

- ‘ဘုရားရှိခိုးတဲ့အခါ သြကာသနဲ့ ကန်တော့ချိန်မှာ ဘယ်လို စိတ်ဖြစ်သလဲဘုရား’

♣ ‘ဘုရားစတာတွေကို ငါပြစ်မှားတာမှ မရှိတာဆိုတော့ တာဝန်အရဆိုရတာလို့ပဲ ဖြစ်တယ်’

- ‘ဂုဏ်တော်တွေနဲ့ ရှိခိုးမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားရှိခိုးတော့ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေပါတာပေါ့’

- ‘အဲဒီတော့ ဘယ်လိုခံစားမှုဖြစ်သလဲဘုရား’

♣ ‘ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ဘူး၊ ပြီးအောင် ရွက်ဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်’

- ‘ဂုဏ်တွေကို မကြည်နူးဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ကြည်နူးလောက်အောင် သိတာမဖြစ်တော့ ဘယ်လို ကြည်နူးရမှာလဲ’

- ‘အဲဒါ ကြီးတဲ့အထိပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အသက်ကြီးလို့ ဂုဏ်တော်ဖွင့်တဲ့ အဋ္ဌကထာသင်ရလို့ အနက်အပြည့် သိပြီး ဘုရားရှိခိုးလည်း ဒီလိုပဲ၊ မန္တလေးဘုရားကြီးရောက်တော့ အရဟံဂုဏ်တော်တစ်ခုတည်းနဲ့ ရှိခိုးရင် ခံစားရမလားဆိုပြီး လုပ်ကြည့်တယ်၊ ဒီလိုပဲ ဘာမှ မထူးတာဘဲ’

- ‘အခု ကြီးမှ ဘုရားရှိခိုးသေးရဲ့လားဘုရား’

♣ ‘ကလေးကနေ စာသင်တိုက်က ဆင်းတဲ့အထိပဲ ဘုရားရှိခိုးတယ်’

- ‘ဆွမ်းတော်ပန်းတော် ကပ်တာရော ဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းသားသက်တမ်းဆုံးတဲ့အထိပဲ လုပ်ဖူးတယ်’

-
- ‘ဒီတော့ ဘုရားက . . .’
 - ♣ ‘ပြောပါဗျာ’
 - ‘အခုလို ကြီးလာတဲ့အခါမှာ သူများတွေ ဘုရားရှိခိုးကြတာ ဆွမ်းတော်ပန်းတော် ရေချမ်းတော်ကပ်ကြတာမှာ မြိန်ရည်ယုက်ရည် လုပ်ကြတာတွေ တစ်ခါမဟုတ်တစ်ခါဆိုသလို တွေဖူးမှာထင်ပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘တွေဖူးတာပေါ့၊ အများကြီးပဲ’
 - ‘အဲဒါတွေအပေါ် ဘယ်လိုမြင်သလဲဆိုတာ သိချင်ပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘တကယ်မြိန်ကြတာ မဟုတ်ဘဲ မြိန်တယ်ထင်စရာဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ကြတာလို့ မြင်တာပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို မြင်တယ်ထင်သလဲဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့ ဘုရားကို သိတာ ငါတို့ သိတာထက် မပိုဘူး၊ ငါတို့လောက် မသိသူတွေလည်း ဖြစ်နိုင်ကြတယ်၊ ငါ မမြိန်သလို သူတို့လည်း ငါ့လိုပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ ကိုယ်ချင်းစာလို့ပဲ’
 - ‘န,ဝ,တ လက်ထက်က ဗိုလ်ချုပ်ခင်ညွန့်တို့ ရွှေတိဂုံ ထီးတင်တော့ ရွှေတွေ လှူလိုက်ကြတာ လက်စွပ် လက်ကောက် ဆွဲကြိုး အစစ အဆင်တန်ဆာတွေ လင်ပန်းတစ်ချပ် အမောက်အလျှံလောက် မကဘဲဘုရား’
 - ♣ ‘တီဗီမှာ တွေ့လိုက်တယ်’
 - ‘ရွှေဆိုတာ အဖိုးတန်တာပဲ၊ အဲဒါ ဘယ်အမြင်ဖြစ်လို့ လှူကြတယ်ထင်ပါသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်သမိုင်း ကိုယ်ရေးတဲ့အမြင်နဲ့လို့ ထင်တာပဲ’
 - ‘တကယ်ဘုရားကို သိမြင်အောက်မေ့နိုင်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘သိမြင်အောက်မေ့နိုင်လို့ ပူဇော်တယ် ပြောကြတာပဲဖြစ်မယ် ထင်တယ်’
 - ‘ရုပ်ပွားဆင်းတုစေတီတွေ လုပ်ဆောင်ပူဇော်တာတွေရော ဘယ်လိုမြင်သလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်သမိုင်း ကိုယ်ရေးကြတာလို့ပဲ’

- ‘သားရှင်ပြုလို သိန်းပေါင်းများစွာ အကုန်ခံ လှူကြတာတွေကိုလည်း ကိုယ့်သမိုင်း ကိုယ်ရေးကြတာလို့ပဲ မြင်မလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ လူတွေဟာ ကိုယ့်သမိုင်းကျန်ချင်ကြတယ်၊ အဲဒါဟာ လူ့သဘာဝပဲ၊ သေရင် သေသူကို လွမ်းသူ တ၊သူ သတိရသူ မရှိမှာ စိုးကြတာပဲ၊ မတတ်နိုင်လွန်းမှပဲ ကိုယ့်သမိုင်းလက်ရာ မချန်ခဲ့ကြတာဘဲ’

- ‘အဲဒါ အားလုံးပဲလားဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူး၊ တချို့တလေကတော့ လက်ငင်းဖြစ်ပွားမှာ မြင်ပြီး လုပ်တာပဲ၊ ကိုယ့်သမိုင်းကျန်ချင် ကျန်မယ်၊ အဲဒါက ကျန်အောင်လုပ်တာ မဟုတ်တဲ့ အလုပ်ဘဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးအမြင်က စုန်းအမြင်ကြီးပဲဘုရား’

♣ ‘ဒါ ဆဲဆိုလိုက်တာလား’

- ‘မဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

♣ ‘ဒီလို ဘာကြောင့် ပြောလိုက်တာလဲ’

- ‘တခြားသင့်တော်တဲ့ စကားလုံး ရှာမရလို့ ပြောလိုက်တာပါဘုရား’

♣ ‘စုန်းဆိုတာက ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်ထင်လို့ဘဲ’

- ‘အများနဲ့ မတူတာလို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်ထင်လို့ပါ’

♣ ‘ဘယ်လိုကြောင့် ဒါကို ဒီလို အဓိပ္ပာယ်ထင်တာလဲ’

- ‘ပဲစေ့တွေပြုတ်တဲ့အခါ အားလုံးလိုလိုက နပ်ကြပြီး တစ်စေ့တစ်လေက မနပ်ဘဲ ကျန်ပါတယ်၊ အဲဒါကို လူကြီးတွေက စုန်းပြုးတယ်လို့ ပြောကြတာကြားဖူးရာက အဲဒီ အဓိပ္ပာယ်ထင်တာပါဘုရား’

♣ ‘ပြုးတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတာမှာသုံးကြတော့ စုန်းအဖြစ် ထင်ရှား ကျန်ခဲ့တာဟာ စုန်းပြုးတာပေါ့’

- ‘ဟုတ်မှာပါဘုရား’

♣ ‘တို့ကလည်း သူများမြင်သလို မြင်သူမဟုတ်ဘဲ ပြုးကျန်ခဲ့တော့ စုန်းလို့’

ပြောစရာ ဖြစ်တာပေါ့’

– ‘မကောင်းတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တော့ မသက်ရောက်ပါဘူးဘုရား’

♣ ‘မကောင်းတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပြောလိုက်တာမဟုတ်ပေမယ့် စုန်းဆိုရင် ရွာသားတွေက ထုတ်သတ်တာတော့ ရှေးကစပြီး အခုအထိ နယ်စွန်တွေမှာ ရှိတုန်းပဲ’

– ‘အဲဒီလို လုပ်ဖို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူးဘုရား’

♣ ‘ပြောတာကို နားလည်ပါပြီ၊ တို့ကလည်း သူများမြင်သလို မမြင်တတ်သူ ဖြစ်နေတာ တကယ်မဟုတ်လား၊ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပေါ့၊ တခြားစကားမှ မရှိတာဘဲ’

– ‘ဒီအမြင်တွေဟာ အများသူငါတွေ မမြင်ပေမယ့် အမြဲတေကျတဲ့ အမြင်တွေပဲ ဘုရား’

♣ ‘ရှေးက သတ်ခံရတဲ့စုန်းတွေလည်း သူတို့မြင်တာကို သစ္စာခံကြတော့ အများက နားမလည်နိုင်ဖြစ်ပြီး ဖျောက်ဖျက်ခံကြရတာနေမှာပဲ’

– ‘အမှောင်ခေတ် လူတွေဆိုတော့ အလင်းတစ်စက်ပေါ်ထွက်ခွင့် မပေးနိုင်ကြ တာပဲဘုရား’

♣ ‘ဒီလို မလွတ်လပ်လို့ လူတိုးတက်ရေးတွေ တုံ့ဆိုင်းနေတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးရဲ့ ငယ်ဘဝပြောရာက ဒီလိုဝေဖန်တဲ့အမြင်တွေဆို ခေါ်လာမေးမြန်း တာအတွက် ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား’

♣ ‘အကြောင်းကသင့်သွားတော့ အဲဒီ ရောက်သွားတာပေါ့’

– ‘ငယ်ဘဝဆို ပြန်ရောက်အောင် မေးခွန်းတစ်ခု မေးမယ်ဘုရား’

♣ ‘မေးပေါ့’

– ‘ဘုန်းကြီးငယ်ဘဝမှာ ကျောင်းသားအဖြစ် ဘယ်အရွယ်အထိနေခဲ့တာလဲဘုရား’

♣ ‘ဆယ့်လေးနှစ်နဲ့ ရက်စွန်းလောက်အထိပဲ’

– ‘ကျောင်းသားတစ်ဘဝလုံး ဘုန်းကြီးလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အစွဲအလန်းက လွဲပြီး ဘာအစွဲအလန်းမှ မရှိဘူးထင်တယ်ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘုန်းကြီးလုပ်မယ်ဆိုတာတောင် အစွဲအလန်းမဟုတ်တာဘဲ၊ ပန်းတိုင်ပဲ ရှိသေးတယ်’

-
- ‘ပန်းတိုင်သတ်မှတ်တာက အစွဲအလန်းမခေါ်ရဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘အစွဲအလန်းဆိုတာ လုပ်ဖူးတာကို စွဲလန်းတာမျိုးကို ခေါ်ရတဲ့နာမည်ပဲ။ လုပ်ဖူးတာတောင်မှ မသိဘဲ အသိလုပ်ပြီး လုပ်မိတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ဖူးတာကို စွဲလန်းတဲ့ အစွဲအလန်းမှ စွဲလန်းတယ်ခေါ်ရလို့ပဲ’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ ကျောင်းသားဘဝတစ်ခုလုံး ဘာအစွဲအလန်းမှ မရှိဘူးပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ကျောင်းသားဘဝတစ်လုံးမှာ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဖူးဘူးလို့ ပြောရလောက်တယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ စောင့်ရှောက်တာ၊ စောင့်စည်းတာ မလုပ်ဖူးဘူးဘဲ’
 - ‘ကျောင်းဘုန်းကြီးအပေါ် စောင့်ရှောက်တာ၊ စောင့်စည်းတာတွေ မရှိဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ကျောင်းဘုန်းကြီးက တို့ကိုယူထားတာဆိုတော့ တို့က သူ့အရပ်အဖြစ် လှုပ်ရှားနေတာတွေပဲ။ သူ့အပေါ် စောင့်စည်း၊စောင့်ရှောက်တယ်ပြောလို့မရဘူးပေါ့’
 - ‘ရှစ်ပါးသီလ ဥပုသ်စောင့်တာရော ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ စောင့်စည်းတဲ့အလုပ်လို့ ပြောလောက်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် အစွဲကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ အလုပ်စာရင်းဝင် မဟုတ်တဲ့အလုပ်ဘဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ အစွဲကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့အလုပ်စာရင်းဝင် မဟုတ်ရသလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ငါ ဒါလုပ်လိုက်ခြင်းက ငါ့မှာ ဘယ်အကျိုးတွေဖြစ်မှာဆိုတာမျိုး အသိမဟုတ်တဲ့အသိ ပြဋ္ဌာန်းပြီး လုပ်တာမဟုတ်လို့ဘဲ’
 - ‘ဒါကြောင့် ကျောင်းသားဘဝမှာ ဘာအစွဲမှ မရှိဘူးပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်။ ဒါကို နောက်တစ်မျိုးပြောရင် ကျောင်းသားအဖြစ်မှာ ဘာဘဝမှ မရှိသူလို့ ပြောရမှာပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘မသိတဲ့အသိနဲ့ စောင့်စည်း၊စောင့်ရှောက်တာဆိုလို့ ဘာမှ မလုပ်ဖူးသူဟာ ဘာဘဝမှ မရှိသူဖြစ်လို့ဘဲ’
 - ‘မသိတဲ့အသိနဲ့ စောင့်စည်း၊စောင့်ရှောက်လုပ်တတ်အောင် ကျောင်းဘုန်းကြီးက မသင်ဘူးလားဘုရား’

-
- ♣ ‘မသင်ဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုသင်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဆွမ်းကပ်တဲ့အခါ “ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယာဝဟံ ဟောတု၊ ဣဒံ မေ ပုညံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု” လို့ဆိုပြီး ကပ်ရမယ်လို့ပဲ’
 - ‘အဲဒီအတိုင်း မလုပ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘မလုပ်ဘူး’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘နိဗ္ဗာန်ဆိုတာက မသိတဲ့အရာဖြစ်နေတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လိုချင်စိတ်မွေးယူပါ့မလဲ’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘာဖြစ်လို့ ဆွမ်းကပ်တာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဝတ္တရားအရ လုပ်ဖို့တာဝန်ကျလို့ လုပ်တာပဲ’
 - ‘ကျောင်းဝေယျာဝစ္စတွေဖြစ်တဲ့ ပန်းကန်ဆေး၊ တံမျက်လွဲ၊ ဘုန်းကြီးတွေကို ရိုသေလုပ်တာတွေ မလုပ်ဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘လုပ်ရတာပေါ့’
 - ‘အဲဒီလုပ်တာတွေမှာ မသိတဲ့အသိ ဦးဆောင်တာ မပါဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လို မသိတဲ့အသိတွေလဲ’
 - ‘နောင်ဘဝ ကောင်းကောင်းဖြစ်တာတွေ၊ ဆိုးဆိုးက လွတ်တာတွေတို့ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘နောင်ဘဝမရှိဘူးလို့လည်း မသိသလို နောင်ဘဝရှိတယ်လို့လည်း မသိဘူး၊ ရှိကြောင်းပြောတာတွေ နားနဲ့မဆန့်ကြားနေရပေမယ့် အဲဒီအတွက် ကိုယ်ဘာရစရာ မရစရာ ရှိတယ်လို့ မအောက်မေ့ဖူးဘူး’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ အဲဒါတွေကို ဘယ်လို စိတ်ကူးနဲ့ လုပ်သလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ဝတ္တရားအရပဲ၊ မကျေရင် ဘုန်းကြီးအပြစ်ပေးနိုင်တယ်၊ အဲဒါ မခံရအောင် ကျေတဲ့အထိ လုပ်ရမယ်လို့ပဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးဟာ ကျောင်းသားအဖြစ် အသက်ဆယ့်လေးနှစ်လောက်အထိ တကယ်ဘဝမရှိသူဘဲဘုရား’

♣ ‘သူများတွေလည်း ဒီအရွယ်တွေမှာ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ကြစရာ မရှိဘူးလား’

- ‘မရှိလောက်ဘူး ထင်တာပဲဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

- ‘စောင့်စည်းမှု ပျက်တာတွေမှာ ငြိလိုငြိ၊ စောင့်စည်း၊စောင့်ရှောက် တာတွေမှာလည်း မသိတဲ့အသိ ဦးဆောင်အောင် ညွှန်ကြားချက်တွေအတိုင်း အဲဒါတွေနဲ့ ငြိလိုငြိ ဖြစ်ကြလို့ပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုဆိုတော့ မသိတာကို ယုံဖို့ဝန်လေးတာကို လူတွေ မလုပ်ချင်ကြဘူးပေါ့’

- ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ လူတွေက ဆွဲကောင်းငင်ပါတွေ များပါတယ်’

♣ ‘အဲဒါ ဘာကြောင့်လို့ ထင်သလဲ’

- ‘နောင်ဘဝပြချက်ကို လွယ်လွယ်လက်ခံကြလို့ပဲလို့ ထင်ပါတယ်၊ ဘုန်းကြီးက အဲဒီမှာ ခေါင်းမာနေလို့ ထင်ပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘တို့ကို လူကပ်ဖွဲ့သမားလို့ ပြောချင်တာလား’

- ‘အဲဒီလိုပြောချင်လို့ မဟုတ်ပေမယ့် အဲဒီလို ဖြစ်မနေဘူးလားဘုရား’

♣ ‘လူကပ်ဖွဲ့အဖြစ်ကို တို့မလိုလားဘူး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့ သူများလက်ခံတာကို လက်မခံဘဲနေတာလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ခက်တာပဲ’

- ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘သူတို့က နောင်ဘဝကို ကြောက်တယ်၊ မက်တယ်၊ တို့က ကြောက်စရာ မက်စရာလို့ လုံးဝ မမြင်ဘူး၊ ဒီတော့ သူတို့နောက်လိုက်လုပ်ဖို့ ခက်တာပေါ့’

- ‘နောင်ဘဝကို မယုံလို့လားဘုရား’

♣ ‘မရှိဘူး၊ ရှိတယ် သိလို့မရတော့ ဒါကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကြောက်ရမက်ရမလဲ မသိဘူးပေါ့’

- ‘တကယ် နောင်ဘဝက ရှိတယ်ဆိုရင်ရော ဘုရား’

-
- ♣ ‘နောင်ဘဝကောင်းအောင် နောင်ဘဝကပဲ လုပ်ရမှာပေါ့’
 - ‘ဒီဘဝ ကောင်းတာလုပ်နိုင်ဖို့ပဲပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါအတွက် ဒီဘဝပဲ ကြည့်ရင် လုံလောက်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား၊ သိတာကို မကြည့်ဘဲ မသိရာကိုကြည့်လို့ ကောင်းအောင် ဘယ်လိုလုပ်မှာမို့လဲ’
 - ‘ဒီဘဝမှာ ကောင်းနေတာတွေဟာ ပြီးခဲ့တဲ့ဘဝက ကောင်းခဲ့လို့မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီဘဝ မလုပ်ဘဲ အလိုအလျောက် ဖြစ်နေတာ ဘာတွေဖူးလို့လဲ’
 - ‘အခု ဘုန်းကြီး ထောင်အကြိမ်ကြိမ်ကျနေတာ ကံဆိုးလို့ မဟုတ်လို့ လားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ထင်တာ မသင့်ဘူး’
 - ‘ဘာကြောင့်လဲဘုရား’
 - ♣ ‘တို့လုပ်တာတွေက ကောင်းပေမယ့် မကောင်းဘူးထင်တဲ့အုပ်စုက ထင်နေလို့ပဲ’
 - ‘ကောင်းပေမယ့် မကောင်းတာခံရတာဘဲ မဟုတ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ အခု ဘာမှမလုပ်ဘဲ ခံရတာ မဟုတ်တာဘဲ’
 - ‘လုပ်တာက ကောင်းတယ်မဟုတ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘ထောင်ချတဲ့အုပ်စုက အဲဒါ မသိသေးလို့ပေါ့’
 - ‘ဒါဟာ ထောင်ချသူကို နားလည်ပေးလိုက်တာလားဘုရား’
 - ♣ ‘နားလည်ပေးလိုက်တာက သည်းသည်းထန်ထန် ခံစားစရာကို ခံနိုင်ရည်ရှိ စေတယ်မဟုတ်လား’
 - ‘အဲဒါ သည်းခံတာလားဘုရား’
 - ♣ ‘လောကခံကို နားလည်ပေးတာဟာ အဲဒီမှာ မလှုပ်တာ၊ မငြိတာ၊ မစိုးတာ၊ လွတ်မြောက်တာဆိုတာ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား’
 - ‘ထောင်ကျတဲ့ လောကခံက လွတ်အောင်နေနိုင်တာဟာ ထောင်ချရတာ အလကားပဲလို့ ဆိုလိုတာလားဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ကောင်းတာလုပ်လို့ မကောင်းတာက လွတ်မြောက်ပြီး ကောင်းတာ ဖြစ်တဲ့ သက်သေပဲ’

- ‘ဒီလို သူများပြောလာတဲ့ စကားတစ်ကွက်တိုင်းကို ရှင်းနိုင်တဲ့အသိဟာ အတိတ်ကံကြောင့် မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုထင်တာလဲ’

- ‘ဉာဏ်ရည်၊ လုံ့လ၊ ဘုန်းကြီးထက်ရှိကြတဲ့ တခြားသူတွေထဲက ခွဲထွက် သိလာတာ တွေ့ရလို့ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဆည်းပူးလုပ်ကိုင်တဲ့ အလုပ်ချင်းခြားနားသွားလို့ အဲဒီသူတွေနဲ့ တို့က ခြားတာ ဖြစ်မှာပဲ’

- ‘ကျောင်းသားအဖြစ်မှာ ဘာဘဝမှ မရှိဘူးလို့ ဘုန်းကြီးပြောတာပဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ဘာဘဝမှ မရှိဘဲ ဘာခြားနားစရာရှိလဲဘုရား’

♣ ‘ရှိလို့ ခြားနားတာပေါ့’

- ‘ဘာရှိလို့လဲဘုရား’

♣ ‘ဘာဘဝမှ မရှိတဲ့အဖြစ် ရှိတာပေါ့’

- ‘တခြားသူတွေက အဲဒီအရွယ်မှာ အကောင်းအဆိုး တစ်မျိုးမျိုး ဘဝရှိကြ လို့လားဘုရား’

♣ ‘ရှိကောင်း ရှိနိုင်တာပဲ’

- ‘ဘာဖြစ်လို့ ရှိနိုင်တယ်လို့ ပြောနိုင်တာလဲဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဖတ်မဆည်သူ မရှိနိုင်လို့ဘဲ’

- ‘ဘုန်းကြီးကတော့ အဖတ်မဆည်သူလားဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ကိုယ့်အတွက်မို့ ဒီလို ပြောတာမဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ထင်ရင် နိက္ခမဆိုတဲ့ပါဠိစကားလုံးရဲ့ အနက်ဖော်ကြည့်ရမှာပဲ’

- ‘အဲဒါက အနက် ဘယ်လိုလဲဘုရား’

-
- ♣ ‘သာသနာတော်ရဲ့ အနက်ကို ပြောမယ်’
 - ‘ကိုယ်က သာသနာထဲမှာ နေတာပဲ၊ သာသနာအနက်ပြောရမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘နိက္ခမရဲ့ သာသနာအနက်က ဘာလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပဘုံသုံးပါးက ထွက်မြောက်ခြင်းလို့ပဲ’
 - ‘ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဒီအလုပ်တွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကို လွှတ်မြောက်ရာ လုပ်တာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ အလုပ်တွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဖတ်ဆည်တဲ့အလုပ်တွေ ဖြစ်လို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပေါ့၊ အဲဒါတွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူတွေမြင်အောင် ပြချင်တာကြောင့် လုပ်တဲ့အလုပ်တွေပဲ’
 - ‘သူတို့ရချင်လို့ သူတို့ လုပ်ကြတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’
 - ‘ပြချင်လို့ လုပ်တာ ဘယ်ဟုတ်လို့လဲ’
 - ♣ ‘လုပ်လို့ရတာနဲ့ သူတို့ ဘာလုပ်ကြမှာလဲ’
 - ‘ချမ်းသာတွေ ခံစားကြမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ယောက်တည်းနေပြီး ခံစားမှာလား၊ လူတွေပြပြီး ခံစားမှာလား’
 - ‘တစ်ယောက်တည်း ခံစားလို့ မရဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ချိုင်းကြားကို ကိုယ်ကလီထိုးလို့ ယားတာ ခံစားလို့ရပါ့မလား’
 - ‘ဒီလိုတော့ ခံစားလို့မရဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ခံစားမှုဟာ တစ်ယောက်တည်းနဲ့ မဖြစ်တာဘဲ’
 - ‘သူတို့ဟာ တစ်ယောက်တည်းနေကြတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါက ယောဂကျင့်ဆဲအဆင့်မှာ ဖြစ်လို့ပဲ’

- ‘အဲဒါက လွန်မြောက်ရင်ရော ဘုရား’

♣ ‘သူ့အစွမ်းအစတွေများကြောင်း လူတွေကိုပြတာ လုပ်ကြတာပဲ၊ လူတွေက ခံစားမှုအကောင်းတွေ လွယ်လွယ်ရအောင် လုပ်ပေးနိုင်သူအဖြစ် သိတာခံရဖို့ပဲ၊ ဒါမှ ပူဇော်ကြမှာပဲ’

- ‘ဗုဒ္ဓဘုရားလည်း ဒီလိုပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ဗုဒ္ဓဘုရားကို မပြစ်မှားထိုက်ဘူး’

- ‘အဲဒီလို မဟုတ်လို့လားဘုရား’

♣ ‘ဗုဒ္ဓဘုရားက ခံစားမှုအကောင်းတွေ ခံစားရဖို့ လုပ်တာ မဟုတ်တာဘဲ’

- ‘နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာရဖို့ မဟုတ်လို့လားဘုရား’

♣ ‘နိဗ္ဗာန်က ခံစားရတဲ့အရာ မဟုတ်ဘူး’

- ‘နားမလည်နိုင်အောင်ပဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ နားမလည်တဲ့အတိုင်း ထားလိုက်ဦး’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ နားလည်အောင်ဆိုရင် ပင်မပြောစကားဆီ ပြန်ရောက်မှာ မဟုတ်တော့ လို့ပဲ’

- ‘ကျောင်းသားအရွယ်မှာ ဘာဘဝမှ မရှိဘူးဆိုတော့ ဘာမှ မလုပ်ဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုး မှတ်လို့ရမလား ဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းသားဘဝ တစ်ခုလုံး အိပ်နေတာမဟုတ်တာ သိခဲ့ပြီးသား မဟုတ်လား’

- ‘ကျောင်းစာသင်၊ ဘုန်းကြီးဝေယျာဝစ္စတွေ၊ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စတွေ၊ လက်မလည်အောင် လုပ်ခဲ့တာတွေဟာ ဘဝမဟုတ်ရင် ဘာတွေလဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေဟာ မသိတဲ့အသိနဲ့လုပ်ခဲ့တဲ့ မစောင့်စည်း၊ မစောင့်ရှောက်နဲ့ စောင့်စည်း၊စောင့်ရှောက်တာတွေ မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်အရွယ်အလျောက် လူရာဝင် လွတ်လပ်ဖို့ လုပ်တာတွေဖြစ်လို့ အထိုက်အလျောက် လူရာဝင်တာ လွတ်လပ်တာလည်း ရခဲ့တာ မဟုတ်လား’

-
- ‘အဲဒီအလုပ်တွေက နာမည်မရှိဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘နာမည်မရှိတဲ့ အလုပ်လို့ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ’
 - ‘ဒီလိုဆိုရင် အဲဒါတွေရဲ့ နာမည်က ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီနာမည်က လူတွေ မကြားဖူးကြတဲ့နာမည်ဖြစ်နေလို့ ထုတ်ဖော်မပြောတာဘဲ’
 - ‘အဲဒါ ပြောပါဦးဘုရား’
 - ♣ ‘စိတ္တလင်္ကာရ၊ စိတ္တပရိက္ခာရအလုပ်တွေလို့ ခေါ်တာတွေပဲ’
 - ‘အမယ်လေး ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘တကယ်မကြားဖူးတဲ့အလုပ် နာမည်ဖြစ်လို့ပါ ဘုရား’
 - ♣ ‘မကြားဖူးတော့ ပြောလည်း မသိဘူးမဟုတ်လား’
 - ‘မသိမေးလို့ ဆိုရိုးစကားရှိတာပဲ၊ ထပ်မေးရမှာပေါ့၊ အဲဒါတွေက ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘စိတ္တလင်္ကာရဆိုတာက ဗမာလိုဆိုရင် စိတ်လုံစရာပေါ့၊ စိတ္တပရိက္ခာရက စိတ်ရဲ့ ဘေးဆီးရန်တားပဲ’
 - ‘အဲဒါလည်း နားမရှင်းသေးဘူး ဘုရား’
 - ♣ ‘လူရဲ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး လှုပ်ရှားချက်တွေဟာ စိတ်ရဲ့ ကောက်ကြောင်းတွေ ခြေရာတွေပဲ၊ အဲဒါတွေက စိတ်လုံစရာ စိတ်အဆီးအတားတွေမရှိရင် အဲဒီလူ လွတ်လပ်လို့ မရနိုင်ဘူး’
 - ‘မသိတဲ့အသိက ဖြစ်စေတာမဟုတ်တဲ့ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး လှုပ်ရှားချက်တွေဟာ စိတ္တလင်္ကာရ၊ စိတ္တပရိက္ခာရအလုပ်တွေလို့ ခေါ်ရမယ်ပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါတွေ သာသနာတွင်း ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါး အလုပ်လုပ်နည်းပဲ’
 - ‘ဒီလိုဆိုရင် ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါး၊ ဆယ်ပါးသီလတွေ စောင့်တာက သာသနာတွင်းသီလတွေ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘မသိတဲ့အသိက ဖြစ်စေတာတွေနဲ့ စောင့်နေကြလို့ပေါ့ ဘုရား’
- ‘
 ♣ ‘ဒါကတော့ စောင့်သူက သူစောင့်ချင်သလိုစောင့်တာ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ’
 - ‘သီလတွေ ပေးသူက သာသနာတွင်းစောင့်တာဖြစ်အောင် မပေးလို့ဖြစ်တာ
 မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘မဟုတ်ဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
- ♣ ‘သီလတောင်း ချပေးတာ ပြန်ကြည့်ပေါ့’
 - ‘ဘာတွေရမှာမို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ၊ ဥပေါသထသီလံ (ပ) ဒေထ မေ ဘန္တေ
 လို့ မဆိုရဘူးလား’
- ‘ဒါတွေနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲဘုရား’
- ♣ ‘သာသနာတော်က ပေးတဲ့ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါး၊ ဆယ်ပါးသီလကို
 ပေးပါလို့ အဓိပ္ပာယ် မရဘူးလား’
- ‘အဲဒီလို ဘယ်မှာပါလို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘တိသရဏေန သဟ ဆိုတာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဆည်းကပ်မှုနဲ့
 အတူဖြစ်တဲ့ လို့ရတာပဲ၊ အဲဒီငါးပါးသီလစတာတွေကို ပေးပါဘုရားလို့ တောင်းတာပဲ
 မဟုတ်ဘူးလား’
- ‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
- ♣ ‘သီလတွေ မဆောက်တည်ခင် သရဏဂုံဆိုတဲ့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို
 ဆည်းကပ်တာကို မပေးကြ၊ မယူကြလို့လား’
- ‘ပေးကြ၊ ယူကြပါတယ် ဘုရား’
- ♣ ‘ဒီလိုဆိုရင် သီလယူမယ့်သူတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေလား၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
 မဟုတ်သူတွေလား’
- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေပေါ့ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်သူတွေမှာ လောကအပေါ်အမြင်ချင်း ဘယ်လိုခြားကြသလဲ’
- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မဟုတ်သူတွေက လောကဟာ ဘုရားဖန်ဆင်းတယ်လို့မြင်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်က ကံ၊ ကံရဲ့အကျိုးတွေလို့ လောကကိုမြင်တာ ခြားပါတယ်ဘုရား’
- ♣ ‘လောကကို ကံ၊ကံရဲ့အကျိုးလို့ မြင်တာဟာ တခြားက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်သူတွေရဲ့ မြင်တာရော မခံကြရဘူးလား’
- ‘အဲဒါ မသိဘူး ဘုရား’
- ♣ ‘ဗြဟ္မဏဝါဒ၊ နိဂဏ္ဌဂျိန့်ဝါဒဆိုတာ မကြားဖူးဘူးလား’
- ‘ကြားဖူးကာမျှထက် သိပ်မပိုဘူး ဘုရား’
- ♣ ‘သူတို့ လောကကို ဘယ်လိုမြင်တယ်ဆိုတာ မသိဘူးပေါ့’
- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
- ♣ ‘သူတို့လည်း လောကကို ကံနဲ့ကံအကျိုးတွေလို့ မြင်သူတွေပဲ’
- ‘သူတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟောပြောချက်ကောင်းနိုးရာရာတွေ အတုခိုးကြပြီ ထင်တယ် ဘုရား’
- ♣ ‘သူတို့က ဗုဒ္ဓဘုရားနောက်မှပေါ်တာဆိုရင်တော့ အဲဒီလို ပြောလို့ရစရာရှိတယ်’
- ‘သူတို့က ဗုဒ္ဓဘုရားထက် ရှေးကျကြသလားဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
- ‘ဒီလိုဆိုရင်တော့ သူတို့ဆီက ဗုဒ္ဓဘုရားက ယူပြီလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့ လောကအမြင်က ကံ၊ကံရဲ့အကျိုးအမြင်ဆိုရင်တော့ အဲဒီလိုပဲ ပြောရမှာပဲ’
- ‘ဗုဒ္ဓဘုရားက သူတို့နောက်လိုက်လား ဘုရား’
- ♣ ‘နောက်လိုက်ဆိုရင် သူ့ဂုဏ်ရည်ကိုးချက်ထဲမှာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓလို့ ပြောပါ့မလား’
- ‘ကိုယ်တိုင်ထိုးထွင်းပြီး မျှတတာကို သိတယ်ဆိုတာ ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုးအမြင် မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုးအမြင်က သမ္မာဆိုတဲ့ မျှတတာဖြစ်လို့လား’
 - ‘ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုးဟာ မြေလျှိုးတာက လျှိုး၊ မိုးပျံတာက ပျံဆိုတော့ မျှတတယ် ပြောစရာတော့ မရှိတာဘဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကံနဲ့ ကံကျိုး အမြင်တွေဟာ သမ္မာအမြင်ရဲ့ အပါဒါန်တွေပဲ’
 - ‘အပါဒါန်ဆိုတာက ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သမ္မာတရားဖြစ်ဖို့ ဖွဲ့ခွါလာခဲ့ရတဲ့နေရာ မြင်ကွင်းတွေလို့ ဆိုလိုတာပဲ’
 - ‘အဲဒါတွေ မဖွဲ့ခွါရင် သမ္မာတရားမဖြစ်ဘူးလို့ ဘုရားကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့တာ ရှိသလားဘုရား’
 - ♣ ‘သမ္မာအမြင်လမ်းဟာ ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုး အနိမ့်အမြင့် အမြင်လမ်းနှစ်မျိုးကို မကပ်ရောက်တော့မှ ပေါ်ပေါက်လာတယ်လို့ တရားဦးဟောတာထဲမှာ သူကိုယ်တိုင် အဖြစ်ကို ဟောထားတာပဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးမို့ ဒီဟောချက်ကို မြင်အောင်ကြည့်တတ်ပါပေတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ကြည့်တဲ့သူ မြင်တယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း မြင်တာပဲ’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုးအမြင်ဆိုင်ရာ လောကအမြင်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် များရဲ့ ဝိသေသဖြစ်တဲ့ လောကအမြင် မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဗြဟ္မဏတွေ ဂျိန်းနိဂဏ္ဌတွေနဲ့လည်းဆိုင်တဲ့ အများဆိုင်လောကအမြင်ဖြစ်တာ ပြောခဲ့ပြီပဲ’
 - ‘ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ဝိသေသလောကအမြင်က ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြီးတွေလုပ်တဲ့အခါ ရေစက်ချတယ်ဆိုတာ ရှိတယ် မဟုတ်လား’
 - ‘ရှိပါတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီစာတမ်းရဲ့ နိဒါန်းစကားဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ဝိသေသလောကအမြင်ပြတဲ့ စကားပဲ’
 - ‘အပြင်ထွက်မေးရဦးမယ်၊ အဲဒီလို လုပ်တဲ့အခါ ဘုန်းကြီးက ရေစက်ချ စကားတွေ တိုင်ပေးပြီး လုပ်တဲ့သူကရေစက်တွေချပြီးလိုက်ဆိုနေတာ ဘာသဘောလဲ

အရင်ရှင်းပြ ပါဠိဘုရား’

♣ ‘အရေးကြီးလုပ်ငန်း လုပ်တဲ့အခါ လုပ်သူက တုန်လှုပ်ပြီး ဆိုလိုရင်းတွေ ပျောက်ပျက်နေခဲ့တာမျိုး မဖြစ်အောင် တိုင်ပေးတာပါ’

- ‘ကျမ်းကျိန်တာ၊ စာချုပ်ချုပ်တာတို့မှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မဆိုမရေးဘဲ တာဝန်ရှိသူကို တိုင်ပေးစေ၊ ရေးစေတာမျိုးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မကျွမ်းကျင်တော့ လိုရင်းစကားတွေ ကျန်ခဲ့နိုင်တာ မဖြစ်ဖို့ပေါ့’

- ‘ဟုတ်ပြီပေါ့၊ အဲဒီစာတမ်းရဲ့ နိဒါန်းစကားဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ဝိသေသ လောကအမြင် ပြချက်ဆိုတော့ အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပြပါ ဘုရား’

♣ ‘ပါဠိလိုလေးပြောမယ်၊ ဗမာလိုဆို ရှည်သွားမှာစိုးလို့ပဲ’

- ‘ပြီးတော့ ဗမာလိုတော့ ရှင်းရမှာပဲ ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘မယံ ဘန္တေ သံသာရေ ဘယံ ဒိသ္မာ တတော သံသာရတော့ မုဉ္ဇိတွာ တိသရဏေန ပဉ္စသီလံ သမာဒိယိတွာ ဣမာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ အာယသ္မတော ဒေမ လို့ပဲ’

- ‘ဒီမှာ နိဒါန်းကို ဗမာလိုလေး လုပ်ပါဦး ဘုရား’

♣ ‘သံသရာကြောက်စရာမြင်ပြီး အဲဒါက လွတ်ဖို့ဆိုတာ ဒီကောင်းမှု ရေစက်ချ စကားရဲ့ နိဒါန်းပဲ’

- ‘သံသရာရဲ့ ကြောက်စရာကို မြင်တဲ့လောကအမြင်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များရဲ့ လောကအမြင်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါမှာလည်း ပြောစရာ ရှိသေးတယ်’

- ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘သံသရာမှာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာသံသရာ၊ နိဂဏ္ဌဂျိန်းသံသရာလို့ပဲ’

- ‘အဲဒီသံသရာနှစ်ခုက အတူပဲလား ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်တူမလဲ၊ တူရင် ဝိသေသ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ’

- ‘ဒီသံသရာနှစ်ခုက ဘယ်လိုကွဲတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သတ္တသံသရာနဲ့ ကမ္မသံသရာအဖြစ် ခြားနားတာပဲ’

- ‘သတ္တသံသရာက သတ္တဝါလူသူတွေ ဟိုကသေ၊ ဒီမှာမွေး၊ ဒီကသေ၊ တခြားမှာမွေး လည်တာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

- ‘ကမ္မသံသရာက ဘယ်လိုလဲဘုရား’

♣ ‘ဒီကလုပ်လို့ ဒီကံစွဲ၊ ဒီကံစွဲလို့ ဒီကံထပ်လုပ်ချင်၊ ဒီကံထပ်လုပ်ချင်လို့ ဒီကံ ထပ်လုပ်၊ ဒီလို လုပ်ပြီးတာဆို နောက်ထပ်လုပ်တာက ပြန်ရောက်အောင် လည်တာပဲ’

- ‘အမှုသံသရာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အမှုသံသရာက ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ လောကအမြင်ထဲက အဖြစ်ခံသံသရာ၊ နိဂဏ္ဌ ဂျိန်းသံသရာက အကောင်တွေ ပျောက်ပျက်ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပွားနေတာကို မြင်တဲ့သံသရာပဲ’

- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လုပ်ရင် အမှုသံသရာဆိုတဲ့လောကကိုမြင်တဲ့ လောကအမြင် ရှိရမှာလား ဘုရား’

♣ ‘ဒါပေါ့၊ အကောင်သံသရာဆိုတဲ့ လောကကိုမြင်တဲ့ လောကအမြင်ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာက လွဲမှားတဲ့အမြင်ကို မြင်တာလို့ သတ်မှတ်ကြမှာပေါ့’

- ‘အကောင်သံသရာအမြင်က မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမြင်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အကောင်သံသရာကမှ ရှေးဘဝ နောက်ဘဝတွေမြင်မှာ မဟုတ်လား’

- ‘အကောင်တွေမဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်လို့ မဖြစ်တာဟာ နိဂဏ္ဌ နိဗ္ဗာန်လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကို ဗုဒ္ဓဘာသာက ဥစ္ဆေဒဝါဒလို့ ပြောတယ်’

- ‘ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့နိဗ္ဗာန် ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အမှုလုပ်ပေမယ့် အမှုကို ဝေဖန်ကြည့်တော့ အမှုဟာ မသိတဲ့အသိက ဖြစ်စေတာ သိပြီး “ဒါဟာ ငါ့အမှု မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ကိုယ်ရဲ့ အနှစ်လည်း မဟုတ်ဘူး”လို့ အစွဲမရှိတော့ အဲဒီအမှု လုပ်ချင်စိတ်မပေါ်ဘဲ အမှုငြိမ်းတာဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာနိဗ္ဗာန်ပေါ့’

– ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့ သံသရာနဲ့ သံသရာက လွတ်တာဟာ လူပေါ်မှာပဲ ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ လောကအမြင်ကို မမြင်ဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘အသွင် (လိင်) ဗုဒ္ဓဘာသာပေါ့’

– ‘ဘုရား၊တရား၊သံဃာ ဆည်းကပ်တယ်ဆိုပြီးမှ ယူတဲ့သီလတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ လောကအမြင်အောက်က ရှိရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လုပ်နေကြပေမယ့် ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ဝိသေသဖြစ်တဲ့ လောကအမြင် အသိနည်းကြတယ်’

– ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘အမေပြောတဲ့စကားပုံလိုပဲ ဖြစ်မှာပဲ’

– ‘ဘယ်လို ပြောလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘မွေးကတည်းက အကွဲပါ၊ ပုံတောင်ပုံညာ ပြေးလို့မလွတ်လို့ပဲ’

– ‘အမှုသံသရာမမြင်ဘဲ အကောင်သံသရာလောကအမြင်တွေကို အကြောင်းခံ လုပ်ပြီး လုပ်ချင်သလောက် ကြိုးစားလုပ်လည်း အမှုသံသရာက မလွတ်နိုင်တာဘဲပေါ့ဘုရား’

♣ ‘လောကအမြင်မှာ သမ္မာမဖြစ်ဘဲ “တိသရဏေန သဟ ပဉ္စ၊ အဋ္ဌ၊ နဝင်္ဂံသမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ သမာဓိယာမိ” ဆိုလည်း အကောင်သံသရာဖြစ်လေရာ ကောင်းဖို့နဲ့ မဖြစ်ဖို့ဘဲဖြစ်ရင် ဆိုရိုးနဲ့မညီတာဘဲ၊ ဒီတော့ လွတ်လပ်သူမဖြစ်ဘဲ အဲဒါတွေက အဲဒီလိုတွေကိုပဲဖြစ်စေမယ် မဟုတ်လား’

– ‘ဘုန်းကြီးကျောင်းသားအဖြစ်မှာ မသိတာကို အသိမလုပ်ချင်တာကြောင့် မသိတဲ့ အသိနဲ့ ဘာမှမလုပ်တာဟာ မလွတ်လပ်ကြောင်း ရောက်မလာစေတဲ့ စိတ်တန်ဆာ၊ စိတ် အရံအတားတွေဖြစ်ပြီး လွတ်လပ်တဲ့ အခုလိုအသိမျိုးအတွက် ကြီးမားတဲ့အကြောင်းတွေ ဖြစ်မှာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီလို မသိတဲ့အသိနဲ့ မလုပ်ချင်တာဖြစ်အောင် ပထမဆုံးကျေးဇူးပြုသူဟာ အမေဖြစ်မှာပဲ’

– ‘အမေက ဘာတွေသင်ပေးလို့လဲ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အမေက ဘာမှ သင်မပေးတာဘဲ’

– ‘ဘာမှ သင်မပေးတာက ကျေးဇူးလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလို ပြောရမှာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘အမေနဲ့အတူအိပ်တော့ အမေက မအိပ်ခင် ဘုရားရှိခိုးတယ်၊ အမေသာ ရှိခိုးတာပဲ၊ တို့ကို ရှိခိုးမခိုင်းဘူး’

– ‘အဲဒါက ကျေးဇူးတရားလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

– ‘ဘယ်လိုကျေးဇူးဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ရှိခိုးခိုင်းရင် ကလေးပီပီခိုင်းတာကို မလုပ်ချင်တော့ မေးခွန်းပြန်မေးမှာပဲ’

– ‘ဘယ်လို မေးမှာမို့လို့လဲ’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့ ရှိခိုးရတာလဲ၊ ရှိခိုးခံမယ့်သူက ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် ရှိခိုးရသလဲ အစစပဲ’

– ‘မေးစရာပဲ မဟုတ်လား’

♣ ‘မေးရင်လည်း ခိုင်းသူက ဖြေရမှာပဲ၊ ဖြေတာက ထပ်ဆင့်မေးခွန်းတွေကလည်း လာဦးမှာပဲ၊ အဲဒါဆိုရင် ဖြေတာတွေဟာ ကိုယ်မသိတာတွေဆီ ရောက်မှာပဲ’

– ‘ရောက်ရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ့်အမေဟာ ကိုယ့်အတွက် အလေးထားရဆုံးသူဆိုတော့ သူပြောစကား ဆိုရင် ပျောက်ပျောက်ပျက်ပျက် လုပ်ပစ်လို့မရဘဲ သိမ်းရမှာပဲ’

– ‘သိမ်းရင် အမေတို့ရဲ့ မသိတဲ့အသိတွေ အဝင်ခံရမယ်ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူးလား’

- ‘အဲဒါ ဖြစ်စဉ်ပဲ ဘုရား’

♣ ‘ပြီးတော့လည်း အမေနဲ့အတူ ကျောင်းသွားလည်း လိုက်တယ်၊ ဘုရားသွားလည်း လိုက်တယ်၊ အမေဟာ သူ့အလုပ် သူလုပ်တာပဲ၊ တို့ကို သူ့လို အလုပ်မခိုင်းဘူး’

- ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ်လည်း အမေလုပ်သလို လိုက်မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်က မလုပ်ဖူးတာဆိုတော့ မလုပ်ချင်ဘူးပေါ့၊ ဒါကြောင့် ထိုင်ပြီး အကဲခတ်နေတာပဲ၊ လိုက်မလုပ်ဘူး’

- ‘အဲဒီလိုက်မလုပ်တာတွေ တခြားရှိသေးသလား ဘုရား’

♣ ‘နည်းနည်း ရှိတယ်’

- ‘အဲဒါလည်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘အမေက ရွာနားက ရွာတစ်ရွာကို သွားစရာရှိရင် တို့ကို ခေါ်သွားတယ်၊ သူ့အဖော်ပေါ့၊ အဲဒီရွာအဝင် အပြင်နားမှာ နတ်စင်ရှိတယ်၊ နတ်ရုပ်လည်း ရှိတယ်၊ နတ်စင်က အရှေ့သွားတဲ့လမ်းကို မျက်နှာမူထားတယ်၊ တို့က နတ်စင်အနောက်ဘက်လမ်းပေါ်ကပဲ၊ အတောင်တစ်ရာလောက် ဝေးတယ်’

- ‘နတ်စင်က ကရော်ကမယ်လေးလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ လေးတိုင်စင်ပဲ ရင်စို့လောက် မြင့်တယ်၊ အမိုးအကာတွေနဲ့ပဲ၊ နတ်ရုပ်မြင်သာရုံလောက် အပေါက်ပါတယ်’

- ‘အဲဒါ ဘာလုပ်ဖို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီနတ်နဲ့တည့်တည့် သွားနေတဲ့လမ်းပေါ်မှာ ရပ်ပြီး ဖိနပ်ချွတ်၊ လက်အုပ်ချီပြီး အရှင်ကြီးအရှင်ကောင်း ကျွန်ုပ် လှူဒါန်းသမျှ တစ်စွန်း၊ တစ်ယောက်မကို အမျှပေးဝေပါတယ်လို့ နှုတ်က အသံထွက်ရုံ ဆိုတာတွေ့ရတယ်’

- ‘အဲဒီလို လိုက်ဆိုရှိခိုးဖို့ မပြောဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မပြောဘူး၊ သူ့ဟာသူပဲ လုပ်တယ်၊ သင်္ချိုင်းထဲက ဖြတ်သွားရတာကြုံရင် သင်္ချိုင်းထဲက သွားနေတဲ့လမ်းပေါ်မှာ ခြေစုံရပ်၊ ဖိနပ်ချွတ်၊ လက်အုပ်ချီပြီး အမျှဝေတယ် ဆိုတာ လုပ်တာပဲ’

-
- ‘ဘာကိုအမျှပေးတာတဲ့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မကျွတ်လွတ်ကြသေးတဲ့ ပြိတ္တာတွေကိုပေါ့’
 - ‘အမေ့ကို တစ္ဆေခြောက်ဖူးတာ မပြောဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ခြောက်တာခံရဖူးပုံ မရဘူး၊ မပြောဖူးဘူး’
 - ‘ပုံပြင်တွေရော ပြောဖူးသလားဘုရား’
 - ♣ ‘မပြောသလောက်ဘဲ၊ အမေ့အမေက ပုံပြောတာ မဟုတ်ဘဲ ပုံခိုင်းနှိုင်းတာ ပြောတတ်တယ်’
 - ‘အဲဒါ နည်းနည်း ပြောပါလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှေးအခါက ရွာမှာ မောင်မှန်ဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ တောက စိုက်ပင်တွေ မှုန်းပြီး ပြန်လာတာမှာ သူ့နွား နှုတ်သီးစွပ်ရတဲ့ ခြင်းတောင်း လှဲပေါ်ကျခဲ့လို့ အိမ်ရောက်တော့ သူ့လှည်းရှေ့က လှည်းမောင်သူတွေကို ခြင်းတောင်း တွေ့မတွေ့ လိုက်မေးတယ်လို့ပဲ’
 - ‘မောင်မှန် အဲဒါပုံပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘မောင်မှန်က ရွာမှာ တကယ်ရှိတာ ထင်တယ်၊ ပုံက လုပ်တာ ဟုတ်ပုံမရဘူး၊ အဲဒါအဖြစ်တွင်ကျန်ခဲ့တာကို ပြောစမှတ်အဖြစ် ပြောကြတာ ထင်တယ်’
 - ‘ဘာတွေရလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘နောက်တစ်ခုအဖြစ် မောင်မှန် ကြည့်ကန်လွှတ်သလိုဆိုတဲ့ ပုံတွေရလို့ပဲ၊ ရွာနဲ့ နှစ်မိုင်လောက် အဝေးမှာ ကြည့်ကန်ရွာဆိုတာ ရှိလို့ပဲ’
 - ‘အဲဒီရွာက ကြည့်ကန်ကိုရင်ကြီး ရှင်နန္ဒဓဇတို့ရွာလားဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ပုံက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ညဘက်မှာ မောင်မှန်ရဲ့အမေက သား မနက်ကျရင် ကြည့်ကန်ကို လွှတ်စရာ ရှိတယ်လို့ အသိပေးထားတယ်၊ မနက်လင်းတော့ မောင်မှန်ကို ကြည့်ကန်လွှတ်ဖို့ နှိုးတော့ သားကပြန်ပြောတာက အမေက အခုမှ နှိုးနေတယ်၊ သားက ကြည့်ကန်က ပြန်လာခဲ့လို့ တစ်ရေးတောင် ရပြီ၊ ရွာတံခါး မဖွင့်သေးလို့ တံခါးတိုင်ကို ခေါက်ပြီး ပြန်လာခဲ့တယ်ဆိုတာပဲ’

- ‘ရွာမှာ အရွယ်ရောက်သူတွေ စကားထားဆိုတာ ဖွက်တာ၊ ပန်းပေးတာ မလုပ်ကြဘူးလား’

♣ ‘လုပ်တော့ လုပ်ကြတာပဲ။ အဲဒါတွေအထိ မသိဘူး၊ စကားထားတွေတော့ ရှိတယ်’

- ‘အမေက ပြောတာလား ဘုရား’

♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ အမေ့ကို စကားထား အဖွက်ခိုင်းတော့ အမေဖွက်တာ တစ်ခုပဲ မှတ်မိတယ်’

- ‘အဲဒါ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ကမ္ဘာ့စည်ကြီး တီးတယ်ဆိုတာ မိုးခြိမ်းတာပဲ။ မျက်နှာမည်းကြီး ငိုတယ်ဆိုတာ မည်းနေတဲ့မိုးတွေ ရွာတာပဲ။ သေတဲ့သူတွေ ရှင်တယ်ဆိုတာ အောက်ထဲ ဥအမြစ်ရှိတဲ့ အပင်တွေ ပေါက်လာတာပဲ။ ပုံးတဲ့သူပေါ်တာက မိုးရွာမှ ပေါ်လာတဲ့ ဖားတွေ ထွက်လာတာလို့ပဲ’

- ‘ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ပြောတတ်ပုံမရဘူး ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်ခါက တောထဲ ဘာကိစ္စလို့ မသိဘူး၊ အမေ့နဲ့အတူ သွားနေတုန်းမှာ ပုံပြောခိုင်းတော့ ပြောတာတစ်ခု မှတ်မိတယ်’

- ‘အဲဒါ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ဟိုရှေးအခါကလို့ စပြောတယ်၊ ဒီတော့ နားထောင်နေတဲ့ တို့အသိက ရှေးအခါဆိုတဲ့ ကိုယ်မသိတဲ့အချိန်တစ်ခုဆီ ရောက်သွားတာပေါ့’

- ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘သူ့ဇာတ်ကောင်ကို ထုတ်လာတယ်၊ ဘာလူကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ်လို့ပဲ’

- ‘အဲဒါကို ဘယ်လို နားလည်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာလို့ မသိရတဲ့လူကြီးတစ်ယောက်လို့ပဲပေါ့’

- ‘သူက ဘာလုပ်သလဲ၊ ဖြစ်သလဲလို့ ပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာစားကြီးကို ထမ်းပြီး ဘာတောထဲ သွားတယ်လို့ ဆက်ပြောတာပဲ’

- ‘အဲဒါလည်း ဘာလို့မသိတဲ့ ဓားကြီးထမ်းပြီး ဘာလို့မသိရတဲ့တောလို့ပဲ နားလည်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာသီးတွေ သီးနေတဲ့ ဘာပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့တယ်လို့ ဆက်ပြောတယ်၊ ဘယ်လိုအသီးလို့ မသိတဲ့အသီးရှိတဲ့ ဘယ်လို မသိတဲ့အပင်ကို အဲဒီလူကြီးက တွေ့တယ်လို့ နားလည်တယ်’

- ‘မသိတဲ့အတွက်ကြောင့် ပိုစိတ်ဝင်စားစရာပေါ့၊ အဲဒါ ဘာလုပ်တယ် ပြောလဲဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာလူကြီးက ဘာပင်ကြီးကို ဘာဓားကြီးနဲ့ ခုတ်လိုက်တယ်လို့ ပြောတယ်’

- ‘ဘာဖြစ်သွားသတဲ့လဲ ဘုရား’

♣ ‘အမေ အဲဒီတော့ ဘာဆက်ဖြစ်သလဲ မေးရတာပေါ့’

- ‘ဘာဆက်ပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ မဟုတ်ဘူးဖြစ်သွားတာပေါ့လို့ ပြောတယ်’

- ‘သူပုံပြင်အတွက် ဘာသင်္ခန်းစား ရလိုက်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာရစရာရှိလို့လဲ၊ ဒါပေမယ့် ကြီးလာတဲ့အခါမှာတော့ အဲဒီပုံပြင်ဟာ အတော်အသုံးဝင်အောင် အသုံးချနိုင်ခဲ့တယ်’

- ‘အဲဒါလည်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မြစ်ငယ်မြို့မှာ တို့ကိုလေးစားတဲ့ စတိုးဆိုင်ကြီးပိုင်ရှင်အဘိုးကြီးက သူ့မွေးနေ့မှာ ဒါနပွဲလုပ်ပြီး လမ်းပေါ်မဏ္ဍပ်ထဲမှာ အဲဒီနယ်က တရားသမားတွေနဲ့ ဆွေးနွေးပွဲ လုပ်တယ်’

- ‘ညမှာလား ဘုရား’

♣ ‘နေ့ကြီးမှာပဲ တို့ကို တက်ဖို့ ပင့်တယ်၊ ငြင်းတာမရတော့ သဘာပတိ လုပ်ရရင် လာမယ်ဆိုပြီးပြောတော့ ပေးလို့ တို့က သဘာပတိ လုပ်ရတယ်’

- ‘စင်မြင့်မှာ ထိုင်ရတာပေါ့ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဆွေးနွေးမယ့်သူတွေက တရားဂျိုးကြီးတွေပဲ၊ ရှက်စရာဖြစ်အောင် ငြင်းခုံကြမှာစိုးပြီး တရားဂုဏ်ခြောက်ပါးနဲ့ညီတာ ဆွေးနွေးကြဖို့ အဖွင့်ပြောရတယ်’
 - ‘ဘာတွေ ဆွေးနွေးကြလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လူဆယ့်နှစ်ယောက် မိနစ်နှစ်ဆယ်စီ ဆွေးနွေးကြတာ အနတ္တဆိုက်အောင် ချည်းပဲ၊ အငြင်းပွားစရာ ကပ်လုံးဖွဲ့လုံးတွေ မပါအောင် ဆွေးနွေးကြတာပဲ’
 - ‘လေးနာရီလောက် ကြာမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပြီးတော့ တို့က အပိတ်စကားပြောရတယ်၊ အဲဒီမှာ အမေ့ပုံပြင်က ဘယ်လိုလုပ် ပေါ်လာတယ် မသိဘူး’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အနတ္တက ဘာမှ မဟုတ်တာဆိုတော့ ဘာစားကြီးနဲ့ ခုတ်ချလိုက်တာ ဘာမှ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အမေ့ပုံပြင် သတိရကြောင်းနဲ့ ဘာမှ မဟုတ်တာအတွက် ဘာလုပ်စရာ ရှိလို့လဲ ပစ်ထားလိုက်ရင်လည်း သူ့ဟာသူ ဘာမှ မဟုတ်နေမှာဘဲ မဟုတ်လားလို့ ပိတ်ပေးခဲ့တယ်’
 - ‘မြစ်ငယ်တရားသမားတွေတော့ ကျေနပ်မှာတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘မြစ်ငယ်က စက်ရုံမြို့ဆိုတော့ ဇာတိသား မရှိသလောက်ဘဲ၊ ဝင်နေလူတွေ ဆိုတော့ တရားဝိုင်းပေါ်တဲ့အရပ်ပဲ၊ အဲဒါပြီးတော့ ရပ်သွားတယ် ပြောရမလောက်ဘဲ’
 - ‘အမေပြောတဲ့ နောက်ထပ်မှတ်စရာ ရှိသေးရင် ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာသာတရားနဲ့ စပ်ပြီး နှစ်ခု သတိရတယ်’
 - ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘အမေ့ဆုတောင်းထဲမှာ “အရိမေတ္တေယျဘုရားကို ဖူးရပါလိ၏”လို့ ပါတာကို မေးကြည့်တယ်’
 - ‘အဲဒါကို ဘယ်လို ပြောလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီဘုရားက အခုဘုရား မဟုတ်ဘူး၊ အခုဘုရားကို မဖူးရလို့ မကျွတ်တာကို အရိမေတ္တေယျဖူးရပြီး ကျွတ်အောင်လို့ပဲလို့ ပြောတယ်’
 - ‘အဲဒီဘုရားက ဘယ်တော့ ဖြစ်မှာမမေးဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မေးတယ်၊ ဒီဘဒ္ဒကမ္ဘာထဲမှာပဲ ပွင့်မှာ၊ အဲဒါ မမီရင် ဘုရားပွင့်မယ့်ကမ္ဘာ မရှိတော့ဘူး၊ သုညကမ္ဘာဖြစ်မှာမို့ အဲဒီဘုရားအမိလိုက်ရမှာလို့ ပြောတာပဲ’

– ‘မကျွတ်ရမှာစိုးလို့ပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သုညကမ္ဘာဆိုတာ ဘယ်လိုလဲလို့ မေးဖြစ်တယ်’

– ‘ဘယ်လိုပြောလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ မမြင်ရတဲ့ မွန်းကြပ်နေတာမျိုးပဲ၊ အမေပြောတာကြားရတာက အဲဒီလို ခံစားရတယ်’

– ‘အဲဒါက ဘယ်ကရတာများ ဖြစ်မလဲ ဘုရား’

♣ ‘တရားဟောတာတွေဆီက ဖြစ်မှာပဲ၊ သုညကမ္ဘာဆိုတာ နိဂဏ္ဌဂျိန်းဘာသာမှာ ပြောတဲ့စကားပဲ’

– ‘နောက်အကြောင်းအရာတစ်ခုဆိုတာ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘လိင်္ဂသာသနာ အကြောင်းပဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီသာသနာဟာ နောက်ကျရင် ဘုန်းကြီးတွေက သင်္ကန်းစကို လက်မှာ ချိထားပြီး သားနဲ့ မယားနဲ့ ထွန်စီးနေသူတွေကို ဘုန်းကြီးဆိုပြီး ကိုးကွယ်ရမှာလို့ပဲ’

– ‘ဒီအကြောင်းအရာတွေက နှစ်ယောက်တည်း လမ်းသွားရင်း ပြောတာ တွေလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အိမ်မှာတော့ ထမင်းစားတော့ ခေါင်းဖီးတော့ ရေချိုးတော့ ဆိုတာမျိုးပဲ၊ တခြားပြောဖို့ အချိန်မရှိအောင် အမေတို့လက်က အလုပ်နဲ့ မပြတ်တာဘဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးအမေက ရွာနဲ့ မလှမ်းမကမ်း သွားစရာမှာ အဖော်မရှိရင် ဘုန်းကြီးကို အဖော်ခေါ်သွားတတ်သလား ဘုရား’

♣ ‘ကျန်တဲ့အိမ်သားတွေက မအားကြတော့ တို့ကို အဖော်ခေါ်တာနဲ့ တူတယ်၊ တစ်ခါမှာ ဟိုဘက်နားရွာက မသာကို သွားမေးကြတာမှာ အတူသွားကြတယ်၊ အဲဒီမှာ အခု မသာမေးမှာက ဘယ်လိုမေးမှာလဲလို့ပဲ’

-
- ‘အဲဒါ ဘယ်လိုဖြေလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မသာမေးတယ်ဆိုတာ မေးရတာ မဟုတ်ဘူး၊ မသာအိမ်သွားပြီး ကူလုပ်စရာ နည်းနည်းလုပ်ပြီး မျက်နှာပြရတာလို့ ပြောတာပဲ’
 - ‘အဲဒါက မသာမေးတယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မြို့မှာ သေစာရင်းယူရပေမယ့် တောမှာတော့ သက်ဆိုင်တဲ့ ရုပ်ဆွေရုပ်မျိုးတွေ သေတာဟုတ်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုခွင့်ပေးတာပဲပေါ့’
 - ‘ဘုန်းကြီးအမေတို့ ဘုရားရှိခိုးသလို ဘုရားကို ဆွမ်းတို့ ပန်းတို့ ရေချမ်းတို့တော့ မကပ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မကပ်ကြသလောက်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကို သေပြီးတဲ့နောက်တော့ အိမ်မှာ ဟင်းကောင်းချက်ရင် ဆွမ်းတော်တင်တာ လုပ်တယ်၊ အိမ်မှာ ပန်းတွေပွင့်ရင် အဲဒီပန်း ခူးပြီး ပန်းနဲ့ ရေချမ်းကို ဘုရားတင်တာပဲ၊ အမျှဝေဖို့နဲ့ တူပါတယ်’
 - ‘ညောင်ရေအိုးတွေ ဆွမ်းတော်ခွက် ရေတော်ခွက်တွေ ရှိသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အိမ်မှာ ဘာမှ မရှိသလောက်ဘဲ၊ ဟင်းစားတဲ့ပန်းကန်နဲ့ ဆွမ်းကပ်ပြီး သောက်ရေဖလားနဲ့ ရေကပ်တာပဲ၊ ပန်းကို အိမ်အမိုးကပ်ကြား ညှပ်ထားတာပဲ’
 - ‘အမေအမေဖြစ်တဲ့ အမေကြီးနဲ့တော့ ရွာအပြင်ကို တစ်ခါမှ မသွားဖူးဘူးလားဘုရား’
 - ♣ ‘သူကလည်း ရွာအပြင်သွားတယ်လို့ မရှိဘူး’
 - ‘အိမ်မှာတော့ သူနဲ့စကားပြောရသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အမေကြီးကတော့ ရှေးဟောင်းအဖြစ်တချို့ကို ထမင်းချက်ရင်းပြောတတ်တယ်’
 - ‘ဘာတွေ ပြောသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မှတ်မိတာ နှစ်ခုသုံးခုရှိတယ်’
 - ‘ပထမတစ်ခု ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့ငယ်စဉ်က တယောကြီး ခိုင်းတယ်ဆိုတာအကြောင်းပဲ’
 - ‘အဲဒါဟာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီစကားတော့ အနက်မသိဘူး၊ အဲဒီအချိန်က မိုးလည်း မရွာဘူး၊ ဘာ စားစရာမှ မရဘူး၊ ဟင်းပဲချက်ရတာတွေ ဖရဲသီးပြုတ်စားရတာတွေ နမ်းဖတ်ခဲ ပြုတ်စားရတာတွေ ယောသွားပြီး ပြောင်းဖူးဝယ်ပြန်လာရင်း လှည်းပေါ်ပါလာတဲ့ ပြောင်းဖူးတွေကို အစေ့ချွေလာတာ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ပြောင်းဖူးတစ်လှည်းလုံး အူတိုင် မရှိ ဖြစ်နေတာတွေ အရှေ့မြစ်နား ပဲနုတ်သွားရတာတွေ အဲဒီက ပြန်တော့ မြောက်ပန်းချီ ပြောင်းရိတ်သွားရတာတွေ ပြောတတ်တယ်’

- ‘အဲဒါတွေက အမေ့အမေ ငယ်ငယ်က ဖြစ်ရပ်တွေလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပန်းချီမှာ အရိုးတစ်ယောက် ရှိတယ်၊ အဲဒီအိမ်မှာ နေ့ပြောင်း ကုလားပဲတွေ ရိတ်ပြန်လာရင် မိုးချုပ်မှ ထမင်းစား၊ မအိပ်ခင် ပြောင်းတစ်ဆုံ ထောင်းရတယ်၊ မနက်အိပ်ယာထလည်း တောမသွားခင် ပြောင်းဆံတစ်ဆုံ ထောင်းရတာတွေ ပြောတတ် တယ်၊ ညမှောင်မှောင် ထမင်းစားတဲ့အခါ ဗူးရွက်ဖတ်အဖြစ်မှတ်ပြီး လက်ခုစုတ်ကြီး ဟင်းပန်းကန်ထဲက ဆယ်ပြီး စားဖို့လုပ်မိတာတွေပဲ’

- ‘သူတို့ အတော်လုပ်ရတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အကုန်တလင်းသိမ်းပြီးမှ လုပ်စရာ ဝါတွေ ပြောင်းတွေ ပဲတွေကို အိမ်ရောက်အောင် လှည်းနဲ့ပို့ပေးတာ သိရတယ်’

- ‘အဲဒီအချိန်က ပြောင်းဆံစားရတာလား ဘုရား’

♣ ‘ပြောင်းဆံ ကောက်ဆံရရာ ဖြစ်မှာပဲ၊ ရွာဘက်မှာ လယ်စိုက်ရတာ အကြောင်းလည်း ပြောတော့ ကောက်ဆံလည်း စားရမှာပဲ၊ တို့ကျောင်းသားဘဝ ဆွမ်းခံတာ ထဲမှာ ပြောင်းဆံထမင်းက လေးပုံတစ်ပုံလောက် ပါတာပဲ၊ တို့ခေတ်အထိ တို့ဆီမှာ ပြောင်းဆံစားတာ ရှိတာပဲ’

- ‘ဒါက အမေကြီးပြောတဲ့ သူတို့ငယ်ငယ်က အဖြစ်တွေပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါက တို့ကို ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ တို့အမေကြီးနဲ့ ပြောနေတာ ကြားရတာ ပြောတာပဲ၊ အဲဒီမှာ ထူးဆန်းတာက ဆင်းရဲတုံးက သူ့မောင်လေးသေတာဆီ ရောက်ပြီး ငိုတာနဲ့ သူဆင်းရဲကြောင်းပြောတာ နိဂုံးချုပ်တာပဲ’

-
- ‘နောက်တစ်ချက်ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ပင်လယ်ဝေတယ်ဆိုတာအကြောင်းပဲ’
 - ‘ပင်လယ်က ဘယ်လိုဝေတာတဲ့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟင်းအိုးက ဟင်းတွေ လျှံကျသလို ပင်လယ်ကြီးက လျှံကျပြီး လူသူအိမ်ရာတွေ ပါသွားတာအကြောင်းပဲ’
 - ‘အခုခေတ် နာဂစ်လို ဖြစ်တာပြောတာဖြစ်မလားပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်ကလည်း ပင်လယ်မြင်ဖူးတာ မဟုတ်တော့ အတော်ကြောက်စရာကြီးပေါ့။ သူတော့ ဘယ်လိုသိထားသလဲ မပြောတတ်ဘူး’
 - ‘နောက်တစ်ကြောင်းကရော ဘုရား’
 - ♣ ‘အမေကြီး နိဗ္ဗာန်ရပါလို့၏လို့ ဆုတောင်းတာကို နိဗ္ဗာန်က ဘယ်လိုလဲလို့ မေးကြည့်တာပေါ့’
 - ‘ဘယ်လိုဖြေသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အမေကြီး သိသလို ပြောတာက မီးဖိုအလယ်က ပြာနုနုကလေးကို လက်နှစ်ချောင်းနဲ့ ယူပြီး လေထဲလွှင့်လိုက်တဲ့အခါ ပြာမှုန့်တွေ ဘယ်ရောက်သွားတယ်လို့ ပြလို့ မရသလိုဘဲ’
 - ‘အဲဒါကြားရတော့ ယုံသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မယုံတာလည်း မဖြစ်ဘူး၊ ယုံတာလည်း မဖြစ်ဘူး၊ ကြားရတာလောက်မှတ်တာပဲ။ အဲဒါမှာ လိုချင်စရာ ဘာရှိလို့တောင်းတာလဲ။ ဒီအတိုင်းလည်း ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာ၊ စာမတတ်လို့ ပြောတာလား၊ စာတတ်တွေက တစ်မျိုးပြောမလားပဲ မှတ်တယ်၊ တကယ်တော့ စာတတ်တွေ ပြောတော့လည်း ဒီလိုပါပဲ။ အဲဒီနိဗ္ဗာန်က ဘာမှ မရှိရာကို နိဗ္ဗာန်ပြောတဲ့ နိဂဏ္ဌဂျိန်းနိဗ္ဗာန်ပဲ’
 - ‘ငယ်ငယ်က သိဖူးတဲ့ရွာနားက အဖြစ်အပျက်တွေရှိရင်လည်း အကြောင်းသင့်တုံး ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘သုံးချက်လောက်ပြောစရာရှိတယ်’

-
- ‘ပြောပါ ဘုရား’
 - ♣ ‘တောင်ဘက်နားရွာမှာ နယ်ကဆိုင်တဲ့ စေတီနဲ့ရုပ်ပွားတစ်ဆူ ရှိတယ်။ ရွာတွေ ရုပ်ပွားမှာချထားကြတာ ထူပိန်းနေတယ်။ စေတီက သီရိဓမ္မာသောက ဘုရားစေတီကလေးကို လိုက်မှာထားပြီး တည်ထားတဲ့စေတီပဲ။ အဲဒီဘုရားလေးကို ဝင်ကြည့်ရင်ရတယ်။ ဝါတွင်း လပြည့်လကွယ် ဆွမ်းလောင်းတယ်’
 - ‘အဲဒါဘုရားပွဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ ဘုရားပွဲက တပေါင်းလပြည့်မှာ လုပ်တယ်။ အဲဒီဘုရားပွဲကို အမေတို့က မြေစုပေးပွဲလို့ သိကြတယ်’
 - ‘ဘယ်လို မြေစုပေးလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီဘုရားကြီးက ဘယ်သူတည်ခဲ့တယ် မသိဘူး၊ နယ်ကြီးတစ်ခုလုံးဟာ ဘုရားဝတ္ထကအဖြစ် လှူခဲ့လို့ အဲဒီမြေလုပ်သူတွေက ဘုရားကို မြေစုပေးရတာပဲ’
 - ‘ဘာပေးရတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီပွဲမှာ ဘုရားတံတိုင်းအဝင် ရှေ့နားက ဇရပ်ပြင်မှာ ရွှေဆိုင်းရောင်းသူတွေ ရှိတယ်။ ပွဲမတိုင်ခင်က ရွှေသည်တွေက ရွှေကြိုတယ်ဆိုပြီး အိမ်တွေကို အပ်တွေလိုက်ပြီး လက်ဆောင်ပေးထားတယ်။ အဲဒီနေ့ကျတော့ ရွှေဝယ်ပြီး ဘုရားလှူကြတယ်’
 - ‘ရွှေဆိုင်းလှူတာ မြေစုပေးတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အမေ့ကို မေးကြည့်တယ်။ အဲဒါဘာလုပ်တာလဲလို့ပေါ့’
 - ‘အမေက ဘယ်လိုဖြေလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့က သူ့မြေတွေ လုပ်စားနေကြတာဆိုတော့ မြေစုပေးတဲ့အနေနဲ့ ဝယ်လှူကြတာလို့ ပြောတာပဲ’
 - ‘မလှူရင် ဘာဖြစ်မှာလဲလို့ မမေးကြည့်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မေးတယ်။ ဘုရားပစ္စည်းယူစားတဲ့ ကြွေးတင်မယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီမှာ နောက်တစ်ခုလည်း ပြောစရာရှိတယ်’
 - ‘ပြောပါ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီဘုရားကြီးရဲ့ တံတိုင်းအပြင်ဘက်မှာ ဘုရားစေတီတစ်ဆူ ရှိတယ်။ အဲဒီဘုရားပွဲက ဆွမ်းခံရတာတစ်မျိုးပဲ။ နာမည်ကလည်း သူတောင်းစားဘုရားလို့ပဲ’

– ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘လှူမယ့်လူတွေက တန်းစီနေပြီး အလှူခံမယ့်သူတွေက ကြွရောက် အလှူခံရတာ မဟုတ်ဘူး။ အလှူခံမယ့်သူတွေက တန်းစီထိုင်နေပြီး လှူကြမယ့်သူတွေ စီတန်းလာပြီး လှူကြတာပဲ။ ဆွမ်းတောင် လှူတာထဲမှာ မပါဘူးထင်တယ်’

– ‘အဲဒီဘုရားကို လာလှူကြသူတွေက ဘယ်လိုလူတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘ရွာထဲက သာမန်လူတွေပဲ ထင်တာပဲ။ အတိအကျတော့ မသိဘူး။ သူတောင်းစား အမျိုးတွေလိုလိုလည်း ကြားဖူးတာ မှတ်တယ်’

– ‘ဒီဘုရားကြီးတည်စဉ်က ဘုရားဝေယျာဝစ္စအဖြစ် လူတွေပါ ထည့်လှူခဲ့ လို့လား ဘုရား’

♣ ‘အမေပြောတဲ့စကားနဲ့ ဆက်ကြည့်ရင် ဘုရားဝတ္ထက မြေစုတွေ တောင်းခံ စားသောက်ပြီး ဘုရားဝေယျာဝစ္စ လုပ်နေသူတွေ ရှေးက ရှိခဲ့လေသလား၊ အဲဒီသူတွေက ဒီဘုရားကို တည်ခဲ့လေသလား၊ အဲဒီသူတွေ မရှိကြပေမယ့် အဲဒီအတွက် လူတွေက ဒီဘုရားကို ပူဇော်ပွဲ လုပ်ကြလေသလားပဲ’

– ‘အခုတော့ ဘုရားကျွန်လို့ အသိခံရတဲ့သူတွေ အဲဒီဘုရားမှာ မရှိတော့ ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မရှိတော့ဘူး’

– ‘နောက်တစ်ခု ကျန်တာပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မင်းတုန်းဘုရင်လက်ထက်က ရွာမှာ နှစ်ကျောင်း ရှိတယ်။ ပွဲကျောင်းနဲ့ ရိုးရိုးကျောင်းပဲ။ ရိုးရိုးကျောင်းက ဘုန်းကြီးက ဦးသင်းလို့ခေါ်တယ်။ သူက ဂိုဏ်းအုပ်ပဲ။ ပွဲကျောင်း ဘုန်းကြီးက ခင်ကြီးမှတ်လို့ခေါ်တယ်။ သူ့ကို ဆေးဝိဇ္ဇာလို့ သိကြတယ်’

– ‘အရှေ့ပိုင်းကျောင်းနဲ့ အနောက်ပိုင်းကျောင်းပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မန္တလေးနေပြည်တော်က သာသနာမှာ ပွဲကျောင်း မရှိရလို့ အမိန့်ထုတ်တယ်၊ အဲဒါကို ဦးသင်းက ခင်ကြီးမှန်ကို ဂိုဏ်းအုပ်အဖြစ် အကြောင်းကြားလိုက်တယ်’

– ‘ခင်ကြီးမှန်က လိုက်နာရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘မင်းမိန့်ပဲ၊ မလိုက်နာလို့ ဘယ်ရမလဲ’

– ‘ဆေးဝိဇ္ဇာ ဆေးမကုရတော့ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နေမကောင်းသူတွေကတော့ လာမြဲလာတာပဲ၊ ဒီတော့ ခင်ကြီးမှန်က သူ့ဟာသူ ပြောသလိုလိုနဲ့ ပြောတာ သိရတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်အနာဟာ ဘာကလေး ဘယ်လိုလုပ်ရတယ်လို့ ကြားဖူးတယ်လို့ ပြောတာပဲ’

– ‘ရောဂါရှင်က သူ့ဟာသူ ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်တော့ ရောဂါပျောက်သတဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ပျောက်ကြတာ သိရတယ်၊ တစ်ခါမှာ အမိန့်ထုတ်တဲ့ ဘုန်းကြီးဦးသင်း ဝမ်းလျှောနေလို့ သူ့ကိုရင်တွေကို ဦးမှန်က ဝမ်းလျှောသူကို မကျိုးမှည့် ဖျော်တိုက်တာ ကြားဖူးတယ်၊ အဲဒါဖျော်ပြီး ငါ့ကို တိုက်ကြစမ်း ပြောလို့ ဖျော်တိုက်ကြတယ်၊ ဝမ်းလျှောတာက လျှောတာပဲ ဖြစ်နေလို့ မတတ်နိုင်လို့ ဦးမှန်သွားမေချေကြလို့ ကိုရင်တွေကို လွှတ်တယ်၊ ကိုရင်တွေက ဦးမှန်ကို အကြောင်းစုံပြောပြတော့ အဲဒီမကျိုးမှည့်ပဲ ဖျော်တိုက်လိုက်ပါပြောလို့ တိုက်တော့ ပျောက်တယ်လို့ပဲ’

– ‘သောက်ရတဲ့အတိုင်းအတာ ပြည့်မီသွားလို့ ပျောက်တာဖြစ်မလား ဘုရား’

♣ ‘ဒီလိုပဲ တွေးစရာရှိတယ်’

– ‘နေပြည်တော် ပျက်တော့ ပွဲကျောင်းပြန်လုပ်သေးလား ဘုရား’

♣ ‘နောက်ဘုန်းကြီး သုံးဆက်လောက်အထိ ဆေးကိုင်တယ်၊ တို့ကျောင်းသား ဖြစ်တဲ့အခါ ဘုန်းကြီးကျတော့ မကိုင်တော့ဘူး’

ကိုရင် ရှင်သာမဏေဘဝ

- ‘ကိုရင်ဝတ်တော့ ကျောင်းသားတုန်းကဆရာကိုပဲ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု တာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပဲပေါ့’
- ‘ရှင်ဒကာက အမေတို့ပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
- ‘ရှင်ပြုပွဲအကြောင်း နည်းနည်း ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှင်ပြုတာမှာ နှစ်မျိုး ပြောကြတယ်၊ တစ်မျိုးက အစိုပြုပေါ့၊ နောက်တစ်မျိုးက အခြောက်ပြုပဲ’
- ‘ရှင်ပြုအစိုဆိုတာက ဘယ်လို ပြုလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မဏ္ဍပ်ကနား အကျွေးအမွေးနဲ့ မြောစည်ပါတဲ့ ဆိုင်းနဲ့ ရှင်လောင်းလှည့်ပြီးမှ ကိုယ်ရင်ဝတ်တာကို အစိုရှင်ပြုတာလို့ ပြောရတယ်’
- ‘အခြောက်ရှင်ပြုက ဘယ်လိုပြုလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တတ်နိုင်သလောက် ဘုန်းကြီးပင့်ပြီး ကိုယ်ရင်ဝတ်ပေးတဲ့ပွဲကို အခြောက်ရှင်ပြုပွဲ ခေါ်တာပဲ’
- ‘ဘယ်လိုရှင်ပြုပေးတာ ခံရသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ အခြောက်ရှင်ပြုပွဲပေါ့’
- ‘အဲဒီပွဲမှာ ဘာပြောစရာရှိသေးလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီပွဲမှာ ကိုရင်ကိုယ်တိုင် တရားဟောရတယ်၊ နာရီတစ်ဝက်စာလောက် ကြာမလားပဲ’
- ‘ဘာတရားဟောခဲ့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ မပြောတတ်တော့ဘူး၊ အကျက်ခိုင်းတာ ကျက်တာပဲ၊ ပွဲကျတော့ အဲဒါ ရွက်ပြရတာပဲ’

-
- ‘အောင်မြင်ရဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ထစ်ငေါ့မေ့လျော့နေတာ မရှိတော့ အောင်မြင်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့’
 - ‘တရားဟောပြီးတော့ ဘယ်လို ခံစားရသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လိုမှ မခံစားရဘူး၊ အခုလို ကြီးလာပြီး ပြန်အောက်မေ့ကြည့်တော့ ရှက်နိုးတာပဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို လုပ်ရမှာနဲ့ အဲဒီလို ဖြစ်ရမှာတွေ မဟုတ်ဘူးလို့ သိနေလို့ပဲ’
 - ‘သူများတွေက ချီးမွမ်းတာတွေ ကဲ့ရဲ့တာတွေ လုပ်ကြသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ဘာမှ မရှိဘူး၊ ဒီလို ဟောတာမျိုး မရှိဘူးတော့ ဂုဏ်ယူတာတော့ ရှိကြပုံပေါက်တာပဲ’
 - ‘ဘယ်လို တွေ့ရလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီနှစ်ထဲမှာပဲ ဦးပဉ္စင်း အသစ်လုပ်ကြမယ့်သူ နှစ်ဦးရှိတယ်၊ အဲဒီနှစ်ဦးလုံးရဲ့ ရှင်ပြုရဟန်းခံပွဲက အစိုပွဲပဲ၊ အဲဒီပွဲမှာ ဦးပဉ္စင်းသစ်နှစ်ပါးလုံးပဲ သူတို့ပွဲကို သူတို့ပဲ တရားဟောကြလို့ပဲ’
 - ‘အဲဒီရဲ့ အစီအစဉ်ကတော့ ကျောင်းဘုန်းကြီးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘သူကတော့ တရားတစ်ခါမှ မဟောဘူးဆိုပြီး တပည့်တွေကို အဟောခိုင်းသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အားလုံး ကျက်ပြီး ဟောကြတာပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဟောစရာစကား ဘာရှိမှာလဲ’
 - ‘အဲဒီဦးပဉ္စင်းတွေက အရည်အချင်း ဘယ်လောက်ရှိကြသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်ပါးကတော့ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား စာမသင်သူ၊ တစ်ပါးကတော့ အဲဒီအချိန်က ပထမကြီးတန်း ဖြေထားတယ်၊ နောက်တော့ ဓမ္မာစရိယနဲ့ ပိဋကနှစ်ပုံဆောင် ဖြစ်တယ်’

-
- ‘အခုသူတို့ ရှိကြသေးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အသက်လေးဆယ်ကျော်နဲ့ ငါးဆယ်နားမှာ နှစ်ပါးလုံး သေကြပြီ’
 - ‘ကိုရင်ကျင့်ဝတ်စာတွေတော့ ကိုရင် မဝတ်ခင်ကတည်းက ရနေမှာပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အကုန်ရနေပြီပေါ့’
 - ‘ကိုရင်ဝတ်တော့ ခံစားရတာ အထူးရှိရင် ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘အထူးတော့ မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ပုဆိုးဝတ်ကနေ သင်္ကန်းလဲဝတ်လိုက်တော့ ပုဆိုးကို ခြေထောက်နဲ့ ခတ်ပြီးနောက် ငါ့ ဘယ်တော့မှ ဆီပြန်မလာရဘူးလို့ စိတ်ဖြစ်တယ်’
 - ‘အဲဒါ ထူးတာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘ဘုန်းကြီးတွေကို ဘုန်းကြီးဘဝနဲ့ အရိုးထုတ်မှာလားလို့ အာလာပ၊သလ္လာပ မေးလိုက်ရင် ပြောကြတာကြားရတာက ပျော်သလောက်ပေါ့လို့ချည်း ဖြေကြလို့ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်သက်လုံး သာသနာ့ဘောင်နေမယ်လို့ဆုံးဖြတ်ထားတာက ကိုရင် မဝတ်ခင် စောစောကတည်းကဆိုတော့ ဒီလိုဖြစ်တာပေါ့၊ ကိုယ့်အနေနဲ့ ဒါဟာ အထူးမဟုတ်ပေမယ့် အများမှာ ထူးချင်ရင်တော့ ထူးတယ်ပြောစရာပေါ့’
 - ‘သာသနာ့ဘောင်မှာ ဘာတွေ လုပ်ရမယ်လို့ သိနေလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ ဘာမှ သိတာမရှိတာဘဲ’
 - ‘သာသနာပြုဖို့ ရည်ရွယ်သလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သူများပြုဖို့ထားလို့ ကိုယ့်မှာတောင် သာသနာရှိတယ်လို့ မသိဘူး’
 - ‘ဘာအတွက် သာသနာ့ဘောင်မှာ အရိုးထုတ်ဖို့ စိတ်ကူးတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သာသနာ့ဘောင်ဆိုတာ လူတွေ လုပ်နိုင်ခဲတယ်၊ လုပ်နိုင်သူဖြစ်ဦးတော့ သာသနာလည်းရှိဦးမှ လုပ်လို့ရတာလို့သိတော့ သာသနာရှိနေတာကို မလုပ်နိုင်ခဲ့သူထဲမှာ ကိုယ်မပါစေရဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ ခဲယဉ်းရတာလဲ၊ အဲဒီခဲယဉ်းတာ ငါ လုပ်မယ်၊ ဒီသာသနာကို လက်လွှတ်ခံလို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာကို စိတ်ကူးတာပဲ’
 - ‘လူ့အဖြစ်ကို ကြောက်သလား ဘုရား’

♣ ‘လူ့အဖြစ်ရဲ့ မယား၊ သားနဲ့ အလုပ်အကိုင်တွေကို တစ်ခါမှ မစဉ်းစားဘူးတော့ ကြောက်တယ်လို့လည်း စိတ်မဖြစ်ဘူး၊ မကြောက်ဘူးလို့လည်း စိတ်မဖြစ်ဘူး’

– ‘သာသနာ့ဘောင်က မြတ်တယ်လို့ ထင်လိုတာလား ဘုရား’

♣ ‘မြတ်တယ်လို့ သိတယ်၊ မြတ်တာကို သိလို့ ဒီလိုသိတာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ အဲဒီမြတ်တာဟာ ကိုယ်မြတ်တာဖြစ်ဖို့ သာသနာ့ဘောင်ဝင်တာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သာသနာ့ဘောင်က ဘယ်လို မြတ်တယ်လို့ မသိဘူး၊ သာသနာ့ဘောင်နေနိုင်ဖို့အတွက် အားထုတ်ရတာ အထူးရှိတယ်လို့မသိတော့ သာသနာ့ဘောင်နေတာပဲ’

– ‘ကိုရင်ဝတ်ပေးဖို့ ဘုန်းကြီးဆီမှာ တောင်းဆိုတဲ့စကားတွေထဲမှာ ကိုရင် ဝတ်ရခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ဦးတည်ချက်ပြတဲ့စကား မပါဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ပါပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါကို ကိုရင်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပြစကားလို့ မသိခဲ့ဘူး’

– ‘အဲဒါကို ဘာလို့သိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပါဠိလိုတော့ “သကလ ဝဇ္ဇ ဒုက္ခ နိဗ္ဗာနဿ သစ္စိကရဏတ္ထာယ” လို့ပဲ၊ ဗမာလိုတော့ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲအားလုံးက လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုဖို့ ကိုရင်ဝတ်ပေးပါပေါ့’

– ‘အဲဒါကို ဥပဇ္ဈာယ်က ရှင်းပြဘူးလား၊ သိပ်ကောင်းတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပဲဘုရား’

♣ ‘ရှင်းပြနိုင်မှာ မဟုတ်တာဘဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘သူလည်း ဒီလိုဆိုပြီး သာသနာ့ဘောင် ရောက်လာတာပဲဖြစ်မှာ မဟုတ်လား’

– ‘သူ့ ဥပဇ္ဈာယ်က စာတတ်ပေတတ် အကျော်အမော်ဆိုတော့ ရှင်းပြနိုင်တယ် မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘စာတတ်တာက ဒီလိုရှင်းပြဖို့မှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ဒီတော့ သူ့ဆရာကလည်း သူ့ဆရာရဲ့ဆရာက ထုံးစံရှိလို့ လုပ်တဲ့အတိုင်းပဲ လုပ်မှာဖြစ်လို့ပဲ’

– ‘သာသနာ့ဘောင်သားတွေဟာ သာသနာ့ဘောင်ဝင်ရခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ စိတ်ထဲမရောက်ဘဲ ပါးစပ်ဖျားနဲ့ ပြီးသွားတာလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘အဲဒီလို ပြောလည်း ခံရုံပဲ ဖြစ်မယ်’
 - ‘ဆင်းရဲလည်ပတ်ပြေးလွှားမှုအားလုံးက လွတ်မြောက်တာဟာ သာသနာရဲ့ ပန်းတိုင်ပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ မလုပ်နိုင်လို့ ရှင်းမပြကြတာဘဲ’
 - ‘သာသနာ့ဘောင်ဝင်တာမှာ အဲဒီပန်းတိုင်က ဝင်သူစိတ်မှာမရှိရင် ရည်ရွယ်ချက်မဲ့ ဝင်တယ်လို့ မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုတော့လည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲပေါ့’
 - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့ရည်ရွယ်သလိုပေါ့’
 - ‘သာသနာ့ဘောင်ရောက်ဖူးတယ်ရှိအောင် ဆိုတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပဲပေါ့’
 - ‘သွင်းပေးကြသူတွေကလည်း သူတို့သားလေး သာသနာ့ဘောင်ရောက်ဖူး အောင်လောက် ရည်ရွယ်တာပဲဆိုတော့ သွင်းသူဝင်သူ ရည်ရွယ်ချက်တူတာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့လည်း ဒီထက်ပိုပြီးမှ မရည်ရွယ်တတ်တာဘဲ’
 - ‘ဒါကြောင့် သာသနာတော်ကြီးမှာ ထက်မြက်မှုမတွေ့ရတာဖြစ်မယ် ထင်တယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘သာသနာက ဘယ်လို မထက်မြက်တာလဲ’
 - ‘ဘာနဲ့တွေ့တွေ့ ရှုံးရင် မထက်မြက်လို့ပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာရှုံးတာ တွေ့ရလို့လဲ’
 - ‘အဲဒီလို မမေးပါနဲ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘ကြက်ဖကြီးတွန်သလို ဖြစ်လို့ပါ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါ ရှင်းစမ်းပါဦး’
 - ‘ကိုယ့်အိမ်မှာ ကြက်ဖ သူများအိမ်မှာကျတော့ ကြက်မလို့ ဆိုစကားရှိတာပဲ၊ ကိုယ့်ဘာသာအတွင်းမှာပဲ ကြက်ဖဖြစ်ပြီး သူများဘာသာတွေနဲ့တွေ့ရင် ဝပ်ပေး

နေရတာချည်းပဲ မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်မှာ ဝပ်ပေးရလို့လဲ’

– ‘အိန္ဒိယမှာ ဟိန္ဒူတွေကို ရုံးလို့ ဝပ်ပေးခဲ့ပြီး သီဟိုဠ်မှာ ခရစ်ယာန်တွေကို ဝပ်ပေးခဲ့ရတယ်။ မလေးအင်ဒိုနီးရှားတွေမှာ မူဆလင်တွေကို ဝပ်ပေးခဲ့ရတယ်၊ ဗမာပြည်မှာ ဥပဒေလုပ်ပြီး ကာကွယ်ဖို့ လုံးပမ်းနေရတယ်၊ တရုတ်၊ ဗီယက်နမ်၊ လောနိုင်ငံတွေမှာ ဆိုရှယ်လစ်၊ ကွန်မြူနစ်တွေကိုလည်း ဝပ်ပေးခဲ့ရပြီဆိုတော့ ပြောမဆုံးပါဘူး ဘုရား’

♣ ‘ဒီအတိုင်းဆိုတော့ တို့က တိုက်တိုင်းရုံးတဲ့သာသနာ ဖြစ်နေပြီးလား၊ ကျားသနားမှ နွားချမ်းသာတဲ့ သာသနာပေါ့’

– ‘ဗုဒ္ဓဘုရားဟာ ဘယ်သူမှ ဖက်ပြိုင်သူ မရှိရာမှာ ဖြစ်ထွန်းပွင့်ပေါ်လာသူ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လားဘုရား’

♣ ‘အမှားတွေအများကို ထွင်းဖောက်ပြီး ဖြစ်ထွန်းပွင့်ပေါ်လာသူပဲ။ ဟိန္ဒူ ဗြဟ္မဏခေါင်ချုပ်ကြီးတွေဟာ သူ့ဥပါသကာတွေ ဖြစ်ကြတာပဲ’

– ‘ဒီလိုဖြစ်လျက် နာလန္ဒာလို တပည့်တစ်သောင်းရဲ့ ပါမောက္ခက ဟိန္ဒူလို ရန်ကို ဘာလို့ ဝပ်ပေးခဲ့ရတာလဲ။ ဟိန္ဒူကို ရုံးရင် အားလုံးကို ရုံးပြီပဲ။ ဟိန္ဒူဟာ သူ့ပေါက်ဖွားရာက ဘယ်မှ မဖြန့်နိုင်ဘူး၊ သူ့အထဲ မဝင်နိုင်အောင် လူမှုထုံးတမ်းတွေနဲ့ ကာကွယ်ထားရတဲ့ ရန်လိုမှုအနည်းဆုံး အနုနယ်ဆုံး ဘာသာတရားပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဒီအတိုင်းရှိနေတာကတော့ ပကတိပဲ’

– ‘သာသနာ့ပန်းတိုင်ရဲ့အနက်ဟာ သာသနာရဲ့အနက်မဖြစ်လို့ ပစ်ထားရင် အကျိုးနည်းကြမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်လို အကျိုးနည်းကြမယ် ထင်လို့လဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးအမေပြောဖူးတဲ့ “လိင်္ဂံသာသနာ”ဆိုတာ ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဆင်းရဲလည်ပတ်ပြေးလွှားမှုအားလုံးက လွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုဆိုတဲ့ စကားရဲ့ အနက်ထင်တာ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ နိဂဏ္ဌတွေလို ကျင့်ရမှာ ဖြစ်တာလဲဘုရား’

♣ ‘ဆင်းရဲလည်ပတ်ပြေးလွှားတယ်ဆိုတဲ့ ဝဋ်ဒုက္ခသံသရာက အကောင်တွေ

အဖြစ် ဆိုးဆိုးရွားရွား ခံစားပြီး တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ပြောင်းလဲနေတာလို အနက်ထင်ကြတာပဲ။ ပြီးတော့လည်း အဲဒါတွေက လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကျတော့ အဲဒီပြေးလွှား နေတဲ့အကောင် ဘာကောင်မှ မရှိတာဆိုတော့ နိဂဏ္ဌသံသရာနိဗ္ဗာန်နဲ့ ထပ်တူဖြစ်နေတာပဲ။ ဒီတော့ ဒီလိုပဲ ကျင့်ရတော့မှာပေါ့’

– ‘နိဂဏ္ဌတွေက ဘာကျင့်ကြလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘နာမ်ရှုပြီး ရုပ်နှိမ်တာတွေ လုပ်ကြတယ်’

– ‘ရုပ်ကို ကျိုးသွားအောင် လုပ်တာလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ရုပ်ကျိုးသွားရင် လူစဉ်မီတာ ဖြစ်ပါဦးမလား ဘုရား’

♣ ‘သစ်ပင်အောက်လိုနေရာမှာ အဝတ်မစီးဘဲ ခရားတစ်လုံး ယပ်တစ်ချောင်းနဲ့

နေကြတာမဟုတ်လား’

– ‘ဒါကြောင့် သံသရာနဲ့ နိဿရဏကို သိစေဖို့ နှုတ်လေးကြရတာလားဘုရား’

♣ ‘ဒါပဲ ပြောစရာရှိတာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးလည်း ကိုရင်ဘဝကို ရည်ရွယ်ချက်မသိဘဲ ဝေလေလေနဲ့ပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ ကိုရင်တော့ ဖြစ်တာပဲ’

– ‘ကိုရင်ဖြစ်တော့ မဖြစ်ခင်ကထက် ဘာအထူးတွေ ကျင့်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘သင်္ကန်း ဘယ်လို ဝတ်ရမယ်၊ တင်ရမယ်၊ ရုံရမယ်၊ ဖိနပ်မစီးဘဲ သားရေ ဖိနပ်စီးရမယ်၊ ကျောင်းသားတွေနဲ့အတူ မစား၊ မအိပ်တဲ့အကျင့်၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အိမ် မဟုတ်ရာမှာ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် မစွန့်တဲ့အကျင့်၊ ကျောင်းက ပိုက်ဆံကိုင်တာလည်း မလုပ်ရတော့ဘူး၊ ဒါတွေ ကျင့်တာပဲ’

– ‘ပုတီးမစိပ်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တို့အရပ်မှာ ကိုရင်ပရိက္ခရာထဲ ပုတီးပါလေ့မရှိဘူး၊ ပုတီး မစိပ်ဘူး’

– ‘ပစ္စည်းလေးပါး မဆင်ခြင်ဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ကျောင်းသားဘဝကတည်းက ဒါကို ဘုရားရှိခိုးအပြီးမှာ လေးပုဒ်လုံး ပါဠိရွက်တာကို လုပ်တာပဲပေါ့’

-
- ‘ဒါပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကျန်တာ မရှိသလောက်ဘဲ၊ တစ်ခုရှိတာက ကိုယ့်အမေကို အမေလို့ မခေါ်ရဘဲ ဒကာမကြီးလို့ ခေါ်ရတယ်၊ ဝါဆိုတာနဲ့ ဝါတွင်း တခြားညအိပ်သွားရင် ဝါပန်တာ၊ အဲဒါတွေ လုပ်ရတာပဲ’
 - ‘သီလယူသူရှိရင် သီလပေးတာလည်း လုပ်မှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါလည်း လုပ်တယ်၊ အရင်ကတည်းက ရှစ်ပါးသီလ စောင့်တာဆိုတော့ ကျန်တာကတော့ အထူးကျင့်ရတာ မရှိတာဘဲ’
 - ‘ကိုရင်ဖြစ်တော့ ဥပဇ္ဈာယ် မယူဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ယူရတာပေါ့၊ “ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ” လို့ပဲ၊ ဒါဟာ ထူးပြီး ရှိတယ်လို့တောင် အမှတ်မပေါ်ဘူး’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကျောင်းသားကတည်းက သူ့ကြိုးဆွဲရုပ် လုပ်လာခဲ့တာဖြစ်လို့ ထင်ပါတယ်’
 - ‘ဥပဇ္ဈာယ်က ဘာမိန့်သေးလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပါဠိလိုပဲ “ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေဟိ” လို့ပဲ’
 - ‘မြန်မာလိုက ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘ယုံကြည်စရာဖြစ်အောင်နေလို့ ဖြစ်မှာပဲ’
 - ‘အဲဒါ အာမဝန်တာခံလိုက်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဥပဇ္ဈာယ်အပေါ်မှာ စိတ်ဓာတ် ဘယ်လောက်ပေးထားသေးသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကျောင်းသားတုန်းက အတိုင်းပဲ၊ မေးသူရှိရင် ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ကြောင်းပြဖို့ပဲ သတိရတယ်’
 - ‘ဥပဇ္ဈာယ်က ဘာမှ ပေးကမ်းတာ မရှိဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သူ့မှာလည်း ပေးစရာရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်မှာလည်း ပေးရလောက်အောင် လိုတာ မရှိဘူး’

- ‘ဥပဇ္ဈာန်အတိုင်း ဘယ်လောက်ကြာကြာ နေသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ရှစ်လလောက်ကြာတယ်’
- ‘ဥပဇ္ဈာန်ကျောင်းက ဘယ်ကိုထွက်လာလို့လဲ ဘုရား’

မန္တလေးသို့ စာသင်ကြွ

- ♣ ‘မန္တလေးကိုပဲ’
- ‘ဥပဇ္ဈာန်က ပို့ပေးတာလား’
- ♣ ‘မဟုတ်ဘူး၊ သူတပည့် မန္တလေးစာသင်နေတဲ့ ဦးပဉ္စင်းနဲ့ ထည့်လိုက်တာပဲ’
- ‘ဘယ်တိုက်မှာ နေသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ရောက်စမှာ မိုးကောင်းတိုက်၊ ညောင်ရမ်းဆရာတော်ကျောင်းမှာနေပြီး လေးလလောက်ကြာတော့ မိုးရိမ်တိုက်၊ ဂန္ထနယူပဒေသကျောင်း၊ မဟာနာယကဆရာတော် ဦးကောသလ္လ ဆီရောက်တာပဲ’
- ‘အဲဒီကျောင်းမှာ ဘာတွေ လုပ်ရသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဝေယျာဝစ္စတော့ ဆယ်နာရီမှာ သံဃာတွေသောက်ဖို့ ရေနွေးကျိုပေးရတာပဲ ရှိတယ်၊ အဖိတ်နေ့မှာ ဦးပဉ္စင်းတွေ တံမြက်စီးလှဲတဲ့ အမှိုက် ကျုံးရတယ်၊ ဒါပဲ’
- ‘ဘာစာသင်ရသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဝါဆိုဦးနားရောက်တာဆိုတော့ ဝါဦးမှာ တိုက်လုံးဆိုင်ရာ ဝိနည်းစာပြန်ပွဲ ပြောရမှာမို့ ရှင်ကျင့်ဝတ်တွေ အဓိပ္ပာယ်သိအောင် ကျက်မှတ်နေရတယ်’
- ‘ညောင်ရမ်းတိုက်မှာ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့သလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘လေးလလောက်ပဲ’
- ‘ဘာဖြစ်လို့ မစိုးရိမ်တိုက် ပြောင်းခဲ့တာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘မပျော်လို့ဘဲ၊ ခေါ်လာတဲ့ ဦးပဉ္စင်းနဲ့ စိတ်ဓာတ်ချင်း မတိုက်ဆိုင်တော့ နေရတာ မပျော်ဘူး’

-
- ‘မစိုးရိမ်မှာတော့ ဘယ်သူနဲ့ အတူနေသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဥပဇ္ဈာယ်ရဲ့ တပည့်ကြီး ဦးပဉ္စင်း ရှိတယ်၊ အဲဒါနဲ့ အတူနေတယ်၊ သူက ကုတင်တွေ စီစဉ်ပေးတယ်’
 - ‘ညောင်ရမ်းမှာ အဲဒါတွေ မရဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါလည်း ကိုယ်က ပိုက်ဆံများများ မပါလို့လား မသိဘူး၊ ပိုက်ဆံ ပါ၊ မပါလည်း အခု တွေးကြည့်တော့ မသိဘူး၊ မစိုးရိမ်တိုက်လည်း ပိုက်ဆံ မပါဘဲနဲ့ပဲ လာနေဖြစ်သလား မမှတ်မိဘူး၊ အဲဒီအချိန်က အဲဒီအသိတွေ မကျွမ်းကျင်တာဘဲ’
 - ‘ညောင်ရမ်းမှာ ရွာနားက အသိဘုန်းကြီးတွေ မရှိဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အများကြီးရှိတယ်’
 - ‘အဲဒီမှာ ဝေယျာဝစ္စတွေ လုပ်ရသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘နည်းနည်းတော့ နေ့တိုင်းလုပ်ရတယ်၊ ဆရာတော်ကြီးက ကိုယ်ရင်တွေကို ခဲတွေရွှေတာ၊ လမ်းတွေဖြောင့်တာ၊ မြေဖို့တာ တစ်မျိုးမျိုးကို ကြီးကြပ်ပြီး ခိုင်းတတ်တယ်၊ ညမှာလည်း ဝတ်ဖြည့်ပေးရတယ်၊ စကားပြောတာလည်း စကားပြန်ပြောရတယ်’
 - ‘ဆရာတော်ကြီးက ကိုယ်ရင်တွေကို ချစ်ပုံရသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သူ တိုက်အုပ်တို့ ဒကာတွေတို့ဆိုရင် သဘောမကျရင် ခွေးလားလူလားလို့ ဆဲတဲ့အလေ့အထ ရှိတယ်၊ ကိုယ်ရင်တွေကို လုံးဝ မဆဲဘူး’
 - ‘အဲဒီအချိန်က သူက ဗမာပြည်မှာ အချုပ်လိုပဲ၊ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာမှာ အကြီးအကဲ လုပ်ရမှာမဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးကို ဆရာတော်ထိုင်ဖို့ ပြင်ထားတဲ့နေရာ ဝင်ထိုင်လို့ ခွေးလားလူလားလို့ ဆဲတယ်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်လိုသူကို သူ့ခဲဖွယ်စားပြီး ချကျွေးတော့ တို့ဆိတ်စားနေလို့ ခွေးလားလူလားလို့ ဆဲတွေ့ရတယ်၊ နိုင်ငံတော်ဝိနည်း မှီရဲကွဉ်ဆိုတော့ လယ်တီဦးလှပိုင်က သူ့စာရေးကြီးပဲ၊ ခဏခဏ ခွေးလားလူလား အဆဲခံရဘူးလို့ ဆရာတော်ကို သိပ်ကြောက်တာ တွေ့ရတယ်’
 - ‘မစိုးရိမ်ပြောင်းဖို့ လျှောက်တော့ ဘာမှ မပြောဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆရာတော် ရန်ကုန်ကြွနေတုန်း ပြောင်းလာခဲ့တာပဲ’

-
- ‘မန္တလေးကို ဘယ်လမ်းက လာခဲ့တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရွာက မနက်ကားနဲ့ ရေစကြိုလာခဲ့ပြီး ရေစကြိုက ဆယ်နာရီမော်တော်နဲ့ မြင်းခြံလာခဲ့ရတယ်။ မြင်းခြံသင်္ဘောဆိပ်မှာ မန္တလေးအဆန် ညအိပ်နေတဲ့သင်္ဘောပေါ် တက်အိပ်ပြီး နောက်နေ့မှ မန္တလေးဆန်တက်လာလို့ ရောက်တာပဲ’
 - ‘ဘယ်အချိန်မှာ မန္တလေးသင်္ဘောဆိုက်သလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘နေဝင်ရီတရော ဖြစ်မှာပဲ။ စစ်ကိုင်းနားရောက်တော့ နေညိုနေပြီ။ စစ်ကိုင်း တောင်ပေါ်က ဘုရားတွေကို သင်္ဘောပေါ်ကတွေ့ရတယ်။ တကယ်ဘုရားစေတီကြီးတွေလို့ မထင်ဘူး။ တစ်တောင်တစ်တောင်ထွာလောက် ဘုရားတွေတောင်ကုန်းပေါ်လုပ်ထားကြတယ် လို့ ထင်နေတယ်’
 - ‘မြစ်ကြောင်းက စစ်ကိုင်းကနေ ခွါနေချိန်မို့ ထင်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘အတူပါလာတဲ့ ရွာက တခြားဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးက ပြောပြတော့ အဲဒါ ဘုရားစေတီကြီးတွေပဲ။ တစ်တောင်လောက်ရှိတာတွေ မဟုတ်ဘူးလို့ဘဲ။ သူက ရောက်ဖူးတယ်’
 - ‘ရွာက ထွက်လာတော့ ရွာမလွမ်းဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မန္တလေး စာသင်လိုက်ချင်တယ်လို့ အမေ့ကို သွားပြောတော့ မထည့်ဘူး။ ကိုယ့်အဝတ်ကို ဖြူစင်အောင်တောင် မဖွပ်တတ်သေးပဲနဲ့လို့ ပြောလို့ ငိုပြောရတယ်။ အဲဒီကျမှ ထည့်လိုက်တာ’
 - ‘ကိုယ်က လိုက်ချင်လှလို့ လာခဲ့တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်။ မြင်းခြံဆိပ်ကမ်းက သင်္ဘောပေါ်ရောက်တော့ ရွာလွမ်းလိုက်တာ နေဝင်ပြီးစ တိမ်တွေမှာ နေရောင်တောက်တာတွေ ကြည့်ပြီးတော့ ရွာက ထွက် မလာရသေးရင် မလာဖြစ်လောက်အောင်ဘဲ’
 - ‘အမေ့လွမ်းတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ဘူး’
 - ‘ဆရာလွမ်းတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ဘူး’

-
- ‘ဘာလွမ်းတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘မြင်နေကျ၊ ကြားနေကျတွေ လွမ်းတယ်လို့ ပြောရမှာပဲလား၊ မသိတဲ့အလွမ်းပဲ’
 - ‘မန္တလေးရောက်တော့ လွမ်းသေးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဝန်းကျင်အသစ်မှာ ရင်ဆိုင်ရတာတွေ အချော်အချွတ်မဖြစ်အောင် လုံးပမ်းနေရတာကြောင့်လား မပြောတတ်ဘူး၊ လွမ်းတယ်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ပျော်တယ်လည်း မဖြစ်ဘူး’
 - ‘ဘာအခက်အခဲ ရှိလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်မကြုံဖူးတာတွေဆိုတော့ အားလုံးက အခက်အခဲချည်းပဲ’
 - ‘ခက်တာတွေ ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ခြင်ကိုက်ခံဖူးတာ မဟုတ်တော့ ခြင်ကိုက်ခံရတာလည်း မန္တလေးကသိတဲ့ အတိုင်းပဲ ခက်တာပဲ၊ ဆွမ်းခံရတာလည်း ခက်တာပဲ၊ မနက်ဆွမ်းဆာတာလည်း ခက်တာပဲ၊ စာတက်ရတာလည်း ခက်တာပဲ၊ ဘယ်မှာ ဘာရှိတယ်မသိတာလည်း ခက်တာပဲ၊ ညမှာ ကုဠီမသွားခွဲတာလည်း ခက်တာပဲ၊ မီးထွန်းထားတာ မရှိဘဲ တိုက်ပျက်ကြီးတွေ တွေ့နေရတာလည်း ခက်တာပဲ၊ ညဘက်မှာ ခွေးတွေဟောင်ကြတာလည်း ခက်တာပဲ၊ ဆွမ်းခံအိမ်က လူတွေနဲ့ စကားမပြောတတ်တာလည်း ခက်တာပဲ၊ အကုန် ခက်တာချည်းပဲ’
 - ‘ဟုတ်တာပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပြီးတော့လည်း ကိုယ့်ကိုခေါ်လာတဲ့သူကလည်း ကိုယ့်ဆက်ဆံတဲ့အခါ သတင်းသုံးဖော်လို မဆက်ဆံဘူး၊ သူက ဆရာ မဟုတ်လား၊ သူက ရဟန်းဖြစ်တာ တစ်လနှစ်လပဲ ရှိသေးတာပဲ၊ ပြီး သူနဲ့က ဆွေမျိုးပဲ’
 - ‘အဲဒါလည်း လိုတာပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘နှစ်ခန်းသုံးခန်းကျောင်းကလေးအောက်ထပ်မှာ စာသင်တိုက်က ဆင်းတော့ မယ့် ဦးပဉ္စင်းကြီးတွေနဲ့ ကြပ်ကြပ်သပ်သပ် အတူနေရတယ်၊ ကိုယ်ရင်ကလေး ဆယ်နှစ် အရွယ်လောက်ကို ရိုက်ပုတ်ဆဲဆို စာသင်နေတာနဲ့လည်း အတူနေရတယ်၊ အဲဒါတွေလည်း ခက်တာတွေပဲ’
 - ‘လေးလလောက်မှာ ဘယ်လိုနေသလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ကိုယ်လို တောကရောက်ကာစ ကိုရင်တချို့နဲ့ပေါင်းပြီး ပျော်အောင်နေရတာပဲ’
 - ‘လူအ၊လူအ ချင်းလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုပဲ ပြောရမှာပဲ၊ သူမသိတာ ကိုယ်ပြော၊ ကိုယ်မသိတာဆိုရင် သူပြောပေါ့၊ တခြားသူတွေဆိုရင် သရော်တတ်ကြတာပဲ’
 - ‘သူတို့က မပျင်းကြဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ပြန်တော့မယ်ဆိုတဲ့ သူတွေပဲ၊ တချို့ဆိုရင် ကိုယ်မပြောင်းခင်ဘဲ ပြန်သွားကြတယ်’
 - ‘စားရတာ ဆင်းရဲသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘စားလို့တော့ ကောင်းတယ်၊ မွန်းတည့်ခါနီးမှာ မနော်(မုံရွာ)ထမင်းဆိုင်မှာ ဆွမ်းတစ်ချို့ငုံ့ပို့တာကို သွားယူရတယ်၊ ပိုင်ရှင်ဘုန်းကြီး မစားဘူး၊ အသားဟင်းနှစ်မျိုး လောက်နဲ့ပဲ၊ အဲဒါ စားရတယ်’
 - ‘မန္တလေးက အဲဒီအချိန်က ကြိုးတိုးကြဲတဲပဲ ဖြစ်မလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တိုက်ပျက်တွေ ကွက်လပ်တွေနဲ့ပဲ၊ နှစ်ထပ်တိုက်ထက်မြင့်တာ မရှိဘူး၊ သွားလာတာလည်း ဆိုက်ကား မြင်းလည်းနဲ့ပဲ၊ နန်းမြို့ရိုးဆိုရင် ပြိုပဲ့နေတာတွေနဲ့ ပြဿဒ်အဟောင်းတစ်ခုပဲ ရှိတယ်၊ နန်းတော်က အုတ်ခုံပဲ’
 - ‘မန္တလေးတော့ သွားလာတတ်သွားသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ နာရီစင် အရှေ့အနောက်လမ်းနဲ့ တောင်မြောက်လမ်း အစအဆုံး မှတ်ထားတယ်၊ ပြီးတော့ ဘူတာကြီးသံလမ်းကလည်း မြို့တောင်မြောက်အပေါက်ရှိတာ သိထားတာပဲ’
 - ‘မစိုးရိမ်တိုက်နဲ့ မိုးကောင်းတိုက်က ဝေးသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ပဲ၊ လျှောက်ရမယ့်လမ်းကလည်း မိုးကောင်းတိုက် အရှေ့ဘက်က မိချောင်းတံတားအတိုင်းလာရင် အဲဒီလမ်းက အလမ်းမှာ ဆုံးတာပဲ၊ အဲဒီက မစိုးရိမ်တိုက်အထိ ကြည့်လို့မြင်ရတာပဲ’
 - ‘မိချောင်းတံတားလမ်းက ကောင်းသလား ဘုရား’

♣ ‘ရှေ့က အုတ်ခင်းတံတိုင်း ကားလမ်းဟောင်း ဖြစ်မှာပဲ၊ အခုတော့ လှည်းလမ်းပဲ ဖြစ်နေတယ်’

– ‘မစိုးရိမ်တိုက်မှာ ဆရာတော်ကြီးတွေကို ကန်တော့ရသေးလား ဘုရား’

♣ ‘ဆရာတော်ကြီးရော၊ မဟာနာယကဆရာတော်ရော၊ ရန်ကုန်သင်္ဂါယနာတင်ဖို့ လုံးပမ်းရာ သွားနေကြတယ်၊ မရှိကြဘူး’

– ‘မဟာနာယကဆရာတော်နေတဲ့ကျောင်းက သံဃာများလား ဘုရား’

♣ ‘မများဘူး၊ ထားတာတောင် မကြာသေးဘူးလို့ သိရတယ်၊ အစိတ်နှစ်ဆယ် လောက် ရှိမယ်၊ ကျောင်းကြီးက အကျယ်ကြီး၊ ခါးလည်း အမြင့်ကြီးပဲ၊ ကိုယ့်အတူနေဆရာပဲ မွှာစရိယတန်း ရှိတယ်၊ ကျန်တာ ကိုယ်လိုပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဦးပဉ္စင်းတွေ’

– ‘ဘယ်သူ အုပ်ချုပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘လက်ထောက်ဘုန်းကြီး သူနဲ့ အဖော်တစ်ပါးပဲ အပေါ်ထပ်မှာနေတယ်’

– ‘အဲဒီမှာတော့ ပျော်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပဲ’

– ‘အဲဒီအချိန်တုန်းက မစိုးရိမ်တစ်တိုက်လုံး သံဃာဘယ်လောက်ရှိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငါးရာလောက် ရှိတယ်၊ မန္တလေးမှာ အများဆုံးတိုက်ထဲ ပါတယ်၊

ဝါဆိုတော့ အလယ်တိုက်ကြီးပေါ်မှာ အဲဒါတွေ စုပြီး ဝါဆိုရတယ်’

– ‘အဲဒီတိုက်မှာ ရေမဆင်းရဲဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မဆင်းရဲဘူး၊ ထောင့်တိုင်းမှာ ရေတွင်းတွေ ရှိတယ်၊ သုံးကျောင်းသုံး ကျောင်းခွဲက သံဃာတွေ တစ်တွင်းမှာ သုံးကြချိုးကြတယ်’

– ‘ဘုန်းကြီးချင်း ရန်မဖြစ်ကြဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘စောစောကတော့ ဓားနဲ့ လိုက်ခုတ်တာတွေ ရှိခဲ့တာ သိရတယ်၊ အခုတော့ မရှိတာဘဲ’

– ‘သံဃာငါးရာအတွက် ကုဋီက အခန်း ဘယ်လောက်ရှိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကုဋီအခန်းပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်လောက် ရှိတယ်၊ နှစ်လုံးပဲ၊ အဆင့်အတန်း တော့ မရှိဘူး၊ ရေလောင်းချရတယ်၊ ကနုတံ သုံးရတယ်’

-
- ‘အဲဒါ ဘယ်သူ ဆေးသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တစ်လှည့်စီ အဲဒါတွေ ဆေးရတာရယ်၊ သုံးပြီးသားတွေ စိတ်ပေးခဲ့ရတာရယ်၊ အခန်းတွေ ရေဖြည့်ရတာရယ်ကြောင့် ပမ်းပြီး ဖျားယူရတာပဲ’
 - ‘ရေက ငင်ပြီး ဆေးရ၊ ဖြည့်ရတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါဆို သေမလားပဲ၊ ကုဋီအတွက် ရေစင်ရှိတယ်၊ အဲဒီက ရေရတယ်’
 - ‘နာယကတွေနဲ့ မဟာနာယကတွေလည်း ဒီကုဋီပဲ သုံးကြသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပဲ အားလုံး သုံးကြတယ်၊ ဆရာတော်ကြီးတော့ သုံးတာ မတွေ့ဘူး၊ သူက အဲဒီအချိန်က မျက်စိကွယ်နေတာပဲ’
 - ‘နာယကဆရာတော်တွေက ဘယ်လိုနေကြ စားကြသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့ကျတဲ့ကျောင်းမှာ တစ်ခန်းရတယ်၊ အစားကတော့ ဖြစ်သလိုပဲ၊ ဆင်းရဲကြတယ်၊ ကျောင်းအစ်မအိမ် ပင့်ကျွေးပေမယ့် သူက ဆင်းရဲတာဆိုတော့ သွားစားသူ တစ်ပါးတည်း ရှိတယ်၊ မဟာနာယကဆရာတော်ကိုတော့ တို့က ကိုးနာရီလောက်မှာ အိမ်တစ်အိမ်က ဆွမ်းချိုင့်ယူပေးရတယ်’
 - ‘ဆွမ်းခံ ဘယ်အချိန်ထွက်ပြီး ဆွမ်းဘယ်အချိန် စားသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဝေလီဝေလင်း ဆွမ်းခံ ထွက်တယ်၊ စိန်ပန်းရပ်ဘက် ဆွမ်းခံတယ်၊ ရှစ်နာရီလောက် ကျောင်းပြန်ရောက်ပြီး ကိုးနာရီလောက် စားတာပဲ၊ ကိုယ်ရင်က နှစ်ပါးပဲ ရှိတော့ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း စားတယ်၊ ဦးဇင်းတွေက သူ့ဝိုင်းနဲ့သူ စုစားကြတာပဲ၊ ဆယ့်တစ်နာရီလောက်မှာ ဆွမ်းကျန်ပြန်စားသူက စားပြီး ရေနွေးသောက်ရတယ်’
 - ‘စာသင်ရတာအကြောင်းပြောပြပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်နေတဲ့အခန်းထဲမှာ ဦးပဉ္စင်းဆယ်ပါးလောက်နဲ့အတူ သဂြိုဟ် စတက် ရတယ်၊ ညမှာ သရုပ်ခွဲရတယ်’
 - ‘ဘယ်သူက စာချပေးတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လက်ထောက်ဘုန်းကြီးနဲ့အတူနေတဲ့ ဦးဇင်းတစ်ပါးက ချပေးတယ်’
 - ‘ဦးပဉ္စင်းတွေက ဘယ်အရပ်တွေကလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရွှေဘို၊ မုံရွာ၊ ကျောက်ဆည်၊ မြိုင်နဲ့ ဗန်းမော်ဘက်က နှစ်ပါးပဲ’
 - ‘စာသင်ရတာ အခက်အခဲရှိသလား ဘုရား’

♣ ‘တို့က အနည်းအပါး ရင်းနှီးပြီးသားရှိတယ်၊ ဦးပဉ္စင်းတွေက အစိမ်းတွေ ဆိုတော့ နည်းနည်း ခက်ကြတယ်’

– ‘သီတင်းကျွတ်တော့ ဘယ်လောက်ပြီးသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သီတင်းမကျွတ်လိုက်ရဘူး၊ ဝါလယ်လောက်မှာ မဟာနာယကဆရာတော်က စစ်ကိုင်းတောင်ပေါ်က သူ့ကျောင်းစောင့်သူက သူ့အမေအတွက်ပြန်သွားလို့ သွားနေရမှာမို့ လိုက်ခဲ့ဖို့ခေါ်တော့ လိုက်သွားရလို့ပဲ’

– ‘စာဝါပျက်ပြီပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘မပျက်ဘူး၊ ဆရာတော်က မင်း ဘာစာတက်နေလဲဆိုပြီး ပျက်တာကို ငါ လျော်မယ်ဆိုပြီး သူ ချပေးတယ်၊ ရောက်တဲ့နေရာကပဲ။

– ‘ဘယ်လိုတက်ရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ်နေ့တက်မှာလောက် နိဿျကို ကိုယ့်ဟာကို တိုက်လာရတယ်၊ တစ်နေ့ နှစ်နာရီ စာချတယ်၊ ညလည်း နှစ်နာရီလောက် သရုပ်ခွဲပေးတယ်’

– ‘ပိုပြီး ဟန်ကျသွားတာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ စာသင်ရတာရဲ့သဘောကို သိသွားတယ်’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘တကယ်စာချတတ်သူဟာ တကယ်တတ်အောင် သင်တတ်တယ်လို့ပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘နှစ်လလောက် သင်ပေးတာ သင်္ဂြိုဟ်ကို နောက်ထပ် မတက်ဖူးတဲ့အထိဘဲ နားလည်သွားတယ်၊ အဲဒါ နားလည်တော့ အဘိဓမ္မာ အခက်အခဲမရှိတော့တာဘဲ’

– ‘ဆရာတော်ကြီးက စိတ်တိုတယ်ဆိုတော့ မဆူပူဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘မန္တလေးမှာ စိတ်တိုပေမယ့် စစ်ကိုင်းမှာတော့ ပျော့ပြောင်းတယ်၊ စာချတာမှာ လုံးဝ မဆူဘူး’

– ‘ဆွမ်းချက်ကျွေးရသလား ဘုရား’

♣ ‘သီလရှင်ကြီးတစ်ပါး ချက်တာ ကပ်ပေးရတယ်’

– ‘ဆရာတော်ကြီးက မန္တလေး ဝါပန်ပြန်သလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်ရင်က ဝါမရှိဘူးဆိုပြီး တို့ကို မခေါ်ဘူး၊ ထားခဲ့တယ်’
 - ‘ဆရာတော်ကြီးနဲ့နေရတာ အတွေ့အကြုံအသစ်တွေ ရမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဆရာတော်တို့ဘဝနဲ့ မစပ်ရာက သိလာရတာတွေ ဖြစ်တာပေါ့’
 - ‘ဘာတွေ သိရသလဲ၊ နည်းနည်းလောက် ပြောပြပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆရာတော်ကြီးက အဲဒီအခါက ပါဠိတက္ကသိုလ်ဥက္ကဋ္ဌလုပ်နေတယ်၊ စစ်ကိုင်းက သူ့မိတ်ဆွေ ဆရာတော်တွေက မေးကြတယ်၊ ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေ ဆန္ဒပြနေကြတာတွေနဲ့ စပ်လို့ပဲ၊ ဆရာတော်ကြီးက “ကလေးမရှိရင် ကလေးထိန်း သက်သာတယ်”လို့ပဲ’
 - ‘ရှိသေးရင် ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘စစ်ကိုင်းက ဘုန်းကြီးတွေက ပင့်ချိန်ထက် တစ်နာရီမက စောလာလည်း အပြစ်တင်တယ်၊ တို့ အသားမစားတာပြောရင်းက အသားမစားတဲ့ဘုန်းကြီးတွေကို မင်္ဂလာပျက်စေတယ်လို့လည်း အပြစ်တင်တယ်၊ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်လျက် စစ်ကိုင်းမြို့ တပေါင်းစေတီပွဲ ဆွမ်းကြီးခံပင့်တာ လိုက်တာလည်း တွေ့ရတယ်’
 - ‘အဲဒီအချိန်က စစ်ကိုင်းတံတားကြီး ပြင်ပြီးပြီလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မပြီးသေးဘူး၊ မန္တလေးကလာရင် တောင်မြို့ဆင်းပြီး ဗလီတန်း လမ်းကြား ရောက်နေတဲ့ ငှက်သမ္ဗန်စီးပြီး ရေဦးတိုက်ဆိုက်တဲ့အထိ ကူးလာရတယ်’
 - ‘စစ်ကိုင်းဘုရားပွဲသွားတော့ မြင်းလှည်းနဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးက လျှပ်စစ်မီးရပြီလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မရသေးဘူး၊ ကြိုးတော့ တန်းပြီးနေပြီ’
 - ‘တန်ဆောင်မှန်းလပြည့်တော့ စစ်ကိုင်းမှာ ရှိသေးသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မရှိတော့ဘူး၊ မန္တလေးက ကထိန်တွေက စစ်ကိုင်းချောင်တွေ သွားခင်းကြတာပဲ၊ အဲဒီရက်ဆိုရင် မန္တလေးက ချောက်ကပ်သွားတာပဲ’
 - ‘မန္တလေးနေရတာတော့ ပျင်းရကောင်းမှန်း မသိတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

-
- ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ စာတွေကျက်စရာ တက်စရာတွေ ကျက်တတ်ပြီး ညဘက်မှာ ဘုရားပွဲ ကထိန်ပွဲတွေက အငြိမ့်တွေ၊ ဇာတ်တွေ ခဏတစ်ဖြုတ် သွားမော့လိုက်ဖြစ်လာပြီ’
- ‘အဲဒီနှစ်မှာ အဲဒီကျောင်းက စာမေးပွဲ ဖြေသေးလား ဘုရား’
- ♠ ‘အလွန် စာကြိုးစားတဲ့ ဦးဇင်းတစ်ပါးက ပဌမငယ်ဖြေပြီး တို့ဆရာက မွှာစရိယ ကျန်တဲ့ကျမ်း ဖြေတယ်’
- ‘ကျောင်းသံဃာ တိုးသေးလား ဘုရား’
- ♠ ‘ဟုတ်တယ်၊ မုံရွာ ဗန်းမော်ဘက်ကနဲ့ အောက်ဘက်က ရောက်လာကြတယ်’
- ‘ရုပ်ရှင်လည်း ကြည့်သေးလား ဘုရား’
- ♠ ‘ပိုက်ဆံမရှိတော့ နည်းနည်းပဲ ကြည့်တယ်၊ မန္တလေးမှာ ထူးတာက စာဖတ်တာပဲ၊ ကိုယ်က ခေတ်ကို ဘာမှမသိဘူးဆိုတာ သိလာတော့ စာဖတ်ရမှာ သိပြီး ဖတ်တာပဲ’
- ‘ရွာမှာ စာမဖတ်ရဘူးလား ဘုရား’
- ♠ ‘ဘုရားစာပဲ ရှိတယ်၊ အဲဒါပဲ ဖတ်တယ်၊ မှတ်မှတ်ရရ အပြင်စာဆိုလို့ နှစ်အုပ်ပဲ ဖတ်ဖူးတယ်၊ အဲဒါက ဂျော့ဝါရှင်တန်အကြောင်းနဲ့ အေဗရာဟမ် လင်ကွန်း အကြောင်းပဲ’
- ‘စာဖတ်တာကို အတူနေဆရာက ခွင့်ပြုရဲ့လား ဘုရား’
- ♠ ‘ခွင့်မပြုချင်ဘူး၊ မသိအောင် ဖတ်တာသိတော့ တို့ကို ည (၉) နာရီကျော်ရင် ဖတ်ချင်တာ ဖတ်၊ ဒီအတွင်း မဖတ်ရဘူး ပြောတာပဲ’
- ‘ဟုတ်တာပဲ၊ စာသင်ပျက်မှာ စိုးလို့ပေါ့ ဘုရား’
- ♠ ‘အဲဒီစာတွေကို ဖတ်ရတာ စိတ်ဝင်စားတယ်၊ ညကိုးနာရီက မနက် အလင်းနားအရောက် ဖတ်တာပဲ၊ သင်စာက ဝတ္ထုရေးသင်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် စာလိုက်ရတာတော့ ပျော်တယ်၊ ကျက်ရပြန်ရတာက ဝတ္ထုရေးလုပ်တာပဲ’
- ‘ကိုယ်နဲ့ စာသင်ဖက်ထဲမှာ ကိုယ့်အဆင့်ဘယ်လိုနေသလဲ ဘုရား’
- ♠ ‘အောက်တန်းမှာ မရှိဘူး၊ အထက်နားမှာ ရှိတယ်’
- ‘ဝတ်ကျော်ရုံလုပ်တာ၊ ဒီလောက်ဆို တော်သေးတယ် ဘုရား’

-
- ♣ ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို အခုကနေ ပြန်ကြည့်တော့ မသိတာလုပ်ရတာ စိတ်မပါတာ တွေရတယ်၊ လောကီစာတွေကိုဖတ်ရင် သိတာတွေ မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်၊ အဲဒီခေတ်ကလည်း ဒီမိုကရေစီခေတ်ဆိုတော့ နိုင်ငံရေးဟောပြောကြတာတွေ ရှိတယ်၊ အဲဒါ တွေ နားထောင်ရတာပဲ၊ စိတ်ဝင်စားတယ်၊ နားလည်း ထောင်တယ်’
- ‘အဲဒီခေတ်က သိပ္ပံပြတာတွေလည်း ရှိတာပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒါတွေက လက်လွှတ်မခံတဲ့ ပွဲတွေပဲ၊ ကြည့်ရုံမဟုတ်ဘဲ နားလည်အောင် မေးတာပဲ၊ ဖြေတာနားမလည်ရင် အဲဒီအကြောင်းရေးထားတဲ့စာ ရှာဖတ်တာပဲ’
- ‘အငြိမ့်တွေ ဇာတ်တွေ ဆိုင်းဝိုင်းတွေ မစွဲဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘အနုပညာအရသာ မခံတတ်တော့ မစွဲဘူး၊ ဗဟုသုတလိုချင်လို့ ကြည့်တာပဲ၊ နောက်တော့ ကျွတ်တာပဲ’
- ‘အရွယ်ရဲ့ ထကြွမှု ဘယ်လိုရှိမလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အတော် နည်းသွားတယ်၊ အရွယ်တူတွေထဲမှာ မရှိသလောက်ဖြစ်တယ် ထင်ရလောက်အောင်ပဲ’
- ‘မြို့ဆိုတော့ အာရုံနုနုသစ်သစ်တွေ များတာပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ကိုယ့်ကျောင်းနဲ့ ဆွမ်းခံရပ်၊ ဆွမ်းခံရပ်နဲ့ ကိုယ့်ကျောင်းပဲဆိုတော့ အဲဒါတွေ မမြင်သလိုဘဲ၊ ဈေးသွားလည်း အဲဒါတွေ မမြင်ဘူး’
- ‘ပွဲမှာမတွေ့ဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘တချို့ သူငယ်ချင်းတွေ အဲဒါရှာနေတာ သိရတယ်၊ တွေ့သလောက်လည်း တွေ့ကြတာပေါ့၊ အဲဒါအပေါ်မှာ ကိုယ့်သဘောက မသာယာဘူး’
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အတွေ့ခံရသူနဲ့ တွေ့သူ ဘာနားလည်မှုမှ ရှိတာမဟုတ်ဘူးလို့ သိနေလို့ပဲ’
- ‘နားလည်မှ သာယာရမှာလား ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒီလို သိနေလို့ပဲ’
- ‘အဲဒီလို ဖြစ်ဖူးလို့လား ဘုရား’
- ♣ ‘ဝေးပါသေးရဲ့ပေါ့’

-
- ‘ဆွမ်းခံအိမ်တွေမှာ သာယာစရာ မတွေ့ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆွမ်းခံအိမ်က ပြတ်သွားပြီ၊ မှတ်မိမှာ မဟုတ်ဘူးထင်ပြီး ပြန်သွားလို့ မရှိဘူး၊ ပတ္တပိုင်ဆွမ်း ခံစားနေလိုက်တယ်၊ ဆရာတော်က စစ်ကိုင်းတုန်းက အဲဒီလိုပဲ ပြောဖူးတာဆိုတော့ ဟုတ်တယ်ဆိုပြီး လုပ်တာပဲ’
 - ‘စားလောက်အောင်ရဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟင်းတော့ ဆင်းရဲတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဖြစ်တာပဲ’
 - ‘ဘုရားသွားဖူးတာ လမ်းလျှောက်ထွက်တာတွေ မလုပ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သူများတွေ လုပ်ကြတယ်၊ ဘုရားဖူးတောင် သပ်သပ်သွားတာတွေ မလုပ်ဖူးဘူး’
 - ‘တောင်ပြီးနတ်ပွဲ အမရပူရနတ်ပွဲတွေ မသွားဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါတွေက တို့နဲ့မဆိုင်တာတွေဆိုပြီး တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး၊ သွားသူတွေတော့ သွားကြတယ်’
 - ‘မန္တလေးနေစက ဘယ်အရပ်တွေ ရောက်သေးသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အစဆုံး မေမြို့ရောက်တယ်၊ နောက် ကျောက်ဆည်ရောက်တယ်၊ ပြီးတော့ စစ်ကိုင်းနဲ့ မင်းကွန်းပေါ့’
 - ‘မေမြို့ရောက်တာအကြောင်း ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘မိုးဦးလောက်မှာ ထင်တယ်၊ ကျောင်းကဦးပဉ္စင်းတွေစုပြီး ကားငှားသွား ကြတာပဲ၊ အသွားအပြန် ငါးကျပ်ကျတယ်၊ မေမြို့ထဲက ပန်းခြံဘက် ရေကူးကန်တွေ ပို့ပေးတယ်၊ ကိုယ်က ညအိပ်ကျန်ခဲ့ပြီး နောက်ရက်မှ ရထားနဲ့ ပြန်ခဲ့တယ်’
 - ‘မေမြို့ကို ဘယ်လို မြင်သလဲ ဘုရား’
 - ‘ကိုယ်က အပူပိုင်းသားဆိုတော့ မေမြို့ဟာ အဲဒီအချိန်က အေးတာပဲ၊ ပန်းတွေလည်း ပေါတယ်၊ ဈေးကလည်း သန့်နေတယ်၊ လူတွေကိုယ်ပေါ်လည်း အဝတ်ထူထူလေးတွေနဲ့ မြန်မာပြည်ထဲက မြန်မာပြည်မဟုတ်တဲ့ မြန်မာပြည်လို့ ထင်ခဲ့တယ်’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘မြေပြန့်သားတွေ မန္တလေးရောက်ရင် မန္တလေးနဲ့မဝေးတဲ့ မေမြို့ရောက်ဖို့ သွားသင့်တယ်။ ဝန်းကျင်ရဲ့ထူးခြားမှုဟာ လူတွေရဲ့အသိထဲ ရောက်ရဖို့ကောင်း တယ်မဟုတ်လား’

– ‘ကျောက်ဆည်မြို့အကြောင်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ကျောက်ဆည်ရဲ့ ရေမြောင်းတွေနဲ့ ရေတံခါးတွေကို ကြည့်ရတယ်။ နွေရာသီမှာ ရေတွေ တသိမ့်သိမ့်စီးနေတာနဲ့ အဲဒီနယ်ကလူတွေရဲ့ စီးပွားရေးကြောင့် တည်ငြိမ်လန်းဆန်း နေတာတွေရတယ်’

– ‘စစ်ကိုင်း မင်းကွန်းလည်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘စစ်ကိုင်းတောင်ဟာ ရှေးအခါက သူတော်စင်တွေပျော်မှီးရာ တောတောင်လို့ သိရပြီး အခုအခါတော့ တောင်ပေါ်က ဘာသာရေးသမားတွေရဲ့ မြို့ပဲ။ နောက်ဆိုရင် စည်ကားတဲ့ ဘာသာရေးတောင်ပေါ်မြို့ ဖြစ်မှာပဲ။

– ‘မင်းကွန်းက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘မင်းကွန်းကတော့ ဆူးချုံတွေနဲ့ ခြောက်သွေ့တဲ့အရပ်ပဲ။ လူမှုလည်း မဖွံ့ဖြိုးဘူး၊ တောင်ကလည်း အခြောက်တွေ လမ်းကလည်း သဲချောင်းလမ်းပဲ။ လူသူအဝင်အထွက် နည်းတယ်’

– ‘မန္တလေးက ဘာနဲ့ သွားရတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ငှက်သမ္ဗန်နဲ့ တစ်နာရီခွဲကြာအောင် ဆန်သွားရတယ်။ အဲဒါလည်း မနက်အစုံ နှစ်စင်းလောက်၊ ညနေအဆန်ပေါ့’

– ‘ဘုန်းကြီး သီလရှင် ဘယ်လောက်ရှိသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သုံးလေးရာစီလောက် ရှိပုံပဲ’

– ‘အဲဒီတွေမှာ မလွန်ဆန်လှူအသင်းက လှူတယ်ဆိုတာ သိရပါတယ်ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်။ စစ်ကိုင်း၊ မင်းဝန်၊ မင်းကွန်းရှိတဲ့ ဘုန်းကြီး၊ ကိုယ်ရင်၊ သီလရှင်၊ ဖိုးသူတော်တွေကို ဘုန်းကြီး တစ်တင်း၊ ကိုရင် သုံးစိတ်၊ သီလရှင် ဘိုးသူတော် တစ်ခွဲစီလောက် ရကြတဲ့ပုံ ရှိတယ်။ တော်သလင်းလမှာပဲ’

– ‘စာသင်ရတာ ကောင်းရဲ့လား ဘုရား’

-
- ♣ ‘ဘယ်လိုပြောရမယ် မသိအောင်ဘဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်သူ့ဆီကမှ ဘာမှ ရပြီဆိုပြီး ရတာမရှိလို့ဘဲ၊ တက်ဟဲ့ဆိုပြီး တက်တယ်၊ တက်တာတော့ နားမလည်တာ မရှိတာဘဲ’
 - ‘ဘယ်သူ့ဆီ တက်သလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လာမယ့်နှစ်မှာ အငယ်တန်း ဖြေဖို့ စာတက်ရတာ မမှတ်မိသလောက်၊ အတူနေ ဆရာဆီတော့ သဒ္ဒါ နည်းနည်း၊ ရူပသိဒ္ဓိ တက်တယ်’
 - ‘သဒ္ဓါမပိုင်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မလုံးမိဘူး၊ ဘယ်ကျောင်းမှ မလုံးမိဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘စာမေးပွဲဖြေဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်’
 - ‘ဘယ်လို လုံးမိချင်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သင်္ဂြိုဟ်သင်ရတုန်းကလို နားကိုလည်သွားပြီဆိုပြီး လုံးမိချင်တာပဲ’
 - ‘တခြားဘယ်တွေမှာ စာတက်သေးလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဋီကာကျော်ကို ဆရာတော်ဦးဇာဂရဆီ တက်ရတယ်၊ နာမဂိုဏ်းကို တိုက်သစ် ဆရာတော် ဖြစ်မယ့် ဦးသိရိန္ဒဆီ တက်တယ်၊ အာချာတ်ဂိုဏ်းကို လက်ထောက်ဆရာဆီ တက်တယ်၊ မာတိကာဓာတုကထာကို အတူနေဆရာဆီ တက်တယ်’
 - ‘ဘယ်လို စာမေးပွဲ ဖြေသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အခြေပြုသင်္ဂြိုဟ်၊ သဒ္ဓါ၊ ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာတို့ ဖတ်ပြီး ဖြေတာပဲ၊ ကစွည်း၊ သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာတွေ ဖတ်တာပေါ့’
 - ‘တခြားကျမ်းတွေ ဘယ်မှာတက်သေးလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ယမိုက်ကို ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဦးသီဟဆီ တက်တယ်၊ ပဌာန်းကို ပါဠိကျောင်း ဦးဝိသုဒ္ဓဆီ တက်တယ်၊ ပါရာဇိကဏ်ကို အမေရိကန်မှာ သေသွားတဲ့ ဦးကောဝိဒဆီနဲ့ တခြားစာတွေကို မိုးကောင်းတိုက်က ဦးဇောတိက၊ တောင်သမန်က ဦးကေသဝ၊ ဝေယံဘုံသာက ဦးကလျာဏ၊ ဦးသောမတို့ဆီတွေ လိုက်ခဲ့တာပဲ’

-
- ‘အခု မစိုးရိမ်တိုက်သစ်က ဦးရာတို့ဆီ စာမသင်ခဲ့ရဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့က အဲဒီအချိန်က ကိုယ်လိုစာသင်သားပဲ ရှိသေးတယ်’
 - ‘မန္တလေးမှာ ဘယ်နှစ်ဝါ ကြာခဲ့သလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဆယ်ဝါလောက်ပေါ့၊ အဲဒီဝါထဲက ရွာဘက်က ဆရာကျန်းမာရေးအရ ဝါသွားဆိုရတာလည်း ပါတယ်’
 - ‘စာသင်ရတာ ဘယ်လောက်ပြီးသွားသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အစိုးရစာသင်တန်းလောက်ပြီးသွားတယ်’
 - ‘စာချတန်းမပြီးဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အစိုးရစာချတန်း စာဝါတွေတက်တော့ စိတ်အပါနည်းသွားပြီး’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘နိဿယကိုယ်တိုင်တိုက်ပြီး အဋ္ဌကထာရဲ့ ဝါကျတချို့ကလေး နှုတ်ပြီး ဘယ်လိုတက်ဖို့ ထွက်ဖို့ သင်တာ ဖြစ်သွားပြီး’
 - ‘အဲဒါစိတ်မဝင်စားဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကိုယ်က ဘွဲ့ရဖို့စာသင်ခဲ့တာမဟုတ်တဲ့အတွက် ဘွဲ့ရရုံစာသင်ပေးတာကို စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ ဘွဲ့ရဖို့ စိတ်မဝင်စားတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဂုဏ်ရှိတဲ့ဘုန်းကြီးလုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက် မရှိလို့ဘဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့က တောကျောင်းနေတဲ့ဘုန်းကြီး လုပ်မှာဆိုတော့ ဘွဲ့က တို့အတွက် ဘာလုပ်မှာလဲ’
 - ‘ဒီလိုဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ စာသင်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားက တို့ကို ဘာပြောခဲ့သလဲ သိနိုင်ဖို့အတွက် စာသင်တာပဲ၊ စာမသင်ရင် ဘယ်လိုသိအောင် လုပ်မလဲ’
 - ‘အဋ္ဌကထာထွက်တာ တက်တာတွေ သင်တာက ဘုရားက ဘာပြောခဲ့တယ် သိဖို့ပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘မဟုတ်တာတွေ တွေ့ရတယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘အဋ္ဌကထာ ဖတ်တတ်ဖို့ပဲ ဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘ဘုရားက ဘာပြောခဲ့တယ်သိဖို့အတွက် အဋ္ဌကထာဖတ်တတ်ဖို့ မလိုဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အခုခေတ်မှာ မလိုဘူး ပြောရမယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟော စာအုပ်တွေပေါ်နေလို့ပဲ’
 - ‘ပေါတာနဲ့ ဘယ်လိုဆိုင်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှားတုံးကတော့ ဒီကျမ်းကမသိတာကို တခြားကျမ်းရှာဖို့အတွက် ဒုက္ခက မသေးလို့ပဲ’
 - ‘ဘုရားဟောစာတွေ ပေါတော့ ဒီကျမ်းက မသိတာကို တခြားကျမ်းရှာကြည့် လိုက်ရင် သိတာဖြစ်လို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဟောတာကို ဘုရားဟောတာနဲ့ပဲ ညှိပြီး အနက်သိရမှာပေါ့’
 - ‘အဋ္ဌကထာကလည်း အဲဒီလိုပဲလုပ်ထားတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မဟုတ်ဘူးလို့ ငယ်တုန်းက မသိခဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဋ္ဌကထာသင်တာကို စိတ်ဝင်အောင် မသွင်းနိုင်ခဲ့ဘူး’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ စိတ်မသွင်းနိုင်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အချက်နှစ်ချက်ကြောင့် ဖြစ်မှာပဲ၊ ပထမတစ်ချက်က ဘုရားဘာပြောခဲ့တယ် သိဖို့ စာသင်တာဖြစ်လို့ပဲ၊ ဒုတိယက ဘွဲ့ရဖို့ ရည်ရွယ်ချက် မထားခဲ့လို့ဘဲ’
 - ‘ဘုရားပါဠိဖတ်ဖို့ အဋ္ဌကထာ မလိုလို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီပါဠိတွေကို နိဿယတွေ မြန်မာပြန်တွေ လုပ်ထားနေကြမှပဲ ဘာလိုသေးလို့လဲ’
 - ‘အဋ္ဌကထာထဲမှာ ပါဠိတော်မှာ မပါတဲ့အကြောင်းအရာတွေ မပါလို့လားဘုရား’
 - ♣ ‘အများကြီးပါတာပေါ့’

-
- ‘အဲဒါတွေ မလိုချင်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားပြောတာပဲ သိချင်တာဆိုတော့ အဲဒါတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူး’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါတွေကို စိတ်မဝင်စားတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါတွေက ဘုရားကို ဘေးကမြင်တဲ့သူတွေရဲ့ စကားတွေပဲ။ အဲဒီစကားတွေဟာ ဘုရားပြောတာကို မြုပ်သွားအောင် ပြောတာတွေဖြစ်လို့ ဘုရားဘာပြောမှန်း အသိရ ခက်စေလို့ပဲ’
 - ‘ဘုရားစကားပဲ ကြားချင်တာဆိုတော့ တခြားစကားတွေက နားငြီးစရာတွေ ဖြစ်လို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘နားငြီးတာ မဟုတ်လည်း နားမထောင်ချင်တာတော့ ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဋ္ဌကထာ သင်ယူတာ စိတ်မဝင်စားတော့ အကျိုးယုတ်တယ် မထင်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မထင်ဘူး’
 - ‘အကျိုးရှိတယ်လို့ ထင်သလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘ဘယ်လိုအကျိုးရှိတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဋ္ဌကထာ မဖတ်တတ်တော့ အဋ္ဌကထာမဖတ်ဘဲ ပါဠိတော်တွေ မြန်မာပြန် တွေ တွင်အောင် ဖတ်ဖြစ်တာပေါ့။ ပါဠိတော်က ပြောတဲ့စကားအနက်ဟာ ပရမတ်ပါတာ မရှိဘဲ ပရမတ်တွေနဲ့ မြန်မာပြန်ထားတာ ဘာကြောင့်လဲ စစ်ကြည့်တော့တာပဲ’
 - ‘မြန်မာပြန်မှာ ပရမတ်အနက်ဖော်ပြနေတာဟာ ပါဠိတော်ရဲ့ ပါဠိရင်းမှာ မထွက်ဘဲ ပါတာဖြစ်လို့ အဋ္ဌကထာကပြောတာလို့ ထင်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ပရမတ်အနက်မထွက်ဘဲ ပါဠိအရှိအတိုင်း ဘယ်အဓိပ္ပာယ်ရှိမလဲ တခြားပါဠိအရင်းက ပြောထားတာနဲ့ ညှိကြည့်တာလုပ်တာပဲ’
 - ‘အဲဒါတွေဟာ အကျိုးတွေပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဋ္ဌကထာ ဖတ်တတ်အောင် သင်ယူထားကြသူတွေဟာ ဒီလို ပါဠိတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ညှိကြည့်ဖို့ထားလို့ သူတို့တတ်တဲ့ အဋ္ဌကထာကို ဘီရိထဲ

ထည့်ထားကြတယ်၊ ဖတ်သူအနည်းအပါးကလည်း အဋ္ဌကထာရဲ့ စကားကြောမှာ မမြောအောင် မတတ်နိုင်ကြလို့ ဘုရားဆိုလိုချက် ဘယ်မှာရှိတာ မမေ့အောင် မတတ်နိုင်ကြတာဟာ ဖတ်လို့ အကျိုးနည်းတာပဲ’

– ‘အဋ္ဌကထာက စကားကြောရှည်လို့လားဘုရား’

♣ ‘ရှည်ပြီပေါ့’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုရားမရှိတဲ့နောက် အကြောင်းအရာတွေ သိဖို့ကို အဋ္ဌကထာက သယ်ရတာ ဖြစ်လို့ပေါ့’

– ‘ဘုရားရှိခဲ့တဲ့နှစ်က လေးဆယ့်ငါးနှစ်၊ ဘုရားမရှိတဲ့ နောက်နှစ်တွေက အဋ္ဌကထာ မရေးခင်အထိဆိုတော့ အကြောင်းအရာတွေက အဆလေးငါးဆယ် ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’

– ‘ဒီလောက်အကြောင်းအရာတွေ ထွေပြားလွန်းတော့ အကြေးအညှော်၊ အချော်အချွတ်တွေလည်း အဝင်ခံရနိုင်တာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဒါတွေ မျှော်ခေါ်ပြီး သိလို့ အဋ္ဌကထာကို မဖတ်တတ်ချင်တာတော့ မဟုတ်ဘူး’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ အဋ္ဌကထာကို စိတ်မဝင်စားတာ ဖြစ်ခဲ့တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘စိတ်မဝင်စားရခြင်းရဲ့အချက်တွေ များမှများပဲ၊’

– ‘အဲဒါ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်က သူများသင်ကြားပေးဖို့ စိတ်ကူး၊ လူရာဝင်အောင်နေဖို့ စိတ်ကူး၊ အဲဒါတွေ မရှိဘူး၊ ကိုယ်က တောကျောင်း အောင်းမယ့်သူလို့ စိတ်ကူးထားတာလည်း တစ်ချက် ဖြစ်မယ်’

– ‘နောက် ဘာတွေ ရှိသေးလဲ ဘုရား’

♣ ‘ပါဠိတော်ကို မြန်မာပြန်ထားပြီးသား အကုန်ရှိတယ်၊ ပါဠိတော်က ပြောလိုတာ ကို ရောက်အောင် နားမလည်စရာမရှိတာဆိုတော့ အဋ္ဌကထာတတ်ဖို့ မလိုဘူးပေါ့’

-
- ‘ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဘုရား လေးဆယ့်ငါးဝါ ဟောခဲ့တာတွေ လေ့လာတာတောင် ပြီးအောင် မနည်းလုပ်ရမှာပဲ၊ အဲဒီရဲ့ နောက်အကြောင်းတွေအထိ လိုက်ချင်စိတ် မဖြစ်တာရယ်လည်း ပါမယ်’
 - ‘ဒါကိုလည်း တွေးဖို့ကောင်းတာပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘နောက်တစ်ချက်က အဋ္ဌကထာသင်ရတာ အားမရတာဘဲ’
 - ‘ဘယ်လို သင်ပေးတာခံရလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဋ္ဌကထာထဲက အကြောင်းအရာတွေကို ရှင်းလင်းသင်ကြားတာ မဟုတ်ဘဲ အဋ္ဌကထာကိုဖတ်တတ်ဖို့ သင်တာပဲ’
 - ‘အဲဒါလည်း မကောင်းဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါလည်း စိတ်မဝင်စားဘူး’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘စာထဲက အကြောင်းအရာကိုသိအောင် သင်တာမဟုတ်ဘဲ စာကို ဖတ်တတ် အောင်ပဲ သင်တာဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘စာဖတ်တတ်ရင် အကြောင်းအရာသိအောင် ကိုယ့်ဟာကို ဖတ်ရုံပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီမှာ ကိုယ့်အားနည်းချက်က အဲဒါကို ကန့်ကွက်တာပဲ’
 - ‘ဘာ အားနည်းချက်လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သဒ္ဒါ အားနည်းချက်ပဲ’
 - ‘အဲဒါ မပိုင်လို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘သူများတွေလည်း အစိုးရစာသင်တန်းပြီးရင် ဒီလို သင်နေကြတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့က ရည်ရွယ်ချက် တစ်မျိုးဆိုတော့ ဖြစ်သလို ဖျစ်ညှစ်ကြတာပဲ’
 - ‘သူတို့ ဖတ်တတ်ကြသလား ဘုရား’

-
- ♣ ‘အနည်းအပါးပဲ ဖတ်တတ်မယ်’
 - ‘စာချစရာတော့ ရှိကြတာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်ပါတယ်’
 - ‘အနည်းအပါး ဖတ်တတ်သူတွေက စာဖတ်တတ်တာ စာဖတ်ဖို့ ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ဖတ်ကြရဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ပြန်ပြီးပို့ချပေးမယ့်သူလောက်ပဲ ဖတ်မယ်’
 - ‘ဒီလိုဖြစ်တာရဲ့ အရင်းအမြစ်ဟာ စာမေးပွဲစနစ်များ ဖြစ်မလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဖြစ်တန်ရာတယ်’
 - ‘အဲဒါ နည်းနည်း ဝေဖန်ပြပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘စာသင်တန်းဖြစ်တဲ့ ပထမငယ်၊ လတ်၊ ကြီး စာဝါတွေချတာ ကြည့်ရင် သိလို့ရတယ်’
 - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ချပေးသူတွေဟာ ချပေးတဲ့ကျမ်းရင်း လုံးမိအောင် ပြောတာ မလုပ်ကြဘဲ အဲဒီကျမ်းရဲ့ အဖွင့်ကျမ်းက ပြောတာတွေပဲ ပြောကြတယ်’
 - ‘သင်ယူသူတွေ မူးနောက်ကုန်ကြမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလို ပြောရမလိုဘဲ’
 - ‘အဖွင့်ကျမ်းကို အဖွင့်ကျမ်းသင်တဲ့အခါကျမှ သင်ပေးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘စာသင်ရခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘စာမေးပွဲက စစ်လာတာ ဖြေနိုင်ဖို့ပဲ’
 - ‘အခုခေတ် အတန်းကျောင်းသားတွေ ကျူရှင်က မှတ်စုပေးတာလိုလားဘုရား’
 - ♣ ‘ကျူရှင်က အခုမှ ခေတ်စားတာပဲ’
 - ‘အဲဒီသင်နည်းစနစ်က ကြာပြီလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်လောက်ကြာပြီတော့ မသိဘူး၊ တို့စာသင်သားဖြစ်တော့ အဲဒီလိုဖြစ်နေပြီ’
 - ‘အစိမ်းဆိုရင် ခက်မှာပဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘တချို့ တောမြို့တွေက ရောက်လာကြသူတွေ စာမလိုက်တတ်ကြဘူး၊ သူတို့ရဲ့ မှတ်စုစာအုပ်မှာ မှတ်ထားတာ တစ်လုံးမှမရှိတာတွေ တွေ့ရတယ်’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ စာသင်လာပြီး လန်သွားတဲ့သူတွေ ရှိမှာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တာပေါ့’
 - ‘မှတ်စုလိုက်တာ မကောင်းဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အခုခေတ်မှာ ဘယ်ဟောပြောပွဲမဆိုမှာ မှတ်စုစာအုပ်ကလေးတွေ တစ်ကိုင်ကိုင် ဖြစ်နေတာ တိဗီမှာကို တွေ့နေရတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဲဒါ နည်းနည်း ဝေဖန်ပြပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘စာမေးပွဲဖြေဖို့ဆိုရင် သင့်မြတ်တယ် ပြောရမယ်၊ တို့လည်း ငယ်ငယ်က အဲဒီလို မှတ်စုလိုက်တာပဲ၊ ဘယ်လောက်လိုက်သလဲဆိုရင် သဒ္ဒါလို ဘာသာရပ်မှာ ဗမာလိုတောင် မှတ်စုမလုပ်ဘူး၊ ပါဠိလို နောက်က လိုက်မှတ်တာပဲ၊ စာမေးပွဲနီးရင် အဲဒါမှတ်စုတွေ ပြန်ဖတ်ဖြေတာပဲ’
 - ‘အဲဒီမှတ်စုတွေဟာ စာအုပ်ထဲ ဝင်သွားတော့ ခေါင်းထဲ မဝင်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ငယ်ငယ်က အဖြစ်တစ်ခု သတိရတယ်’
 - ‘ပြောပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘ကြီးမှဝတ်တဲ့ ဦးဇင်းကြီးက သူ့ညီအတွက် သူ့ဦးလေးက ဆောက်တဲ့ကျောင်းကို ဆောက်ပေးတာ လုပ်တယ်၊ အဲဒီစာရင်းတွေကို ဆယ်ရက် ဆယ့်ငါးရက်လောက် ခေါင်းထဲမှာ မှတ်ထားပြီး များလာတဲ့အခါ တို့ကို စာရင်း အသွင်းခိုင်းတယ်၊ အဲဒီအခါ ပြောတာက မှန်အောင် သွင်းပေးနော်၊ သွင်းပြီးရင် ငါက ဘာမှ အမှတ်မရတော့လို့ပဲ ဖြစ်တယ်တဲ့’
 - ‘ဟုတ်တာပေါ့ဘုရား၊ စာရင်းက ဦးနှောက်အငှားပဲ မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘စာမေးပွဲဖြေမယ်ဆိုမှ အဲဒီအငှားဦးနှောက်ကဟာတွေ ဖြေမယ့်သူ ဦးနှောက်ထဲ ပြန်သွင်းရတာပဲ။’

-
- ‘ကျူရှင်ခေတ်မှာ စာခိုးဖြေတာတွေဟာ အဲဒီလိုဖြေမယ့် ဦးနှောက်ထဲ မှတ်စု ဦးနှောက်ကဟာတွေ မပြောင်းနိုင်တော့လို့ ဖြစ်မှာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါက မှတ်စုနဲ့ စာလိုက်ရတာရဲ့ သင့်မြတ်ပုံပဲ’
 - ‘မသင့်မြတ်ပုံ ကိုယ်တွေ့ရှိသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှိတယ်’
 - ‘အဲဒါလည်း မိန့်ပါဦး ဘုရား’
 - ♣ ‘မစိုးရိမ်တိုက် အာဂမ္မေျောင်း နာယကဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တဟာ စာချအလွန် ကောင်းတယ်၊ တစ်နေ့မှာ ညဘက်မှာ ပစ္စည်းပိုင်း၊ သရုပ်ခွဲပို့ချတယ်၊ ကျောင်းနဲ့အပြည့် စာလိုက်ကြတယ်၊ အဲဒီအထဲ တို့လည်း ပါတယ်’
 - ‘မီးဖွင့်ပြီး ချတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်လဝန်းကျင်ကြာမယ်’
 - ‘နားလည်သလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အကုန်နားလည်တယ်လို့ ခံစားရတယ်’
 - ‘ခဲရာခဲဆစ်တွေ ဖော်သလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါမှာ မှတ်စုလိုက်တယ်၊ တစ်လုံးမကျန်လိုက်တာပဲ’
 - ‘စာမေးပွဲဖြေဖို့ မှတ်စုပေးတာမဟုတ်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘စာမေးပွဲဖြေဖို့ မှတ်စုမဟုတ်တော့ ပြန်ပြီးကိုယ့်ဦးနှောက်ထဲ မသွင်းမိဘူး၊ သိပ်ကြာမှ အဲဒါပြန်ဖတ်တော့ ဘာအရသာမှ မပေါ်တော့တာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်’
 - ‘လူကြီးနှောက်က လိုက်သူဟာ လူကြီးက လုပ်ငန်းလမ်းညွှန်ပေးတာကို လိုက်မှတ်တာကတော့ သင့်မြတ်တာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ မှတ်စုဟာ မသိုးခင် အသုံးချရင်ချပဲ၊ သိုးသွားပြီးမှတော့ အသုံး မကျတာဘဲ’
 - ‘အဲဒီစာသင်နည်းနဲ့ ကြုံခဲ့တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သင်ခဲ့တာတွေ အခုတော့ အကုန်သိုးကုန်ပြီပဲ၊ ဒါကြောင့် တစ်ခါတစ်ခါ အိပ်မက်ထဲမှာ စိတ်ညစ်စရာအဖြစ် မက်တယ်’

-
- ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘စာသင်တိုက်ပြန်ရောက်နေတာပေါ့၊ စာတွေကလည်း ဘာမှ မသိတော့ဘူး ဆိုတော့ စိတ်ညစ်ရတာ မပြောပြနိုင်အောင်ဘဲ’
 - ‘တခြားစာသင်ဘက် သီတင်းသုံးဖော်တွေလည်း ဒီလိုပဲ ဖြစ်ကြမလားဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့ကတော့ အိပ်မက်ကောင်း မက်နိုင်ကြမှာ မဟုတ်တာဘဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’
 - ♣ ‘စာသင်ကြားခဲ့ရတဲ့ဘဝက နောက်ဘဝဖြစ်ပြီး သူတို့ ကျင်လည်နေတဲ့ဘဝက တစ်ဘဝဖြစ်နေကြလို့ပေါ့’
 - ‘ဒီပုံဒီနည်းရဲ့ အလားအလာ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်ကောင်းမှာလဲ’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားပါဠိကို ကိုယ့်မျက်စိနဲ့မဖတ်ဘဲ အဋ္ဌကထာမျက်စိကို ငှားပြီး ဖတ်နေရလို့ပေါ့’
 - ‘အဋ္ဌကထာမျက်စိက ပိုမြင်ရလို့များလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဋ္ဌကထာဆရာလည်း ဒီပါဠိဖတ်တာပဲ၊ ကိုယ်လည်း ဒီပါဠိဖတ်ရမှာပဲ၊ သူက ဘာတွေ ပိုမြင်ရမှာမို့လဲ’
 - ‘အဋ္ဌကထာဆရာမျက်စိက ပိုပြီး အမြင်မကျယ်လောက်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ကျယ်စရာပေါ့၊ သူက သီရိလင်္ကာသား မဟုတ်တဲ့ နိုင်ငံခြားသား ဖြစ်တာက တစ်ချက်၊ ပြီးတော့လည်း သူက ငယ်စဉ်က ဟိန္ဒူပဏ္ဍိတ် ဖြစ်ခဲ့ဘူးတာက တစ်ချက်ဆိုတော့ အမြင်ပိုကျယ်မှာပဲ’
 - ‘အဲဒီတော့ ပိုမြင်တတ်မှာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ပိုမြင်တတ်တာဟာ မကောင်းတာဘဲ’
 - ‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’
 - ♣ ‘လူလောကမှာ ဘုန်းကြီးတွေ အများကြီး ရှိတာပဲ၊ တွေ့ဖူးမှာပေါ့’
 - ‘အများကြီး တွေ့ဖူးတာပေါ့ ဘုရား’

-
- ♣ ‘သူတို့ဟာ လူတွေဆီမှာမရှိတဲ့ ဘုန်းကြီးအမြင်လည်းရှိသူဆိုတော့ လူတွေထက် အမြင်မကျယ်လောက်ဘူးလား’
- ‘ကျယ်တာပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘သူတို့ဟာ အဲဒီလို အမြင်ကျယ်လို့ လူတွေနဲ့ ယေဘုယျတူရဲ့လား’
- ‘အချိုးတော့ မကျဘူး ဘုရား’
- ♣ ‘စစ်ထွက်တွေကော အဲဒီလို အချိုးမကျတာတွေ မတွေ့ဖူးဘူးလား’
- ‘မမြင်ချင်အဆုံးပေါ့ ဘုရား’
- ♣ ‘လူဟာ သူ့ဦးနှောက်ထဲ တစ်ခုခုဝင်ပြီးရင် အဲဒါကို အကြွင်းမဲ့နှုတ်ပစ်နိုင်သူ ဖြစ်ဖို့ဟာ အရဟတ္တမဂ်ရပြီးမှ ဖြစ်တာပဲ။ အဋ္ဌကထာဆရာရဲ့ ကျယ်ခဲ့တဲ့မျက်စိဟာ ဦးနှောက်ပဲ။ အဲဒီဦးနှောက်ကို သူက အရဟတ္တမဂ်နဲ့ ဖြတ်ပြီးပြီလား’
- ‘သူက ပုထုဇဉ်လို့ သိနေကြတာပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ပုထုဇဉ်က ဘုရားပါဠိရဲ့ ဓမ္မတ္ထကို သိမှာတဲ့လား၊ သေက္ခာသေက္ခ မဟုတ်သူဟာ ဓမ္မတ္ထ မသိဘူးလို့ ဘုရားကိုယ်တိုင် မိန့်ဖူးတာပဲ’
- ‘ဘိန်းစားချင်းအတူဖြစ်ပေမယ့် ပြောင်းတစ်လုံး ပိုရှုနိုင်တဲ့ဘိန်းစားဆိုတော့ အထင်ကြီးကြတာလို ဖြစ်နေသလား ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒီလိုပြောမနေချင်ဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင်မျက်စိနဲ့ ဘုရားပါဠိတွေကို ဖတ်ရမှာလို့ပဲ ပြောချင်တယ်’
- ‘ပိဋကသုံးပုံ နှုတ်ငုံဆောင်တွေ ရှိနေတာပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘သုံးပုံဆိုလည်း “ဧဝံ မေ သုတံ” နိဒါန်းခံတဲ့ ဘုရားဟောကို ဆောင်တာ သုတ်သုံးဆယ်က နည်းနည်း ကျော်တာပဲ’
- ‘ရှိတာက ဘယ်လောက်ရှိလို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ထောင်ပေါင်းများစွာပဲ’
- ‘ဧဝံ မေ သုတံပါမှ ဘုရားဟောတာလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဝိနည်းကတော့ မပါဘူးပေါ့’
- ‘အဲဒါ ဘယ်သူ သတ်မှတ်တာလဲ ဘုရား’

-
- ♣ ‘ရှေးစာပေပေါ့၊ သဘာဝလည်း ကျတယ်မဟုတ်လား’
 - ‘ဘယ်လို သဘာဝကျတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်သူ့ကို ဘာအကြောင်းကို ဟောတယ်လို့ ဘုရားဟောတွေမှာ ပါမြဲဟာ သဘာဝပေါ့’
 - ‘ဘုရားပါဠိဆောင်သူဆိုသူတွေလည်း ဘုရားပါဠိရဲ့ အရကောက်အနက်နဲ့ အဋ္ဌကထာရဲ့ အရကောက်အနက်ခြားတာ မသိနိုင်ဘူးဆိုလိုတာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားပါဠိက မပြောတဲ့အရကောက်အနက်တွေကို သိထားတော့ ဘုရားပါဠိက ပြောတဲ့အနက် မသိနိုင်ရမှာ မဓမ္မတာ မဟုတ်လား’
 - ‘အလွဲသိရင် အမှန် မသိနိုင်ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားပါဠိကို ကိုယ့်မျက်စိ၊ ကိုယ့်ဦးနှောက်နဲ့ကိုယ် မသိရင် ဘုရားပါဠိဟာ အခုသိနေတဲ့ အဋ္ဌကထာကပြောတဲ့အနက်မျိုး မထွက်စေရမှာဘဲ’
 - ‘ကိုယ်တွေ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဲဒီကိုယ်တွေ့က ကြီးမှ တွေ့သလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပဲပေါ့’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပြောပါ’
 - ‘ငယ်စဉ်က ဘုရားဘာပြောခဲ့တာ သိချင်လို့ စာသင်တာရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ပေါက်မြောက်တာပဲပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ကြက်ကန်း ဆန်အိုးတိုးမိတာပဲပေါ့’
 - ‘ငယ်ငယ်က သဒ္ဓါမတော်ခဲ့တာကပဲ တော်သေးတယ် ပြောရမလို့ပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုတော့ မမှတ်ချင်ဘူး’
 - ‘သဒ္ဓါတော်ရင် အဋ္ဌကထာသင်ကြားချက်ထဲ အလွယ်ဝင်သွားခံရမှာ မဟုတ်လား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုတော့ ဖြစ်စရာရှိတယ်’

-
- ‘ဘယ်လို ကြက်ကန်းက ဆန်အိုးတိုးတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘တောကျောင်းဘုန်းကြီးလုပ်ပြီး တစ်ယောက်ထဲနေမယ်ဆိုတဲ့ ကြက်ကန်းက ဘုရားပြောတဲ့အနက်အတ္ထုဖြစ်တဲ့ ဆန်အိုးတိုးတာပေါ့’
 - ‘အဲဒီလို မဆုံးဖြတ်ခဲ့ရင် လူတွေအလယ် ဘုန်းကြီးလုပ်ဖို့ ဘွဲ့ဒီဂရီမက်ပြီး အဋ္ဌကထာတွေဖတ်တတ်အောင် လုပ်မိမှာမျိုးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တတ်သွားရင် တတ်တဲ့ပညာ မနေသာဆိုတဲ့အတိုင်း ဖတ်မိမှာပဲ၊ ဖတ်ရင် သူ့စကားကြောမမျောအောင် ဘာနဲ့ဆည်ပါ့မလဲ’
 - ‘ဘုရားပါဠိနဲ့ အဋ္ဌကထာအနက်အတ္ထုအရကောက်ချင်းခြားနားတာ ဘယ်အရွယ် လောက်မှာ စသိတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သုံးဆယ်လောက်မှာပဲ’
 - ‘တောကျောင်းနေလို့ ဘယ်လောက်ကြာမှလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘လေးငါးနှစ်ပေါ့’
 - ‘ဒီအကြောင်း ခဏထားကြဦးဖို့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာပြောချင်လို့လဲ’
 - ‘အခုစကားတွေက စာသင်တာတွေအကြောင်းပြောရင်း ရောက်လာတဲ့စကား တွေပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်’
 - ‘အဆင့်တွေ ကျော်နေတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာအဆင့်တွေလဲ’
 - ‘ရဟန်းဖြစ်တာ မပါသေးတာဘဲဘုရား’
 - ♣ ‘စာသင်တာအကြောင်းက ခံစားရတာဆိုတော့ အရှိန်ကောင်းသွားလို့ပဲ’
 - ‘ရဟန်းပြုတာအကြောင်း ပြောကြရအောင် ဘုရား’

ကိုရင်ဘဝနှင့် အပျိုပေါက်စ

- ♣ ‘ရဟန်းမပြုခင်က အကြောင်းကလေးတောင် ပြောလိုက်ချင်သေးတယ်’
 - ‘ပြောချင်တာဆိုရင် ပါအောင် ပြောရမှာပဲ’
- ♣ ‘ရွာမှာ ကိုယ်နဲ့သက်တူရွယ်တူ ကိုရင်တစ်ပါး ရှိတယ်၊ သူနဲ့ သိပ်ခင်တယ်၊ အခုတော့ သူက လူထွက်သွားပြီ’
 - ‘အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ကိုယ်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို လိင်စိတ်အားကြီးသူလို့ ထင်ခဲ့တာ၊ သူက ကိုယ့်ထက် အားကြီးတာကို မပြောဘဲနဲ့ သိရတယ်’
 - ‘ဘာလို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့မှာ ရွာထဲက တို့အောက်တစ်နှစ်လောက်ငယ်တဲ့အသက်ရှိတဲ့ အပျိုပေါက်ကလေးနှစ်ယောက် ဥပုသ်သည်အဖြစ် ကျောင်းရောက်နေကြတယ်၊ သူတို့ နှစ်ယောက်က တို့နှစ်ယောက်ဆီ ဖတ်စရာ အတောင်းခိုင်းကြတယ်’
 - ‘ဘာစာအုပ်တွေ ပေးကြသလဲဘုရား၊ ဘယ်သူက ဘယ်သူဆီ တောင်းတာလို့ သိသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘မသိဘူး’
 - ‘ဘယ်လို ပေးသလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘သူငယ်ချင်းက သူကြိုက်နေတဲ့သူဆီကို သီချင်းစာအုပ် ပေးတယ်၊ ဥပုသ်ချ ပြီးတဲ့ အခါကျတော့ ဆိုပြပါဦးလို့လည်း နောက်ရေးတယ်၊ သူ့ကိုရင်ဘွဲ့ လက်မှတ် ထိုးလိုက်သေးတယ်၊ ကိုယ်ကတော့ ကျန်တစ်ယောက်ကို ဘာသာရေးစာအုပ်ကလေးပဲ ပေးလိုက်တယ်၊ ဘာမှ မရေးဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘တစ်လွဲဖြစ်တာပဲ’

-
- ‘ဘယ်လိုတစ်လွဲဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူငယ်ချင်းရဲ့ ချစ်သူက သူရတဲ့စာနဲ့ စာအုပ်ကို တို့ကပေးတာထင်တာပဲ၊ သူငယ်ချင်းက မြို့မရောက်သေးတော့ ရွာက ဘွဲ့မသိကြဘူး၊ သူ့ဘွဲ့နာမည်ကို ကိုယ့်ဘွဲ့နာမည် ထင်တာပဲ’
 - ‘လွဲတော့ ဘယ်လိုဖြစ်လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူ့ကို တို့က ဒီလိုလုပ်တယ်လို့ နှုတ်ခမ်းစု ခြေဆောင့်တယ် သိရတာပဲ’
 - ‘အချောင်ခံရပြီပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့ပေးတဲ့စာအုပ်ရှင်က တို့သူငယ်ချင်းကို ချစ်ကြောင်း အသိပေးတာ တို့ သူငယ်ချင်း ခံရတယ်’
 - ‘သူငယ်ချင်းက ဟန်ကျတာပဲ’
 - ♣ ‘အဲဒီသူက ရုပ်ရည်လှပတယ်’
 - ‘သူ့သူငယ်ချင်းမက မလှဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သူလို့ မထင်ပေါ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျောင်းအစ်မရဲ့ မွေးစားသမီးပဲ၊ ကျောင်းဆွမ်းအိုးကို သူပဲချက်တာဆိုတော့ ဂုဏ်ရှိသူပေါ့၊ သိက္ခာလည်း ရှိတယ်’
 - ‘မကျေနပ်ခံရတာ မတုံ့ပြန်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တုံ့ပြန်တာပေါ့၊ စာရေးပြီး ရှင်းရတယ်’
 - ‘အားနာမှာပေါ့၊ ရှက်လည်း ရှက်ချင်ရှက်မှာပဲ’
 - ♣ ‘အဲဒီသဘော အသိပေးတာရတယ်’
 - ‘အဲဒီတုံ့ပြန်ချက်တွေထဲမှာ သူက ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ကောက် နိုင်တာ ပါတယ်မထင်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ထင်ပြီလားပဲ’
 - ‘အခုလည်း ချစ်သေးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ချစ်တယ်လို့ ပြောရမှာထက် လေးစားတယ်လို့ ပြောရမှာပဲ’
 - ‘ဘာကို လေးစားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူဟာ ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်လို့ မပြောမိအောင် စောင့်စည်းတယ်၊ မချစ်ဘူးလည်း မပြောဘူး၊ ချစ်တယ်မပြောတာ မချစ်လို့ပဲလို့ မှတ်ယူရမှာပဲဆိုတော့ မှတ်ချင်သလို မှတ်ပါလို့ပဲ ပြန်ပြောတယ်’

– ‘အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကို အခု ဘယ်လို သုံးသပ်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘အားနာစရာ ကောင်းလိုက်တာလို့ပဲ’

– ‘ဘာကို အားနာတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအချိန်က ကိုယ့်ရုပ်မှာ သူ့ကို တကယ်ချစ်နေတာ ရှာလို့ မတွေ့လောက်ဘူး၊ တကယ်ရဖို့ယူဖို့ ချစ်တာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ လူငယ်ဘဝ ကစားတာဖြစ်နေလို့ပဲ၊ သူတို့အရွယ်နဲ့ အသိဟာ တကယ်ချစ်ချင်ရမယ့် အရွယ်ပဲ၊ အဲဒါကို အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိ ရှိခဲ့တာဟာ အားနာစရာပဲပေါ့’

– ‘ရဟန်းပြုပြီး အဆက်အသွယ် ရှိသေးလား ဘုရား’

♣ ‘မရှိတော့ဘူး’

– ‘နောင်အခါ သူတို့အိမ်ထောင်ကျကြရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘ကျကြတယ်’

– ‘ဒီနားမှာ နည်းနည်း ဖြတ်မေးချင်ပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘မေးပေါ့’

– ‘အရွယ်ရောက်ကြတဲ့ ကိုယ်ရင်တွေနဲ့ အရွယ်တူဖြစ်ကြတဲ့ အသိအကျွမ်း မိန်းကလေးတွေဟာ အဆက်လုပ်ကြတာ ဓမ္မတာများ ဖြစ်မလား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီမေးခွန်းဟာ အလေးအနက် ပြောရစရာ ရှိတယ်’

– ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လိင်စိတ်က နိုးကြွချိန်၊ အဲဒီစိတ်ကို ဖိနှိပ်ဖို့ပညာ လည်း ဘာမှ မရှိကြသေးချိန်၊ ဆက်စပ်နိုင်တာကလည်း ဒါပဲရှိတာဆိုတော့ အနယ်နယ်မှာ ဒီလိုချည်းများ ဖြစ်မလားလို့ပါ ဘုရား’

♣ ‘ပြောလောက်တာပဲ၊ တို့လို အနံ့ဆုံးထဲပါတဲ့လူတောင် ဒီစက်ကွင်းက မလွတ်တတ်တာဘဲ၊ တို့သီတင်းသုံးဖော်တွေထဲက တို့ထက်ကြီးတာတွေရော ငယ်တာတွေရော အားလုံး မဆက်မိသူမရှိတာ တွေ့ရတယ်၊ ဒါကို လူတွေက မုန်းကြတယ်’

- ‘လူတွေက ဘယ်လို မုန်းတာ သိရလို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘လူတစ်ယောက်က ပြောတယ်၊ မန္တလေးဝင်းလိုက်ရပ်ရှင်မှာ ကြည့်နေတုန်း ဘေးက ဘုန်းကြီးကလေးနဲ့ မိန်းကလေး ကြည့်နေတာတွေရပြီး ရုပ်ရှင်ပြီးတော့ အပြန်မှာ သူ့သူငယ်ချင်းကို ပြောတယ်၊ ငါက အဲဒီဘုန်းကြီးကလေးနားက ကပ်ပြီး စက်ဘီးနင်းမယ်၊ မင်းက အဲဒီဘုန်းကြီးကလေး ခေါင်းကို လက်သီးနဲ့ ထိုးနိုင်သလောက် ထိုးစမ်းပေါ့၊ မင်းမထိုးချင် ငါ ထိုးမယ်၊ မင်းက ဘီးကို ကပ်နင်းပေးဆိုပြီး သူထိုးခဲ့ကြောင်း ပြောတာပဲ’

- ‘အဲဒီသူကို ဘယ်လို ပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘မလုပ်ပါနဲ့ကွာလို့ပေါ့၊ သူတို့ ဒါလေး ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ခံစားတာဖြစ်မှာ၊ မင်းတို့လူတွေ တဝတပြ ခံစားနေကြတာပဲလို့ပေါ့’

- ‘ဒီတော့ သူက ဘာပြန်ပြောသလဲ ဘုရား’

♣ ‘သူက ဘုန်းကြီးပဲ၊ ဒီလိုခံစားချင်ရင် ဘုန်းကြီးမလုပ်နဲ့ပေါ့လို့ဘဲ’

- ‘အဲဒါကို ဘယ်လို ပြောလိုက်သလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘုန်းကြီးစိတ်ရှိလို့ ဘုန်းကြီးလုပ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးမှာလည်း လိင်စိတ်က ရှိတာပဲ၊ လူတွေမှာရှိတဲ့ လိင်စိတ်ထက် ခြူးတစ်ပြားဖိုးတောင် မပွန်းအောင် ရှိတာပဲ၊ အဲဒီလိုလုပ်တာ ဘုန်းကြီးကလေးကို နာစေတာပဲ ဖြစ်မယ်၊ ဒီလိုဖြစ်လို့ အဲဒီလို အဖြစ်က မပျောက်နိုင်ဘူးလို့ဘဲ’

- ‘တခြားမြို့ရွာတွေက ကိုရင်ဦးပွင်းတွေလည်း သူ့အဆက်နဲ့သူ ရှိတတ်ကြ သလား ဘုရား’

♣ ‘ဒီလောက်ကြီးလို့ အမြီးမပေါက်ရင် ဘာမျောက်လဲထဲကပဲ’

- ‘ဘုရားလက်ထက်တော်က ဘုန်းကြီးတွေ ဒီလိုပြဿနာ မရှိသလိုဖြစ်တာ သူတို့က မဂ်ဖိုလ်တွေရပြီးနေကြလို့လား ဘုရား’

♣ ‘မဂ်ဖိုလ်တွေက ဒီစိတ်တွေကို သတ်တဲ့ပစ္စည်းမှ မဟုတ်တာဘဲ’

- ‘အဲဒါတွေ မသတ်ရင် ဘာသတ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကံတွေကို သတ်တဲ့ပစ္စည်းတွေပဲ’

-
- ‘လိင်စိတ်တွေက ကံမမြောက်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မိစ္ဆာစာရမဖြစ်ရင် မမြောက်ဘူး’
 - ‘အဲဒီအချိန်က အဲဒီပြဿနာ ဘာကြောင့် မကြားရတာလဲ’
 - ♣ ‘ခေတ်ချင်းကွာလို့ပေါ့’
 - ‘ခေတ်ဆိုတာ အချိန်ရဲ့ နာမည်ပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီအချိန်မှာ ဖြစ်တဲ့အဖြစ်တွေကို အချိန်မှာ တင်စားလိုက်တာပေါ့’
 - ‘အဲဒီခေတ်က ဘုန်းကြီးတွေနဲ့ အခုဘုန်းကြီးတွေ ဘာထူးလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာထူးခြားတယ် မသိတဲ့ ထူးခြားချက်ဟာ အဲဒီပြဿနာ မပေါ်ကြောင်းဘဲ’
 - ‘အဲဒါ ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီခေတ် ဘုန်းကြီးတွေက ရုပ်နေကြတဲ့ဘုန်းကြီးတွေ မဟုတ်ဘဲ ရွှေ့နေကြတဲ့ ဘုန်းကြီးတွေပဲ၊ တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက် တစ်နယ်ဝင် တစ်နယ်ထွက် ရွှေ့နေကြရတာ’
 - ‘အဲဒါနဲ့ ဘယ်လိုဆိုင်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ခဏတွေသူနဲ့ ဘယ်လို ဆက်မလဲ’
 - ‘ရုပ်နေတော့ မြင်ဖန်များရင် ခင်တယ်ဆိုတာမျိုး အခုခေတ်က ဖြစ်တာလားဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုလည်း ဟုတ်တယ်’
 - ‘တခြားဘယ်လို ဟုတ်သေးလို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှေးက ဘုန်းကြီးက သမဏဆိုတဲ့အတိုင်း သာမန်အတွက် စားဝတ်နေရေး အာမခံချက်မဲ့သူတွေ မဟုတ်လား၊ အခုဘုန်းကြီးက လူတွေထက် မပိုတောင် မအောက်တာဘဲ’
 - ‘သာသနာဝန်ထမ်းပုံချင်း မတူကြတာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ရွှေ့ပြုတာနဲ့ ရုပ်ပြုတာပေါ့’
 - ‘ရုပ်ပြုရတော့ မြင်ဖန်ကလည်း များမှာပဲ’

-
- ♣ ‘မြင်ဖန်များရင်လည်း ခင်ကြမှာပဲ’
 - ‘သာသနာပြုတာက ခေတ်ပြောင်းသွားတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘သာသနာ့စည်းဟာ သာသနာပြုဖို့နဲ့ တော်အောင်ထားခဲ့တယ်’
 - ‘မတော်ရင် ကျော်ရမှာလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မကျော်ရင် ညစ်နေမှာ၊ နစ်နေမှာပေါ့’
 - ‘ကျော်ရင် သာသာနာဟာ မယားသား တွဲလွဲတွေနဲ့ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုဖြစ်တာကြောင့် သာသနာပြုလို့ မရရင်တော့ အဲဒီလိုဖြစ်လို့ မကောင်းဘူးပေါ့’
 - ‘ဂျပန်တွေတော့ အဲဒီလို သာသနာ့ဝန်ထမ်းတွေရှိတာ ကြားဖူးတယ်ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါလည်း စဉ်းစားစရာ မဟုတ်တာတော့ မဟုတ်တာဘဲ’
 - ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပေမယ့်လည်း’
 - ‘ပြောပါ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဋ္ဌကထာက ဘုရားပါဠိအနက်ကို လွှမ်းမိုးတာ မဖယ်ရှားနိုင်ရင် ဒါ စဉ်းစားစရာ မဟုတ်တာဖြစ်မှာပဲ’
 - ‘ဘယ်လို ဆိုင်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဋ္ဌကထာနက်က မင်္ဂတွေဟာ လိင်ကိစ္စတွေကို ပယ်စရာတွေလို့ မြင်ပြလို့ဘဲ’
 - ‘ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုမြင်ပြတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီကိစ္စတွေဟာလည်း ကိလေသာကိစ္စတွေအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလို့ပဲပေါ့’
 - ‘ကံ၊ ကိလေသာ မဟုတ်ဘဲ ဘာကြောင့် ဒီလိုမြင်ပြတာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ရူပါရူပ မဟဂ္ဂတဒဿနကို အရိယဒဿနထင်တော့ မဟဂ္ဂတဒဿနက ကာမဆိုရင် ကံ၊ကိလေသာ အားလုံးအဖြစ် သိမြင်သူဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘ဝိနယတွေ ရှေ့တန်းရောက်နေတာ ဒဿနချော်လို့ ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်ပါတယ်’
 - ‘အဲဒီလိင်စိတ်ကို အရဟတ္တမဂ်နဲ့ပယ်လို့ မရဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘ပယ်လိုရရင် အရဟတ္တမဂ်က လူကို သင်းတာဖြစ်ပြီး လူမလိုလားစရာဖြစ်မှာပေါ့’

– ‘လိင်စိတ်အကြောင်း နည်းနည်း ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘လူကို လန်းဆန်းစေတဲ့ စိတ်ပဲ၊ အဲဒီလိုဖြစ်ဖို့ လူဦးနှောက်က “အင်ဒိုဖိန်း” ထုတ်ပေးရတာပဲ’

– ‘လူတွေ နာကျင်လွန်းတာ ခံနိုင်ဖို့ ထုတ်ပေးတဲ့ ဓာတ်ပစ္စည်းမျိုးလားဘုရား’

♣ ‘ဒါနု၊ သီလ၊ ဘာဝနာ လုပ်ကြလို့ ကောင်းတယ်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်ဖို့ ထုတ်ပေးတဲ့ ဓာတ်နဲ့အတူပဲ’

– ‘ဒါကျမှ ဘုန်းကြီးတွေကို ဘာကြောင့် တားတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘မတားရင် ရွှေလျားပြုရတဲ့ သာသနာက ဘယ်လိုပြုလို့ရမလဲ၊ ဒါကြောင့် တားရတာပဲ၊ ဘုရားလက်ထက်က ဝိနယကြောင်းကို မသိဘဲ ဓမ္မကြောင်းက ပေခံပြီး ငြင်းနေတဲ့ ကိုရင်တစ်ပါးကို လူထွက်စေခဲ့ရဘူးတာ ရှိတယ်’

– ‘ဝိနည်းကြောင်းကလည်း အလျော်အတိုင်း မပြင်တော့ ကောင်းကြရော လားဘုရား’

♣ ‘ဇာတရူပပဋိဂ္ဂဟနု၊ ဝိကာလဘောဇန စတာတွေဟာ “အာယတိံသံဝရစိတ်” မရှိကြတော့တာဆိုတော့ ဥက္ခိတ္တက လုပ်ရမှာတွေပဲ၊ လုပ်ရင်လည်း ကျန်မှာ မဟုတ်တာကြောင့် သာသနာနဲ့မတော် ဆင်တော်နဲ့ ခလောက်ဆွဲတဲ့ အာဏာသွင်းကြရတော့ ဘယ်အခြေအနေ ဆိုက်ပြီလဲ မေးစရာ မဖြစ်ဘူးလား’

– ‘အဲဒါ ဘယ်တုန်းက စဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဋ္ဌကထာကိုးကွယ်တဲ့ ဒဿနစသွင်းတဲ့ “ဓားဘုရင်အသောက” လက်ထက်ကပေါ့’

– ‘ဒီအကြောင်းကြားရတာ စိတ်ပျက်သွားပြီ၊ တော်ကြစို့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ တို့ရှေးဖြစ်ဟောင်းကလေးပဲ နောက်သူတွေ သိရအောင် ချန်ခဲ့ဖို့ ပြောကြစို့’

-
- ‘ငယ်ငယ်တည်းက ဘုန်းကြီးကတော့ လူတစ်မျိုးပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘အမေ့အိမ်တံစက်မြိတ်က မထွက်ခင်က လွတ်လပ်ပေမယ့် အနေအစား အတော်ချို့တဲ့မှာပဲ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းရောက်တော့ ဘုန်းကြီးဖိစီးမှုကလွတ်အောင် ရုန်းရင်း ကန်ရင်းက ဖြစ်လာတာဆိုတော့ ထူးဆန်းစရာ ဘာမှ မရှိတာဘဲ’
 - ‘တွေ့ပုံမြင်ပုံ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတစ်မျိုး ဖြစ်တာပဲ ဘုရား’

“ ဆိုပဲ ကိုရင် ”

- ♣ ‘ကိုရင်ဘဝ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ဒီလိုပြောတာခံရတယ်’
- ‘အဲဒါ နည်းနည်းပြောပါဦး ဘုရား’
- ♣ ‘ဒီကိုရင်က “ဆိုပဲ ကိုရင်” လို့လည်း ပြောကြတယ်’
- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘာပြောပြော သန္နိဋ္ဌာန်စကား မပြောဘဲ သံသယစကားဖြစ်တဲ့ “ဆိုပဲ”နဲ့ အဆုံးသတ်ပြောလို့ပဲလို့ ပြောကြတယ်’
- ‘ဘာကြောင့် အဲဒီလို ပြောတာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ကြားသိဖတ်မှတ်ရတာပဲ ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သိတာမဟုတ်တော့ သန္နိဋ္ဌာန်ကျကျ မပြောဝံ့လို့ ပြောရတာပဲ’
- ‘နောက်ထပ် ဘာပြောကြသေးလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဆောင်းပါးတို့ ကဗျာတို့ ရေးကြသူတွေက သူတို့ရေးပြီးတာကို အဖတ်ခိုင်း တတ်တယ်။ အဲဒါကို ဒါက ဒီလို မှားတယ်၊ ဟိုဟာက ဟိုလို မဟုတ်ဘူးလို့ တို့က ဝေဖန်တော့ သူတို့ဟာတွေ မပိုဖြစ်တော့တာကြောင့် တို့ကို “အဖျက်သမား” လို့ ပြောကြတယ်’
- ‘ဆောင်းပါးကဗျာတွေ ဘုန်းကြီးက ရေးတတ်လို့လား’
- ♣ ‘မရေးတတ်ဘူး’
- ‘ကိုယ်လည်း မရေးတတ်ဘဲ သူများဟာကို မဟုတ်ဘူးဝေဖန်ရသလားဘုရား’

-
- ♣ ‘မရေးတတ်လို့ မရေးပေမယ့် ဖတ်တတ်လို့ ဖတ်ရတော့ မဟုတ်တာ မဟုတ်ဘူး ပြောတာပေါ့’
- ‘အဲဒီတော့ သူတို့ဟာတွေ ပျက်ရောလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီကိုရင်သွားပြရင် ပျက်တာပဲဆိုပြီး “အဖျက်သမား”လို့ နာမည် ပေးခံရတာပဲ’
- ‘နောက်ရှိသေးရင် ပြောပါဦး ဘုရား’
- ♣ ‘ကိုယ်လုပ်ချင်တာကို ဒီကိုရင်ကို မတိုင်ပင်နဲ့၊ တိုင်ပင်ရင် အကောင်းနဲ့အဖြစ် ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး၊ မကောင်းတာနဲ့ မဖြစ်တာဘဲ ပြောမှာလို့လည်း ပြောတာခံရတယ်’
- ‘နာမည်ဆိုးတွေ ရတာပဲ ဘုရား’
- ♣ ‘အဲဒီနာမည်ဆိုးကို တို့လည်း မလိုချင်တာပဲ’
- ‘လိုက်လိုက်လျောလျော ပြောမပေးနိုင်ဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘ကိုယ်ပြောရရင် ကိုယ်သိတာနဲ့ လွဲပြီး မပြောတတ်တာဘဲ’
- ‘စာတွေဖတ်တဲ့အခါ အဲဒီလို မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’
- ♣ ‘ဖြစ်တယ်၊ အမှန်တော့ မြင်လား၊ မမြင်လား မသိရပေမယ့် အမှားဆိုရင် စူးစူးဝါးဝါး မြင်တာပဲ’
- ‘နည်းနည်းလောက် ပြောပါဦး ဘုရား’
- ♣ ‘ကိုရင်ဘဝ ရွာပြန်ရောက်တဲ့အခါ ရွာကျောင်းက ဘကဖွင့်ဖို့ ပို့ထားတဲ့ စာအုပ်တွေထဲမှာ အဲဒီထွက်ပြီး စွယ်စုံကျမ်း သုံးတွဲလောက် ဟိုလှန်ဒီလှန် ဖတ်တယ်၊ အဲဒီထဲမှာ ကြက်ဆူပင်၊ ကစွန်းဥပင်၊ ဆူးရစ်ပင် အကြောင်းကိုရေးထားတာထဲက မှားတာတွေ တွေ့တယ်၊ စွယ်စုံကျမ်းဆိုတာ မှားတော့ အံ့ဩတယ်’
- ‘ဘာစာအုပ်တွေ ဖတ်ထားလို့ သိတာလဲ ဘုရား’
- ♣ ‘ဘာမှ မဟုတ်ဘူး၊ ဝန်းကျင်အသိနဲ့ သိတာပဲ၊ စွယ်စုံကျမ်းပြုစုသူတွေက ဝန်းကျင်အသိ မနဲ့စပ်လို့ပဲ’
- ‘တခြား အဖြစ်အပျက်တချို့ ပြောပါဦး ဘုရား’

♣ ‘မစိုးရိမ်ထုံးစံက အဘိဓမ္မာကို ကျောင်းပေါ်တက်ပြီး ယမိုက် သမားဟာ ယမိုက်၊ ပဌာန်း သမားဟာပဌာန်း စုစုရွတ်ရတယ်။ အဲဒီထဲက ကိုယ့်ထက်ငယ်သူ မပါဘူး၊ သူတို့ဦးဆောင်ရွတ်တာ မှီပြီး ရွတ်တာပဲ။ မှားတယ်ထင်ရင် ရွတ်ပိုင်းအလယ်မှာ လက်ချပြရတယ်။ ကိုယ်လက်ချတာ သူတို့ မခံနိုင်ကြဘူး၊ လက်ဖယ်ခိုင်းတယ်။ မဖယ်တော့ ခူးခေါက်တန်း စိန်ခေါ်တယ်။ တင်းပုတ်နဲ့မှ စိန်မယ်လို့ ပြောတယ်။ အောက်ဆင်းပြီး စာအုပ်လှန်ပြကြတယ်။ ခူးခေါက်မယ်ပေါ့၊ စာအုပ်မှားတယ်လို့ ပြောပြီး အခေါက်မခံဘူး၊ တတ်ပြီးသားသူကို သွားမေးကြရတယ်။ တကယ် စာအုပ်ရိုက်တာက မှားနေတာပဲ’

- ‘ဒီလိုဆိုတော့ အဲဒီဘုန်းကြီးတွေက လေးစားကြမှာပေါ့’

♣ ‘အဲဒီလိုနဲ့တော့ လေးစားကြတယ်။ နာမည်ကိုတောင် “ဉာဏ”လို့ မခေါ်ဘဲ “ဉာဏ်ထက်”လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် လူအနေကိုတော့ တော်တော် နှိပ်ကွက်ခံရတယ်’

- ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဘုရား’

♣ ‘ညစ်ပတ်တယ်ဆိုပြီးတော့ပဲ’

- ‘ဘာတွေညစ်ပတ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ခြင်ထောင်၊ ခေါင်းအုံးက ပေတာတူးတာနဲ့ ခေါင်းရိတ်ခံပျင်းတာ၊ ရေချိုးရင် ချေးမတွန်းတာ၊ သွားမတိုက်တာ၊ အိပ်ယာ၊ ကုတင်တစ်ခြမ်းမှာ စာအုပ်တွေ ဗလပွ ထားပြီးအိပ်တာတွေအတွက် ပြောကြတာပဲ’

- ‘သူတို့က ဘယ်လို ပြောကြသလဲ ဘုရား’

♣ ‘မင်းအိုတဲ့အခါ ငါတို့ကြည့်ချင်တယ်လို့ ပြောကြတာပဲ’

- ‘သူတို့ စိတ်ထဲမှာ နားလည်စရာမကောင်းဘူးနဲ့ တူတယ် ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်မှာပဲ၊ သူတို့ကလည်း ရိုးလွန်းကြတယ်။ တခြား စာမဖတ်ကြဘူး၊ အစောပိုင်းကဆိုရင် တစ်ကျောင်းလုံး ကမ္ဘာလုံးကြောင်း လက်ခံတတ်သူဟာ တို့တစ်ယောက်ပဲ ရှိတာနဲ့ သိနိုင်တယ်’

- ‘ကမ္ဘာလုံးကို ဘယ်လိုက သိတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘နိုင်ငံတော်ပွဲတွေမှာ ကျောင်းသားတွေက ပြပွဲမှာ ကမ္ဘာလုံး ရှင်းတာလည်း ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးတွေက နားမလည်လို့ ငြင်းပြီး နှစ်ဘက် စိတ်ဆိုးကြတယ်’

– ‘စိတ်ဆိုးတာထဲ ဘုန်းကြီးလည်း ပါသေးလား ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်ပါဝံ့မလဲ၊ ဘေးကနေပြီး လုံးတာ မဟုတ်ဘူးလို့တော့ ဖြစ်နေတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ဟာလည်း ကိုယ်ကသိရုံနဲ့ ငြင်းလို့ ဘယ်ရမလဲ၊ သူ့ဟာရော ကိုယ့်ဟာပါ သိမှ ငြင်းလို့ရမှာ၊ ဒီတော့ ကမ္ဘာလုံးပုံ သူတို့ပြောတာ နားလည်အောင် လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ကျောင်းရောက်တော့ ကမ္ဘာလုံးပါတဲ့ စာတွေ ရှာဖတ်ရာက ကမ္ဘာလုံးတာ သိသွားတာပဲ’

– ‘ပြားရာက လုံးဖို့အတွက် အချက်အလက်တွေ စုရမှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ ဝင်စားနေတဲ့ကာလက ညအိပ်ပျော်ရင် စကားပြောတာပဲတဲ့၊ ပြောတာက ဗမာစကားလည်း မဟုတ်ဘူးလို့ သီတင်းသုံးဖော်တွေက ပြောယူရတာပဲ’

– ‘တခြားစကား ဘာတတ်လို့လဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာမှ မတတ်ဘူး’

– ‘ဘာတွေ ပြောတာပါလိမ့် ဘုရား’

♣ ‘ဦးနှောက်က ဘာတွေလုပ်နေလို့လဲမသိဘူး’

– ‘တခြားစကားတော့ မပြောဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တစ်လုံးတစ်လေပဲ ဗမာလိုပြောတယ် သိရတာပဲ’

– ‘ဘာကို ပြောတာလဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ်ခါမှာ ညဉ့်ဦး အငြိမ့်ကတာ မော့ပြီးပြန်ရောက်တော့ အငြိမ့်က အလကားပဲ၊ မကောင်းဘူး၊ အဲဒီတစ်ခါပဲ ပြောတာ ပြန်သိရတယ်’

– ‘သူများလုပ်လို့ လိုက်လုပ်တာ မရှိဘူးလား ဘုရား’

♣ ‘တာဝန်အရမဟုတ်ရင် မလုပ်ဘူး၊ တစ်ခါမှာ သီတင်းကျွတ်တော့ နတ်ပြည်က ဆင်းတဲ့ဘုရားကြိုတဲ့ မီးတွေ ကုတင်ခေါင်းရင်းတိုင်းမှာ ထွန်းကြတယ်၊ တို့ကုတင်တစ်လုံးပဲ မထွန်းဘဲ ကျန်လို့ ပြောကြတာ အမှတ်ရတယ်’

– ‘အဲဒီအချိန်က အဘိဓမ္မာ လက်မခံလို့လား ဘုရား’

♣ ‘လက်ခံတာပဲ’

-
- ‘တာဝတိံမှာ ဟောတာကို သိတာ လက်မခံဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီသိတာဟာ လက်မခံစရာလို့လည်း မဖြစ်ဘူး၊ လက်ခံစရာလို့လည်း မဖြစ်ဘူးဘဲ’
 - ‘ဘုရားတန်ခိုး ပြတယ်ဆိုတာလည်း ဒီလိုပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အံ့ဩတာ မဖြစ်ဘူး၊ မအံ့ဩဘူးလို့လည်း မဖြစ်ဘူး’
 - ‘ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပုံပြင်နားထောင်ရသလိုပဲ ဖြစ်တယ်၊ ပုံပြင်ထဲက မဖြစ်နိုင်တဲ့အဖြစ်ဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ မဖြစ်သလို ဖြစ်နိုင်တယ်လို့လည်း မဖြစ်ဘူး မဟုတ်လား’
 - ‘အဲဒါတွေကြောင့် လူတစ်မျိုးလို့ အမြင်ခံရတာဖြစ်မှာပဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဖြစ်စရာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ကတော့ ရိုးရိုးပဲ၊ ဒါမျိုးဖြစ်အောင်နေတာ မဟုတ်တာဘဲ’
 - ‘နောက်ပိုင်းမှာ ကျောင်းမှာ သံဃာတွေ များလာသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဟင်္သာတ၊ ကျိုက်လတ်၊ သထုံ၊ ပြည်၊ ဇီးကုန်း၊ ရွှေဘို၊ မုံရွာ၊ ကျောက်ဆည်၊ ပခုက္ကူတို့ဘက်က တိုးလာကြတယ်’
 - ‘ကျောင်းမှာ ညအိပ်ဧည့်သည်တွေ ဘာတွေ လာလို့ရသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ရတယ်၊ ကျောင်းက အောက်ထပ်ကို ခြောက်ပေလောက်မြင့်တဲ့ ပျဉ်လိုက်ကာ တွေနဲ့ သုံးခန်းဖွဲ့ထားတယ်၊ စာသင်သားတွေက နှစ်ခန်း ဧည့်သည်က တစ်ခန်းပဲ၊ အဲဒီတုန်းက မန္တလေးက ဧည့်တည်းစရာဆိုလို့ ဒီကျောင်းပဲ ရှိတယ်’
 - ‘ကြာကြာတည်းကြသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သုံးလေးရက်လောက်ပဲ’
 - ‘အမျိုးသမီးဧည့်တွေရော လာသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘုရားဖူးလာကြတာတွေပဲ၊ ပါတာပေါ့’
 - ‘အဲဒီမှာ ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်ကြဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘သုံးခုလောက် ဖြစ်တာတွေ့ရတယ်’

-
- 'ဘယ်လိုလဲ၊ မီးမထွန်းဘူးလား ဘုရား'
 - ♣ 'အခန်းကျော်တက်ချင်တာပေါ့၊ မီးက ကိုးနာရီပဲ ပေးတာပဲ'
 - 'ဖြစ်သွားသလား၊ ဘုန်းကြီးလား ဘုရား'
 - ♣ 'တစ်ယောက်တည်းလာတဲ့ ဧည့်သည်တစ်ယောက်ပဲ၊ ဖြစ်သွားတာ သိရတယ်၊ သူက ကိုရင်ပေါ့'
 - 'ကျောင်းက အရေးမယူဘူးလား ဘုရား'
 - ♣ 'နှင်ထုတ်ခံရတာပေါ့'
 - 'တခြားဟော့ရမ်းတာ မရှိဘူးလား ဘုရား'
 - ♣ 'မရှိသလောက်ဘဲ၊ တစ်ခါတစ်ရံ သောက်တဲ့သူ တစ်ဦးပဲ ရှိတယ်၊ ဖိုမလိုက်စားသူလည်း မရှိဘူး ပြောရမှာပဲ၊ ဝိကာလဘောဇနကတော့ တစ်ပါးနှစ်ပါးပဲ လွတ်မယ်၊ တို့မြို့နယ်က သုံးဦးလောက်ပဲ အဲဒါ မလုပ်တာဘဲ'
 - 'မွေးရွာဘက်က ကျောင်းက မန္တလေးကျောင်းရောက်လာကြသေးလား ဘုရား'
 - ♣ 'ရောက်လာကြတယ်၊ အများကြီးပဲ၊ သူတို့ မရောက်ခင် ကိုယ်နဲ့ သက်တူရွယ်တူ သူငယ်ချင်းက အရင်ရောက်လာတယ်'
 - 'သူရော စာမေးပွဲ ဖြေသေးလား ဘုရား'
 - ♣ 'ပထမငယ်တန်းအောင်ပြီး သူရောဂါရလို့ ပြန်ထွက်သွားရတယ်'
 - 'ဘာရောဂါလဲ ဘုရား'
 - ♣ 'အနာကြီးရောဂါပဲ၊ တို့ရွာပြန်နေခဲ့ချိန်မှာ သူ့ကျောပြင် လက်မောင်းနဲ့ ပါးပြင်အထက်ပိုင်းမှာ နှစ်လက်မခွဲ ပတ်လည်လောက်ရှိတဲ့ နီညိုကွက်တွေ ထွက်လာတာပဲ'
 - 'သူ စိတ်ဓာတ်ကျမှာပဲ'
 - ♣ 'သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေဖို့ လုံးပမ်းသေးတယ် ကြားလို့ ရွာကနေ မန္တလေး ပြန်လာခဲ့ပြီး အားပေးရတယ်'
 - 'အဲဒီရောဂါက အဲဒီအခါက လူတွေနဲ့ စိမ်းတဲ့ရောဂါ ဖြစ်နေသေး သလား ဘုရား'

-
- ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သိပ်ဖြစ်တာ မတွေ့ရဘူး’
 - ‘ဘယ်လို အားပေးသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူငယ်ချင်း မင်ဒီရောဂါရလို့ အဖော်မဲ့ခံစားရမှာပဲ၊ အဲဒါအတွက် ငါကတိ တစ်ခုပေးမယ်၊ ငါဟာ မင်းအဖော် အမြဲဖြစ်နေစေရမယ်၊ ငါ့ကို မငဲ့ရောဂါကူးချင်ကူးလို့ပဲ’
 - ‘ကူးခံရမှာ မကြောက်လို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘စိတ်ကူးကြည့်တယ်၊ အကူးခံရမှာ မကြောက်ဘူး’
 - ‘စိတ်ကူးထဲမှာ ဘယ်လိုမြင်လို့ မကြောက်တာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီရောဂါ လူတွေကြောက်တဲ့ရောဂါပဲ၊ ငါ့မှာ ဒီရောဂါဖြစ်ရင် လူတွေက ငါ့ကို ကြောက်ပြီး ငါနဲ့ မဆက်ဆံဘဲ နေကြမှာပဲ’
 - ‘ဟုတ်တယ်၊ ဆက်ဆံသူရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါဆိုရင် ငါ့အတွက် ကောင်းတယ်’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ငါက လူတွေကို ဘယ်လိုလိုလားပေမယ့် လူတွေက မလိုလားတော့ ငါက ဆက်ဆံလို့ မရတော့မှာမို့ဘဲ’
 - ‘အဲဒါ ကောင်းသလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါမှ ငါရဲ့တောကျောင်းဘုန်းကြီးအဖြစ် နိက္ခမဟာ အောင်အောင် မြင်မြင် ဖြစ်မှာမို့ပဲ’
 - ‘ရောထွေးယှက်တင်နေတာပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘နေတာပဲ၊ သူ့ကို အားမငယ်စေချင်လို့လည်း ပိုပြီးရောထွေးနေတာပဲ’
 - ‘ဆေးကုရဲ့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ခေတ်ဆေးဝါးတွေဖြစ်တဲ့ ကပ်ဆွန်းဆာလဖုန်း အစာဆေးတွေ အများကြီး သောက်တာနဲ့ ရက်တချို့မှာ ဆေးထိုးတာ နှစ်အထိလောက်ကြာတော့ တိုးမလာဘဲ ရှူပြီး နောက်ဆုံး ပျောက်သွားတာပဲ’

-
- 'တခြားဘုန်းကြီးလေးတွေအကြောင်း ပြောပါဦး ဘုရား'
 - ♣ 'သူတို့ တစ်နှစ်၊နှစ်နှစ်လောက်ပဲ နေကြတယ်၊ စာမလိုက်တတ်ကြဘူး၊ ပြောင်းသွား ကြတယ်'
 - 'အဲဒီလိုတွေလည်း ရှိတာပဲလား ဘုရား'
 - ♣ 'မန္တလေးစာဆို ရှိတာပဲ'
 - 'ဘယ်လိုလဲ ဘုရား'
 - ♣ 'ပျင်းပျော်ပျက်ပြေး မန္တလေးလို့ပဲ'
 - 'အဲဒါက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား'
 - ♣ 'ရောက်စမှာ ပျင်းတယ်၊ နောက် ပျော်လာတယ်၊ နောက်ကျတော့ ပျက်လာတယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ ပြေးတာပဲပေါ့'
 - 'ဘာဖြစ်လို့ ပျင်းတာလဲ ဘုရား'
 - ♣ 'မတူတဲ့ဝန်းကျင်ရဲ့ ဖိစီးမှုဒဏ်ခံရလို့ပဲ'
 - 'ပျော်တာကရော ဘုရား'
 - ♣ 'မန္တလေးက အဟောင်းဝန်းကျင်ထက် လွတ်လပ်တာပဲ၊ ပွဲလမ်းတွေလည်း များတာပဲ၊ ဒီတော့ ဖိစီးမှု လွန်ကဲရင် ပျော်တာပဲ'
 - 'ပျက်တာက ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား'
 - ♣ 'ပင်မလာရင်းအလုပ်ဖြစ်တဲ့ စာသင်ယူရတာမှာ မအောင်မြင်ရင် တခြား သင်ယူစရာတွေရှိတော့ အဲဒါတွေ သင်ရင်း ပျက်တာပဲ'
 - 'ပြေးတာ ပြောပါဦး ဘုရား'
 - ♣ 'မန္တလေး လာဘ်လာဘ အနေအစား မဆင်းရဲဘူးလို့ မရှိသလောက်ဘဲ၊ အဲဒီခေတ်ကပေါ့၊ ဒီတော့ ဒါကို ခဲမနေတော့ဘဲ ပြန်ပြေးတာပဲ၊ ကိုယ့်ထောက်ပံ့သူလည်း ငဲ့ပြီးတော့ပေါ့'
 - 'မန္တလေးရောက်လာသူထဲက ရာနှုန်းဘယ်လောက် အောင်မြင်မယ်ထင်သလဲ ဘုရား'
 - ♣ 'အောင်မြင်တယ်ဆိုတာ စာတတ်သွားတာကိုပြောတာလား'

-
- ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘နည်းမှာပဲ၊ တော်တော်နည်းမှာပဲ’
 - ‘နေနိုင်ထိုင်နိုင် တတ်သူရော ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒါလည်း ရာနှုန်းနည်းမှာပဲ’
 - ‘မအောင်မြင်သူက ဘာကြောင့်များရတာလို့ မြင်ပါသလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပန်းတိုင် မရှိလိုဘဲ’
 - ‘ပန်းတိုင်ဆိုတာက ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ငါ ဘယ်ဆီရောက်အောင် သွားနေတာဆိုတာဟာ ပန်းတိုင်ပေါ့’
 - ‘မန္တလေးလာကြသူတွေမှာ အဲဒါ မရှိဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ရှိသူက ဒဿမသုည လေးလုံးလောက်နဲ့ နောက်က တစ်လောက်ဖြစ်မယ်’
 - ‘သူတို့ပန်းတိုင်က ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ငါ ဘုရားစာမှာ ပါရဂူမြောက်တတ်တဲ့ဆရာတော် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာပေါ့’
 - ‘စာသင်တာရဲ့ ပန်းတိုင်က စာသင်ပေးနိုင်သူ ဖြစ်ဖို့လား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါပဲ’
 - ‘ရှေးက‘စံ’အဖြစ်နဲ့ တခြားသိစရာ မရှိဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘မရှိဘူး’
 - ‘ဒီတော့ ဒီပန်းတိုင် မျှော်မှန်းနိုင်သူနဲ့ မျှော်မှန်းတဲ့ဆီ ရောက်သူ အတော်ကြီးနည်းရမှာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပြောခဲ့ပြီးတာတွေအတိုင်းပဲ’
 - ‘ကျန်တဲ့ဘုန်းကြီးတွေရဲ့ သာသနာ့ဝန်ထမ်းအဖြစ်ပြစ်ရာက ထင်သာမြင်သာ မရှိသလိုဘဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒါကြောင့် ကြားဖူးတာတစ်ခု ပြောရမယ်’
 - ‘ဘာလဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဗမာဘုန်းကြီးတွေအပေါ် ဂျပန်ကဗမာပြည်လာတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာမစ်ရှင်အဖွဲ့ရဲ့

အစီရင်ခံချက်လို့ သိရတာပဲ’

– ‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်ရဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါ အတိအကျ မပြောနိုင်ဘူး၊ ကြားဖူးတာ ပြန်ပြောမှာ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ မတင်ခင်ကပဲ၊ ဗမာပြည်က ဂျပန်ဗုဒ္ဓဘာသာလေ့လာဖို့

မစ်ရှင်လွှတ် လေ့လာစေတယ်’

– ‘အဲဒီမစ်ရှင်က ဂျပန်ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဘယ်လိုမြင်တယ် အစီရင်ခံတာ သိရသလဲ

ဘုရား’

♣ ‘ဂျပန်ဘုန်းကြီးတွေက ဖိုးသူတော်အဆင့်လောက်ပဲဆိုတာမျိုးပဲလို့ သိရတယ်’

– ‘ဂျပန်ကလည်း ဗမာပြည်ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေ့လာဖို့ မစ်ရှင်လွှတ်ပြန်တာလား

ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘လေ့လာပြီး ဂျပန်မှာ ဘယ်လို အစီရင်ခံသတဲ့လဲ ဘုရား’

♣ ‘မြန်မာဘုန်းကြီးတွေ ကျောင်းအကြီးကြီးတွေမှာ နေတယ်၊ အစားအသောက်

ကောင်းတွေ အလှူပယ် စားရတယ်၊ ပြီးတော့ ဘာမှ မလုပ်ကြဘူးဆိုတာမျိုးပဲ သိရတယ်’

– ‘အဲဒါ တကယ့်အဖြစ်တဲ့လား ဘုရား’

♣ ‘မပြောတတ်ဘူး၊ တို့နားဆီတော့ ဒီလိုပဲ ရောက်လာတာ ပြန်ပြောရတာပဲ’

– ‘ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပါ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီလိုဖြစ်နိုင်တယ်၊ တို့က ဘာအထောက်အထားမှ ရထားတာမှ

မဟုတ်တာဘဲ’

– ‘မဟုတ်ဦးတော့တောင်မှ ပုံပေါ်တယ် ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်လိုလဲ’

– ‘ဂျပန်ဘုန်းကြီးတွေက သားမယားတွေနဲ့ဆိုတော့ အမြင်စိမ်းနေတာပဲ၊ ဒီတော့

ဒီလိုအစီရင်ခံမယ်ဆိုရင် ခံမိမှာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်’

– ‘ဗမာကျတော့လည်း ဂျပန်က စိမ်းတာပဲ၊ ဒီတော့ ဇိမ်ခံနေတယ်၊ ဘာမှ မလုပ်ဘူး မြင်မှာပဲ ဘုရား’

♣ ‘စာတွေသင်ယူနေ သင်ပေးနေကြတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား’

– ‘ကလေးတွေ စာသင်နေတာဟာ လုပ်နေပေမယ့် အလုပ်လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘဲ အလုပ်လုပ်နိုင်အောင် စာသင်နေတာပဲ ဖြစ်သေးတယ် မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

– ‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ စာသင်ပြီး ရှေးကတော့ ကလေးတွေ တိုင်းပြည်နဲ့ မိသားစုတာဝန် ထမ်းတတ်အောင် သင်ကြားပေးတာလုပ်ပေမယ့် ကလေးတွေကလည်း ဘုန်းကြီးလက်အောက် မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဟုတ်ဟုတ်၊ မဟုတ်ဟုတ် ရှေးက ဘုန်းကြီးလို တောင် အလုပ်က မရှိတာဘဲ’

♣ ‘ရှေးဘုန်းကြီးတွေ လုပ်ကြတာက မလွမ်းလောက်ပါဘူး ဘုရား’

♣ ‘ဘာကြောင့်လဲ’

‘လက်ဝှေ့၊ လက်ပမ်း၊ ဓားချတ်၊ လှံထိုး၊ ဆင်စီး၊ မြင်းတက်၊ ဆေးဝါး၊ နက္ခတ်၊ ဗေဒင်၊ အင်းအိုင်၊ ခလဲ့၊ လက်ဖွဲ့တွေပဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါတွေ ကောင်းတယ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘုန်းကြီးတွေ အလုပ်နဲ့ တူတဲ့အလုပ် လုပ်တာ ပြောတာပဲ’

– ‘ကိုယ့်အလုပ် မဟုတ်တာ လုပ်နေတာလည်း ကိုယ့်အလုပ်ကို မလုပ်တဲ့အတွက် အလုပ်မလုပ်ဘူးလို့ပဲ ပြောရမှာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ရွာတိုင်းရဲ့အဦးမှာ ကျောင်းကြီးအကြီးကြီး ဆောက်ပေးပြီး တစ်ရွာလုံးက ချက်တဲ့ ဟင်းတွေ စားပွဲပြည့် ကျွေးထားပြီး ရှိခိုးဦးတင် အကိုးကွယ်ခံနေတာပဲ အလုပ်လို့ ပြောရတော့မလိုဘဲ’

– ‘အဲဒါလည်း အလုပ် ဘယ်ဟုတ်မှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

– ‘နိုင်ငံမှာ တစ်ပါတီအုပ်ချုပ်စဉ်က ရွာကြီးတစ်ရွာမှာ ပါတီရုံးကြီးတစ်ခု ဆောက်ပြီး ပါတီဝင်တွေအတွက် လိုတဲ့စားစရာတွေ စားနေပြီး ပါတီလုပ်ငန်းတွေ

နားလည်နေအောင် မလုပ်ရင် အဲဒါ အလုပ်လုပ်တယ် ပြောလို့ဖြစ်ပါ့မလား ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ ဘုရား လူ့လောကမှာ ပွင့်ပေါ်လာတာဟာ အရိယာ အဆုံးအမတွေ လူခပ်သိမ်းတို့ရကြဖို့ တစ်ခုတည်းအတွက်ပဲ၊ အဲဒါ လူတွေ ရရာရကြောင်း အလုပ်မလုပ်တာဆိုရင် တကယ်ပဲ အလုပ်မလုပ်တာပဲပေါ့’

- ‘ဂျပန်တွေက အလုပ်သည်နိုင်ငံသားတွေဆိုတော့ အရိယာတရား သိတာ မသိတာအပထားဦး ဘုန်းကြီးတွေ အလုပ်မလုပ်တာတော့ သိသွားကြတာ မှန်တာပဲဘုရား’

♣ ‘အဲဒါမြင်တာ ထားပါဦး အချောင်သမားအနေမြင်တာက ကောင်းပါ့မလားပဲ’

- ‘မကောင်းရင် အဲဒီလို မဖြစ်အောင်နေရမှာပဲပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်လိုနေရမှာလဲ’

- ‘ရတာတစ်ခုအတွက် အဲဒါနဲ့တန်တဲ့ ပေးရတာတစ်ခု ရှိရတယ်၊ ဒါက ဒီကနေ့ သိနေတဲ့အသိပဲ ဘုရား’

♣ ‘မပေးနိုင်ရင် မယူချင်ရဘူးပေါ့’

- ‘ယူချင်ရင် အချောင်သမားဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ရှေးကံကြောင့်ရတာဆိုရင်ရော’

- ‘ထင်သာမြင်သာမရှိတာကို ဂျပန်က လက်မခံမှာပဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒါကို ဘယ်လိုပြောမလဲ’

- ‘အချောင်သမားရဲ့ လှည့်စားနည်းလို့ ပြောမှာပဲ ဘုရား’

♣ ‘တကယ်တော့ ကိုယ့်အလုပ်ကို မအားတမ်း မနားတမ်း လုပ်နေတာ ဖြစ်သင့်တာပဲ’

- ‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲဒီလို လုပ်ကြရင် ဘုန်းကြီးအင်အားအများကြီးပဲ၊ အိမ်ခြေတစ်ရာမှာ တစ်ပါးမက ရှိမှာဆိုတော့ လူက လေးပုံ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ သန်းလေးဆယ် ထားပါဦး၊ ဘုန်းကြီးငါးသိန်းက အရိယယဉ်ကျေးမှုဦးဆောင်ရင် ယဉ်ကျေးကြမှာပေါ့ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ အရိယယဉ်ကျေးမှုဆိုတာလည်း မမြင်သာ မထင်သာမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ပို့ချရင် နားမလည်စရာ ဘာမှ မရှိဘူး’

- ‘အရိယယဉ်ကျေးမှုဆိုတာ လူတွေကို ဘယ်လိုဖြစ်စေမှာတွေလဲ ဘုရား’

♣ ‘တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး နားလည်တဲ့အဖြစ်တွေ ဖြစ်စေမှာပဲ’

– ‘အဲဒါက အခက်ဆုံးပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

– ‘ပဋိပက္ခမှန်သမျှဟာ အချင်းချင်း နားမလည်ရာက ဖြစ်တာချည်းပဲ။ ပြီးတော့ မငြိမ်းချမ်းတာ မှန်သမျှကလည်း ပဋိပက္ခမရှိဘဲ ဖြစ်တာမဟုတ်လို့ဘဲ ဘုရား’

♣ ‘အဲဒီအခက်ဆုံးဟာ အရိယယဉ်ကျေးမှုမရလို့ ဖြစ်နေတဲ့အခက်ဆုံးအရာပဲ’

– ‘အဲဒါ ဘုန်းကြီးတွေဆီရှိရင် ဘုန်းကြီးတွေဟာ လူတွေကို အရိယာဖြစ်အောင် ဖွပ်လျှော်ပေးတဲ့လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကြရလို့ ပျော်ပျော်ပါးပါး လှူတာစားပြီး လုပ်ကြမှာဘုရား’

♣ ‘ဒါက စာတွေသင်နေရမှာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သင်ရမယ်ဆိုလည်း လူရည် ကောင်းလာဖို့ စာဖတ်နည်း၊ စာရေးနည်း၊ စကားပြောနည်း၊ စကားနားထောင်နည်း၊ ဒါတွေလောက် သင်ဖို့ပေါ့၊ ဒါက ကိုယ်ဘယ်ရောက်ပြီ ဘယ်လောက်လိုသေးတယ်ဆိုတဲ့ အတိုင်းအထွာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိတာတွေပဲ’

– ‘အဲဒါတွေက သံတမန်တွေဆီမှာ ရှိရမှာတွေပဲ’

♣ ‘ဘုန်းကြီးတွေကလည်း အရိယသံတမန်တွေပဲ’

– ‘ဘုရားဟောပြီးသား တရားကွက်တွေ ဒီနေ့သမိုင်းသင်သလို သင်နေလို့လား၊ ဘုရားရဲ့ သံတမန်အဖြစ် လူတွေနဲ့ ဆက်သွယ်နေကြတာပဲ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီနေ့က တရားသင်ယူနေကြတာနဲ့ မတူဘဲ သမိုင်းသင်ယူ နေကြတာမျိုး ဖြစ်နေတာပဲ’

– ‘တရားက ဘယ်လိုရမှာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ဥပဇ္ဈာယ်ဆီက လာရမှာပဲ’

– ‘ဘုရားက ဘယ်မှာ ဘာဟောခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ သမိုင်းသင်ယူဖို့ တတ်သ လောက်နဲ့ ရွာဦးတွေမှာ စီပြီးနေနေကြတာ သမိုင်းသိတတ်တဲ့သူက မြို့ပြနိုင်ငံဦးစီးပေါ့ ဘုရား’

♣ ‘ဟုတ်တယ်၊ သမိုင်းသမားဟာ သမိုင်းဖန်တီးသူ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သမိုင်းဖန်တီးသူ ကလည်း သမိုင်းသမားမဟုတ်ဘူး မဟုတ်လား’

– ‘သမိုင်းသမားချည်း ဖြစ်နေလို့ ဂျပန်တွေက အလုပ် ဘာမှ မလုပ်ဘူး ပြောတာ နေမှာပဲ၊ သမိုင်းဖန်တီးတာကမှ အလုပ်မဟုတ်လား ဘုရား’

♣ ‘အရိယအလုပ်ဖြစ်တဲ့ လူတွေကို အရိယအဖြစ်ရောက်အောင် ဖွပ်လျှော်ပေးတဲ့ အလုပ်မရှိတော့ ပန်းတိုင်မရှိဖြစ်ပြီး ရှိတဲ့ပန်းတိုင်က ကိုယ်လက်လှမ်းမမီနိုင်တဲ့ ပန်းတိုင်ဖြစ်တာပဲ၊ ဒီတော့ မန္တလေးစာချိုးဖြစ်တဲ့ ပျင်းပျော်ပျက်ပြေး ဘုန်းကြီးတွေများပြီး အဟောသိကံတွေ ဖြစ်တာပဲ’

– ‘ဘုန်းကြီးလည်း အဲဒီထဲ ပါသေးလား ဘုရား’

♣ ‘မပါဘူးပြောလို့ မဖြစ်ရုံလောက်ဘဲ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

♣ ‘အဋ္ဌကထာစာသင်ချိန်ရောက်တော့ စိတ်မပါတော့ဘူးဆိုတော့ အလကား မနေတော့ဘဲ ဟိုလျှောက်လည်၊ ဒီလျှောက်သွား၊ ဒေသန္တရတွေ လိုက်စား၊ တခြားဘာသာတွေ လေ့လာလုပ်တော့ သူငယ်ချင်းတွေက “ဉာဏ်ထက်”တော့ ပျက်ပြီလို့ ပြောတာတွေ ပြန်ကြားနေရတယ်’

– ‘အဲဒီတော့ ဘယ်လိုခံစားရသလဲ ဘုရား’

♣ ‘စိတ်ချ မင်းတို့သိသလို မဖြစ်စေရဘူးလို့ပဲ ကြိမ်းဝါးထားလိုက်တယ်’

– ‘သူတို့က ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို ထင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘စာချတန်းစာဝါတွေ ရှောင်ဖယ်ရှောင်ဖယ်လုပ်ပြီး တခြားလုပ်ချင်ရာ လုပ်နေလို့ စိတ်မကောင်းပြီး ပြောကြတာပဲ’

– ‘ဘာဖြစ်လို့ မင်းတို့ထင်သလို မဖြစ်စေရဘူးလို့ ပြန်ပြောနိုင်တာလဲ ဘုရား’

♣ ‘ကိုယ်က မန္တလေးနေတဲ့ သက်တမ်း မကုန်ခင်မှာ ဒီစာဝါတွေနဲ့ အချိန် မကုန်စေချင်တော့ဘဲ တခြားသိစရာတွေ လေ့လာတာနဲ့ အချိန်ဖြုန်းနေတာ ကိုယ်တိုင် သိလို့ပဲ’

-
- ‘သူတို့ထင်တာ မမှားဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူးလား ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘စာချတန်း မပြီးဘူး၊ ပြီးတော့ မန္တလေးက ထွက်ခွါလာခဲ့တယ် မဟုတ်လားဘုရား’
 - ♣ ‘ပျက်ပြေးဖြစ်ပြီပေါ့’
 - ‘ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား’
 - ♣ ‘သူတို့က မှန်တယ်လို့ သူတို့မြင်ခွင့်ရှိတာပဲ’
 - ‘အဲဒီလောက်ပဲလား ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့က ပန်းတိုင်မဲ့ ကြိုးပြတ်တံခွန်လို ဖြစ်တာမဟုတ်တော့ သူတို့ မသိပေမယ့် ကိုယ်က သိနေတယ်မဟုတ်လား’
 - ‘ဒီလိုဆိုတော့ သူတို့လည်း မှန်၊ ကိုယ်လည်း မှန်တဲ့ ဝင်းဝင်းပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘အဲဒီလိုပဲ ပြောရမယ်’
 - ‘သူတို့ကတော့ အခုအထိ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ် ဘုရား’
 - ♣ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 - ‘သာသနာ့ဘောင်က ပါရာဇိကချ၊ လူ့ဘောင်က ထောင်ချ ခံနေရလို့ပေါ့ဘုရား’
 - ♣ ‘တို့ကလည်း အခုအထိ ပန်းတိုင်ရှိနေတာ လက်ခံနေတုံးပဲ’
 - ‘ဟုတ်မှာပါ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီတော့လည်း “ဝင်းဝင်း” ဆိုတာပဲပေါ့’
 - ‘တကယ်ကျတော့ သူတို့ကမှ ပန်းတိုင်မရှိနေကြတာဘဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ဒီလိုတော့ ပြောလို့မရဘူးပေါ့’
 - ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 - ♣ ‘ပန်းတိုင်မဟုတ်တဲ့ ပန်းတိုင်ဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီပန်းတိုင်ကို သူတို့ ရောက်နေကြပြီ ဖြစ်လို့ပဲ’
 - ‘အဲဒီမရောက်ရလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သလား ဘုရား’

♣ ‘ဘယ်သူမှ ပန်းတိုင်မှန်း အသိမခံရတဲ့ပန်းတိုင်ကို ဓားတောင်တွေ မီးပင်လယ်တွေ ဖြတ်ပြီး ရှောင်ရပေမယ့် ရောက်ပြီဆိုတော့ စိတ်အကြည်နူးနိုင်ဆုံးသူဟာ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ တွေးကြည့်ပေါ့’

– ‘ကိုယ့်မှာ ကျရောက်တဲ့တာဝန်ကို အကျေပြန်ဆုံး ထမ်းနိုင်တဲ့အဖြစ်ရှိသူဟာ အပျော်ရွှင်ဆုံးဖြစ်မှာကို နားလည်ရပါတယ် ဘုရား’

♣ ‘တို့ဆွေးနွေးခဲ့တာတွေက စပ်ရာစပ်ရာတွေဖြစ်တော့ အဆင့်တွေ ကျော်နေပြီ’

– ‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

ပထမတွဲ ပြီး၏။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် အရှင်ဉာဏ

(၁၅-၁၂-၂၀၁၃)

အခန်း(၂)၊ တိုက်အမှတ်(၃)၊ မြစ်ကြီးနားမြို့အကျဉ်းထောင်၊

မြစ်ကြီးနားခရိုင်၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်း၊

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ၊ အာဆီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊

အရှေ့တောင် အာရှ။